

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΖ'

Τετάρτη 19 Ιανουαρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Γυμνάσιο Υμηττού, το 3ο Επαγγελματικό Λύκειο Περιστερίου, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Καματερού Αττικής, το 2ο Γυμνάσιο Μεσσήνης, το Γενικό Λύκειο "Λάππα" Αχαΐας και το Γενικό Λύκειο Πελασγίας Φθιώτιδος, σελ. 3947, 3954, 3956, 3960, 3968, 3972, 3983

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3970

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: "Ενίσχυση Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη, την Επιχειρηματικότητα και την Περιφερειακή Συνοχή", σελ. 3945

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ. , σελ. 3970
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 3970

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3961
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 3972
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 3960
ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 3976
ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ. 3945
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3982
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ. , σελ. 3970
ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ Α. , σελ. 3958
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 3969, 3970
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 3988
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 3990, 3991
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 3964, 3969, 3970
ΚΑΡΥΔΗΣ Δ. , σελ. 3986
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο. , σελ. 3971
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. , σελ. 3962
ΚΟΛΜΙΑΣ Κ. , σελ. 3984
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 3959, 3960
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 3954
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 3990
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 3981, 3982
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 3950, 3952
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 3978
ΜΠΑΤΖΕΛΗ Α. , σελ. 3946
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Α. , σελ. 3987
ΠΑΝΑΡΙΤΗ Ε. , σελ. 3977
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ. 3956
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3979
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 3957
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 3951, 3952, 3968
ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ Ο. , σελ. 3947
ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 3975
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 3953, 3968, 3969
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ. , σελ. 3974
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 3980
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 3963
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. , σελ. 3973
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 3983
ΤΟΛΚΑΣ Α. , σελ. 3987
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. , σελ. 3985
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α. , σελ. 3956
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 3966
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 3948

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΖ'

Τετάρτη 19 Ιανουαρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 19 Ιανουαρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.01' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. Βαϊτση Αποστολάτου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 20ης Ιανουαρίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 400/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αριάδνης Αγάτσα προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία κ.λπ..

2. Η με αριθμό 402/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για την υποστήριξη της διδασκαλίας των Αρχαίων Ελληνικών και Λατινικών στο εξωτερικό κ.λπ..

3. Η με αριθμό 411/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντώνιου Σκυλλάκου προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη φορολόγηση των παραγωγών των λαϊκών αγορών κ.λπ..

4. Η με αριθμό 407/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλου Μαρκάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με το δανεισμό της Περιφέρειας Θεσσαλίας για την πληρωμή αιρετών κ.λπ..

5. Η με αριθμό 410/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την παραγραφή ανεισπρακτων χρεών προς το Δημόσιο κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 405/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευδοξίας-Εύας Καϊλή προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την ανάγκη εύρυθμης λειτουργίας του Οργανισμού Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου (ΟΠΙΑΔ) στη Θεσσαλονίκη κ.λπ..

2. Η με αριθμό 398/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιου Νάκου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις δηλώσεις του πρώην

Υπουργού Προστασίας του Πολίτη περί της ΕΥΠ κλπ.

3. Η με αριθμό 412/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραϊτή προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τις αγροτικές συντάξεις κ.λπ..

4. Η με αριθμό 408/17-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την αντιμετώπιση του φαινομένου της λαθρομετανάστευσης στην Πάτρα κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Ενίσχυση Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη, την Επιχειρηματικότητα και την Περιφερειακή Συνοχή».

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Κοζάνης κ. Ιωάννης Βλατής.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο από του Βήματος για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Καλημέρα σας, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια οι επενδύσεις έχουν μείνει μακριά από τη χώρα μας. Στις χρόνιες παθογένειες, όπως η γραφειοκρατία, η αδιαφάνεια ήρθε να προστεθεί τον τελευταίο χρόνο η οικονομική κρίση και όλα τα πραγματικά και πλασματικά αποτελέσματά της, τα αρνητικά δημοσιεύματα για τη δυνατότητα της χώρας να βγει από την κρίση και όλη αυτή η φιλολογία και η παραφιλολογία που αναπτύσσεται γύρω μας τους τελευταίους μήνες.

Κάθε προσπάθεια προσέγγισης των επενδυτών έχει προσκρούσει πολλές φορές στις επαναλαμβανόμενες δηλώσεις οικονομικών αναλυτών και Ευρωπαίων αξιωματούχων για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και για τη δυνατότητα να βγει από την κρίση.

Όλοι οι Έλληνες έχουμε αντιληφθεί ότι η χρονιά που μόλις ξεκίνησε θα είναι μια δύσκολη χρονιά. Ωστόσο, το δεύτερο εξάμηνο του 2011 μπορεί να υπάρξει ανάκαμψη, αν καταφέρουμε να εξασφαλίσουμε την αύξηση των δημοσίων και ιδιωτικών, ελληνικών και ξένων επενδύσεων. Αυτή είναι η προσπάθεια της Κυβέρνησης τους τελευταίους μήνες, η τόνωση της πραγματικής οικονομίας.

Η εισροή ξένων κεφαλαίων επιχειρηματικότητας και τεχνογνωσίας είναι σε θέση να υποκαταστήσει την έλλειψη εισροών

από την εγχώρια επιχειρηματικότητα, ενώ την ίδια στιγμή μπορεί να συμπληρώσει την περιορισμένη εσωτερική επενδυτική δραστηριότητα, να προσφέρει νέες θέσεις εργασίας και εν τέλει να διευκολύνει την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων και του συνόλου της οικονομίας.

Εφ' όσον ο στόχος μας είναι η παραγωγή πλούτου, το μέσο είναι η ενίσχυση των ιδιωτικών επενδύσεων.

Τρία είναι τα ζητούμενα για την επίτευξη του στόχου μας, η αύξηση της παραγωγικότητας, η αύξηση της ανταγωνιστικότητας, η ενίσχυση της περιφερειακής συνοχής.

Τρεις είναι οι τρόποι επίτευξής του. Πρώτον, η αξιοποίηση και ο συντονισμός των διαθέσιμων πόρων, το ΕΣΠΑ επιτέλους πρέπει να κινηθεί, οι πόροι του ΕΤΕΑΝ, η αναδιάρθρωση της παραγωγικής βάσης και ο μετασχηματισμός των ελληνικών περιφερειών και η ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Οι μέχρι σήμερα επενδυτικοί νόμοι δεν τα κατάφεραν να προσελκύσουν επενδυτικά σχέδια υψηλής ποιότητας ή τέλος πάντων δεν τα κατάφεραν τόσο καλά. Παρά την πληθώρα τους, η χώρα μας παρέμενε μία χώρα με διαρκώς συρρικνούμενες εξαγωγές και αυξανόμενες εισαγωγές, μία χώρα μη ανταγωνιστική που παράγει ελάχιστα.

Τα αποτελέσματα της μέχρι σήμερα περιορισμένης και μη καινοτόμας επιχειρηματικότητας είναι πλέον ορατά. Πολλά έξοδα και ανύπαρκτα έσοδα. Η έλλειψη διαφάνειας βέβαια δεν βοήθησε ποτέ την κατάταξη.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το Υπουργείο Οικονομίας και Ανταγωνιστικότητας προσπαθεί να θέσει νέες βάσεις για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας στη χώρα μας. Σε συνδυασμό δε με το ΕΤΕΑΝ θαβάλουν την ελληνική οικονομία σε κίνηση και σε ανοδική τροχιά.

Ποιο κατά τη γνώμη μου είναι το σημαντικό κομμάτι αυτού του νομοσχεδίου;

Αφ' ενός η κατηγοριοποίηση των επενδυτικών σχεδίων σε γενικά επενδυτικά σχέδια, σχέδια τεχνολογικής ανάπτυξης, σχέδια περιφερειακής συνοχής και ειδικά επενδυτικά σχέδια τα οποία συμπεριλαμβάνουν τη νεανική επιχειρηματικότητα -και πρέπει να δώσουμε μεγάλο βάρος στη νεανική επιχειρηματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια, τα ολοκληρωμένα, τα πολυετή και τα επενδυτικά σχέδια συνέργειας και δικτύωσης και αφ' ετέρου τα εξαρχής και με διαφάνεια καθορισμένα είδη και ποσοστά ενισχύσεων σε συνδυασμό με τις ξεκάθαρες προϋποθέσεις και κριτήρια αξιολόγησης, έγκρισης και ελέγχου υλοποίησης των επενδυτικών σχεδίων.

Σε ό,τι αφορά την περιφερειακή συνοχή που είναι σίγουρα το ζητούμενο, ειδικά σε μία περίοδο που γίνεται περισσότερο εμφανές από ποτέ πόσο διαφοροποιείται η επιχειρηματικότητα στο κέντρο και την περιφέρεια, το παρόν νομοσχέδιο προβλέπει τη χώρα να χωρίζεται σε τρεις ζώνες, σύμφωνα με τον εγκεκριμένο από την Ευρωπαϊκή Ένωση χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων.

Περαιτέρω, οι επιχειρήσεις διακρίνονται επίσης σύμφωνα με την κατάταξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τρεις κατηγορίες, ανάλογα με το μέγεθός τους, σε μεγάλες, μεσαίες, μικρές και πολύ μικρές.

Το ποσοστό ενίσχυσης κάθε επενδυτικού σχεδίου εξαρτάται από το μέγεθος της επιχείρησης και από τον τρόπο υλοποίησής του που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του συνολικού κόστους του επενδυτικού σχεδίου.

Τα σχέδια περιφερειακής συνοχής περιλαμβάνουν επενδυτικά σχέδια που αντιμετωπίζουν τοπικές ανάγκες ή αξιοποιούν τοπικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, με περιβαλλοντικά βιώσιμες τεχνολογικές εφαρμογές. Για την υπαγωγή στην κατηγορία αυτή, τα κριτήρια της πράσινης ανάπτυξης παίζουν καθοριστικό ρόλο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί η ελληνική περιφέρεια έχει και μεγάλες ανάγκες, αλλά και πολλές προοπτικές.

Η ελληνική περιφέρεια είναι πλούσια σε πόρους και μπορεί να γίνει ανταγωνιστική. Τα τελευταία χρόνια είδα την οικονομία του νομού μου και γενικότερα της περιφέρειας δυτικής Μακεδονίας να συρρικνώνεται σημαντικά. Το 2003 κατείχε την τέταρτη θέση στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ. Μέσα σε επτά μόλις χρόνια έχει πέσει στην ενδέκατη θέση. Οι χαμηλές αποταμιευτικές καταθέσεις των πολιτών της περιφέρειας, αλλά και οι συνεχώς αυξανόμενοι δει-

κτες ανεργίας δηλώνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η περιοχή μας βρίσκεται σε τέλμα.

Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μία ευκαιρία και για την ιδιαίτερη πατρίδα μου, όπως και για πολλές άλλες περιφέρειες της χώρας, μία ευκαιρία να ορθοποδήσουν, να αποκτήσουν προοπτική.

Για το Νομό Κοζάνης, αλλά και για όλη την περιφέρεια της δυτικής Μακεδονίας, ο συγκεκριμένος επενδυτικός νόμος είναι ένα ισχυρό εργαλείο για μία νέα αναπτυξιακή πορεία.

Νέες σύγχρονες λιγνιτικές μονάδες, σε συνδυασμό με την ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, θα καταστήσουν την περιοχή ενεργειακό κέντρο της χώρας και για το μέλλον. Αυτή τη φορά μας δίνεται η δυνατότητα να είμαστε ενεργειακό κέντρο χωρίς να υπάρχουν οι αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και την υγεία των πολιτών, όπως στο παρελθόν. Η πράσινη ανάπτυξη, για την οποία τόσο λόγος γίνεται, μπορεί να πάρει σάρκα και οστά στην περιοχή μας.

Σε συνδυασμό δε με μια δυναμική προώθηση της επιχειρηματικότητας στον τομέα του εμπορίου και των υπηρεσιών μέσω των φοροαπαλλαγών και των ισχυρών κινήτρων, υγιείς επιχειρήσεις, τόσο τοπικές όσο και άλλες, δημιουργούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για μια σύγχρονη, εξωστρεφή, ανταγωνιστική τοπική οικονομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε δευτερόλεπτα τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε μια περίοδο κρίσης. Η κρίση, όμως, έχει δύο πλευρές. Η μία πλευρά είναι η οικονομική δυσπραγία και οι δυσκολίες. Όμως, υπάρχει και η άλλη πλευρά που είναι η αξιολόγηση, η κριτική και τέλος η ευκαιρία για την έξοδο από την κρίση. Αυτήν την πλευρά στοχεύουμε να ενισχύσουμε μ' αυτό το σχέδιο νόμου και γι' αυτό και το υπερψηφίζουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ιωάννη Βλατή, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Φθιώτιδας του ΠΑΣΟΚ κ. Αικατερίνη Μπατζελή.

Μέχρι να έρθετε στο Βήμα, κυρία Μπατζελή, θα ήθελα να πω ότι μετά από έναν καλό άνθρωπο, η χαρά που μας μεταδίδετε με την παρουσία σας, μαζί με τον ήλιο, κάνει καλή τη μέρα!

Κυρία Μπατζελή, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΕΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, κάθε φορά που συζητάμε μεγάλες πολιτικές, οφείλουμε να αποφασίσουμε ένα ουσιαστικό κομμάτι πολιτικών που θα οδηγήσουν τη χώρα μας σε μεγάλες διαρθρωτικές πολιτικές, που θα οδηγήσουν τη χώρα στην ανάπτυξη, πέρα από την οικονομική κρίση που βρισκόμαστε.

Η αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας εξαρτάται από δύο κυρίως παράγοντες, αλλά και πολιτικές επιλογές. Πρώτον, την αποσύνδεση των ελλειμμάτων από την ύφεση και δεύτερον, το σχεδιασμό και την υλοποίηση δομικών αλλαγών στην οικονομία αλλά και θεσμικών στο εποικοδόμημα, όπως εκείνου της Δημόσιας Διοίκησης, της παιδείας, της έρευνας και τεχνολογίας.

Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να υπάρξει γενικός και ριζικός επανασχεδιασμός όλων των αναπτυξιακών μέσων και πολιτικών, αλλά και να διασφαλιστεί ο συντονισμός και η συμπληρωματικότητά τους, έτσι ώστε τα αποτελέσματα να έχουν προστιθέμενη αξία στην οικονομία και στην κοινωνία τόσο σε περιφερειακό όσο και σε τοπικό επίπεδο. Παράλληλα δε το νέο αναπτυξιακό μοντέλο θα πρέπει να συμβάλλει στη μείωση του εμπορικού ισοζυγίου της χώρας μας, το οποίο αποτελεί και το δομικό πρόβλημα που έχουμε, πέρα των άλλων, αυτή τη στιγμή.

Είναι σκόπιμο να συντονισθεί ο σχεδιασμός, και η εφαρμογή του εθνικού Αναπτυξιακού Νόμου με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, του ΕΣΠΑ, των ΠΕΠ, αλλά και των τομεακών αναπτυξιακών προγραμμάτων, όπως εκείνο του «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗ» για την αγροτική ανάπτυξη, έτσι ώστε να μην «χαραμιστεί» κανένας κοινοτικός πόρος, αλλά και να διασφαλιστεί η απορρό-

ψηση και η χρήση των πόρων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Είναι μεγάλη πρόκληση για το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας να επιχειρήσει δύο μεγάλες αλλαγές και διαπραγματεύσεις σε κοινοτικό επίπεδο, οι οποίες μπορεί να είναι επιτυχείς εκ του γεγονότος ότι σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι γνωστή η οικονομική κατάσταση της χώρας μας.

Πρώτον, θα πρέπει να επιχειρήσει την επαναδιαπραγμάτευση της χρηματοδότησης των έργων του ΕΣΠΑ με κοινοτικούς και μόνο πόρους για τα επόμενα, δύο χρόνια, ενώ η εθνική συμμετοχή θα πρέπει να μετατεθεί προς το τέλος του 2013-2015, μία περίοδο ριζικών αποφάσεων, λόγω των νέων δημοσιονομικών προοπτικών 2014-2020, αλλά και των γενικών αποφάσεων για τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης.

Δεύτερον, θα πρέπει να επιχειρήσει την τροποποίηση του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων 2007-2013 βάσει του ν. 408/2006, έτσι ώστε όχι μόνο να αποτελέσει και το νέο πλαίσιο για ενισχύσεις μετά το 2013, για την περίοδο 2013-2020, αλλά να μπορούν να εφαρμοστούν με «ευελιξία» ήδη από τώρα.

Είναι γεγονός ότι έχουν αδικηθεί περιφέρειες, όπως αυτή της Στερεάς Ελλάδας, η οποία στερείται εθνικών πόρων λόγω μείωσης των ποσοστών επιδοτήσεων με την ένταξή της στο στόχο «Ανταγωνιστικότητα» Στόχου 2.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι τα στοιχεία τα οποία χρησιμοποιήθηκαν ήταν εκείνα του 2002-2003, ενώ βάσει σημερινών στοιχείων της ΕΣΗΕΑ 2008-2009, στη Στερεά Ελλάδα ο αριθμός της ανεργίας και της αποβιομηχάνισης είναι αυξανόμενος και φτάνει κατά μέσο όρο το 17%.

Πραγματικά, είναι θετικό, το ότι δεχθήκατε κατόπιν προτάσεων μας να συνυπολογίζετε το βαθμό ανάπτυξης και απασχόλησης για την κατανομή των πόρων του εθνικού αναπτυξιακού νόμου στις περιφέρειες και στους νομούς.

Όμως, να επισημανθεί ότι είναι μία πρώτη κίνηση για την επίλυση του ζητήματος. Πρέπει να ενταχθούν, πέρα των νησιωτικών περιοχών, και οι ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, έτσι ώστε στην πράξη σταδιακά να φέρουμε βελτίωση της απόφασης του 2006 περί κρατικών ενισχύσεων.

Άλλωστε γνωρίζετε ότι οι διαπραγματεύσεις για το νέο ΕΣΠΑ, Περιφερειακής Ανάπτυξη σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και εθνικών υπηρεσιών έχει ήδη αρχίσει και, συνεπώς, τα νέα στοιχεία τα οποία θα πρέπει να προσκομίσουμε για τη συμμετοχή των περιφερειών στο ΑΕΠ της χώρας ήδη θα πρέπει να δρομολογούνται και η επιτροπή να ενημερώνεται, έτσι ώστε να προληφθεί το έδαφος, με σκοπό την κατάργηση των αδικιών, οι οποίες έχουν γίνει.

Μέχρι τότε, όμως, θα πρέπει να διευκολυνθούν ορισμένες περιοχές του Στόχου 2 – «Ανταγωνιστικότητα» έναντι των άλλων περιοχών. Το έχουμε πει και στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, ότι θα πρέπει να δίνονται μεγαλύτερες προκαταβολές για την έναρξη των έργων έναντι των άλλων περιοχών, ενώ σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να γίνονται έμμεσες περικοπές.

Και αναφέρομαι, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 9 παράγραφος 3 σημείο β' για το καθεστώς ενισχύσεως των μεγάλων επενδυτικών σχεδίων, τα οποία ο κάθε νέος νόμος έχει μεγάλη ανάγκη, μεταξύ των οποίων και της Φθιώτιδας.

Προτείνεται εκ μέρους σας μία κατάτμηση και διαφοροποίηση του ποσοστού στήριξης, όπου, όμως, το συνολικό ποσό της εθνικής συμμετοχής δεν μπορεί να υπερβαίνει το 60% της συνολικής ενίσχυσης.

Με τον τρόπο αυτό στην ουσία σε περιοχές, όπως στη Στερεά Ελλάδα, η στήριξη των μεγάλων επενδύσεων θα φθάσει να είναι κάτω του 15%, ποσοστό που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 5, δηλαδή στον πίνακα των κρατικών ενισχύσεων.

Για το λόγο αυτό προτείνω να διαγραφεί το περιοριστικό όριο του 60% να λαμβάνονται υπ' όψιν τα όρια των κρατικών ενισχύσεων του άρθρου 5.

Μη βάζετε άλλους φραγμούς στις επενδύσεις, στους επενδυτές και στην εύρεση ρευστότητας για την εγκατάσταση μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων στον τόπο μας.

Στη Φθιώτιδα έχουν γίνει νέες επενδύσεις και θα συνεχιστούν, λόγω της χωροταξικής της θέσης και λόγω της πληρότητας της

βιομηχανικής ζώνης στη Βοιωτία. Είναι σημαντικό, λοιπόν, σε ένα νομό που βρίσκεται πάνω στον οδικό άξονα να γίνουν επενδύσεις σημαντικές και μάλιστα με διαδικασία fast track, πέρα και έξω αν αυτές περιλαμβάνονται στο θέμα των μεγάλων επενδύσεων.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι είναι ένα νομοσχέδιο που ενώ μειώνει κατά πολύ τις υπουργικές αποφάσεις και τα προεδρικά διατάγματα, βάσει του προηγούμενου επενδυτικού νόμου, παραμένουν αρκετές και ουσιαστικές αποφάσεις που πρέπει να ανακληθούν.

Συνεπώς, είναι χρήσιμο, χωρίς φυσικά να αποτελέσει και αίτιο καθυστέρησης έναρξης του νόμου, να γνωστοποιούνται τόσο στη Βουλή όσο και στους φορείς, τα επιμέρους κριτήρια ώστε να μην υπάρχουν ανεφάρμοστες διατάξεις και ελλείψεις προσεγγίσεις.

Στο πλαίσιο αυτό είναι σημαντικό να δοθεί ιδιαίτερη ενίσχυση για τα κριτήρια ένταξης του τουριστικού τομέα και του διατροφικού, οι οποίοι άλλωστε είναι και οι πρωτοπόροι στην πορεία της περιφερειακής ανάπτυξης. Η συμπληρωματικότητα του νέου επενδυτικού νόμου με τα επιμέρους προγράμματα, όπως εκείνο του αγροτουρισμού «LEADER» και «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΖΗΣ», θα πρέπει να συντονιστεί, για να δοθεί μία ουσιαστική προώθηση των τροφίμων και του τουρισμού σε όλες τις περιφέρειες.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, πολιτικά πρέπει να δηλώσω ότι ο νέος επενδυτικός νόμος εκφράζει τον κεντρικό πυλώνα του νέου αναπτυξιακού προτύπου της χώρας μας, την πολιτική βούληση στήριξης της επανεκκίνησης της χώρας μας για επενδύσεις και πάνω απ' όλα να αποσύρουμε την καχυποψία στις σχέσεις κράτους και επιχειρηματιών, καθώς και της εξάλειψης των γραφειοκρατικών διαδικασιών. Για το λόγο αυτό θα ψηφίσω τον αναπτυξιακό νόμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Μπατζελή. Είναι φανερό η εμπειρία σας ως Υπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 3ο Γυμνάσιο Υμηττού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Οι Γάλλοι τον Υμηττό τον έλεγαν «treλό», δηλαδή «tres longue», «πολύ μακρύ» σαν βουνό και του έμεινε.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Όλγα Ρενταρή-Τέντε, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Έβρου για επτά λεπτά.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος επενδυτικός νόμος έρχεται να συμπληρώσει στη χώρα μας ένα θεσμικό πλαίσιο αναπτυξιακών κινήτρων, όπως αυτά αποτυπώνονται στο νόμο για το fast track, που αφορά τις μεγάλες επενδύσεις, το εθνικό σχέδιο για την ενίσχυση της εξωστρέφειας και των εξαγωγών, την ίδρυση του Εθνικού Ταμείου Ενίσχυσης της Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης και τέλος, τα διάφορα φορολογικά κίνητρα για επανεπενδύσεις κερδών και για ξενοδοχειακές επιχειρήσεις.

Όλα τα παραπάνω θεσπίζονται για να δημιουργήσουν ένα ευνοϊκό περιβάλλον για τις επενδύσεις, με απώτερο στόχο, αφ' ενός να βγάλουν τη χώρα από το τέλμα της ύφεσης με ένα νέο παραγωγικό πρότυπο και αφ' ετέρου να ενθαρρύνουν την υγιή επιχειρηματικότητα με εξωστρέφεια και διεθνή ανταγωνιστικότητα.

Ο νέος επενδυτικός νόμος προβλέπει τη βελτίωση της ποιότητας των επενδύσεων, την αύξηση της παραγωγικότητας, την ενίσχυση της εξωστρέφειας, την οικονομική αποτελεσματικότητα και την περιφερειακή συνοχή. Η δημόσια διαβούλευση, αλλά και οι θέσεις συναδέλφων στη Βουλή, εστιάζουν την κριτική τους στο είδος των κινήτρων, δηλαδή του αποκλεισμού ή μη συγκεκριμένων κλάδων και τομέων της οικονομικής δραστηριότητας. Πρόκειται, ωστόσο, για κριτική που έχει μια μόνο βάση αναφοράς:

τους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους της Μεταπολίτευσης.

Ας αναρωτηθούμε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι αποτέλεσμα έφεραν οι πολυάριθμοι νόμοι της Μεταπολίτευσης; Έφεραν την εθνική ανάπτυξη; Όχι. Ήταν μια κρατικοδίαιτη ανάπτυξη, βασισμένη στις δανειοδοτήσεις. Μήπως έφεραν περιφερειακή ανάπτυξη; Δυστυχώς, το 70% της οικονομικής δραστηριότητας έχει συγκεντρωθεί στο λεκανοπέδιο της Αττικής και της Θεσσαλονίκης και το υπόλοιπο κατά μήκος του εθνικού δρόμου Αθηνών-Θεσσαλονίκης. Η υπόλοιπη περιφέρεια με τα παραδοσιακά αγροτικά προϊόντα της δεκαετίας του 1960 αργοπεθαίνει. Δημιούργησαν θέσεις εργασίας οι προηγούμενοι νόμοι; Ναι, αλλά δηλωμένες, πανάκριβες θέσεις εργασίας, επιδότηση με 15.000 ευρώ ανά απασχολούμενο, από τις οποίες ποτέ δεν μετρήθηκαν πόσες απέμειναν μετά τη λήξη της επένδυσης και θέσεις φυσικά, οι οποίες εξαφανίστηκαν με το πρώτο άγγιγμα της κρίσης.

Στο νέο επενδυτικό σχέδιο νόμου για πρώτη φορά γίνονται γενναία, αλλά και αναγκαία βήματα για την ανάπτυξη της χώρας μας. Θα σταθώ στο κυριότερο, το οποίο είναι η αντικατάσταση των κεφαλαιακών κινήτρων με φορολογικά. Είναι σαφώς μια πρώτη καλή λύση σε περίοδο δημοσιονομικής λιτότητας για να εξευρεθούν πόροι και αποτελεί δοκιμασμένη επιτυχή πρακτική σε άλλες χώρες της Κοινότητας για την προσέλκυση επενδύσεων, όπως στην Κύπρο, στη Μεγάλη Βρετανία. Είναι αναγκαίο, όμως, να συνοδεύεται από βασικές διασφαλίσεις, για να αποφευχθούν τυχόν αμφισβητήσεις που ελλοχεύουν ως προς τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα των κινήτρων. Θα ήθελα να πω ότι ως προς τη διαφάνεια, υπάρχει ο φόβος και ο κίνδυνος να μην γνωρίζει το Κοινοβούλιο πόσο χρηματοδοτείται η ιδιωτική επένδυση, αφού τα ποσά αυτά δεν θα συμπεριλαμβάνονται μεμονωμένα στον προϋπολογισμό.

Ως προς την αποτελεσματικότητα, θα έλεγα ότι υπάρχει μία σχετική αμφισβήτηση εάν θα γίνονται επενδύσεις μόνο από κερδοφόρες επιχειρήσεις.

Και στις δύο περιπτώσεις χρειάζεται αποτελεσματικό σύστημα παρακολούθησης αξιολόγησης, έτσι ώστε να γίνονται οι απαραίτητες διορθωτικές παρεμβάσεις. Όπως διαφαίνεται στα άρθρα 11, 14 και 15 του νομοσχεδίου, αυτό επιτυγχάνεται με το νέο σύστημα σε σημαντικό βαθμό της τεχνικής, κοινοβουλευτικής και διοικητικής εποπτείας.

Επίσης, η προβλεπόμενη στο άρθρο 15 λογοδοσία του Υπουργού Οικονομίας στη Βουλή θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να ελέγχεται και να αξιολογείται από εξωτερικά όργανα αξιολόγησης. Και να σας θυμίσω τις ανακοινώσεις των εκάστοτε Υπουργών Οικονομίας για τα επιτεύγματα των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων. Τώρα, αν πιστεύαμε όλα αυτά που έλεγαν, θα έπρεπε να είμαστε η πλουσιότερη χώρα του κόσμου.

Θα ήθελα να περάσω τώρα και στην περιφερειακότητα του σχετικού νόμου και να αναφερθώ στη Θράκη, την περιοχή την οποία εκπροσωπώ. Εδώ θα ήθελα να επισημάνω τους κινδύνους που ενέχει το σημερινό νομοσχέδιο για τη Θράκη. Η νέα περιφερειακή δομή της χώρας γίνεται με εισοδηματικά κυρίως κριτήρια και δεν λαμβάνονται υπ' όψιν άλλα αντικίνητρα που υπάρχουν στη Θράκη, όπως είναι οι ελλείψεις υποδομές, η μεγάλη απόσταση από τα αστικά κέντρα, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιοχής. Το νέο νομοσχέδιο σχεδόν εξισώνει τη Θράκη με τις όμορες περιοχές της Θεσσαλονίκης.

Οι επενδυτικοί νόμοι με τα κίνητρα που θέτουν, σκοπό έχουν να προτρέψουν το ιδιωτικό κεφάλαιο να επενδύσει σε περιοχές στις οποίες δεν θα ήθελαν επενδύσει, αν δεν υπήρχαν τα συγκεκριμένα κίνητρα. Με την κατάργηση της τέταρτης ζώνης κινήτρων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του νομοσχεδίου και τις μικρές διαφοροποιήσεις στα ποσοστά των περιφερειακών ενισχύσεων, φοβόμαστε ότι δεν θα γίνουν μεγάλες νέες επενδύσεις στην περιοχή, γιατί οι επενδυτές θα προτιμήσουν την εγκατάστασή τους σε νομούς δίπλα στη Θεσσαλονίκη, για να γλυτώσουν το υψηλότερο μεταφορικό κόστος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ήδη, στους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους, οι οποίοι προέβλεπαν και τέταρτη ζώνη κινήτρων, τα αποτελέσματα για τη

Θράκη και ειδικά για τον Έβρο ήταν απογοητευτικά. Η προσέλκυση νέων επενδύσεων ήταν ελάχιστη. Θέσεις εργασίας χάθηκαν και σήμερα εμφανίζει έναν από τους μεγαλύτερους αριθμούς ανεργίας, οι περισσότερες επιχειρήσεις έκλεισαν, η αποβιομηχάνιση εκτείνεται σε όλο το μήκος της περιοχής και ο εκσυγχρονισμός της βιομηχανίας παρέμεινε στις παραδοσιακές του δομές.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι το παρόν νομοσχέδιο θα είχε καλύτερη στόχευση αν προηγούνταν ένα αναπτυξιακό σχέδιο για τη χώρα, με τις περιφερειακές ιδιαιτερότητες και μετά να ακολουθούσε ο επενδυτικός νόμος. Τώρα γίνεται το ανάποδο. Ψηφίζεται ένας επενδυτικός νόμος, χωρίς να γνωρίζουμε τις αναπτυξιακές προτεραιότητες σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

Επειδή, όμως, ο νέος νόμος –θα έλεγα– αλλάζει ριζικά τη λογική και τις διαδικασίες που ξέραμε μέχρι σήμερα, θεωρώ ότι πρέπει να τον υπερψηφίσουμε για να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον που θα βοηθήσει τους δημιουργικούς ανθρώπους να ρισκάρουν, να εμπνευστούν, να συναποφασίσουν, να κινητοποιηθούν. Γι' αυτό το λόγο και τον υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Τέντε.

Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Μιχάλης Χρυσοχοϊδης έχει ζητήσει το λόγο.

Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Υπουργέ;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ελπίζω, κύριε Πρόεδρε, να φτάσουν δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι διαχρονικές ανεπάρκειες της οικονομίας μας αντανakλώνται και στο αναπτυξιακό πρότυπο το οποίο ακολουθήσαμε εδώ και δεκαετίες. Παρά τις καλές προθέσεις τις οποίες είχαν όλες οι κυβερνήσεις διαχρονικά εδώ και περίπου σαράντα χρόνια, αμέσως μετά τη Μεταπολίτευση, προμοδοτήσαμε τη μετριότητα, χωρίς να αποφασίσουμε ποια Ελλάδα θέλουμε.

Υπάρχει μια πραγματικότητα που διαμόρφωσε και η περιφερειακή πολιτική και οι πολιτικές μας συνολικά για την περιφέρεια και την ανάπτυξη, ότι έχει μεγαλώσει το χάσμα ανάμεσα στα αστικά κέντρα και στην περιφέρεια.

Δεν δημιουργήσαμε με τις πολιτικές μας τις προσδοκώμενες θέσεις εργασίας. Δώσαμε έμφαση στις επιδοτήσεις, δίνοντας χώρο στην υποτίμηση του δημόσιου χρήματος και σε ένα παραστικό σύστημα υπερτιμολογήσεων.

Οι επενδύσεις μας, ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία του 2000, ήταν οι περισσότερες χαμηλής ποιότητας και γι' αυτό εξέπνευσαν πρόωρα. Δεν προνοήσαμε για τη νέα γενιά, δεν προστατεύσαμε το περιβάλλον, δεν φέραμε το κράτος κοντά στον επιχειρηματία και τον επιχειρηματία κοντά στο κράτος.

Η οικονομία μας, μια οικονομία που βασίστηκε στην κατανάλωση, στη διόγκωση του δημόσιου τομέα, σήμερα είναι έκθετη απέναντι στο κράτος, στον πολίτη, στον επιχειρηματία, στο νέο. Είναι έκθετη απέναντι στον διεθνή ανταγωνισμό και στην διεθνή κρίση.

Κάνω κάποιες παραδοχές που μας αφορούν όλους. Παρά την εισοδηματική σύγκλιση και την αναπτυξιακή δυναμική που είχε η χώρα τα τελευταία είκοσι περίπου χρόνια, τη μεγάλη προσπάθεια που έκαναν οι πολίτες, την επίτευξη των μεγάλων εθνικών στόχων που είχαμε όλοι μαζί, δεν δημιουργήσαμε προϋποθέσεις για να πετύχουμε κάτι, το οποίο ήταν εξαιρετικά αναγκαίο στη νέα εποχή: να γίνουμε ανταγωνιστικοί.

Δεν βάλουμε βάσεις για να ανταπεξέλθουμε στις πολλαπλές κρίσεις που σήμερα πλήττουν την κοινωνία, την οικονομία και το κράτος. Γεμίσαμε τη χώρα με έρημα, αντισυμβατικά κτήρια που μας θυμίζουν το τέλος μιας εποχής, μιας εποχής που η ανάπτυξη συγκεντρώθηκε σε δύο πόλους, στην Αττική και στη Θεσσαλονίκη, περίπου το 65%, 70% της όλης αναπτυξιακής διαδικασίας στη χώρα. Δημιουργήσαμε νικητές και χαμένους. Κι όλη αυτή η

διαδικασία εξέθρεψε μια κατάσταση, μια πραγματικότητα και μια νοοτροπία ευκολίας και νωθρότητας.

Γι' αυτό και νομίζω ότι οφείλουμε να κάνουμε αυτόν τον απολογισμό, την αυτοκριτική μας αν θέλετε, με περίσκεψη και αγωνία για το μέλλον της χώρας και να προχωρήσουμε με διαφορετική κατεύθυνση σε σχέση με τον τρόπο που πορευόμασταν μέχρι σήμερα.

Έχουμε, λοιπόν, καθήκον να γυρίσουμε σελίδα. Γι' αυτό και φέρνουμε αυτό το νέο νόμο για τις επενδύσεις. Σήμερα είμαστε εδώ στην κρίση αυτή τη στροφή για την ελληνική οικονομία, φέρνοντας στην Ολομέλεια της Βουλής ένα νέο νόμο για την ενίσχυση των επενδύσεων στη χώρα.

Επενδύσεις σημαίνει ανάπτυξη, νέες επιχειρήσεις, αξιοποίηση όσων μας κάνουν ξεχωριστούς, έξυπνη παραγωγή φιλική στο περιβάλλον, αύξηση της απασχόλησης.

Γι' αυτό και η ανάπτυξη δεν είναι μια αόρατη και αφηρημένη έννοια. Είναι μια βαθιά πολιτική έννοια και αντανάκλα το πώς αντιλαμβανόμαστε τη σχέση του κράτους με τον επιχειρηματία, πώς αντιλαμβανόμαστε τον κοινωνικό πλούτο, τις παραγωγικές δομές, τους πόρους μας, τους φυσικούς, ιστορικούς, πολιτιστικούς πόρους, αλλά κυρίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους ανθρώπινους πόρους. Χωρίς ανάπτυξη που προάγει αξίες και βάζει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του μέσα στην κρίση αυτή, δεν πρόκειται ποτέ να πετύχουμε.

Ο νέος νόμος στοχεύει στην αναθέρμανση της οικονομίας μέσα από την ενίσχυση της επενδυτικής διαδικασίας.

Έχουμε πέντε στόχους: Βελτίωση της ποιότητας των επενδύσεων, αύξηση της παραγωγικότητας, ενίσχυση της εξωστρέφειας, οικονομική αποτελεσματικότητα και περιφερειακή συνοχή.

Για να πετύχουμε τους στόχους μας εισάγουμε ρυθμίσεις χωρίς προηγούμενο σε σχέση με την πεπατημένη του σήμερα. Για πρώτη φορά υπάρχει ετήσιος προϋπολογισμός, ο οποίος κατανέμεται στις καλύτερες επενδυτικές προτάσεις. Ο πολίτης γνωρίζει πού πηγαίνουν τα χρήματά του. Υπάρχει πλάφον σε κάθε επενδυτικό σχέδιο. Κανείς δεν μπορεί να μοιράζει χρήματα αφειδώς και ανεξέλεγκτα. Οι προκηρύξεις για τα επενδυτικά σχέδια γίνονται δύο φορές το χρόνο με προθεσμία υποβολής τέλος Απριλίου και τέλος Οκτωβρίου. Κράτος και επιχειρηματίας συντονίζονται και λειτουργούν βάσει ξεκάθαρων διαδικασιών και χρονοδιαγραμμάτων. Κάθε επενδυτικό σχέδιο υποβάλλεται μέχρι τέλος Απριλίου και Οκτωβρίου και αφού έχει κλείσει ο προηγούμενος κύκλος της αξιολόγησης με αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια. Δηλαδή ο επιχειρηματίας θα μπορεί να κάνει τον προγραμματισμό του και το κράτος να ανταποκρίνεται με συνέπεια.

Υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης, μακροοικονομικά και μικροοικονομικά, που προάγουν την οικονομική αποτελεσματικότητα και τη διαφάνεια. Καταργούνται οι πολυμελείς γνωμοδοτικές επιτροπές. Μ' αυτό τον τρόπο το 90% της διαδικασίας της αξιολόγησης θα γίνεται αυτοματοποιημένα. Είναι έξω ο ανθρώπινος παράγοντας, άρα λοιπόν ένας επενδυτής ξέρει ουσιαστικά αν το επενδυτικό του σχέδιο θα εγκριθεί ή όχι.

Πριμοδοτούνται κατηγορίες οικονομικών δραστηριοτήτων και όχι απλά κλάδοι. Χρησιμοποιούνται οι φοροαπαλλαγές και όχι οι επιδοτήσεις ως βασικό μέσο ενίσχυσης με σχέση τρία προς ένα. Μ' αυτό τον τρόπο χτυπάμε το πρόβλημα της «μαύρης» οικονομίας, των υπερτιμολογήσεων, εξοικονομούμε χρήματα και δίνουμε τέλος στο θλιβερό προνόμιο που είχαμε να στηρίζουμε την ανάπτυξη απλά στις επιδοτήσεις.

Εισάγουμε τρία γενικά καθεστώτα επενδύσεων και τέσσερα ειδικά καθεστώτα επενδύσεων. Τα γενικά καθεστώτα περιλαμβάνουν τη γενική επιχειρηματικότητα. Απευθυνόμαστε σε κερδοφόρες δυναμικές επιχειρήσεις που επενδύουν δυναμικά και συμβάλλουν στην έξοδο από την κρίση. Ως κίνητρο δίδονται φοροαπαλλαγές για οκτώ έως δέκα χρόνια στις υφιστάμενες και στις νέες επιχειρήσεις. Και εδώ μιλάμε για επιχειρήσεις με ελάχιστο ύψος επένδυσης από πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ έως εκατό χιλιάδες ευρώ, ώστε να ενθαρρύνουμε και τις μικρές έως πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Τεχνολογική ανάπτυξη: Απευθυνόμαστε σε επενδύσεις τεχνολογικού εκσυγχρονισμού και καινοτομίας. Για το λόγο αυτό παρέχουμε κίνητρα, φοροαπαλλαγές, στοχευμένες επιχορηγήσεις

και μια πολύ σημαντική στήριξη που αυτήν τη στιγμή έχουν ανάγκη η ελληνική οικονομία και οι ελληνικές επιχειρήσεις.

Θα ήταν πραγματικά χωρίς αντικείμενο, «κενό ποικάμισο» ο νόμος αυτός, αν δεν ακολουθείτο ταυτόχρονα από το Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης, το οποίο βρίσκεται στην επιτροπή της Βουλής και θα ψηφιστεί –υποθέτω– τις επόμενες εβδομάδες στην Ολομέλεια.

Τρίτη κατηγορία γενικών επενδυτικών σχεδίων είναι η περιφερειακή συνοχή. Ζητάμε επενδυτικά σχέδια που αντιμετωπίζουν τοπικές ανάγκες, αξιοποιούν τοπικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα με περιβαλλοντικά βιώσιμες τεχνολογικές εφαρμογές και τα ενισχύουμε με φοροαπαλλαγές, στοχευμένες επιδοτήσεις και επίσης ευνοϊκά δάνεια από το ΕΤΕΑΝ.

Ειδικά καθεστώτα, νεανική επιχειρηματικότητα: Είναι στόχος μας να σταθούμε δίπλα στο νέο επιχειρηματία, να τον στηρίξουμε έμπρακτα, να δημιουργήσουμε μια νέα γενιά Ελλήνων επιχειρηματιών. Γι' αυτό το λόγο ο νέος νόμος εισάγει πολύ σημαντικές ενισχύσεις και εξαιρετικά δυναμικά κίνητρα για νέους μέχρι σαράντα ετών. Για παράδειγμα ένας νέος που επιθυμεί να προχωρήσει σε μία επένδυση μέσω του επενδυτικού νόμου θα πάρει χρηματοδότηση του κεφαλαίου αλλά και των λειτουργικών δαπανών της επιχείρησης μέχρι ένα εκατομμύριο ευρώ για τα πέντε πρώτα χρόνια λειτουργίας της επιχείρησης.

Μεγάλες επενδύσεις: Δεύτερο καθεστώς εκεί, στα ειδικά καθεστώτα. Απευθυνόμαστε στις μεγάλες κερδοφόρες επιχειρήσεις που επιθυμούν να κάνουν επενδύσεις πάνω από πενήντα εκατομμύρια ευρώ, είτε ελληνικές είτε από το εξωτερικό. Κάνουμε πράξη ένα χρόνιο αίτημα των επιχειρηματιών, το σταθερό φορολογικό περιβάλλον με σταθερές φοροαπαλλαγές για οκτώ έως δέκα χρόνια. Ολοκληρωμένα επενδυτικά σχέδια: Η κρίση έχει δώσει την αφορμή σε πολλούς επιχειρηματίες να αναδιαρθρώσουν την επιχείρησή τους. Δίνουμε κίνητρα, φοροαπαλλαγές και ευνοϊκά δάνεια από την πλευρά του ΕΤΕΑΝ.

Τέλος, επενδύσεις δικτύωσης, τα clusters. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ σημαντικό οι τοπικές κοινωνίες, τα τοπικά προϊόντα, οι επιχειρήσεις σε μια περιοχή να δικτυώνονται μεταξύ τους, να συνεργάζονται μεταξύ τους για να μπορούν να προάγουν όλη τη ντόπια παραγωγή και τις δυνατότητές της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε τη δυνατότητα –και σας ευχαριστώ όλους θερμά– να συζητήσουμε αυτές τις ημέρες στο Κοινοβούλιο το νόμο για τις επενδύσεις. Ειλικρινά σας ευχαριστώ, γιατί μέσα από τη συζήτηση εδώ βγήκε ένας μεγάλος πλούτος ιδεών. Και χαίρομαι που όλοι οι συνάδελφοι, όλων των κομμάτων, συνεισέφεραν με τις απόψεις τους, παρά τις επιμέρους διαφωνίες, στη διαμόρφωση αυτού του νέου επενδυτικού νόμου.

Εγώ πιστεύω ότι όποια ρητορική κι αν αναπτύξουμε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, είτε από τη δική σας την πλευρά είτε από τη δική μου, ή τις καλές προθέσεις, οι οποίες θα εκδηλωθούν, σημασία έχει να κρίσιμο αποτέλεσμα. Και το κρίσιμο αποτέλεσμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνίσταται στην επιτυχή εφαρμογή αυτού του νόμου, μα κυρίως στην οικονομική αποτελεσματικότητά του.

Εάν ο νόμος αυτός αποδώσει οικονομικά ένα αποτέλεσμα αναπτυξιακό, εάν αναδιανείμει πλούτο στη χώρα, εάν προσθέσει έσοδα στο δημόσιο, εάν δημιουργήσει τοπική ανάπτυξη, εάν δημιουργήσει τοπική απασχόληση, τότε θα έχουμε πετύχει. Εάν οδηγηθούμε σε καταστάσεις όπως αυτές που βιώσαμε όλοι τα τελευταία χρόνια και οι οποίες οδήγησαν σε μία πραγματικότητα μέσα οικονομίας που δεν άντεξε στην κρίση, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουμε σήμερα ισχυρό οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα στη χώρα, τότε θα έχουμε αποτύχει.

Είμαι βέβαιος ότι μέσα από τη δουλειά, την οποία κάνουμε αυτήν τη στιγμή και στο Υπουργείο και στην Αίθουσα αυτήν, για τη βελτίωση του νόμου αυτού, τελικά αυτές οι ρυθμίσεις, οι οποίες αποτελούν ένα απαύγασμα των παλαιών ρυθμίσεων για να μην επαναλάβουμε τα ίδια λάθη, θα οδηγήσουν σε μία νέα πραγματικότητα και θα ανοίξουν ένα καινούργιο δρόμο για την επιχειρηματικότητα στη χώρα. Διότι δεν είναι μόνο αυτό. Δεν είναι μόνο ο επενδυτικός νόμος. Όπως σας είπα είναι το Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης, δηλαδή το χρημα-

τοδοτικό εργαλείο. Είναι η προσπάθειά μας να επανεκκινήσουμε την οικονομία μέσα από τη διαχείριση του ΕΣΠΑ, όπου επιχειρούμε να διπλασιάσουμε τους πόρους, έτσι ώστε και ανάπτυξη τοπική να δημιουργήσουμε, αλλά και συνολικότερα να επιτύχουμε ξανά την αναθέρμανση της οικονομίας.

Είναι η προσπάθεια –και προσωπικά πιστεύω πάρα πολύ σε αυτήν αύξησης των εξαγωγών. Είναι μία χειροπιαστή πραγματικότητα, ένα αποτέλεσμα ορατό. Έχουμε πολύ σημαντική αύξηση των εξαγωγών στη χώρα, η οποία θα οδηγήσει το επόμενο χρονικό διάστημα στο να πάρουμε μία μονάδα στο ΑΕΠ το 2012, να φτάσουμε στο 10% του χρόνου τις εξαγωγές επί του ΑΕΠ και σε τρία χρόνια από σήμερα περίπου στο 14%.

Είναι ένα πρωτοφανές μέγεθος. Τιμά τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Δεν φτάνει, όμως, μόνο αυτό. Χρειάζεται η προσπάθεια των επιχειρήσεων να στηριχθεί κι από εμάς.

Δράσεις Εξωστρέφειας, λοιπόν, τρέχουν αυτήν τη στιγμή με 100.000.000 ευρώ, για να ενισχύσουμε την εξαγωγική προσπάθεια των επιχειρήσεων.

Μία άλλη μεγάλη προσπάθεια, που ανέπτυξα εδώ, είναι η νεανική επιχειρηματικότητα. Πρέπει να δώσουμε ευκαιρία στους νέους της πατρίδας μας να επιχειρήσουν, να αξιοποιήσουν τη διάθεσή τους, την τόλμη τους, τη γνώση τους. Εκατοντάδες χιλιάδες νέοι στη χώρα αυτή είναι καλά μορφωμένοι. Θα πρέπει να μπορέσουν να αναζητήσουν όχι απλά μία τύχη στη ζωή, αλλά μία επιτυχημένη οικονομική και κοινωνική πορεία.

Θέλω, λοιπόν, να σας διαβεβαιώσω ότι είμαστε εδώ και μέχρι τέλους της συζήτησης όποιες άλλες αναγκαίες ρυθμίσεις και βελτιώσεις χρειάζονται να γίνουν, να τις κάνουμε μαζί.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κ. Μιχάλη Χρυσοχοϊδη.

Το λόγο έχουν ζητήσει οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας, του ΛΑΟΣ, ο κ. Πρωτόπαπας και ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, η Νέα Δημοκρατία δεν θα σας αδικήσει στην πραγματική προσπάθεια, την οποία έχετε κάνει, να αναθερμάνετε την ελληνική οικονομία. Τολμώ να σας πω ότι η συζήτηση και στην επιτροπή και είμαι σίγουρος και μέχρι το τέλος της Ολομέλειας θα είναι μια εξαιρετικά παραγωγική συζήτηση.

Αυτό το σχέδιο νόμου δεν αντέχει σε κομματικούς ανταγωνισμούς. Θέλω πραγματικά να σας πω ότι αυτός ο τρόπος διαλόγου, τον οποίο αναπτύξαμε μεταξύ μας σε αυτήν την ευκαιρία του νέου αναπτυξιακού νόμου, νομίζω ότι αποτελεί ένα εξαιρετικά σημαντικό, σηματοδοτικό παράδειγμα πολιτικού διαλόγου, αντιπαράθεσης πολιτισμένης και παραγωγικής μεταξύ Κυβέρνησης και Αντιπολίτευσης. Μοιραστήκαμε τις αγωνίες μας για την οικονομική συγκυρία και προσωπικά θα σας έλεγα ότι αισθάνθηκα ότι πράγματι η προσπάθεια που έγινε από όλους τους συναδέλφους έπιασε τόπο.

Υπό αυτήν την έννοια η υπερψήφιση του νέου αναπτυξιακού νόμου από τη Νέα Δημοκρατία έχει πολύ μεγάλη σημασία για τον τόπο. Μαζί πρέπει να προχωρήσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση, δεν αντέχει άλλο ο τόπος κομματικούς ανταγωνισμούς πάνω στο χαλί της ανάπτυξης.

Είμαι, όμως, υποχρεωμένος να σας πω, ότι αυτά τα οποία άκουσα πριν από λίγο στην τοποθέτησή σας, μάλλον, κατά την προσωπική μου εκτίμηση προσομοιάζουν με μια απολογητική στάση για όλη την πορεία του κόμματός σας διαχρονικά από τη δεκαετία του '80 μέχρι σήμερα. Δεν σας κατηγορώ, σας επαίνω για αυτό, γιατί ανακάλυψε επιτέλους το ΠΑΣΟΚ τι σημαίνει ανάπτυξη. Και τα δύο κόμματα, πολύ περισσότερο, όμως, το ΠΑΣΟΚ, αγάπησε το κράτος περισσότερο από όσο έπρεπε. Η αναλογία της αγάπης προς το κράτος και της αδυναμίας, την οποία έχετε επιδείξει ως κόμμα όλα αυτά τα χρόνια, νομίζω ότι συνετέλεσε ουσιαστικά στο να προχωρήσουμε με πολύ αργούς ρυθμούς, αρ-

νητικούς -τολμώ να πω- στην κατεύθυνση της ανάπτυξης.

Αν η Νέα Δημοκρατία έχει μια ευθύνη, είναι γιατί δεν είχε την τόλμη, όταν μπορούσε, να μαζέψει το κράτος, το οποίο δεν αποτελεί αντικείμενο, τουλάχιστον, περιωπής και πολύ μεγάλης αγάπης για τη δικιά μας ιδεολογία, για τη φιλελεύθερη ιδεολογία.

Σήμερα αισθανόμαστε ότι έχουμε την ιδεολογική υπεροχή, γιατί η ιδεολογία του κοινωνικού φιλελευθερισμού που περνάει οριζόντια ολόκληρη την Ευρώπη είναι η ατμομηχανή της ανάπτυξης. Δεν λέω ότι έχετε αλλάξει άποψη για την ιδεολογική σας τοποθέτηση, λέω, όμως, ότι πρέπει να ικανοποιήσουμε τη λογική της πολιτικής και η λογική της πολιτικής λέει ότι ο μόνος τρόπος να βγει η χώρα από την ύφεση, την αρνητική οικονομική συγκυρία, την πολύ αρνητική οικονομική κρίση, η οποία υπάρχει σε ολόκληρη την Ευρώπη και σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό στην Ελλάδα είναι η ιδιωτική πρωτοβουλία, είναι, δηλαδή, οι δυνατότητες της ανάπτυξης.

Οι δυνατότητες, όμως, της ανάπτυξης δεν φθάνουν μόνο να ληφθούν ή να κινητροδοτηθούν από έναν αναπτυξιακό νόμο, είναι το κλίμα το οποίο βρίσκεται στη χώρα και είναι και η υπόλοιπη συντελεστική των υπολοίπων μελών της Κυβέρνησης.

Κύριε Υπουργέ, τολμώ να σας πω, ότι έτσι όπως έχει δεσμευτεί η χώρα για την επόμενη τριετία και αν πάρουμε την επιμήκυνση, για την οποία όλοι νομίζω σ' αυτήν την Αίθουσα αισθάνονται την αναγκαιότητα της, με τα πρόσθετα μέτρα, τα οποία θα ζητήσει εκ των πραγμάτων η Ευρώπη ως εγγύηση, φαίνεται ότι η χώρα θα παραμείνει σε μια διαδικασία ύφεσης για πάνω από μια πενταετία.

Είναι στα αλήθεια πραγματικά τόσο αναγκαίο να προχωράμε στην ανάπτυξη με εξαιρέσεις φορολογικών ελαφρύνσεων για τις μεγάλες επιχειρήσεις, όταν ο υπόλοιπος λαός, η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών έχει τους υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές σ' ολόκληρη την Ευρώπη, όταν το ελεύθερο χρήμα για την αγορά, που είναι αυτό που θα κινητροδοτήσει τον επιχειρηματία να κάνει τη μεγάλη επένδυση, είναι πολύ-πολύ λιγότερο από όσο θα έπρεπε να είναι;

Γιατί να έρθει ο επενδυτής σε μια χώρα που ο πολίτης δεν έχει στη τσέπη περισσευούμενα χρήματα για να τζιράρει, να αγοράσει, να καταναλώσει, να κινήσει την αγοραστική μηχανή;

Για ποιο λόγο, δηλαδή, θα πρέπει εξαιρέσιμα και «χαριστικά» να προχωράμε στην ανάπτυξη μέσα από έναν αναπτυξιακό νόμο ή από ένα fast track, το οποίο μόνο θα δίνει πρόσθετα πλεονεκτήματα και ο πολίτης της μικρομεσαίας επιχείρησης, ο νεανικός επιχειρηματίας, που δεν έχει τη δυνατότητα της μεγάλης επένδυσης, αλλά της μικρής, για να εξασφαλίσει το προς το ζην, να ικανοποιήσει τις σπουδές που τον έστειλε η οικογένειά του θα πρέπει οπωσδήποτε να κινείται στην κατεύθυνση του 30% και του 40% ή και του 50% με την περαίωση και την έκτακτη εισφορά που έχει μονιμοποιηθεί σε αυτήν τη χώρα;

Άρα, έχετε υποχρέωση ως Κυβέρνηση να κατεβάσετε τους φορολογικούς συντελεστές για όλους οριζόντια, διότι οριζόντια κάνετε τις πολιτικές των περικοπών, οριζόντια πρέπει να κάνετε και τις περικοπές των φορολογικών συντελεστών και όχι εξαιρέσιμα. Εσείς ορθώς το βάζετε, αλλά ψιθυρίστε και στα υπόλοιπα μέλη της Κυβέρνησης ότι αυτή η οριζόντια ισοπέδωση της κοινωνίας και των εισοδημάτων δεν οδηγεί πουθενά. Οδηγεί σε ένα τούνελ χωρίς διέξοδο, χωρίς χαραμάδα φωτός. Και χωρίς χαραμάδα φωτός δεν υπάρχει ελπίδα για την κοινωνία, δεν υπάρχει κοινωνική συνοχή, δεν υπάρχει επενδυτικό κλίμα.

Άρα, με ό,τι σωστά έχουμε αποφασίσει σε αυτήν την Αίθουσα, τουλάχιστον για τη δικιά μου παράταξη της Νέας Δημοκρατίας και για την Κυβέρνηση -από ό,τι φαίνεται θα στηρίξουμε αυτό το σχέδιο νόμου, περιμένουμε και την τελική απόφαση των άλλων κομμάτων- νομίζω ότι στηρίζουμε ελπίδες σε μια κινούμενη άμμο. Χτίζουμε σε ένα περιβάλλον αντιεπενδυτικό, σε ένα αποτρεπτικό περιβάλλον, σε ένα σκηνικό δηλαδή, το οποίο μοιάζει με μια εφιαλτική ταινία, όπου έχει ορισμένες σκηνές κωμωδίας, χαμόγελου, αλλά που στην πραγματικότητα δεν θα έχει ποτέ happy end. Και αυτό είναι ευθύνη της Κυβέρνησης.

Είμαστε εδώ για να στηρίξουμε πραγματικά τις ελπίδες φωτός που πρέπει να υπάρχουν για το επενδυτικό κλίμα, αλλά πείτε το και στους άλλους, διότι χθες η κ. Μπιρμπίλη στο σχέδιο νόμου

για την βιοποικιλότητα δέσμευσε το 40% της χώρας, τις ελπίδες των μικροϊδιοκτητών, επειδή έχει τη δική της περιβαλλοντική ιδεολογία. Περιβαλλοντική ιδεολογία έχουμε όλοι, ιδεολογία δεν έχουμε σε αυτόν τον τόπο.

Και πείτε, λοιπόν, σε όλα τα μέλη της Κυβερνητικής Επιτροπής και της Κυβέρνησης ότι πρέπει παράλληλα να βαδίζετε. Με εξαιρέσεις και κορυφές πάνω σε μια ισοπεδωμένη και οριζόντια πολιτική δεν υπάρχει ανάπτυξη και ελπίδα, δεν υπάρχει ελπίδα για την κοινωνία.

Άρα, οφείλτε να κάνετε και τα υπόλοιπα βήματά σας, χωρίς ιδεοληψίες όπως κάνατε στο παρελθόν, διότι το δικό σας κόμμα είναι αυτό που έδωσε τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις σε αυτόν τον τόπο με τις κινητοποιήσεις, με την προπαγάνδα, με το αντιεπιχειρηματικό κλίμα. Έτσι χτίσατε μια κοινωνία και έτσι έχετε χτίσει και μια κοινωνική, θα μου επιτρέψετε να πω, και κομματική βάση, την οποία έχετε και η οποία σήμερα δεν μπορεί να σας παρακολουθήσει. Βρίσκεται σε ένα μετέωρο βήμα. Και το μετέωρο βήμα της κοινωνίας οδηγεί σε σπάσιμο της κοινωνικής συνοχής. Και το σπάσιμο της κοινωνικής συνοχής δεν βοηθάει την ανάπτυξη.

Οφείλτε να διορθώσετε πορεία. Οφείλτε να δείτε κατάματα την πραγματικότητα. Και οφείλτε να το κάνετε όλοι σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Κύριε Υπουργέ, η ανάπτυξη και ο σωστός αναπτυξιακός νόμος θέλει και ένα τραπεζικό σύστημα από δίπλα, το οποίο να στηρίζει την επιχειρηματικότητα. Έχουμε ακούσει εδώ επί δεκαπέντε μήνες που κυβερνάτε, αφού είχαμε ακούσει όταν ήσασταν αντιπολίτευση ότι εμείς ήμασταν το κόμμα των τραπεζιτών και όταν ήρθατε επαναλάβετε επακριβώς ό,τι είχαμε κάνει εμείς την προηγούμενη χρονιά –ορθώς το κάνατε, «mea culpa» θα έπρεπε να πείτε- για τα σύμφωνα με τις τράπεζες, για τη ρευστότητα της αγοράς. Και μέχρι σήμερα το μόνο το οποίο έχουμε διαπιστώσει είναι κλειστές στρόφιγγες του τραπεζικού συστήματος.

Και ερωτώ ευθέως: Με αυτόν τον τρόπο θα ικανοποιηστείτε, παράλληλα προς τον αναπτυξιακό νόμο, με τις φοροαλλαγές και τις διευκολύνσεις που ορθώς πρέπει να υπάρχουν για να ξεκινήσει η μηχανή; Με αυτό το τραπεζικό σύστημα θα στηρίξετε την αγορά; Με το ακριβό χρήμα και με το μετέωρο βήμα των τραπεζών, που αρνούνται, ενώ στηρίζονται από την κοινωνία, από το κράτος, με κρατικά ομόλογα να συμβάλουν στην ανάπτυξη του τόπου με το φοβικό τους βήμα και κυρίως με την πολύ μεγάλη, κατά την εκτίμησή μου, επίθεση στο μέσο πολίτη μέσα από τα στεγαστικά και τα καταναλωτικά δάνεια, από τα οποία βγάζουν το νόμιμο κέρδος τους, το οποίο είναι πολύ μεγαλύτερο από το μέσο κέρδος του τραπεζικού συστήματος της Ευρώπης, ενώ την ίδια στιγμή όταν τους ζητάμε να αποδώσουν αυτήν την ρευστότητα προς την ανάπτυξη του τόπου, είναι συγκρατημένες οι τράπεζες;

Έχετε λοιπόν, πολύ μεγάλη ευθύνη να συμφωνήσετε ουσιαστικά με το τραπεζικό σύστημα και να πορευθείτε παράλληλα. Είναι ένας άλλος παράγων ανάπτυξης του τόπου. Διότι με το νομοθέτημα αυτό σκέτο, που το ψηφίζουμε –το ξαναλέω- εμείς από τη Νέα Δημοκρατία, δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί η ανάπτυξη. Χρειάζονται και τα άλλα βήματα. Παραδείγματος χάριν, έπρεπε να είχε γίνει ήδη η διευκόλυνση της αδειοδότησης των επιχειρήσεων οριζόντια και όχι να τρέχουμε εκ των υστέρων μετά τον αναπτυξιακό νόμο. Διότι, ο επιχειρηματίας που σήμερα θα διαβάσει το νόμο που θα δημοσιευθεί στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως πρέπει να ξέρει από πόσες πόρτες πρέπει να περάσει για να ιδρύσει μια επιχείρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω ότι αυτός ο αναπτυξιακός νόμος με δύο, τρεις, πέντε θετικές αλλαγές αποτελεί ένα αντίγραφο που υπάρχουν αναπτυξιακού νόμου. Δεν σας κατακρίνω γι' αυτό, γιατί δεν το είπατε ή γιατί αλλάξατε πέντε πράγματα σε αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο. Απλώς, διερωνύμαι, γιατί δεν μπορούμε σε αυτό το πολιτικό σύστημα και στο διάλογο σε αυτήν την Αίθουσα να κάνουμε τα πράγματα λίγο πιο απλά και πιο εύκολα. Δηλαδή, να είχαμε κάνει τις αλλαγές όταν έπρεπε, με τα ξενοδοχεία, για τη τμηματική κλασματοποίηση της

χρηματοδότησης, για τον προϋπολογισμό που είναι πάρα πολύ σημαντικό και να είχαμε στα χέρια μας ήδη έναν αναπτυξιακό νόμο, όπως επίσης και άδειες και τρόπους ίδρυσης των επιχειρήσεων. Αν τα είχαμε κάνει αυτά, σήμερα θα ήμασταν ένα χρόνο μπροστά.

Σήμερα βρισκόμαστε ένα χρόνο πίσω. Και εξακολουθούμε να ελπίζουμε στον κοινωνικό και στον πολιτικό διάλογο ότι η σωτηρία της χώρας θα προκύψει πάλι απ' έξω. Δηλαδή, θα προκύψει από το σουλτάνο και τον εμίρη που θα έρθει εδώ να σώσει τον τόπο ή θα προκύψει από την ελεημοσύνη των Ευρωπαίων με την επιμήκυνση του δανεισμού. Οι πλουτοπαραγωγικοί όμως πόροι της χώρας είναι μέσα στη χώρα. Εδώ βρίσκεται ο πλούτος. Αυτόν πρέπει να εκμεταλλευτούμε. Και λέγεται αδειοδότηση επιχειρήσεων, λέγεται ασφαλώς αναπτυξιακός νόμος, λέγεται ακίνητη περιουσία.

Και για όλα αυτά –κυρίως για την ακίνητη περιουσία- δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Προχθές είχαμε επερώτηση και ήρθε ο κ. Παπακωνσταντίνου εδώ και άρχισε να μας λέει πάλι ότι δεν ξέρει που είναι και ότι θα την καταγράψουμε. Δεν καταλαβαίνω. Δεν υπηρετούμε κάποιο ιδεολόγημα ούτε σοσιαλιστικό ούτε μη σοσιαλιστικό, υπηρετούμε την κοινή λογική. Η κοινή λογική θα σώσει τον τόπο. Εδώ είναι ο πλούτος, εδώ είναι οι Έλληνες, εδώ πρέπει να γίνει ο διάλογος. Μακάρι να συμφωνούμε πάντα σε τέτοια βήματα. Αυτό, όμως, ισχύει για όλα τα μέλη της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ. Δεν φτάνετε μόνο εσείς για να βοηθήσετε την ανάπτυξη του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Μαρκόπουλο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε την ευκαιρία να συζητάμε σήμερα πράγματι μία πολύ σημαντική νομοθετική παρέμβαση της Κυβέρνησης, το νέο νόμο για τις επενδύσεις και την ανάπτυξη, έναν νόμο ο οποίος επανειλημμένα ζητήθηκε και συζητήθηκε απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Σήμερα, έχουμε τη δυνατότητα να τον συζητούμε. Δεν έχω, λοιπόν, παρά να συμφωνήσω με την ιδιαίτερα емπεριστατωμένη και πλήρη εισήγηση, την οποία έκανε ο εισηγητής μας που παρουσίασε το σχέδιο νόμου, ο κ. Νίκος Σαλαγιάννης.

Θα ήθελα όμως να σημειώσω, ότι είναι άδικη η κριτική η οποία ασκήθηκε από ορισμένες πλευρές –ακόμη και από τον εισηγητή του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- σύμφωνα με την οποία έχουμε αφήσει την Ελλάδα χωρίς αναπτυξιακό νόμο. Δεν είναι έτσι. Μέχρι τώρα ίσχυε ο προηγούμενος, ο δικός σας νόμος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είχε όμως ανασταλεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ίσχυε και δόθηκαν μέσα στο 2010 ένα περίπου δισεκατομμύριο επιδοτήσεις –προσέξτε, κύριε Ροντούλη- από αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο. Άρα, αναπτυξιακό νόμο η χώρα είχε. Βεβαίως ήταν ο αναπτυξιακός νόμος που είχε ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία. Και βεβαίως ήρθε η ώρα τώρα να κάνουμε ένα νέο ποιοτικό άλμα, να αξιοποιήσουμε τα συμπεράσματα, να διορθώσουμε αδυναμίες, να δημιουργήσουμε μια νέα ποιότητα σε ένα πραγματικά πολύ σημαντικό ζήτημα, το οποίο αφορά την ανάπτυξη της χώρας.

Και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Δημιουργούμε αυτήν τη νέα ποιότητα, αξιοποιούμε ό,τι καλό υπήρχε από τους προηγούμενους νόμους, είτε από το νόμο της Νέας Δημοκρατίας είτε από τους παλαιότερους νόμους του ΠΑΣΟΚ. Διορθώνουμε ό,τι λανθασμένο και δίνουμε τέσσερα χαρακτηριστικά, τα οποία αποκαθιστούν αυτήν τη νέα ποιότητα: Τάξη, διαφάνεια, στόχο, αποτελεσματικότητα. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά που δίνουμε εμείς στον αναπτυξιακό νόμο.

Και εξηγούμαι. Πρώτον, τάξη. Γιατί τάξη; Διότι ορίζεται πια σαφώς πότε γίνονται προκηρύξεις, τι ποσά περιλαμβάνει η προκήρυξη, μέχρι πότε αυτά τα ποσά διατίθενται, τι δίνεται, τι επιδοτείται και τι δεν επιδοτείται.

Δεύτερον, διαφάνεια. Είναι πλήρως αντικειμενικοί οι κανόνες. Και όχι μόνο αυτό, αλλά παύει η οποιαδήποτε περίπτωση μπορούσε να θεωρηθεί ή στην πράξη να λειτουργήσει ως εύνοια σε

συγκεκριμένα συμφέροντα.

Τρίτον, αποτελεσματικότητα. Επιλέγουμε τους χώρους, τους κλάδους, τις παρεμβάσεις στις οποίες δίνονται τα χρήματα, τα οποία ξέρετε πολύ καλά ότι είναι εθνικοί πόροι κατά το μάλλον ή ήττον, σε σημαντικό βαθμό τουλάχιστον, τα οποία είναι και περιορισμένα. Επιλέγουμε τι θέλουμε να κάνουμε. Θέλουμε να δημιουργήσουμε κάτι καινούργιο, να κάνουμε επιχειρήσεις με συνεργασία, με εξωστρέφεια, με καινοτομία, με νεανική επιχειρηματικότητα. Θέλουμε να είμαστε αποτελεσματικοί στη χρήση των πόρων που ευνοούν, που διασφαλίζουν το μέλλον της ανάπτυξης, τη δημιουργία, την απασχόληση, χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας.

Βεβαίως, έχουμε στόχο, γιατί πρέπει να δημιουργήσουμε αυτήν τη νέα οικονομία και να αποφύγουμε παλιές και καταδικασμένες λογικές, τις οποίες όλοι σας έχετε επισημάνει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, να παίρνει δηλαδή κάποιος τα χρήματα, να κάνει κάποια ντουβάρια και εν συνεχεία αυτά τα ντουβάρια να μεταβάλλονται σε κουφάρια και πρακτικά να μην λειτουργεί τίποτα. Έχουν γίνει λάθη στο παρελθόν -θέλω να είμαστε καθαροί και ειλικρινείς- και από δικές μας κυβερνήσεις. Και αυτό επιτυγχάνει αυτή η νέα ποιότητα που δημιουργεί αυτός ο νόμος. Αξιοποιεί τα συμπεράσματα απ' αυτά τα λάθη, τα διορθώνει, τα αντιμετωπίζει, τα κοιτάει κατάματα και τα διαγράφει, τα εξαλείφει οριστικά, για να δημιουργήσουμε το παρόν και όχι να μένουμε εγκλωβισμένοι στο παρελθόν, για να δημιουργήσουμε το μέλλον, πάνω απ' όλα, για την ελληνική κοινωνία και οικονομία.

Τάξη, λοιπόν, διαφάνεια, αποτελεσματικότητα, στόχος. Αυτό χαρακτηρίζει αυτόν τον νόμο, τον οποίο καλούμε όλες τις πτέρυγες της Βουλής να εμπιστευθούν και να στηρίξουν.

Βεβαίως, δεν είναι μόνο ο νόμος αυτός και δεν μπορεί να είναι μόνο αυτός ο νόμος, ο οποίος θα συγκροτεί την αναπτυξιακή μας πολιτική σήμερα. Αυτό είναι σαφές. Δεχόμαστε και κριτική, όταν είναι καλόπιστη. Δεν έχω κανένα λόγο να αμφιβάλλω ότι οι συνάδελφοι από τα άλλα κόμματα θέλουν να κάνουν μία καλόπιστη κριτική, όπως εξάλλου είναι και ο θεσμικός τους ρόλος. Πραγματικά, όμως, η κοινή λογική πρέπει να επικρατεί. Γιατί, για παράδειγμα, όταν λέμε ποιον έπιασε το κράτος, πρέπει να θυμηθούμε ότι μόλις πρόσφατα, πριν από μερικά χρόνια, οι δαπάνες για το στενό δημόσιο τομέα -ένα στοιχείο που είδε το φως της δημοσιότητας σε μια προχθεσινή τηλεοπτική εκπομπή- διπλασιάστηκαν κατά την περίοδο 2004-2009. Αν δεν κάνω λάθος, πήγαν από τα 30 δισεκατομμύρια στα 60 δισεκατομμύρια. Δημιουργήθηκαν δεκάδες νέοι κρατικοί και εν πολλοίς άχρηστοι οργανισμοί και επιτροπές. Εκατοντάδες ίσως. Δημιουργήθηκε ένα δεύτερο κράτος πλάι στο πρώτο. Και αυτό ήταν με απώλεια πόρων, εις βάρος της ανάπτυξης και πολλές φορές εις βάρος και της διαφάνειας και της λειτουργικότητας του δημόσιου τομέα. Είναι πολύ πρόσφατο αυτό που έγινε, για να το ξεχνάμε. Θέλω να το διατηρούμε στη μνήμη μας, για να μην το ξανακάνει κανείς, όπως και αν λέγεται, όποιος και αν είναι.

Θέλω, επίσης, να τονίσω προς τον αγαπητό συνάδελφο, τον κ. Μαρκόπουλο, ότι η προσπάθεια που έγινε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ αυτές τις ημέρες στη Βουλή και ειδικά χθες ήταν για να πετύχουμε ένα συνδυασμό, τον οποίο πραγματικά πιστεύουμε και τον έχουμε ανάγκη. Θέλουμε να πετύχουμε το συνδυασμό μεταξύ του να προστατεύσουμε το περιβάλλον, γιατί έχουμε ανάγκη σε αυτήν εδώ τη χώρα να πάρουμε δραστικά μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος, χωρίς όμως να μην δείξουμε τον απαιτούμενο σεβασμό σε ανθρώπους που δεν είναι και προνομιοφύχοι, που έχουν κάποια ανθρωπιά ή έχουν αγοράσει κάποια γη με βάση τις ισχύουσες, απόλυτα νόμιμες διατάξεις. Αυτός ο αναγκαίος συνδυασμός του σεβασμού του πολίτη με τη λήψη δραστικών μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος είναι αυτό το οποίο επιδιώκουμε και να είστε βέβαιος, κύριε Μαρκόπουλε, ότι αυτή η αναγκαία ισορροπία θα επιτευχθεί και όπως σε όλα τα ζητήματα, θα προχωρήσουμε μπροστά.

Βεβαίως, το θέμα της ανάπτυξης είναι μία σειρά ζητήματα, τα οποία γίνονται αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα και θέλω να τα θυμίσω, γιατί αξίζει τον κόπο και να τα θυμίζουμε και να αναφερόμαστε σε αυτά.

Το πρώτο είναι η εξυγίανση την οποία πετυχαίνουμε αυτή τη στιγμή στην οικονομία μας.

Αναρωτιέμαι: Υπάρχει κανείς σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, ο οποίος να πιστεύει ότι σε μια άρρωστη οικονομία, σε μια αναξίопιστη οικονομία, σε μια οικονομία, η οποία δείχνει να παραπαίει και να καταρρέει, υπάρχει κάποιος που θα βάλει τα λεφτά του; Υπάρχει κάποιος που θα έρθει να κάνει ανάπτυξη; Υπάρχει κάποιος που θα έρθει να κάνει επενδύσεις και να ρισκάρει;

Το γεγονός ότι τώρα μπορούμε να ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας, το γεγονός ότι τώρα μπορούμε και στεκόμαστε στις αγορές -απεδείχθη αυτό προχθές- το γεγονός ότι καταφέρνουμε να πετύχουμε στις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές που είναι απαραίτητες για να απελευθερωθεί η χώρα, για να τονώσει την ανταγωνιστικότητά της και να πάει μπροστά, είναι εκείνο που δημιουργεί και το ενδιαφέρον για επενδύσεις ελληνικές και ξένες. Είναι εκείνο το οποίο θα ξαναφέρει τα λεφτά που έφυγαν από την Ελλάδα, είναι εκείνο το οποίο θα βάλει και ξένες επενδύσεις, τις οποίες εγώ καθόλου δεν υποτιμώ, διότι δεν τις ζητάμε, ως ελεημοσύνη. Τις ζητούμε ως συμβολή στην προσπάθεια της χώρας από κάποιους, οι οποίοι φυσικό είναι να προσδοκούν να κερδίσουν. Τους λέμε, ελάτε, υπάρχουν σταθεροί κανόνες, υπάρχει μια μεγάλη προσπάθεια διαφάνειας, υπάρχει ένα κράτος που αλλάζει, υπάρχει μια οικονομία που εξυγιαίνεται, υπάρχουν δυνατότητες επενδύσεων. Και αυτά τους τα λέμε, κοιτάζοντας τους στα μάτια, με τους κανόνες που εμείς, ως οργανωμένη πολιτεία, όπως και άλλες ευρωπαϊκές πολιτείες θέτουμε.

Από και πέρα, διάβασα με προσοχή τις δηλώσεις της ομιλίας του κ. Σαμαρά, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τις οποίες κατά καιρούς επαναλαμβάνουν εδώ και συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Βεβαίως, τίποτα δεν απορρίπτουμε και τίποτα δεν αγνοούμε. Κάθε θετική πρόταση αξιοποιείται. Αλλά θα ήθελα πραγματικά να μου πείτε, δεν υπάρχουν αυτή τη στιγμή φορολογικά κίνητρα; Εδώ, ο αναπτυξιακός νόμος δίνει ισχυρά κίνητρα. Πρόσφατα μειώσαμε το ΦΠΑ για τις τουριστικές επιχειρήσεις. Πριν από λίγους μήνες εξαγγείλαμε και ήδη πραγματοποιείται η σοβαρότατη μείωση των φορολογικών συντελεστών στο 20% για τις περιπτώσεις επανεπενδυομένων κερδών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όλα αυτά για τις μεγάλες επιχειρήσεις. Πείτε μας για τις μικρές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τώρα, αν αυτό κύριε Μαρκόπουλε, έχει να κάνει με το γεγονός ότι δεν μειώθηκαν οι φορολογικοί συντελεστές...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πείτε μας για τον μικρομεσαίο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δεν σας διέκοψα. Εγώ σας άκουσα με σεβασμό και νομίζω ότι πάντα έτσι ακούτε και εσείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αν, λοιπόν, αυτό έχει να κάνει, με το ότι δεν μειώθηκαν ακόμη οι φορολογικοί συντελεστές για τα κέρδη που βάζει ο άλλος στην τσέπη, το οποίο και αυτό σε μια οικονομία που έχει σταθεί στα πόδια της μπορεί να γίνει, με συγχωρείτε, αλλά τελικά ποιο είναι προτεραιότητα; Και σκεφτείτε ότι μια οικονομία η οποία ζητά από τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους να περικόπτουν μισθούς και συντάξεις, δεν μπορεί να μην καλέσει και τους οικονομικά ισχυρούς, σε αυτή ακριβώς την δύσκολη περίοδο, να συμμετάσχουν σε αυτήν την κατεύθυνση. Δεν μπορεί να μη ζητήσει να μην έχει ένα υψηλό φορολογικό συντελεστή, δεν μπορεί να μη ζητήσει μια έκτακτη εισφορά, τουλάχιστον μέχρι να βγούμε από την κρίση και να ξανασταθούμε στα πόδια μας.

Ταυτόχρονα, όμως, την ίδια περίοδο μειώνουμε ασφαλιστικές εισφορές. Αλλά προσέξτε, μειώνουμε ασφαλιστικές εισφορές για προσλήψεις για νέους ανθρώπους. Μειώνουμε ασφαλιστικές εισφορές για διατήρηση θέσεων εργασίας, με ένα πρωτοπόρο και δυναμικό πρόγραμμα του ΟΑΕΔ και εξαγγέλλουμε και τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για τους καλούς, τους σωστούς -είτε είναι μικροί, είτε είναι μεγάλοι- εκείνους τους οποίους κατανοούν την ανάγκη να συμμετάσχουν στην προσπάθεια που γίνεται στη χώρα και να πληρώνουν εγκαίρως και ορθά τις ει-

σφοδρές τους στο ΙΚΑ και στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία.

Εξασφαλίζουμε τη ρευστότητα. Με συγχωρείτε, το ΕΣΠΑ λειτουργεί αυτήν τη στιγμή. Το ΕΣΠΑ το οποίο παραλάβαμε σε πραγματικά τραγική κατάσταση, λειτουργεί και λειτουργεί ιδιαίτερα ικανοποιητικά αυτή τη στιγμή. Πιστεύω ότι θα έχει την ευκαιρία ο αρμόδιος Υφυπουργός να μας τα πει αυτές τις μέρες.

Δεύτερον, δεν συζητήσαμε και δεν θα έρθει στη Βουλή πάρα πολύ σύντομα ο ειδικός νόμος για το Ταμείο Επιχειρηματικότητας, για να γίνουν αυτοί οι συνδυασμοί, τα venture capital με τις τράπεζες και να εξασφαλίσουμε τη ρευστότητα, η οποία αφορά εν τέλει και τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις όπως ακριβώς ζητήσατε; Δεν κάνουμε τη συμφωνία με τις τράπεζες στις εγγυήσεις που δίνουμε, οι οποίες δεν είχαν γίνει με την προηγούμενη κυβέρνηση για το πού θα διατεθούν αυτά τα λεφτά; Εμείς δεν θέλουμε να καταρρεύσει το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, αλλά απαιτούμε από τις τράπεζες να διαδραματίσουν το ρόλο τους. Το απαιτούμε και θα γίνει. Να ενισχύσουν τη ρευστότητα της οικονομίας και να αξιοποιήσουν τις εγγυήσεις, τις οποίες δίνει η Κυβέρνηση, με ένα συγκεκριμένο σχέδιο, το οποίο υλοποιείται. Και βεβαίως με το νόμο του fast track που ψηφίσαμε εδώ και θεωρώ ιδιαίτερα θετικό ότι το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης ψήφισε πράγματι, επιδιώκουμε και τις μεγάλες επενδύσεις που θα είναι λίγες βεβαίως, αλλά ισχυρά συμβολικές και θα μας δώσουν τη δυνατότητα να αλλάξουμε τη μορφή της χώρας.

Κλείνω λέγοντας ότι έχουμε πετύχει αρκετά, αλλά δεν έχουμε τελειώσει την προσπάθεια. Είμαστε σε ένα σημείο του δύσκολου και ανηφορικού δρόμου. Εκείνο που χρειάζεται να κατανοήσουμε είναι ότι αυτή η συναίνεση για την οποία μίλησε πριν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, είναι εξόχως απαραίτητη, αλλά πρέπει να στηρίζεται σε σταθερούς κανόνες και από όλες τις πλευρές και από τη δική μας και σε υιοθέτηση ό,τι σωστό λέει ο ένας από τον άλλο, χωρίς να υπάρχουν, ούτε πολιτικοί εγωισμοί, ούτε προσπάθεια εκμετάλλευσης. Αυτό σαφώς θα το δεχόμαστε. Αυτή τη ώρα στη χώρα γίνονται μία σειρά αλλαγές.

Αυτή την ώρα στη χώρα γίνονται μια σειρά αλλαγές. Αυτή την ώρα δεν πάμε να ξαναπερικόψουμε μισθούς και συντάξεις. Αυτά έγιναν σε μια πολύ δύσκολη περίοδο και κάτω από ιδιαίτερα δύσκολες και έκτακτες συνθήκες. Πάμε όμως στο να κάνουμε μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Για παράδειγμα, σήμερα στο Υπουργικό Συμβούλιο συζητείται ο νόμος για τα κλειστά επαγγέλματα. Θα έρθει στην Εθνική Αντιπροσωπεία σε λίγες ημέρες. Για παράδειγμα, έρχονται μια σειρά άλλοι νόμοι οι οποίοι περιλαμβάνουν αυτές τις μεγάλες αλλαγές, αλλαγές που αφορούν το δημόσιο με νέο μισθολόγιο, με νέο σύστημα αξιολόγησης, με νέο πειθαρχικό δίκαιο. Αλλαγές που αφορούν τους φοροελεγκτικούς μηχανισμούς για να δημιουργήσουμε επιτέλους κάτι σταθερό, μόνιμο, διαφανές και αποτελεσματικό στον τομέα αυτό. Αλλαγές που τονώνουν την ανταγωνιστικότητα της χώρας και τη βοηθούν να προχωρήσει μπροστά. Όπως, επίσης, διαπραγματευόμαστε πια ισχυρά -όντας σε πολύ καλύτερη θέση με τις θυσίες του ελληνικού λαού- τη δυνατότητα που έχουμε για να πάρει η Ευρώπη αποφάσεις, όχι απλά για την επιμείκυνση -που τη θεωρώ απαραίτητη- αλλά και άλλες αποφάσεις που θα αλλάξουν τα δεδομένα όχι για την Ελλάδα μόνο, γιατί πια κινδυνεύει όλη η Ευρώπη και το ευρώ, αλλά για την Ευρώπη και την πορεία της και τους πολίτες της Ευρώπης μέσα στον κόσμο.

Αυτή την πορεία εμείς θα την τραβήξουμε. Εκείνο που πιστεύω πράγματι είναι ότι θα βρεθούν πολλοί κοντά μας, ανεξαρτήτως κόμματος, αλλά πολίτες και σχηματισμοί, γιατί όχι, και κόμματα, γιατί όχι -και αυτό το έχουμε όλοι ανάγκη- οι οποίοι κατανοούν ότι αυτή η χώρα πρέπει να βγει από το αδιέξοδο ότι αυτή η κοινωνία έχει δικαίωμα να ξανατραβήξει προς την ευημερία της και οι πολίτες, όπως αρχίζουν να το βλέπουν σιγά-σιγά, μπορούν να ελπίζουν και πάλι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού,

κ.

Αστέριος Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα έπρεπε να υποβληθεί από τους παρισταμένους ένα συγκεκριμένο ερώτημα προς τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος ανερυθρίαστα έκανε λόγο για ένα δεύτερο κράτος που στήθηκε δίπλα, ως παρακράτος, στο επίσημο κράτος. Και επίσης ανερυθρίαστα έκανε λόγο για εκατοντάδες οργανισμούς που συνεστήθησαν άνευ λόγου και αιτίας, άνευ αντικειμένου, απομυζώντας κάθε αναπτυξιακή ικμάδα και απορροφώντας πόρους αναπτυξιακούς και παραγωγικούς από την ελληνική οικονομία.

Το ερώτημα θα ήταν το εξής: Ποιοι δημιούργησαν αυτές τις συνθήκες που ορθά περιεγράφησαν; Δεν τις δημιούργησαν τα δυο κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, στην αγωνία τους να στήσουν ένα πελατειακό κράτος προκειμένου να ψηφίζονται σε κάθε εκλογική αναμέτρηση, για να έρθει βεβαίως σήμερα ο κ. Πάγκαλος και να καθυβρίσει τους δημοσίους υπαλλήλους και όχι μόνο;

Ο ελληνικός λαός έχει καταλάβει ότι αυτά τα δυο περιβόητα κόμματα εξουσίας είναι αυτά που κυρίως ευθύνονται για τη ζοφερή οικονομική πραγματικότητα που αντιμετωπίζει η χώρα και είναι αυτά που χρόνια τώρα έβαλαν τον πολίτη στο περιθώριο, προτάσσοντας μικρόψυχες, μικροκομματικές, ιδιοτελείς σκοπιμότητες.

Πριν από λίγες ημέρες, αγαπητοί συνάδελφοι, συνομιλώντας με κάποιον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ -δεν έχει σημασία με ποιον- του είπα την πρόθεσή μου να μιλήσω για τον αναπτυξιακό νόμο υπό το πρίσμα της αγροτικής παραγωγής της χώρας, του αγροτικού τομέα της ελληνικής οικονομίας. Μου αντέτεινε ότι η επιλογή μου αυτή θα ήταν λανθασμένη με το επιχείρημα ότι κατά την περίοδο 2005-2009 ο αγροτικός τομέας της ελληνικής οικονομίας συνεισέφερε στο Α.Ε.Π. κατά μέσο όρο μόλις 3,5%.

Θωρήσα το επιχείρημα -και θα αιτιολογήσω γιατί- εσφαλμένο και επιτρέψτε μου να τοποθετηθώ για τον αναπτυξιακό νόμο της χώρας υπ' αυτό ακριβώς το πρίσμα, δηλαδή του αγροτικού τομέα της ελληνικής οικονομίας, ενός τομέα παρεξηγημένου.

Το λέω αυτό γιατί η αγροτιά μας, ο αγροτικός τομέας της ελληνικής οικονομίας είναι πάρα πολύ σημαντικός και ας μην τον υποτιμούμε. Γιατί είναι σημαντικός; Είναι σημαντικός όχι τόσο για τη συνεισφορά του στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, όσο γιατί απασχολεί τώρα που μιλάμε 11% του ενεργού δυναμικού της χώρας με τάσεις ανόδου του ποσοστού αυτού. Γιατί; Γιατί νέοι άνθρωποι θέλουν να ασχοληθούν πλέον με τις αγροτικές εργασίες, μη βρίσκοντας εναλλακτικές λύσεις και γιατί υπάρχουν εργαζόμενοι μετακινούμενοι από άλλους κλάδους της ελληνικής οικονομίας προς τον αγροτικό τομέα, επειδή αντιμετωπίζουν το φάσμα, το πρόβλημα της ανεργίας.

Δεύτερον. Ο αγροτικός τομέας της ελληνικής οικονομίας είναι πάρα πολύ σημαντικός γιατί αποτελεί τον κύριο τροφοδότη της βιομηχανίας ποτών και τροφίμων που είναι ο βασικός κινητήριος μοχλός της μεταποιητικής βιομηχανίας.

Βεβαίως, είναι πάρα πολύ σημαντική η συνεισφορά του αγροτικού τομέα της ελληνικής οικονομίας, γιατί συμμετέχει κατά 24% στο ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών της χώρας, μολονότι το εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων είναι ελλειμματικό λόγω της εισαγωγής κτηνοτροφικών και γαλακτοκομικών προϊόντων από το εξωτερικό. Αυτό το πράγμα, βεβαίως, σηματοδοτεί και τη βαρύτητα που πρέπει να δώσουμε στον κτηνοτροφικό τομέα της γεωργίας. Μπορεί πράγματι ο τομέας αυτός της κτηνοτροφίας να αποτελέσει την ατμομηχανή που θα σύρει στο δρόμο της ανάπτυξης και το υπόλοιπο κομμάτι της ελληνικής αγροτιάς.

Δεδομένων αυτών των συνθηκών που μόλις ανέλυσα και δεδομένου ότι οι μικρομεσαίες μεταποιητικές επιχειρήσεις του αγροτικού τομέα της ελληνικής οικονομίας λαμβάνουν πενιχρότατες ενισχύσεις από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης «ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ 2007-2013», οι αγρότες κυριολεκτικά περίμεναν

τον νέο επενδυτικό νόμο ως «μάννα εξ ουρανού». Δυστυχώς γι' αυτούς, ο θησαυρός αποδείχθηκε άνθρακες. Να σας πω γιατί. Ενώ η αγροτιά μας περίμενε ένα ειδικό άρθρο στον αναπτυξιακό νόμο για την αξιοποίηση, τη μεταποίηση, την εμπορία των γεωργικών προϊόντων, τι γίνεται με τον παρόντα αναπτυξιακό νόμο; Τα πάντα μετατίθενται στο άδηλο μέλλον μέσω κοινών υπουργικών αποφάσεων.

Ακολουθείται η πεπατημένη του παρελθόντος προκειμένου να μείνει εκτός των όποιων ευεργετημάτων και ενισχύσεων του αναπτυξιακού νόμου ο αγροτικός τομέας της ελληνικής οικονομίας.

Έρχομαι να θέσω ένα δεύτερο ζήτημα. Το κατέθεσα πριν τον αναπτυξιακό νόμο ως ερώτημα στον αξιότιμο Υπουργό μέσω της διαδικασίας του κοινοβουλευτικού ελέγχου και αφορά την εξαίρεση των εμπορικών δραστηριοτήτων από τον αναπτυξιακό νόμο.

Το χονδρικό, λιανικό εμπόριο εξαιρείται, εκτός από το εμπόριο αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών. Το εξαγωγικό εμπόριο επίσης εξαιρείται όπως και η εμπορία ντόπιων, γηγενών προϊόντων.

Και το ερώτημα είναι αγαπητοί συνάδελφοι: Το εμπόριο θεωρείται μία παράπλευρη δραστηριότητα, ένα οικονομικό πάρεργο; Τη στιγμή που έχει να επιδείξει τριακόσιες είκοσι χιλιάδες επιχειρήσεις, δηλαδή το 1/3 των ελληνικών επιχειρήσεων και τη στιγμή, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, που όπως δηλώνουν οι εκπρόσωποι του εμπορικού κόσμου της χώρας, μετά από προσωπικές επαφές και συζητήσεις που είχαν μαζί σας έλαβαν την πληροφορική διαβεβαίωση ότι τελικά θα εντασσόταν στον αναπτυξιακό νόμο.

Θα πει βεβαίως κάποιος και θα αντιτείνει: «Οι πόροι, τα κονδύλια είναι περιορισμένα, άρα δεν μπορεί να μπει για παράδειγμα και το εμπόριο με τριακόσιες είκοσι χιλιάδες επιχειρήσεις». Άλλο αυτό και άλλο να έχω το δικαίωμα να υποβάλω αίτηση και να κριθώ.

Όταν εξαιρείς κάποιον εκ των προτέρων νομίζω ότι δείχνεις και τις πραγματικές σου προθέσεις, την πραγματική σου βούληση έναντι αυτής της κρίσιμης οικονομικής συνιστώσας, γιατί και η σημασία του εμπορίου είναι πράγματι τεράστια και καλείται να παίξει έναν εποικοδομητικό ρόλο σήμερα μεταξύ καταναλωσέως και παραγωγής.

Υπάρχει όμως και ένα άλλο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί από την πλευρά σας. Πώς είναι δυνατόν από τη μία πλευρά να εξαιρείτε τον εμπορικό κόσμο και ταυτόχρονα να επιτρέπετε στις εμπορικές επιχειρήσεις να μπαίνουν μέσα στα επιχειρηματικά πάρκα; Πώς είναι δυνατόν αυτά τα δύο να συνυπάρχουν; Δεν καταλαβαίνετε ότι εκ των πραγμάτων αναφύεται πρόβλημα; Πώς θα φύγει μία εμπορική επιχείρηση και θα τολμήσει να μεταγκατασταθεί σε ένα επιχειρηματικό πάρκο χωρίς το μίνιμουμ ενισχύσεων;

Έρχομαι και σε έναν άλλο κρίσιμο τομέα της ελληνικής οικονομίας που είναι ο τουρισμός. Εδώ τώρα έχετε βάλει, κύριε Υπουργέ, την ταφόπλακα στα μικρά ξενοδοχεία. Και επιτρέψτε μου να σας πω επίσης το εξής: Η Ελλάδα ετησίως εξυπηρετεί με τις τουριστικές της υπηρεσίες περίπου δεκαέξι εκατομμύρια αλλοδαπούς επισκέπτες και τέσσερα εκατομμύρια ντόπιους επισκέπτες τουριστές.

Όπως καταλαβαίνετε θα πρέπει οι τουριστικές μας μονάδες να έχουν τέτοιου είδους ποιότητα, που θα απευθύνεται σε όλα τα βαλάντια. Ο τουρισμός δεν είναι μόνο για τους πολύ πλούσιους, είναι και για τη μεσαία κοινωνική τάξη, είναι και για την κατώτερη κοινωνική τάξη και θα πρέπει να δίδεται στον τουρίστα το κατάλληλο ποιοτικό τουριστικό προϊόν, η κατάλληλη τουριστική υπηρεσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ τώρα έχετε χωρίσει με την πολιτική σας σε δύο ταχύτητες τα τουριστικά καταλύματα της χώρας, στα πολύ υψηλών προδιαγραφών –τεσσάρων-πέντε αστέρων- και στα πολύ χαμηλών προδιαγραφών, που δεν τους δίνεται η δυνατότητα να αναπτυχθούν.

Τι θέλω να πω, λοιπόν, με την τοποθέτησή μου αυτή; Στον αναπτυξιακό νόμο που καταθέσατε ο αγροτικός τομέας της χώρας

δεν τυγχάνει της κατάλληλης αντιμετώπισης, ο εμπορικός κόσμος το ίδιο, ο κόσμος των ξενοδόχων το ίδιο. Άρα πώς θα αναπτύξουμε την ελληνική οικονομία αν όχι χρησιμοποιώντας αυτά τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα;

Ένα σχόλιο και μόνο, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αρκετό για να χαρακτηρίσει την πραγματικότητα αυτού του επενδυτικού νόμου: «ώδινεν όρος και έτεκε μυν». Ο κόσμος περίμενε πολύ περισσότερα από αυτόν τον αναπτυξιακό, επενδυτικό νόμο. Και ενώ είχε επενδύσει πάνω σ' αυτό το νομοθέτημα πάρα πολλές αναπτυξιακές προσδοκίες, τελικά απογοητεύτηκε. Γι' αυτόν το λόγο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός καταψηφίζει επί της αρχής το σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλη.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία, παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί - συνοδοί τους από το 3ο Επαγγελματικό Λύκειο Περιστερίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τώρα ακολουθεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Υποτίθεται ότι ιδιαίτερα αυτές τις μέρες πρέπει να μιλάμε για ανάπτυξη, δεδομένου ότι συζητάμε τον αναπτυξιακό νόμο. Όμως, λυπάμαι πάρα πολύ που θα πω ότι με εντυπωσιάζει το γεγονός ότι δεν βλέπουμε ποιο είναι το κύριο εμπόδιο για μια αναπτυξιακή διαδικασία σήμερα. Άραγε, το κύριο εμπόδιο είναι ότι απουσίαζε ένας αναπτυξιακός νόμος; Το κύριο εμπόδιο ήταν ότι δεν είχαμε αναπτυξιακό νόμο και άρα αν φτιάξουμε ένα νέο αναπτυξιακό νόμο, η χώρα θα μπορέσει να αρχίσει να βλέπει κάπου αναπτυξιακούς ορίζοντες;

Μα, κύριοι, γιατί υποκρινόμεθα; Το κύριο εμπόδιο για την ανάπτυξη της χώρας ιδιαίτερα αυτήν την ώρα είναι η τρόικα, είναι το μνημόνιο. Το κύριο εμπόδιο είναι τα μνημόνια 1, 2, 3 και δεν ξέρω πόσα θα φτάσουν. Το κύριο εμπόδιο είναι η διάλυση την οποία επιβάλλουν αυτά τα μνημόνια στον οικονομικό ιστό της χώρας και κυρίως στα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα. Είναι ο αδιέξοδος δρόμος που ακολουθούμε. Είναι ο βραχνάς του χρέους και των ληστρικών τρόπων με τους οποίους αυτό αποπληρώνεται και οι οποίοι «πνίγουν» τη χώρα και δεν την αφήνουν να έχει καμιά προοπτική.

Επομένως, το πρώτο αναπτυξιακό μέτρο που θα έπρεπε να εφαρμοστεί σ' αυτή τη χώρα για να μπορέσει να έχει κάποια ελπίδα είναι να απεμπλακούμε εδώ και τώρα από την τρόικα και τα μνημόνια και να επιχειρήσουμε μια άλλη οπτική, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε το χρέος. Και «άλλη οπτική αντιμετώπισης του χρέους» σημαίνει πρώτα απ' όλα και κυρίως άμεσα εδώ και τώρα –κατ' αρχάς έπρεπε να μην είχαμε μπει ούτε στην τρόικα ούτε στο μνημόνιο- επαναδιαπραγμάτευση του χρέους, χωρίς όρους και δεσμεύσεις και με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και όχι να σέρνεστε σε μια διαδικασία κατά την οποία τελικά η αναδιάρθρωση θα γίνει, αλλά θα είναι ελεγχόμενη πάλι από την τρόικα και με τους χειρότερους δυνατούς όρους για τη χώρα και χωρίς καμιά προοπτική.

Χρειάζεται να παίρνουμε πρωτοβουλίες σ' αυτήν τη χώρα. Χρειάζεται κυβέρνηση η οποία να δει το εθνικό, το δημόσιο και το κοινωνικό συμφέρον, να αναλάβει πρωτοβουλία και να πει «τέρμα, ως εδώ, αυτό το χρέος δεν αποπληρώνεται και θέλουμε επαναδιαπραγμάτευση εδώ και τώρα για μια άλλη εξέλιξη».

Και εφόσον δεν επιτευχθεί επαναδιαπραγμάτευση και μια δίκαιη ρύθμιση, τότε υπάρχουν και άλλα πιο ριζοσπαστικά μέτρα για να μπορέσει αυτή η χώρα να σταθεί στα πόδια της, χωρίς

αυτές τις νεοαποικιακές κηδεμονίες, τις οποίες υφίσταται αυτή τη στιγμή και την καταστρέφουν. Και φοβάμαι ότι αυτές θα υποθηκεύσουν το μέλλον της για δεκαετίες.

Πέραν αυτών, ο αναπτυξιακός νόμος που κατατίθεται σήμερα δεν πρόκειται να αποδώσει τίποτα, μέσα σε αυτό το ασφυκτικό και σκοτεινό πλαίσιο, μέσα σε αυτό το πλαίσιο της βαθύτατης ύφεσης, η οποία γίνεται όλο και πιο ακατάσχετη στην ελληνική οικονομία και πολύ φοβάμαι ότι θα είναι εκτός κάθε πρόβλεψης μέσα στο 2011, μέσα σε αυτό το περιβάλλον της επενδυτικής άπνοιας και καθίζησης, όπου πλέον δεν υπάρχει τίποτα επενδυτικά.

Αυτός ο αναπτυξιακός νόμος, παρά το δυσμενές περιβάλλον, μπορεί να συνεισφέρει σε κάτι, για να τονώσει κάπως αναπτυξιακά τη χώρα; Μπορεί να συνεισφέρει, για να τονώσει τις επενδύσεις; Σε καμμία απολύτως περίπτωση.

Δείτε τα αποτελέσματα όλων των μέχρι τώρα αναπτυξιακών νόμων. Δεν κάνατε έναν απολογισμό. Ουδέποτε έχει γίνει απολογισμός σε αυτήν την Αίθουσα για το τι απέφεραν αυτοί οι αναπτυξιακοί νόμοι, πόσα ξεδεύτηκαν, πόσοι εντάχθηκαν, πόσες επενδύσεις έγιναν, πόσες ήταν βιώσιμες, πόσες είχαν προοπτική και πόση προοπτική, πόσες μετακόμισαν, πόσες έκλεισαν. Τι γίνεται με αυτούς τους περίφημους «αναπτυξιακούς νόμους»; Δεν ενδιαφέρεται κανείς να μάθει;

Αποσπασματικά στοιχεία μας φέρνεται εδώ στη Βουλή, τα οποία κυρίως εστιάζονται στο πώς να υπηρετήσετε δικομματικές αντιπαραθέσεις και στο πώς θα αποδείξει το ΠΑΣΟΚ ότι η Νέα Δημοκρατία απέτυχε ή και το αντίστροφο.

Μα, δεν ενδιαφέρει πια αυτό τον ελληνικό λαό! Δεν ενδιαφέρει κανέναν! Δεν ενδιαφέρει το γεγονός ποιος έχει μεγαλύτερη ευθύνη για το πώς φθάσαμε εδώ! Τελείωσε αυτή η ιστορία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Ποιο είναι το θέμα από εδώ και εμπρός; Το θέμα είναι να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα. Στοιχειώδη συμπεράσματα.

Ε, λοιπόν, το στοιχειώδες συμπέρασμα που βγαίνει απ' όλους αυτούς τους αναπτυξιακούς νόμους, τους οποίους από μικρός βλέπω να ψηφίζει συνεχώς αυτή η Βουλή -μάλιστα κάθε κυβέρνηση ψηφίζει το δικό της αναπτυξιακό νόμο και κάθε Υπουργός μέσα στην Κυβέρνηση ψηφίζει το δικό του αναπτυξιακό νόμο, γιατί βλέπετε ότι είναι «μεγάλη συνεισφορά» το να καταθέτει ο καθένας και έναν αναπτυξιακό νόμο- είναι η παραγωγική έρημος! Είναι μια χώρα που είναι ελλειμματική στα πάντα. Είναι μια χώρα που έχει από αδύνατη έως ανύπαρκτη παραγωγική βάση και κυρίως δεν έχει κανένα σύγχρονο τομέα να επιδείξει σήμερα.

Βεβαίως, δεν με εντυπωσιάζει καθόλου εάν μέσα σε αυτήν την πλήρη αποτυχία και το μεγάλο ναυάγιο βλέπω τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ να πηγαίνουν χέρι-χέρι -λείπει φυσικά ο ΛΑΟΣ- και να ψηφίζουν ξανά τον αναπτυξιακό νόμο. Όπως ψήφισαν και το fast track, ίσως ψηφίσουν και το ΕΤΕΑΝ. Ψηφίζετε, αλλά δεν μας λέτε τι γίνεται με αυτούς τους αναπτυξιακούς νόμους και γιατί αυτός ο αναπτυξιακός νόμος θα πετύχει ό,τι δεν πέτυχαν οι προηγούμενοι. Γιατί θα το επιτύχει; Πείτε μου. Γιατί θα δώσετε ίσως λιγότερα λεφτά, τζάμπα λεφτά, στους επιχειρηματίες;

Τι είδους καπιταλισμός είναι αυτός, όπου ο καπιταλιστής επενδύει με λεφτά της κοινωνίας και του δημοσίου; Γιατί περί αυτού πρόκειται. Λεφτά της κοινωνίας και του δημοσίου!

Ας δούμε τις επενδύσεις και να προσμετρήσουμε. Να κάνουμε το άθροισμα και να δούμε πόσα είναι κεφάλαια, τα οποία προέρχονται από επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις, είτε του δημοσίου είτε κοινοτικών προγραμμάτων, και πόσα είναι αυτά που προέρχονται από τραπεζικά δάνεια, δηλαδή από τις αποταμιεύσεις του ελληνικού λαού. Γιατί περί αυτού πρόκειται, όταν μιλάμε για δάνεια.

Αν, λοιπόν, η μεγάλη πλειοψηφία των κεφαλαίων προέρχεται από τις αποταμιεύσεις μέσω των τραπεζών με δανεισμό είτε από επιχορηγήσεις, με συγχωρείτε, αλλά για ποιους καπιταλιστές μιλάμε; Για τους καπιταλιστές που στήνει το κράτος και ο ελληνικός λαός με το υστέρημά του και την αποταμίευσή του;

Γι' αυτόν τον καπιταλισμό μιλάμε; Και, εν πάση περιπτώσει, βάζετε και ίδια κεφάλαια; Έχουμε και ίδια κεφάλαια από τους καπιταλιστές; Αμφιβάλλω πάρα πολύ. Γιατί με τις γνωστές διαδι-

κασίες που γίνονται -υποτιμολογήσεις, υπερτιμολογήσεις, κλπ- τελικά οι επενδύσεις γίνονται μάλλον περισσότερο με τα χρήματα του δημοσίου και ίσως και κάποια τραπεζικά δάνεια παρά με δικά τους λεφτά. Τα δικά τους λεφτά μπαίνουν -αν μπαίνουν- μόνο για να «λαδώσουν», προκειμένου να προωθηθεί η επένδυση. Και από κει και πέρα, καμμία τύχη των επενδύσεων. Δεν τη βλέπουμε. Δεν την ξέρουμε. Κανείς δεν την παρακολουθεί. Κουφάρια γεμάτη -η βόρειος Ελλάδα ιδιαίτερα- από επιχορηγούμενες επενδύσεις, οι οποίες είτε δεν προχώρησαν, έμειναν ημιτελείς, είτε, αν προχώρησαν, δεν είχαν διάρκεια είτε, αν ήταν βιώσιμες, μετακόμισαν. Ελάχιστες είναι οι περιπτώσεις -πρέπει να τις βάλουμε σε κάποιο μουσείο, να τις επιδεικνύουμε- που υποτίθεται ευδοκίμησαν με αυτούς τους αναπτυξιακούς νόμους.

Αυτούς, λοιπόν, τους νόμους επαναλαμβάνετε τώρα. Τους επαναλαμβάνετε, γιατί η φιλοσοφία δεν άλλαξε. Αυτή είναι η φιλοσοφία και του καινούργιου αναπτυξιακού νόμου: τζάμπα χρήμα και έμμεση επιδότηση μέσω φοροαπαλλαγών. Λες και η φοροαπαλλαγή δεν είναι και αυτή ένα έμμεσο χρήμα, αν και εφόσον, βεβαίως, χρησιμοποιηθεί στις σημερινές συνθήκες, που δεν θέλετε ποτέ να αξιοποιούνται φοροαπαλλαγές, ιδιαίτερα για επενδύσεις.

Αυτό που εντυπωσιάζει είναι ότι, ενώ μιλάτε για επιχορηγήσεις, για ελεύθερη αγορά, ανταγωνισμό, ότι όλοι πρέπει να συμμετέχουμε σ' αυτήν την προσπάθεια και να μπαίνουμε με ίσες ευκαιρίες και δρους, αποκλείετε από τις επιδοτήσεις και τις επιχορηγήσεις το δημόσιο. Το επιτρέπετε, βεβαίως, μόνο στις περιπτώσεις εκείνες όπου νομικά πρόσωπα του δημοσίου συμμετέχουν μειοψηφικά σε ιδιωτικές κερδοσκοπικές δραστηριότητες. Τότε μπορεί να υπάρχουν επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις. Όταν, όμως, έχουμε το δημόσιο, που κάνει μία προσπάθεια, αυτό δεν επιχορηγείται, δεν επιδοτείται. Αυτό δεν είναι αθέμιτος ανταγωνισμός; Δεν είναι προνομιακή επιδότηση της λεγόμενης ιδιωτικής πρωτοβουλίας; Δεν είναι προνομιακή επιδότηση του κεφαλαίου; Και σας ρωτώ: Όλοι αυτοί οι τομείς, όπου το δημόσιο ακόμα παίζει έναν κρίσιμο ρόλο, τι θα γίνουν; Τι πρόκειται να γίνει με αυτούς τους τομείς;

Και να σας πω και κάτι, το οποίο γνωρίζω, κύριε Υπουργέ, και το οποίο ίσως σας ενδιαφέρει: Ένας από τους κλάδους όπου η Ελλάδα είχε ένα ιδιαίτερο βάρος και προοπτική, θα έλεγα και ο οποίος σήμερα τείνει προς εξαφάνιση, ήταν τα ναυπηγεία. Αν εξαφανίστηκαν τα ναυπηγεία από αυτήν τη χώρα, δεν είναι γιατί δεν είχαν προοπτική, αλλά διότι σταμάτησε κάθε μορφή ειδικής επιδότησης που μπορούσαν να έχουν. Και σας ρωτώ: Όλα αυτά τα ναυπηγεία, στην Ασία για παράδειγμα, που πηγαίνουν οι εφοπλιστές, δεν είναι επιδοτούμενα από τα κράτη τους; Η Κίνα δεν επιδοτεί τα ναυπηγεία της; Η Κορέα δεν τα επιδοτεί; Η Ιαπωνία δεν τα επιδοτεί; Γιατί δεχθήκατε -και το συνεχίζετε και με αυτό τον αναπτυξιακό νόμο- μια χώρα σαν την Ελλάδα, με κατ' εξοχήν μεγάλη ναυπηγική παράδοση, μία ναυτική χώρα, να μην μπορεί να κάνει μία πολιτική ενίσχυσης των ναυπηγείων της -με έναν ορισμένο τρόπο φυσικά- για να μπορέσει να έχει μία προοπτική και αφήνεται να ρημάζουν τα ναυπηγεία μας; Γιατί εξαφανίστηκε το ρόλο του δημοσίου από τα ναυπηγεία; Γιατί τα μετατρέψατε σε ναυπηγεία στρατιωτικών παραγγελιών, που στην ουσία ζουν σε βάρος του ελληνικού λαού, φυτοζωούν, για να παίρνουν προμήθειες τα διάφορα κράτη-πελάτες-προστάτες μας;

Αυτά τα λέω, διότι είναι αδιέξοδος ο δρόμος που ακολουθείτε. Και αυτός ο νόμος στην ουσία επαναλαμβάνει τη φιλοσοφία των παλιών. Και είναι απαράδεκτος νόμος. Έχετε διαμορφώσει ένα πλαίσιο πλέον που λέει «όλα στους επενδυτές, όλα στους ιδιώτες»: από το fast track, που το ψηφίσατε πάλι μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, μέχρι αυτό τον αναπτυξιακό νόμο, μέχρι και την καινούργια εταιρεία ΕΤΕΑΝ, που δεν είναι πια για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, αλλά για όλες τις επιχειρήσεις.

Χρησιμοποιείτε εργαλεία για να ενισχύσετε προνομιακά το κεφάλαιο. Αυτός, όμως, δεν είναι δρόμος ανάπτυξης. Δεν πρόκειται να αποφέρει τίποτα, δεν πρόκειται να δώσει καμμία απολύτως προοπτική στη χώρα. Τα κάνετε αυτά, την ώρα που διανύετε το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και την ώρα που το ΕΣΠΑ όχι μόνο δεν απορροφάται, αλλά και όσο απορροφάται, πάλι χρησιμοποιείται για να ενισχυθούν οι ιδιώτες και μάλιστα, με διαπλε-

κόμηνους όρους.

Με αυτή την προοπτική, όμως, με αυτά τα μέτρα και αυτές τις επιλογές η χώρα δεν μπορεί να έχει μέλλον. Η χώρα χρειάζεται μια πολύ μεγάλη ανατροπή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι ένα μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Καματερού Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε σήμερα μία οικονομική κρίση που με βεβαιότητα είναι κάτι παραπάνω από εθνική κρίση. Πρόκειται για ένα οικονομικό σοκ που αφορά ολόκληρη την Ευρωζώνη, με αφορμή το μέγεθος του δημόσιου χρέους συγκεκριμένων χωρών-μελών της Ευρωζώνης, μεταξύ αυτών και η Ελλάδα και συγκλονίζει ακριβώς την καρδιά της ευρωπαϊκής οικονομίας, δηλαδή το ευρώ, ένα κοινό νόμισμα που δεν ενώνει μόνο την Ευρώπη νομισματικά, αλλά σηματοδοτεί και τη βούληση των χωρών-μελών για μια μελλοντική, πιο ουσιαστική συμπίεση και αλληλεγγύη, στηριγμένη σε κοινές αρχές, αλλά και σε κοινές προτεραιότητες, όπως είναι ο υγιής ανταγωνισμός, η επένδυση στην καινοτομία και τις νέες τεχνολογίες και η ενίσχυση της εξωστρέφειας των οικονομιών της.

Αυτό το μοντέλο, στο οποίο εν πολλοίς έχει βασίσει η Ευρώπη το μέλλον της, σήμερα κλυδωνίζεται, στην Ελλάδα πολύ περισσότερο, καθώς οι παθογένειές μας, η κακή διαχείριση των οικονομικών μας και η πολιτική ατολμία ετών έδωσαν μια δραματική ένταση στην κρίση και οδήγησαν σε επώδυνα μέτρα και βίαιες, αλλά απαραίτητες αλλαγές.

Αυτήν τη στιγμή βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή. Αφ' ενός με διαρθρωτικές αλλαγές να δημιουργήσουμε μια Ελλάδα πιο ισχυρή, πιο δυναμική και πιο δημιουργική. Αφ' ετέρου, να αναζωογονήσουμε την οικονομική δραστηριότητα, που βιώνει πρωτοφανή έλλειψη ρευστότητας με το κλείσιμο της στρόφιγγας των δανείων και την πτώση της κατανάλωσης, αλλά πάνω σε νέες κατευθύνσεις με νέους, υγιείς κανόνες.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος συνιστά προς αυτήν την κατεύθυνση μια ολοκληρωμένη και στοχευμένη προσπάθεια, προκειμένου να ενδυναμωθεί η ανταγωνιστικότητα, η καινοτομία και η αποδοτικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων. Κάνοντας πραγματικά την κρίση ευκαιρία με το νέο νομοσχέδιο, ξεφεύγουμε από πρακτικές και πολιτικές του παρελθόντος, οι οποίες κρίνονταν εκ του αποτελέσματος είχαν περιορισμένο αντίκτυπο και σε πολλές των περιπτώσεων δεν εκπλήρωσαν τους στόχους για τους οποίους είχαν υιοθετηθεί.

Λαμβάνοντας αυτά υπ' όψιν ο νέος νόμος στοχεύει στην ενίσχυση της εξωστρέφειας και της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής επιχειρηματικότητας, στην προώθηση της νέας και νεανικής καινοτομικής επιχειρηματικότητας, ώστε οι νέοι μας να αξιοποιήσουν τις γνώσεις τους και τις ιδέες τους και να ανοιχθούν, μέσω των τεχνολογιών, στις διεθνείς αγορές, στην αξιοποίηση νέων δυναμικών και χρηματοδοτικών εργαλείων, όπως είναι οι φοροαπαλλαγές, οι επιδοτήσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης, οι επιχορηγήσεις κεφαλαίου προς επιλεγμένες παραγωγικές δραστηριότητες, οι οποίες θα έχουν σίγουρη κερδοφορία και πολλαπλασιαστικό όφελος για την ελληνική οικονομία.

Παράλληλα, σε συνδυασμό με τη σύσταση του ΕΤΕΑΝ που θα συμβάλει στη χορήγηση επιδοτούμενων δανείων, δημιουργείται ένα ολοκληρωμένο πλέγμα ευκαιριών προς τους επενδυτές, οι οποίοι μπορούν να κάνουν χρήση ενός συνδυασμού πολλαπλών δυνατοτήτων και ωφελημάτων.

Το πλαίσιο λειτουργίας του νέου επενδυτικού νόμου περιλαμβάνει μεταξύ άλλων:

Πρώτον, τη θέσπιση συγκεκριμένου προϋπολογισμού, ώστε οι διαθέσιμοι πόροι για το σύνολο των επενδύσεων να είναι γνωστοί εξαρχής σε όλους.

Δεύτερον, την εισαγωγή του συστήματος του ανταγωνισμού μεταξύ των υποβαλλόμενων επενδυτικών σχεδίων, ώστε τα πιο βιώσιμα, κερδοφόρα και ανταγωνιστικά σχέδια, να έχουν πρόσβαση στις ενισχύσεις.

Τρίτον, την εισαγωγή συγκεκριμένων και ξεκάθαρων κριτηρίων αξιολόγησης, ώστε να επιλέγονται οι επενδύσεις με διαφάνεια και αξιοκρατία.

Τέταρτον, την εισαγωγή του κριτηρίου της επιλεξιμότητας στις επιχορηγήσεις κεφαλαίων, ώστε η πολιτεία να καθορίζει κάθε φορά ανάλογα με τις συνθήκες και τις ανάγκες της χώρας, τις προτεραιότητες και τους άξονες της αναπτυξιακής της πολιτικής.

Και, πέμπτον, την εισαγωγή σαφούς χρονοδιαγράμματος, ώστε να μη χρονοτριβούν τα επενδυτικά σχέδια στα συρτάρια των Υπουργείων, χαμένα στη γραφειοκρατία της κάθε υπηρεσίας.

Για το λόγο αυτόν η Κυβέρνηση θα παρακολουθεί σε ετήσια βάση τα αποτελέσματα από την εφαρμογή του νόμου και θα καταθέτει ετήσια απολογιστική μελέτη στη Βουλή, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια και καλύτερη ενημέρωση των κοινωνικών εταίρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένο ότι ο νέος αναπτυξιακός νόμος δεν αποτελεί απλά μια ανάσα σε μια αγορά που δοκιμάζεται έντονα σήμερα, στοχεύοντας μόνο σε κάποια αποτελέσματα βραχυπρόθεσμα. Η ψήφισή του σε συνδυασμό με την ορθή εφαρμογή του, που είναι και βασική προτεραιότητα της Κυβέρνησης, αποτελεί έναν σαφή οδηγό για τη βελτίωση της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

Ένας επενδυτικός νόμος σίγουρα δεν είναι αρκετός από μόνος του για να εμψυχήσει στην οικονομία νέο αέρα. Παράλληλα, είναι σίγουρο ότι χρειάζονται και άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες, που να συμπληρώνουν τη σημερινή προσπάθεια σε επιμέρους τομείς όπως η γεωργία, ο τουρισμός, η ναυτιλία, η ενίσχυση των εξαγωγών, με στόχο αφ' ενός να αυξηθεί το ΑΕΠ και τα δημόσια έσοδα, αφ' ετέρου να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και να ενισχυθεί η περιφερειακή συνοχή.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περισσότερο από ποτέ είναι ανάγκη να διαμορφώσουμε τις προϋποθέσεις εκείνες, έτσι ώστε όταν η χώρα βγει από αυτή τη μεγάλη κρίση, να στηρίζεται πλέον και να έχει ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης. Τώρα είναι ευκαιρία να αντιμετωπίσουμε την κρίση αυτή, βάζοντας τις βάσεις για μια διαφορετική Ελλάδα, μια Ελλάδα αξιόπιστη, δυνατή, παραγωγική, ανταγωνιστική, εξωστρεφής.

Πιστεύω, λοιπόν, ακράδαντα ότι ο αναπτυξιακός νόμος που σήμερα συζητάμε, θα αποτελέσει το βασικό πυλώνα αυτής της αλλαγής, που όλοι θέλουμε.

Γι' αυτούς τους λόγους αξίζει τη θετική μας ψήφο και σας καλώ να τον ψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας βρίσκεται σε περιδίηση. Η χώρα μας βρίσκεται στο φαύλο κύκλο της ύφεσης. Πρέπει εδώ να συνειδητοποιήσουμε ότι ίσως είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που εξαιτίας της δημοσιονομικής κατάστασης, έχουμε αρνητικό πρόσημο στην ανάπτυξη για τρίτη χρονιά.

Η μείωση του ΑΕΠ στο τέλος του χρόνου θα είναι της τάξεως του 10% σε σχέση με το 2008. Από τα 250 δισεκατομμύρια θα πάμε στα 228 δισεκατομμύρια. Αυτό είναι μια δραματική εξέλιξη. Όπως και η εξέλιξη του χρέους είναι δραματική. Και το 2012, με βάση κάποια στοιχεία που κατατέθηκαν, θα είμαστε μια από τις τρεις πιο υπερχρεωμένες χώρες στον κόσμο, δίπλα στη Βενεζουέλα και τη Ρουμανία. Αυτή είναι η κατάσταση της χώρας.

Αν συνεχιστεί αυτή η ύφεση, είναι δεδομένο ότι οικονομία που δεν παράγει εισοδήματα, δεν παράγει πλούτο, δεν παράγει φόρους, βρίσκεται πια οριστικά στο περιθώριο της παγκόσμιας οι-

κονομίας και φυσικά η κοινωνία θα πληρώσει πολύ μεγαλύτερο τίμημα. Είναι εκ των πραγμάτων αναγκαία η κίνηση όλων των αναπτυξιακών «εργαλείων». Είναι εκ των πραγμάτων αναγκαία η φυγή προς τα εμπρός, στο να γυρίσουμε, δηλαδή, σε θετικούς ρυθμούς την οικονομία της χώρας μας.

Ένα από τα «εργαλεία» ήταν πάντα ιστορικά ο αναπτυξιακός, ο επενδυτικός νόμος. Νομίζω –και πρέπει να το χαιρετίσουμε αυτό– ότι η Κυβέρνηση κατάφερε πολλά. Πρέπει να συγχαρούμε το Υπουργείο και τον Υπουργό και τους Υφυπουργούς, διότι κατάφεραν να προσεγγίσουν τα πράγματα της ανάπτυξης και τη χρήση του επενδυτικού νόμου κατά ένα σωστό τρόπο. Κατά τη γνώμη μου εισάγονται πάρα πολύ σωστά κριτήρια. Για παράδειγμα ο συνδυασμός της χρήσης των φορολογικών κινήτρων, των επιδοματικών κινήτρων και του leasing είναι σωστό μείγμα, διότι απεδείχθη ότι οι επιδοτήσεις δεν ήταν δόκιμος τρόπος με βάση τη χρήση που κάναμε στους προηγούμενους αναπτυξιακούς, τον ν. 1262, τον ν. 1892 κ.ο.κ..

Το δεύτερο είναι η επικέντρωση και η επιλεξιμότητα σε συγκεκριμένους τομείς, όπως υψηλής τεχνολογίας ή για νέους επιστήμονες ή για νέους ανθρώπους. Θεωρώ ότι αυτά τα κριτήρια είναι πάρα πολύ σωστά και είναι σε αντίθεση με τον προηγούμενο νόμο, όπου ό,τι εκκείτο, ό,τι κολυμπούσε και ό,τι ζούσε και με μία δικήν «πασπαρτού» το επιδοτούσαμε. Στο τέλος οι λιγοστοί πόροι που διαθέταμε σε εκείνο τον αναπτυξιακό νόμο δεν ήταν χρηστικοί για τα επενδυτικά προγράμματα και για την ανάπτυξη της χώρας μας. Νομίζω ότι όλα αυτά είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, γιατί για πρώτη φορά οριστικά θα γίνονται οι προκλήσεις σε τακτά χρονικά διαστήματα δύο φορές το χρόνο.

Τρίτον, υπάρχουν προϋπολογισμοί κατά περιφέρεια.

Τέταρτον, υπάρχουν κριτήρια αξιολόγησης όπως και λίστα στην αξιολόγηση.

Φυσικά πρέπει να πω ότι μπαίνει επιτέλους τάξη και σ' αυτήν τη χρήση που γινόταν στο παρελθόν στα αφορολόγητα αποθεματικά όπου πολλές φορές ζούσαμε και συνθήκες συναλλαγών μεταξύ υπαλλήλων και επιχειρηματιών οι οποίοι επένδυναν. Υπήρξε αυτήν την έννοια θεωρώ ότι και τα ποσοστά επιχορηγήσεων είναι πάρα πολύ καλά. Νομίζω ότι αυτά χαρακτηρίζουν μια σωστή αντίληψη για τον αναπτυξιακό νόμο και υπ' αυτή την έννοια, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να τον χαιρετίσουμε.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει –όπως το έκανα και στις επιτροπές– να καταθέσω κάποιες όχι ενστάσεις, όχι διαφωνίες, αλλά κάποιες επιφυλάξεις ή κάποιες επισημάνσεις προκειμένου να γίνει πιο αποτελεσματικός ο νόμος. Το κάνατε αυτό κατά τη διαδικασία της συζήτησης στις επιτροπές. Μας καλέσατε σήμερα –και ο κύριος Υπουργός ιδιαίτερα– να κάνουμε προτάσεις. Δεν είναι επιφύλαξη, είναι παρατήρηση.

Κύριε Υπουργέ, με βάση το σύστημα αξιολόγησης και τη λίστα κατάταξης φοβάμαι ότι οι μικρές επιχειρήσεις δεν θα έχουν τη δυνατότητα να αξιοποιήσουν αυτόν τον νόμο. Επειδή το 90% στη χώρα μας φοβάται ότι θα μείνει πάλι έξω από τον αναπτυξιακό νόμο, πρέπει να δώσετε διαφορετικούς συντελεστές βαρύτητας κατά την αξιολόγηση και κατά τη λίστα στις μικρές επιχειρήσεις. Οι μεγάλοι έχουν τη δυνατότητα να κάνουν μελέτες γρήγορα, έχουν τη δυνατότητα να ενισχύουν τα projects, όπως λένε, άρα, λοιπόν, φοβάμαι ότι πολλές μικρές επιχειρήσεις, η «ραχοκοκαλιά» που πάντα αυτή δίνει τον τόνο στην ανάπτυξη της οικονομίας, κινδυνεύει να μείνει απ' έξω. Αυτό δεν είναι στις προθέσεις σας, αλλά νομίζω ότι πρέπει κάτι να κάνετε στο προεδρικό διάταγμα. Το επισημαίνω, δεν είναι ζήτημα του νόμου σήμερα.

Το δεύτερο, κύριοι Υπουργοί –και το δεχθήκατε στην επιτροπή– αφορά τα ξενοδοχεία. Νομίζω, ότι θα πρέπει να εντάσσονται κατά τη διαδικασία του εκσυγχρονισμού και ξενοδοχεία κάτω των τεσσάρων αστέρων, ενός, δύο, τριών, με την προϋπόθεση όμως ότι θα γίνουν τριών αστέρων, δηλαδή μικρά ξενοδοχεία να μπορούν να αξιοποιούν τον αναπτυξιακό νόμο αλλά να γίνονται ξενοδοχεία υψηλής παροχής υπηρεσιών. Για παράδειγμα σας λέω ότι στην Πιερία στα τετρακόσια ξενοδοχεία που είναι εγγεγραμμένα στο σύλλογο έχουμε μόνο τέσσερα πεντάστερα και έξι τετράστερα. Όλα τα άλλα είναι ενός, δύο, τριών αστέρων. Ο κύριος Υπουργός έχει και συγκεκριμένη κατάσταση στα χέρια του.

Λέω λοιπόν ότι θα πρέπει να υπαχθούν στο όριο των έξι ετών όπως το τροποποιήσατε και φυσικά, κύριε Υπουργέ, μέχρι ύψους ενός εκατομμυρίου. Νομίζω κι εδώ ότι όπως στο πνεύμα του νόμου δείχνετε σύνεση και μη σπατάλη του δημοσίου χρήματος, πρέπει αυτό να το κάνετε. Δεσμευθήκατε ότι θα το δείτε και θα το κάνετε.

Το τρίτο που θέλω να πω –και αυτή ήταν, κύριε Υπουργέ, η συζήτηση στην Επιτροπή Περιφερειών– είναι ότι υπάρχει πρόταση από τους Βουλευτές που συμμετέχουν στην επιτροπή –την οποία τιμήσατε με την παρουσία σας– να δώσετε άλλο ένα 5% -επιδότησης δεν ξέρω αν προσκρούει στην Ευρωπαϊκή Ένωση– στις επενδύσεις που γίνονται στις ορεινές περιοχές.

Έχουν ένα δικίο οι Βουλευτές. Αφορά φυσικά επενδύσεις κύρια του πρωτογενούς τομέα. Δείτε το. Δεν ξέρω αν μπορεί να γίνει. Δεν το έχω εξετάσει.

Το προτελευταίο που θέλω να σας πω –περιλαμβάνεται απ' ό,τι είπατε στο νομοσχέδιο για το ΕΤΕΑΝ– αφορά τη συμμετοχή των venture capitals στις εταιρείες. Θεωρώ ότι πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα σε αυτά τα κεφάλαια που θέλουν να επενδύσουν σε διάφορα φιλόδοξα επενδυτικά σχέδια, να συμμετέχουν με την ίδια συμμετοχή. Υπάρχουν πάρα πολλές φορές ιδιωτικά συμφωνητικά της εταιρείας με venture capitals: Για επτά χρόνια συμμετέχουν κι έτσι τεκμαίρεται η ίδια η συμμετοχή των επιχειρήσεων.

Θα το κάνατε, απ' ό,τι ξέρω, στο ΕΤΕΑΝ. Απλώς το υπενθυμίζω.

Επίσης, θα πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν, κατά την ίδια συμμετοχή, ρευστοποιήσιμα στοιχεία, ομολογίες, ομόλογα κ.λπ., πλην των καταθέσεων στις τράπεζες.

Το τελευταίο που θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, αφορά –έχετε μία επιφύλαξη– την επιδότηση ύψους 40% των εταιρειών για την κατασκευή, την επέκταση, τα κτηριακά. Δείτε το ξανά, μήπως σε μερικές κατηγορίες, όπως πάλι στον πρωτογενή τομέα ή στις βιοκλιματικές κατασκευές, πάμε σε επιδότηση του 50%. Αντιλαμβάνομαι –και συμφωνώ απόλυτα– ότι θα πρέπει να υπάρχει ένας περιορισμός, γιατί με βάση αυτήν την υψηλή επιδότηση έγιναν τα κτηριακά. Μία επένδυση, όμως, δεν κρίνεται από τα κτηριακά ή από τον περιβάλλοντα χώρο. Έχουμε ζήσει καταστάσεις, όπου μεγάλα ποσά διατίθενται στον περιβάλλοντα χώρο, στα κτηριακά, ενώ θέλουμε επένδυση, θέλουμε μηχανήματα.

Υπ' αυτή την έννοια σε μερικές κατηγορίες το 40% είναι πολύ λίγο. Κάποιες κατηγορίες εξετάστε τις και αξιολογήστε τις μήπως και βελτιωθεί το νομοσχέδιο.

Κλείνω επαινώντας για μία ακόμη φορά την προσπάθεια. Ψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Θεωρούμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο και τις άλλες πρωτοβουλίες του Υπουργείου θα γίνει η έναρξη για το γύρισμα της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Το έχουμε ανάγκη. Είναι επείγουσα η ανάγκη εκκίνησης αυτών των εργαλείων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Παπουτσής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς σε αυτή τη συζήτηση για το νέο αναπτυξιακό νόμο θα ήθελα να συγχαρώ τόσο την παρούσα ηγεσία του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας υπό τον κ. Χρυσόχοϊδη, όσο και την προηγούμενη ηγεσία υπό την κ. Κατσέλη. Και αυτό γιατί το παρόν σχέδιο νόμου είναι το αποτέλεσμα συλλογικών προσπαθειών και των δύο ηγεσιών, έτσι όπως έχουν ξεκινήσει εδώ και πάνω από ένα χρόνο.

Θα θυμίσω ότι με την προηγούμενη ηγεσία άνοιξε ένας δημόσιος διάλογος, μία δημόσια διαβούλευση, με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Πρέπει, όμως, να πιστώσουμε το τελικό αποτέλεσμα αυτής της οριστικής μορφής του σχεδίου νόμου στη σημερινή ηγεσία, που είναι αυτή που το προσάρμοσε στο προηγούμενο προσχέδιο νόμου, στις σημερινές ανάγκες, αλλά και τις πραγματικότητες της ελληνικής οικονομίας, όπως αυτές διαμορφώνονται μέρα με τη μέρα κατά τους τελευταίους μήνες.

Από την άλλη πλευρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να αναρωτηθούμε, χωρίς καμμία διάθεση ισοπεδωτικής γενί-

κευσης, για το αν άξιζαν τον κόπο όλες αυτές τις δεκαετίες που προηγήθηκαν, οι αναπτυξιακοί νόμοι, αν άξιζαν τα κονδύλια του φορολογούμενου Έλληνα, αλλά -γιατί όχι;- και του Ευρωπαίου πολίτη.

Θα θυμίσω μια σειρά νόμων, όπως ο ν. 1262/1982, ο ν. 1892/1990, ο ν. 2601/1998 και τέλος ο ν. 3299/2004. Θα πρέπει να αναλογιστούμε όλους αυτούς τους νόμους υπό το πρίσμα των βασιικών στοχεύσεών τους, που δεν ήταν άλλες από την οικονομική ανάπτυξη, αλλά κυρίως την άρση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων μέσα στη χώρα μας, αλλά -υποτίθεται- και την περιφερειακή σύγκλιση.

Θα πρέπει, λοιπόν, με καθαρή ματιά και χωρίς προσχήματα να προβληματιστούμε για την αποτελεσματικότητα όλων αυτών των νόμων, στους οποίους προαναφέρθηκα. Θα πρέπει να προβληματιστούμε για το αν τελικά κατάφεραν αυτό το οποίο επεδίωκαν, αυτό το οποίο στόχευαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβάμαι ότι τα στοιχεία είναι ως ένα βαθμό τουλάχιστον απογοητευτικά. Στη σχεδόν τριαντακονταετή περίοδο εφαρμογής των αναπτυξιακών νόμων, δηλαδή από το 1982 έως και το 2010, και σε μία οικονομία, όπως η ελληνική, με περίπου ένα εκατομμύριο επιχειρήσεις και τεσσαρισήμισι εκατομμύρια εργατικό δυναμικό, όλη αυτή η σειρά των αναπτυξιακών νόμων κατόρθωσε να ενισχύσει περί τις επτακόσιες πενήντα επιχειρήσεις ανά έτος και να δημιουργήσει περί τις πεντέμισι χιλιάδες καινούργιες θέσεις εργασίας κατά μέσο όρο ετησίως.

Για ποια, λοιπόν, αναπτυξιακή διάσταση των προϊσχυσάντων συγκεκριμένων νόμων μπορούμε να μιλάμε; Πέραν της αναπτυξιακής διάστασης και σε ό,τι αφορά το μείζον θέμα της περιφερειακής σύγκλισης, εκεί νομίζω ότι οι προηγούμενοι αναπτυξιακοί νόμοι, επιεικώς θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν, προφανώς, αποτυχημένοι. Παραδοσιακά προπύργια της οικονομίας μας, όπως η Αττική και οι όμοροι νομοί της, καθώς και η Θεσσαλονίκη αύξησαν τη συμβολή τους στο ΑΕΠ από 49,45% σε 61,62% από το 1981 μέχρι και το 2007. Αντιθέτως, την κατιούσα ακολούθησαν παραδοσιακά φτωχές περιφέρειες της χώρας, όπως και η δική μου Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, η οποία από το 6,78% επί του ΑΕΠ το 1981 έπεσε στο 4,55% το 2007.

Αρα, λοιπόν, γίνεται προφανές ότι από μόνος του ένας αναπτυξιακός νόμος δεν αρκεί και δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν κάτι το ξεκομμένο από τις υπόλοιπες δράσεις που αναπτύσσονται -και πρέπει να αναπτύσσονται- μια κυβέρνηση για αναπτυξιακή ανάκαμψη και για περιφερειακή σύγκλιση, δράσεις που έχουν να κάνουν τόσο με τις άνευ προηγούμενου διαρθρωτικές αλλαγές στην οργάνωση του κράτους και της αυτοδιοίκησης, έτσι όπως συντελούνται σήμερα και που πραγματοποιήθηκαν κατά τον τελευταίο χρόνο, όσο και με τις προσπάθειες επιτάχυνσης του ΕΣΠΑ, αλλά και με την πολλά υποσχόμενη ίδρυση του ΕΤΕΑΝ σε αντικατάσταση του ΤΕΜΠΙΜΕ, που υλοποιείται προσεχώς.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, αλλά και με τις προσπάθειες για ένα συνολικότερο αναπτυξιακό σχέδιο εντάσσεται και η προώθηση του υπό συζήτηση αναπτυξιακού νόμου, ενός νόμου, που σε αντίθεση με τους προηγούμενους, επικεντρώνεται στην εξωστρέφεια, στην εξωστρέφεια των επιχειρήσεων, στην καινοτομία, στη νεανική επιχειρηματικότητα, στην πράσινη ανάπτυξη και, βέβαια, στη βιώσιμη και ταχεία οικονομική απόδοση των υποστηριζόμενων επενδύσεων. Ενός νόμου, ο οποίος είναι σταθερά προσανατολισμένος στην καθιέρωση αντικειμενικών και αξιοκρατικών κριτηρίων για τις ενισχυόμενες επενδύσεις σε αντίθεση με το παρελθόν, όπου είδαμε τα κουφάρια κάθε λογής επιχειρήσεων να γεμίζουν τις εθνικές οδούς ανεξαρτήτως νομού και περιφέρειας.

Με τον υπό συζήτηση αναπτυξιακό νόμο -και θέλω να σταθώ σ' αυτό το σημείο- η βαθμολογία του κάθε επενδυτικού σχεδίου θα προκύπτει κατά 85% από ηλεκτρονική αξιολόγηση, περιορίζοντας έτσι δραστικά την αναπόφευκτη υποκειμενικότητα της ανθρώπινης αξιολόγησης και με αυτόν τον τρόπο θα κατατάσσονται στον τελικό πίνακα βαθμολογίας.

Σε αυτό το σημείο, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ στο νομό της εκλογής μου, στο Νομό Καβάλας και στις δυσκολίες που έχουν να κάνουν με τις αναπτυξιακές προοπτικές του.

Πρώτα-πρώτα θέλω να σας ευχαριστήσω για το ενδιαφέρον, το οποίο εκδηλώνετε, ήδη, στην προσπάθεια από την πλευρά μου να λάβετε υπ' όψιν σας μια προσπάθεια που γίνεται αυτή τη στιγμή στο Νομό Καβάλας από εκατοντάδες πρώην εργαζομένους, σήμερα ανέργους και απολυμένους από γνωστές επιχειρήσεις του Νομού Καβάλας, όπως οι επιχειρήσεις «ΚΟΘΑΛΗΣ», «ΔΕΛΦΙΝΙ», «ΣΚΑΡΗΣ», όπου μέσα στην απόγνωση τους για αναζήτηση εργασίας σκέφτονται σοβαρά τη δημιουργία ενός επενδυτικού σχήματος υπό την μορφή συνεταιριστικού χαρακτήρα, με σκοπό οι ίδιοι να μπουν στην πραγματική οικονομία και στην επιχειρηματική δραστηριότητα. Υπό αυτήν την έννοια ένα ενδιαφέρον από την πλευρά σας στην κατεύθυνση να μπορέσει να ενταχθεί και στον υπό ψήφιση νόμο, από την πλευρά μου θέλω να το χαιρετίσω.

Επίσης, θέλω να σας ευχαριστήσω για το ειλικρινές ενδιαφέρον που δείχνετε με σκοπό την οικονομική ενίσχυση, τη χρηματοδότηση μιας άλλης μεγάλης ιδιωτικής επένδυσης για το Νομό Καβάλας, τη λεγόμενη «Επένδυση του Γυαλιού», που κρίνεται αυτές τις ημέρες από τις υπηρεσίες του Υπουργείου στο οποίο ηγείστε. Θέλω να σας ευχαριστήσω εκ των προτέρων και για το ενδιαφέρον και για την προοπτική ένταξης της επιχείρησης αυτής στον αναπτυξιακό νόμο.

Να σας θυμίσω, όμως, μια άλλη εκκρεμότητα που έχουμε αναφορικά με το νόμο που ισχύει για την επιδότηση του κόστους μισθοδοσίας των επιχειρήσεων μικρών μεταποιητικών επιχειρήσεων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Εκεί εξακολουθούμε να έχουμε μια ανισότητα εδώ και πάνω από ένα χρόνο, όπου οι Νομοί Καβάλας και Δράμας είναι ενταγμένοι σε ένα ποσοστό επιδότησης στο ύψος 4%, ενώ οι άλλοι νομοί της ίδιας περιφέρειας εντάσσονται στη ρύθμιση με ένα ποσοστό 12%. Αυτό δημιουργεί μια ενδοπεριφερειακή ανισότητα, η οποία και με αφορμή το θεσμό της περιφερειακής αυτοδιοίκησης πρέπει να εκλείψει.

Επιπλέον, θα ήθελα να ξαναζητήσω τη συνδρομή σας, ώστε να ξεκαθαριστεί και το καθεστώς αναφορικά με την επιδότηση κόστους μισθοδοσίας κάποιων μικρών μεταποιητικών επιχειρήσεων, οι οποίες δεν υπάγονται ούτε καν στο ισχύον ποσοστό 4%, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προβλήματα στη βιωσιμότητα αυτών των επιχειρήσεων.

Από όλα τα παραπάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνεστε πως υπερψηφίζω το σχέδιο νόμου, που αφορά στο νέο αναπτυξιακό νόμο της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Αθανάσιος Γικόλογλου, Βουλευτής της ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί κοινό μυστικό ότι η Ελλάδα δεν ήταν ελκυστικός στόχος για επενδύσεις και ιδιαίτερα για τις ξένες επενδύσεις. Αλλά αποτελεί και κοινή παραδοχή ότι σε μία χώρα, όπου χρειάζονται βαθιές τομές για να απεμπλακεί η επιχειρηματική δραστηριότητα από τα πλοκάμια της γραφειοκρατίας και τα άλλα τινά βάσανα που προκαλεί το αναποτελεσματικό και εχθρικό κράτος, η εφαρμογή ενός αναπτυξιακού νόμου και μόνο ελάχιστα μπορεί να συμβάλλει στην ανάπτυξη των επενδύσεων.

Η σημερινή Κυβέρνηση, λοιπόν, επειδή έχει αντιληφθεί αυτό το τεράστιο πρόβλημα, προχώρησε σε ριζικές και διαρθρωτικές αλλαγές για να αλλάξει πρώτα το κράτος. Και η προσπάθεια αυτή ξεκίνησε και συνεχίζεται εν μέσω μιας περιόδου όπου οι δείκτες της ύφεσης είναι στο κόκκινο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο και στην Ελλάδα.

Η χώρα μας, λοιπόν, πληρώνοντας ακριβά τις αλληγορίες και την ανεπάρκεια του παρελθόντος βρίσκεται σε ένα σημείο πολύ κρίσιμο. Η Κυβέρνηση προχωρά και υλοποιεί βήμα-βήμα ένα ολοκληρωμένο σχέδιο εξόδου της χώρας από τα δεσμά και της αναξιοπιστίας και της διαφθοράς και της αναποτελεσματικότητας. Θα ήταν πολύ πιο εύκολο να σπεύσει η Κυβέρνηση από τους πρώτους κιόλας μήνες να ψηφίσει έναν αναπτυξιακό νόμο, στον οποίο θα περιγράφονταν όλα όπως πρέπει και όπως έχουμε συνηθίσει στο παρελθόν, όταν τα πάντα περιορίζονταν στα στενά όρια του ποσοστού ενίσχυσης που θα λάβει η μία ή η άλλη περιφέρεια της χώρας.

Αυτά τα είδαμε και τα ζήσαμε στο παρελθόν με τους νομούς όλους να διαγωνίζονται ποιος θα λάβει 5% πάνω-κάτω επιπλέον ενίσχυσης στις επενδύσεις. Και, βέβαια, είδαμε τι έχει συμβεί. Είδαμε και γνωρίζουμε ότι τελικά τα ποσοστά της ενίσχυσης των επενδύσεων δεν είναι αυτά που επηρεάζουν κατά κύριο λόγο την αύξηση των επενδύσεων.

Ο επιχειρηματικός κόσμος ζητά κατ' αρχάς να διασφαλίσουμε ένα φιλικό περιβάλλον. Ζητά ένα κράτος αρωγό και όχι ένα κράτος εχθρικό στις επιχειρηματικές προσπάθειες. Οι πολίτες ζητούν κατ' αρχάς ένα κράτος αποτελεσματικό, πρόθυμο να βοηθήσει, να βρει λύσεις και να προωθήσει τις έξυπνες και καινοτόμες, κερδοφόρες επιχειρηματικές και επενδυτικές ιδέες.

Δεν είναι, λοιπόν, απλά και μόνο ένας αναπτυξιακός νόμος αυτός που λύνει όλα τα προβλήματα, αλλά ένας καλός συνδυασμός κυβερνητικών επιλογών, που εκφράζονται μέσα από ευέλικτα νομοθετήματα, τα οποία στοχεύουν στη διαμόρφωση μιας νέας, αισιόδοξης και δημιουργικής Ελλάδας.

Αυτό, λοιπόν, έκανε από την πρώτη στιγμή η Κυβέρνηση. Και αυτό συνεχίζει και κάνει με προσήλωση στον κεντρικό στόχο, ο οποίος είναι να φτιάξουμε ένα κράτος δίπλα στον πολίτη, δίπλα στον επιχειρηματία, δίπλα στο νέο και στη νέα, με δυναμική προοπτική για το μέλλον, καθώς η χώρα μας θα βγαίνει από την τρικυμία της παγκόσμιας ύφεσης.

Ο συνάδελφος εισηγητής αναφέρθηκε σε μια πλειάδα νομοθετικών αλλαγών που έχουν συντελεστεί από την Κυβέρνηση, με στόχο ένα νέο αξιόπιστο κράτος, μέσα από το οποίο η εφαρμογή του παρόντος αναπτυξιακού νόμου θα επιφέρει θετικά και ουσιαστικά αποτελέσματα για την προώθηση των επενδύσεων στη χώρα.

Πολύ εύστοχα αναφέρθηκε ήδη ότι ως μέρος αυτού του αναπτυξιακού συνδυασμού, μπορεί να λειτουργήσει και ως καταλύτης για την ώθηση της οικονομίας. Εγώ θα προσθέσω στην πρόταση αυτή ότι μόνο έτσι μπορεί να έχει ουσιαστική και όχι θεωρητική εφαρμογή ο επενδυτικός νόμος.

Είναι, λοιπόν, πρωτοφανής για τα ελληνικά δεδομένα η προσπάθεια της Κυβέρνησης, που δεν αρκέστηκε να συντάξει ένα νόμο με νηφαλιότητα, αλλά επέλεξε να θέσει ως προτεραιότητα τις δομικές αλλαγές στο κράτος πριν φέρει προς ψήφιση τον επενδυτικό νόμο.

Εν τω μεταξύ, λοιπόν, η ίδια η Κυβέρνηση δίνει το στίγμα ότι γυρίζουμε την πλάτη στις γραφειοκρατικές αντιλήψεις του παρελθόντος. Δεν ψηφίζουμε απλά νόμους, αλλά βάζουμε τις προτεραιότητες εκείνες που ως κράτος θα μας οδηγήσουν με ασφάλεια και συνέπεια σε αναπτυξιακούς δρόμους.

Βέβαια, από την Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν σταμάτησαν να ακούγονται κλαυθμοί και οδυρμοί ότι θα καταστραφεί η Ελλάδα εξαιτίας της καθυστέρησης της ψήφισης και εφαρμογής ενός νέου επενδυτικού νόμου. Και αυτό είναι λογικό, διότι η αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας περί ανάπτυξης δεν ξεπερνάει τα στενά πλαίσια της Ελλάδος που όλοι γνωρίζουμε και που όλοι όμως θέλουμε να αφήσουμε ανεπιστρεπτί.

Επιπλέον, όμως εδώ καλούμαστε να ψηφίσουμε ένα συγκεκριμένο επενδυτικό νόμο που θα θέσει σε εφαρμογή ένα νέο περιβάλλον, όχι εχθρικό όπως ήταν τα προηγούμενα χρόνια. Εδώ λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία καλείται να δείξει πως αντιλαμβάνεται την ανάπτυξη με προτάσεις και όχι μόνο με κρίσεις και επικρίσεις.

Ο νέος αυτός νόμος λοιπόν, αλλάζει πολλά από αυτά τα οποία ξέραμε. Βάζει φραγμούς στις πελατειακές σχέσεις, εισαγάγει νέες καινοτόμες διαδικασίες διαφάνειας στον έλεγχο και στην αξιολόγηση των επενδυτικών προτάσεων, άρει τις αδικίες του παρελθόντος και βοηθάει στην υλοποίηση των υγιών επενδυτικών προτάσεων για να προστατεύσει τα κονδύλια και των φορολογούμενων πολιτών, κλείνοντας την πόρτα σε τυχόν έωλες και τυχοδιωκτικές προτάσεις που αποσκοπούν στη διασπάθιση του δημόσιου χρήματος και μόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο νέος νόμος προωθεί τον υγιή ανταγωνισμό στις καινοτόμες ιδέες, την ποιότητα και τη δημιουργική έμπνευση -που πολύ σωστά επισήμανε ο εισηγητής- μπαίνουν ασφαλιστικές δικλίδες για την αποτροπή της υπερτιμολόγησης και των υπόγειων δια-

δρομών, διασφαλίζεται το χρονικό πλαίσιο αξιολόγησης της επένδυσης και μπαίνει τέλος στην αναξιοπιστία ενός συστήματος που οδηγεί τους πάντες στα πολιτικά γραφεία προς επίλυση των αιτήσεών τους.

Κλείνοντας θα ήθελα να σταθώ στον επίλογο του εισηγητή. Θα συμφωνήσω ότι και με αυτόν το νόμο η Κυβέρνηση εισαγάγει όρους ειλικρινούς συνεργασίας τους κρατούς με τον πολίτη που για μένα αποτελεί σημαντική κατάκτηση της κοινωνίας, η οποία μας εμπιστεύθηκε τη διακυβέρνηση της χώρας σε αυτούς τους κρίσιμους καιρούς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Παρασκευάς Κουκούλοπουλος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο για το νέο επενδυτικό νόμο είναι από κάθε άποψη πολυσήμαντο. Συμπίπτει με μια συγκυρία που μοιάζει να το αδικεί. Ως χώρα και ειδικότερα εμείς ως Κυβέρνηση φαίνεται να αναλύνουμε πολύτιμο χρόνο, κοινωνικό αλλά και πολιτικό κεφάλαιο σε μια αμφίβολης αποτελεσματικότητας εξέλιξη που έχει να κάνει με την απελευθέρωση των επαγγελματιών. Προσωπικά περιμένω μηδενικά αποτελέσματα -για να μην πω μηδενικά- από κάποιες από αυτές τις επιλογές στις οποίες -όπως είπα- διαθέτουμε πάρα πολύ χρόνο και πολύτιμο κοινωνικό και πολιτικό κεφάλαιο.

Η δημοσιονομική προσαρμογή της χώρας με τα ελλείμματα και τα χρέη να έχουν χτυπήσει κόκκινο, είναι μονόδρομος. Νομίζω ότι σε αυτό δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Δεν μπορούμε όμως, να μένουμε στενά προσκολλημένοι σε μια αποκλειστικά δημοσιονομική προσέγγιση των πραγμάτων. Το μέτρο της σοβαρότητας της κατάστασης, στην οποία βρίσκεται η χώρα μας το έδωσε μεταξύ των άλλων -νομίζω χθες- ο κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος, Διοικητής του ΙΚΑ.

Σε σχετική ακρόασή του εδώ στο Κοινοβούλιο είπε κάτι συγκλονιστικό: «Το ΙΚΑ μόνο λόγω των συμμετοχών σε μετοχές και ομόλογα του ελληνικού δημοσίου απώλεσε 1 δισεκατομμύριο ευρώ το 2010».

Από το φαύλο κύκλο της ύφεσης -αυτός είναι ο φαύλος κύκλος της ύφεσης, μεταξύ των άλλων- η χώρα πρέπει να βγει επειγόντως. Γι' αυτό και πολύ ορθά η Κυβέρνηση και ειδικότερα το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας -νεοσύστατο από την πλευρά του τίτλου, αλλά και των στοχεύσεων- πολύ ορθά μιλά για επανεκκίνηση της ανάπτυξης. Είναι η λύση στο πρόβλημά μας, γιατί από το φαύλο κύκλο της ύφεσης πρέπει να βγούμε το ταχύτερο. Κυρίως, όμως, όπως με σαφήνεια προδιαγράφει ο νέος επενδυτικός νόμος, πρέπει να βγούμε σχεδιασμένα. Δεν μπορούμε να επαναλαμβάνουμε πρακτικές του παρελθόντος που έχουν σχέση με την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, πρακτικές δηλαδή που μας οδήγησαν εδώ που ήμασταν σήμερα.

Κάνει πολλές τέτοιες επιλογές και τομές ο αναπτυξιακός νόμος. Εγώ, όμως, σήμερα, μιλώντας επί της αρχής -μίλησαν εξαιρετικά πειστικά και ο εισηγητής μας κ. Σαλαγιάννης και ο Υπουργός πριν από μια ώρα στην παρέμβασή του- θέλω να αναφερθώ σε τρεις προϋποθέσεις και να διατυπώσω κάποιες σκέψεις που αφορούν το μοντέλο ανάπτυξης. Εάν θέλουμε πραγματικά επανεκκίνηση της ανάπτυξης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι θα πρέπει να εξασφαλίσουμε, ανάμεσα στα άλλα, και κάποιες πολύ θεμελιώδεις προϋποθέσεις.

Η πρώτη προϋπόθεση είναι αυτή που αφορά το κράτος. Θα το πω πολύ απλά με ένα ερώτημα. Ακόμα και με τούτο τον καινοτόμο επενδυτικό νόμο και πιθανόν ακόμα πιο βελτιωμένο αύριο, ακόμα και αν μεταφέρουμε εδώ την εμπειρία του πιο αποτελε-

σματικού επενδυτικού νόμου σε όλο τον κόσμο, πιστεύει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα ότι μπορούμε να έχουμε την ποθούμενη ανάπτυξη, εάν στη Δημόσια Διοίκηση εξακολουθεί να υπάρχει η κατάσταση που υπάρχει σήμερα; Εγώ πιστεύω πώς όχι.

Επ' αυτού, μάλιστα, θέλω για ακόμη μια φορά να επαναλάβω από το Βήμα της Βουλής ότι η εντελώς απαραίτητη καταγραφή των δημοσίων υπαλλήλων δεν συνιστά από μόνη της πολιτική. Όσες φορές και αν τους μετρήσουμε τόσοι είναι. Αυτό με το οποίο ελάχιστα έχουμε ασχοληθεί είναι η απόλυτα ανορθολογική κατανομή των δημοσίων υπαλλήλων, που είναι πολύ περισσότεροι απ' όσους χρειαζόμαστε στο κέντρο και λείπουν σε κρίσιμους τομείς, όπως για παράδειγμα είναι οι γεωτεχνικές ειδικότητες, κτηνίατροι και γεωπόνοι, από την ελληνική ύπαιθρο.

Επίσης, η ελληνική Δημόσια Διοίκηση χρειάζεται και μια πνοή, μια κουβέντα ηθικής στήριξης, γιατί από τις περικοπές και τις απαξιώτικες καταγγελίες και συμπεριφορές από μέρους του πολιτικού συστήματος έχει χορτάσει κυριολεκτικά το τελευταίο διάστημα. Νομίζω ότι πρέπει να υπάρξει μια άλλη προσέγγιση και νοοτροπία σ' αυτό το ζήτημα. Χρειαζόμαστε μια καλύτερη Δημόσια Διοίκηση, εάν θέλουμε να έχουμε ανάπτυξη.

Η δεύτερη προϋπόθεση για την οποία θέλω να μιλήσω, αφορά ένα ζήτημα που υπάρχει ξεκάθαρα στην εισηγητική έκθεση από την πλευρά του Υπουργείου και το χαιρετίζω ως γεγονός, ότι δηλαδή για πρώτη φορά από κεντρικό Υπουργείο τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια μπαίνει το πρόβλημα στη θέση που του αξίζει. Μιλώ για την ανισοκατανομή του ΑΕΠ ανάμεσα σε κέντρο και περιφέρεια. Πολλές φορές ακούσαμε και Πρωθυπουργούς από το Βήμα της Βουλής να μιλούν στο όνομα της περιφέρειας, κυρίως όταν αναφέρονταν στην κατανομή κατά 80% των Κοινοτικών Πλασίων Στήριξης στην περιφέρεια, ποτέ όμως δεν θέσαμε το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασχολούμαι πολλά χρόνια, πάνω από δεκαπέντε, με το συγκεκριμένο ζήτημα και περιορίζομαι να πω ότι το ζήτημα της ανισοκατανομής του ΑΕΠ μεταξύ κέντρου και περιφέρειας έχει μια διάσταση, που είναι πέρα για πέρα τραγική. Θέλω να συμπληρώσω, κύριε Υπουργέ, σε αυτά που γράφετε μέσα στην εισηγητική έκθεση ότι αν κάνουμε αναγωγή του ΑΕΠ ανά κάτοικο, τότε έχουμε το εξής κραυγαλέο. Ο μέσος κάτοικος της Αττικής κατέχει διπλάσιο και κάτι ΑΕΠ από το μέσο κάτοικο της υπόλοιπης χώρας. Τόσα τραγικά είναι τα πράγματα στη χώρα!

Αυτό, πέρα από το να το διαπιστώνουμε, πέρα από το ότι θέτει ένα ζήτημα ισοπολιτείας, μιλώντας για ανάπτυξη, πρέπει να μας οδηγήσει να αξιολογήσουμε το πρόβλημα του «brain drain», της φυγής μυαλών, πρόβλημα με το οποίο είναι αντιμέτωπη η Ελλάδα, ακριβώς λόγω της κρίσης που μαστίζει την ελληνική περιφέρεια. Έχει αποτέλεσμα αυτή η εξέλιξη στην ανισοκατανομή του ΑΕΠ. Τα πιο φιλόδοξα και ανταγωνιστικά παιδιά από την ελληνική περιφέρεια χρόνια τώρα –και είναι πολλά τα χρόνια– έχουν αποσυνδέσει πλέον το μέλλον τους από τον τόπο καταγωγής τους και η κρίση πια δεν αφορά μόνο την ελληνική ύπαιθρο, αλλά και τα αστικά κέντρα της ελληνικής περιφέρειας και μάλιστα κέντρα ιδιαίτερα σημαντικά και δυναμικά.

Σταματούν, όχι στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη, αλλά στην Ευρώπη και την Αμερική, από όπου κατά κανόνα δεν επιστρέφουν. Η χώρα δεν αντέχει άλλο σ' αυτή την αιμορραγία και πρέπει να υπάρξει επιστροφή.

Η τρίτη προϋπόθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορά την έννοια του συνολικού εθνικού σχεδίου που θα υπηρετεί πιστά το μνημόνιο, αλλά θα φεύγει και πέρα από αυτό και ο αναπτυξιακός νόμος κάνει πολλά τέτοια βήματα. Πάνω σ' αυτήν τη λογική εγώ θέλω να επαναλάβω ότι θεωρώ απόλυτα συναφές με αυτά που θέλω να συμπληρώσω –σε ό,τι αφορά τον επενδυτικό νόμο– ότι στη διαπραγμάτευση μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκτός από την απαραίτητη επιμήκυνση του δανείου και ενδεχομένως του συνολικού χρέους της χώρας, θα πρέπει να μπουν ζητήματα, όπως και η χωροταξία στην Ευρώπη. Αναφέρομαι βέβαια στον άξονα 10.

Ο άξονας 10, κύριοι συνάδελφοι, είναι ο δρόμος με τον οποίο η απόσταση Εγνατία-Μόναχο, γίνεται οχτώ ώρες. Τι σημαίνει αυτό για τον πρωτογενή τομέα, για τα ευπαθή προϊόντα και για

τον τουρισμό, από Πήλιο και Ηγουμενίτσα μέχρι τον Έβρο, ο καθένας μπορεί να καταλάβει. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να κομίσω επιχειρήματα στη Βουλή των Ελλήνων.

Τέλος, μένω στο ζήτημα του μοντέλου της ανάπτυξης. Θέλω να υπογραμμίσω τις επιλογές του νέου επενδυτικού νόμου, που φεύγει από τη χωροταξία, πού θα δώσουμε λεφτά και βάζει μπροστά έννοιες, όπως εξωστρέφεια, καινοτομία –το είδος των επενδύσεων δηλαδή που θέλουμε– νεανική επιχειρηματικότητα που θέλουμε να προωθήσουμε. Πάει χέρι-χέρι με το ΕΤΕΑΝ, το οποίο ήδη συζητείται στην αρμόδια Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου και δημιουργεί συνολικά μια νέα φιλοσοφία και ένα νέο περιβάλλον.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, σας το είπα και στην επιτροπή και με αυτό θέλω να κλείσω, πιστεύω ότι στα πλαίσια και των νέων χρηματοδοτικών εργαλείων, αλλά και του επενδυτικού νόμου, θα πρέπει να βρούμε ένα τρόπο να δώσουμε τόπο στις επενδύσεις μεταποίησης προϊόντων του αγροτικού τομέα –και τον γνωρίζω αυτό τον τομέα καλύτερα από τον καθένα ως Βουλευτής Ημαθίας για πάρα πολλά χρόνια– για ένα πολύ συγκεκριμένο λόγο. Γιατί, μιλώντας για το μοντέλο ανάπτυξης και για θεμελιώδεις αλλαγές που πρέπει να γίνουν στην πατρίδα μας, θα μπορούσαμε να μιλάμε επί ώρες και ο καθένας από εμάς να ονοματίζει ό,τι θέλει. Πιστεύω, όμως, ότι όλοι μπορούμε και πρέπει να συμφωνήσουμε ότι η πλέον αυτονόητη επιλογή για την Ελλάδα είναι η επανασύνδεση του Έλληνα με την ύπαιθρο, μια διαδικασία από την οποία φαίνεται να έχει πάρει διαζύγιο. Γι' αυτό ακριβώς πιστεύω, αγαπητέ Υπουργέ, ότι θα πρέπει στο νέο επενδυτικό νόμο να βρούμε για επενδύσεις κεφαλαίων στη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων έναν τρόπο, μειώνοντας ίσως το ύψος των επενδύσεων. Υπάρχουν τρόποι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε, με ένα θέμα που είμαι υποχρεωμένος από το Βήμα της Βουλής να πω. Υπάρχει το αίτημα των φορέων του Νομού της Κοζάνης, στον οποίο και εκλέγομαι, να αυξηθεί το ποσοστό επιχορήγησης και να πιάσει τη Γ' ζώνη για τις επιχειρήσεις. Είμαι υποχρεωμένος να το καταθέσω και να πω ότι συμφωνώ, μιας και είμαστε πρωταθλητές στην ανεργία δυστυχώς εδώ και χρόνια. Όμως, εγώ προσωπικά πιστεύω σ' αυτό που σας είπα και στην επιτροπή. Αν θέλουμε να φύγουμε από τις λογικές των χωροταξικών επιλογών ως προς τις επιδοτήσεις και να αναδείξουμε τη μεγάλη καινοτομία του νόμου, ότι δηλαδή χρηματοδοτεί εξωστρέφεια, καινοτομία, νεανική επιχειρηματικότητα, είδος επενδύσεων, τότε θα πρέπει να εξισώσουμε, πλην Αττικής, όλη την υπόλοιπη χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία το κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και έντεκα συνοδοί καθηγητές από το 3ο Επαγγελματικό Λύκειο Περιστερίου Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ότι πρέπει για να ακούσουν τον Μίμη τον Ανδρουλάκη τώρα, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Ανδρουλάκη, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχουν κάνει χρήσιμες παρατηρήσεις οι συνάδελφοι, που μπορούν να βελτιώσουν κυρίως την εφαρμογή του νόμου. Είναι ένα καλό βήμα αυτός ο νόμος. Βέβαια αναγκαστικά, λόγω ρευστότητας, μένει στη μέση προς τη λογική που θα ήθελα εγώ δηλαδή ενός καθαρόαιμου venture capital, κρατικού ή μεικτού, που θα τραβάει χρήμα και από την αγορά, το οποίο θα οργανώνει συμμετοχές σε επενδυτικά σχήματα, όπου κάποιοι βάζει έξυπνες ιδέες συν χρήμα από ιδιωτική συμμετοχή και το venture capital παίρνει μέρος, δηλαδή συμμετέχει, για να βγάλει τα λεφτά του

έστω με κάποια απόδοση.

Σ' αυτήν την περίπτωση, όμως, κύριοι συνάδελφοι, για να μπει μία κρατική συμμετοχή, ένα κρατικό venture capital ή ένας ιδιώτης επενδυτής, πρέπει να έχει προεξοφλήσει ότι υπάρχει και έξοδος. Μπαίνω μόνο αν μπορώ να βγω. Δεν συμμετέχω σε μία επένδυση για να είμαι σε ισόβιο γάμο, σώνει και καλά όμηρος.

Και φτάνουμε σε ένα κρίσιμο ζήτημα, κύριε Υπουργέ, που πρέπει να το δουλέψετε την επόμενη περίοδο, διότι αναγκαστικά θα υπάρξει επόμενη φάση του ΕΤΕΑΜ. Πρέπει να οργανώσουμε μία ρευστή, απρόσκλητη αγορά κεφαλαίου, συμμετοχών δηλαδή, εκτός Χρηματιστηρίου. Αυτό είναι βασικό για να σπρώξουμε τα πράγματα προς μία εναλλακτική προς τις τράπεζες χρηματοδότηση των επενδύσεων. Δηλαδή θέλει π.χ. ένας Έλληνας εφοπλιστής, αντί να αγοράζει ποδοσφαιριστές να μπει σε ένα επενδυτικό σχήμα, για οικολογικό λάδι. Μπαίνει, αλλά δεν θέλει να γίνει ισόβια επιχειρηματίας λαδιού και θέλει να ξαναβγει. Δεν μπορεί να βγει. Πού θα βγει; Δεν υπάρχει αγορά. Είναι εφιαλτικό να πουλήσεις μία συμμετοχή. Είναι λοιπόν, αυτή μία δεύτερη φάση κατά του ΕΤΕΑΝ.

Μιας και ανοίξαμε «συμπεθεριά» με το Ισραήλ, για το φυσικό αέριο, ήθελα να πω ότι η χρήσιμη εμπειρία για εμάς δεν είναι η ευρωπαϊκή. Πολλή γραφειοκρατία. Εκεί, στη Γερμανία ας πούμε έχουν μεγάλη αποταμίευση. Εμείς όχι. Είναι διαφορετικά τα πράγματα. Η καλύτερη εμπειρία venture capital, που ξέρω και μάλιστα μικρής χώρας, είναι το Ισραήλ. Γιατί; Διότι έχουν το χρήμα της διασποράς των Εβραίων. Εμείς έχουμε το χρήμα της διασποράς των Ελλήνων, δηλαδή τους εφοπλιστές ή άλλους, το χρήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ.λπ.. Η γερμανική εμπειρία που καμιά φορά επηρεάζει τους housebank Ευρωκράτες, ας το πούμε έτσι, δεν ταιριάζει σε εμάς. Είναι αυτό που λέμε housebank, δηλαδή, οι ημι-κλειστές συζυγικές σχέσεις μεταξύ τραπεζών και επιχειρήσεων, που εμείς δεν το θέλουμε εδώ και δεν θα είναι και λειτουργικό.

Τώρα βέβαια, κύριε Υπουργέ, η επιτυχία του νομοσχεδίου εξαρτάται από παράγοντες έξω από εσάς, σε μεγάλο βαθμό, όπως είπε ο εισηγητής μας για τις τράπεζες. Η υλοποίηση του νόμου είναι πραγματικά υπερεξαρτημένη από το τραπεζικό σύστημα. Η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι οι τράπεζές μας αυτή τη στιγμή στον αναπτυξιακό τομέα είναι εκτός μάχης, όμηροι, διότι σηκώνουν το αρνητικό βάρος των ελληνικών ομολόγων, δεν μπορούν να βγουν στη διατραπεζική αγορά, άρα λοιπόν – και με την έννοια αυτή έχουν σημασία οι παρατηρήσεις που έκανε ο κ. Λαφαζάνης – πρέπει να αποδυναμώσουμε αυτήν την κατάσταση. Εδώ είναι η λυτρωτική, ας το πούμε έτσι, καταλυτική παρέμβαση που πρέπει να κάνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να απελευθερώσουμε και τις τράπεζες.

Θέλω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι το Ταμείο Διάσωσης, που οι Γερμανοί το δουλεύουν για άλλο λόγο, μπορεί να αποδειχθεί δούρειος ίππος για την αγορά του ελληνικού χρέους με την αναγκαστική ευρωομολόγου και για τον αναπρογραμματισμό του ελληνικού χρέους, δηλαδή για μια συντεταγμένη ήπια αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα στον Χρυσοχοϊδη να έχει τριπλάσιους -το λιγότερο- πόρους, στη διάθεσή του, διότι τώρα με την ψυχή στο στόμα υπολογίζει ναβάλουν και 2 δισεκατομμύρια οι τράπεζες. Άρα, λοιπόν, οι παράγοντες επιτυχίας του νομοσχεδίου είναι έξω από αυτό, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, υπάρχουν τα γραφειοκρατικά, τα χωροταξικά εμπόδια κ.λπ..

Πάμε στα κριτήρια τώρα. Κύριε Υπουργέ, επειδή ως φύλλο σελίδας πολλές φορές χρησιμοποιούμε τα λεγόμενα «κοινωνικά κριτήρια» ή τον αριθμό των εργαζομένων στο παρελθόν ή τώρα τα πράσινα φούμαρα, ήθελα να πω να μην ταλαντεύεστε καθόλου. Τα λεφτά πρέπει να πάνε εκεί που υπάρχουν βιώσιμες κερδοφόρες προοπτικές και αυτές είναι, όπως τα λέει ο νόμος, η εξωστρεφής ανταγωνιστική παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών, ειδικά σε καινοτομικούς και πράσινους, αν θέλετε, τομείς.

Στη θέση σας ήταν κάποτε ένας καθηγητής πανεπιστημίου και φίλος μου, εγώ δεν ήμουν στην πολιτική τότε, τον οποίο τον πίεζε η ΓΣΕΕ και έβαλαν τον αριθμό των εργαζομένων ως κριτήριο! Μεγάλη κατάκτηση την είπαν.

Τότε έκανα εκπομπές και προειδοποίησα. Πάμε να δούμε

τώρα, κύριε Υπουργέ, οι επενδύσεις που ξεκινούσαν δήθεν με κύριο κριτήριο τον αριθμό εργαζομένων πού κατέληξαν; Δεν υπάρχουν. Άρα, λοιπόν, μια επιχείρηση που έχει δέκα εργαζομένους πρέπει να τους κάνει δεκαπέντε, είκοσι, τριάντα, αν είναι βιώσιμη. Αυτό πρέπει να είναι το κριτήριο. Μην ταλαντεύομαστε καθόλου.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Παναγιώτης Λαφαζάνης είπε κάτι που το έχω κάνει ερώτηση εδώ και πολύ καιρό, εδώ και δέκα μήνες. Πρέπει να γίνει ένας απολογισμός των αναπτυξιακών νόμων. Τόσα λεφτά πέσανε. Κύριε Υπουργέ, πρέπει να φέρετε τον απολογισμό, να βρεθεί τι απέδωσαν αυτοί οι νόμοι σε βιώσιμες επιχειρήσεις, σε παραγωγικότητα, σε ανταγωνιστικότητα, σε αριθμό εργαζομένων. Δεν φοβόμαστε να το πούμε αυτό. Ή ακόμα πρέπει να βρεθεί πόσο απατεώνες έφαγαν τα λεφτά και έφυγαν. Να τον φέρετε αυτόν τον απολογισμό στη Βουλή. Αν μπορείτε και τώρα. Εν πάση περιπτώσει, μπορείτε να το απαντήσετε σε μια επίκαιρη ερώτηση.

Κύριοι συνάδελφοι, πολλοί είπαν «τώρα με την κρίση τι να κάνει αυτός ο αναπτυξιακός νόμος», ήθελα να σας πω τι έκαναν οι αναπτυξιακοί νόμοι την εποχή που υπήρχε η εύκολη κρατική γενναιοδωρία, το εύκολο και φθηνό χρήμα. Τι έκαναν; Τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η εμπειρία δείχνει, κύριε Πρόεδρε -που επιτρέπετε κατάχρηση στον Πάρη, ενώ εμένα με κόβετε λόγω ύψους- ότι η κρίση αποδυναμώνει ταλέντα και πόρους, αποδιαιρρώνει το status quo, πολλές φορές δημιουργεί λιτές ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες είναι στοχευμένες, επειδή ακριβώς δεν έχουν εύκολο χρήμα. Αρκεί να σας πω –επειδή μπορεί να σας φαίνεται αυτό ποιητικό- ότι στις τριάντα πρώτες επιχειρήσεις του δείκτη Dow Jones είκοσι δημιουργήθηκαν σε εποχές μεγάλης κρίσης, ακόμη και ημιχρεοκοπίας. Μη φοβηθούμε, λοιπόν, προκαταβολικά και να πούμε «υπάρχει κρίση, δεν γίνεται τίποτα».

Είπα ότι τα εμπόδια του νόμου είναι έξω από αυτόν. Πράγματι, ο νόμος είναι ο σκελετός. Το κρέας, σε τελευταία ανάλυση, είναι οι άνθρωποι. Πρέπει, δηλαδή, με το νόμο αυτό το χρήμα να συναντήσει τολμηρούς και φιλόδοξους ανθρώπους, με μυαλό σε τομείς υψηλής απόδοσης. Εδώ τα εμπόδια, κύριε Υπουργέ, είναι και πολιτιστικά και κοινωνικά και αξιακά. Είναι εμπόδια περιρρέουσας ατμόσφαιρας, διότι το εύκολο χρήμα των προηγούμενων ετών αποκοίμισε τον Έλληνα σιτιζόμενο με δανειακό στο «πρυτανείο». Πρέπει ο Έλληνας να ξαναβρεί μέσα του το ένστικτο του αγώνα της ζωής, της σκληρής δημιουργικής εργασίας, της καινοτομίας, της δημιουργικής περιπέτειας. Αυτό πιστεύω ότι είναι το κλειδί για τα επόμενα χρόνια στην Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τα είπατε χωρίς να χρεοσταίετε την ανοχή του Προεδρείου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σάββας Αναστασιάδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι η χώρα μας τα τελευταία χρόνια διανύει τη δυσκολότερη οικονομική περίοδο που έχει γνωρίσει ποτέ. Η αγορά έχει στεγνώσει από ρευστό χρήμα. Η ανάπτυξη κινείται με ρυθμούς αρνητικούς. Το 2004 η ύφεση άγγιξε το 4,5%, η πρόβλεψη για το 2013 είναι στο 3%. Ανησυχία, φόβος, αίσθημα ανασφάλειας επικρατεί παντού. Καταστήματα κλείνουν καθημερινά, ενώ η ανεργία κινείται με ασύλληπτους ρυθμούς, πρωτόγνωρους για τη χώρα μας.

Η ταχύτητα λήψης αποφάσεων μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον και μέσα σε τέτοιες συνθήκες είναι ένας από τους καθοριστικούς παράγοντες αντιμετώπισης της κρίσης, ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας και τόνωσης της οικονομίας.

Δυστυχώς, φαίνεται ότι αυτό στην Κυβέρνηση δεν έγινε μέχρι τώρα αντιληπτό. Έχουμε ήδη ένα ασυγχώρητο επενδυτικό κενό, το οποίο πλήρωσε και πληρώνει η ελληνική κοινωνία και οικονομία. Παρά τις συνεχείς επισημάνσεις της παράταξής μας, του Προέδρου της παράταξής μας, του επιχειρηματικού κόσμου, αλλά και μελών-Βουλευτών της κυβερνώσας παράταξης για ρε-

στότητα στην αγορά και ανάπτυξη, η Κυβέρνηση επέλεξε την εύκολη λύση της περικοπής μισθών και συντάξεων, που ακινητοποίησε τελείως την οικονομία και την αγορά.

Ο νέος επενδυτικός νόμος ήρθε για ψήφιση στη Βουλή με μεγάλη και αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Είναι ένας νόμος που τάλαιπώρησε και τάλαιπωρήθηκε. Είναι θύμα της αναποφασιστικότητας της Κυβέρνησης αλλά και του τελευταίου ανασχηματισμού. Ανακοινώθηκε πολλές φορές, έδωσε υποσχέσεις, ήρθε στη Βουλή, άλλαξε Υπουργό, έφυγε και ξαναήρθε χωρίς να φέρει τίποτα το καινούργιο.

Μετά από δεκαπέντε μήνες αναβλητικότητας και παλινωδίων ήρθε ένας ασαφής και πολύπλοκος νόμος, ένας νόμος που για να λειτουργήσει χρειάζονται είκοσι πέντε υπουργικές αποφάσεις, επτά κοινές υπουργικές αποφάσεις και τρία προεδρικά διατάγματα. Δηλαδή, χρειάζονται άλλοι έξι μήνες περίπου για να λειτουργήσει και η δική μου αίσθηση είναι ότι δεν θα λειτουργήσει ούτε το 2011 και θα δούμε το 2012.

Θα συμφωνήσω, βεβαίως, ότι στην Κυβέρνηση θέλατε πίστωση χρόνου για να ετοιμάσετε το νέο νόμο. Γιατί, όμως, ώσπου να τον ετοιμάσετε αυτόν δεν αφήσατε σε ισχύ τον προηγούμενο νόμο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, για να μην οδηγηθεί η χώρα σε περίοδο αναπτυξιακής άπνοιας, όπως πολύ χαρακτηριστικά είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας χθες, για να μην υπάρξει επενδυτικό κενό σε μία πολύ κρίσιμο περίοδο για τη χώρα μας;

Καταργήσατε το ν. 3299, που ήταν ένας πολύ καλός νόμος, που έφερε απλούστευση και επιτάχυνση των διαδικασιών, που τον έχει αγκαλιάσει όλος ο επιχειρηματικός κόσμος, που είχαν ενταχθεί σ' αυτόν χιλιάδες επενδυτικά σχέδια. Δυστυχώς δεν τον κρατήσατε. Χάθηκε ένας ολόκληρος χρόνος με μεγάλες επιπτώσεις στην ανάπτυξη. Και φέρνετε σήμερα για συζήτηση με μεγάλη καθυστέρηση ένα νόμο άτολμο, πολύπλοκο και δύσκολο στην υλοποίησή του, χωρίς ξεκάθαρη στόχευση, χωρίς ουσιαστική κατεύθυνση προς τις φιλικές προς το περιβάλλον επενδύσεις και την πράσινη ανάπτυξη, την οποία ευαγγελίζεστε κάθε φορά που σας δίνεται η ευκαιρία, χωρίς ενίσχυση του εναλλακτικού τουρισμού που μπορεί να στηρίξει ουσιαστικά την ελληνική περιφέρεια και την οικογενειακή επιχείρηση.

Τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα του νέου αναπτυξιακού νόμου είναι υπεραισιόδοξα. Η πρόβλεψη για εκταμίευση 4 δισεκατομμυρίων και η δημιουργία πενήντα χιλιάδων θέσεων την επόμενη διετία νομίζω ότι είναι ένας στόχος ανέφικτος.

Δεν είναι δυνατόν ενώ τα τριάντα τελευταία χρόνια με όλους τους αναπτυξιακούς νόμους που λειτουργήσαν να έχουν δημιουργηθεί εκατόν πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας, να αναμενουμε την επόμενη διετία με το νέο αναπτυξιακό νόμο να δημιουργηθούν πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας, όταν οι προηγούμενοι νόμοι λειτουργούσαν μέσα σε ένα περιβάλλον υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και σήμερα έχουμε τα προβλήματα της ύφεσης και της οικονομικής κρίσης που όλοι μας γνωρίζουμε.

Αυτό το θεωρούμε αδύνατον. Μακάρι να γίνει, το ευχόμαστε και εμείς, βεβαίως, θα βοηθήσουμε όσο είναι δυνατόν προς αυτήν την κατεύθυνση. Ο νέος νόμος δρα και αποτρεπτικά, αφού δεν εξασφαλίζει στον εν δυνάμει επιχειρηματία ένα ικανό αρχικό κεφάλαιο για να ιδρύσει και να λειτουργήσει την επιχείρησή του ιδιαίτερα σε περιόδους ιδιαίτερης κρίσης και μειωμένης ρευστότητας, όπως είναι αυτή που διανύουμε.

Τα τεκμήρια αξιολόγησης των επενδύσεων σε δύο χρονικές περιόδους, νομίζω ότι θα δημιουργήσουν τεράστια προβλήματα και καθυστερήσεις. Κι εδώ, βεβαίως, στη διαδικασία της αξιολόγησης, κύριε Υπουργέ, θα βρούμε πάλι μπροστά μας το μεγάλο πρόβλημα της γραφειοκρατίας.

Ενώ γνωρίζουμε και βλέπουμε διαχρονικά ο Έλληνας επενδυτής να προοδεύει στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα όπου βρίσκεται, δυστυχώς στην πατρίδα του συναντά πάντα βουνά από προβλήματα και εμπόδια, γραφειοκρατία, μεσάζοντες, γραμματείς και φαρισαίους, που φρενάρουν τις καλές προθέσεις και τις προσπάθειες για επενδύσεις και αναπτυξιακή προοπτική.

Γι' αυτό φεύγει από την πατρίδα του, κάτι που αποτελεί ένα τεράστιο θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν νομίζω ότι το πρόβλημα αυτό ή το πρόβλημα έλλειψης νόμων αποτελεί πρόβλημα για τη χώρα μας. Νόμους έχουμε. Και αυτός ο νόμος που συζητάμε έχει τα θετικά του στοιχεία. Όμως, ποια διοίκηση και ποιες δομές θα τον στηρίξουν και θα τον εφαρμόσουν; Και σε τι χρόνο και με ποιες διαδικασίες; Αυτό δεν έχουμε βρει ακόμα διαχρονικά. Και, δυστυχώς, αυτό το πρόβλημα δεν το άγγιξαν ούτε οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά δεν το αγγίζετε και εσείς σήμερα, παρά την κρισιμότητα της κατάστασης.

Αντί, λοιπόν, με το νέο νόμο να απλουστεύσετε διαδικασίες για να μειώσετε τη γραφειοκρατία, συστήνετε νέα όργανα ελέγχου και νέα γραφεία στήριξης των επενδύσεων. Έτσι, ενισχύετε τη γραφειοκρατία και κάνετε το σύστημα ακόμα πιο πολύπλοκο.

Ο νέος επενδυτικός νόμος διέψευσε πολλές από τις προσδοκίες του επιχειρηματικού κόσμου, που περίμενε τη διαμόρφωση ενός ριζοσπαστικού πλέγματος ενίσχυσης των επιχειρήσεων, ώστε να καταστεί βιώσιμη η ανάληψη επενδυτικών πρωτοβουλιών και κατ' επέκταση η ουσιαστική ανάπτυξη της χώρας.

Αποτελεί αναγκαιότητα για την πατρίδα μας η δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος για τις επενδύσεις με απλοποίηση των διαδικασιών ίδρυσης και λειτουργίας των επιχειρήσεων, με βελτίωση των υποδομών και με εξορθολογισμό και απλοποίηση του φορολογικού συστήματος, όταν δίπλα μας, στις όμορες χώρες, έχουμε πολύ χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές και ευνοϊκό επενδυτικό κλίμα. Τέτοια προσπάθεια δεν είδαμε να έρχεται στο νόμο που εισάγετε.

Παρ' όλα αυτά, με αίσθημα ευθύνης και αναλογιζόμενοι την κρισιμότητα της κατάστασης, εμείς ψηφίζουμε επί της αρχής το νέο νόμο, για να στηρίξουμε και την ελληνική οικονομία και την ελληνική οικογένεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Κιλτιάδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί κύριοι Υπουργοί και αγαπητοί συνάδελφοι, μεσούσης της διεθνούς οικονομικής κρίσης έρχεται έστω και καθυστερημένα αυτό που ήδη έπρεπε να λειτουργεί, δηλαδή ένας αναπτυξιακός νόμος, είτε αυτός που υπήρχε είτε αυτός που εσείς ευαγγελιζόσασταν και θα έπρεπε να έχει έρθει.

Όμως, πιστεύω ακράδαντα ότι κάθε προσπάθεια που είναι θετική, θα πρέπει και να υποστηρίζεται. Γι' αυτό και ως κατ' ουσία ανεξάρτητος δεοντολογικά Βουλευτής, αλλά οπωσδήποτε ενταγμένος στο νέο πολιτικό φορέα της «Δημοκρατικής Συμμαχίας», δεν λέμε «ναι μεν, αλλά», αλλά λέμε ολόψυχα «ναι» και θα είμαστε και σύμμαχοι σ' αυτήν την προσπάθεια, αλλά και σε ό,τι άλλο χρειαστεί να προταθεί και να διορθωθεί.

Όμως, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει περίπτωση –ελέγχθη από πολλούς– να προσδοκούμε επενδύσεις ή αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, όταν είναι αβέβαιο το οικονομικό μέλλον. Διαδικαστικά θα τολμούσα να πω ότι είναι η κατ' εξοχήν «λυδία λίθος», αυτή που θα κάνει την ειδοποιό διαφορά. Δεν υπάρχει οικονομική προοπτική, αν δεν περιμένουμε επενδύσεις. Όχι μόνο αυτά που περιγράφηκαν πιο μπροστά για τις αγκυλώσεις και οτιδήποτε άλλο συμβαίνει γύρω από το χρηματοπιστωτικό και ιδίως το τραπεζικό σύστημα, όπως αυτό έχει εγκλωβιστεί, αλλά και η περιρρέουσα ατμόσφαιρα και η υπάρχουσα οικονομική κατάσταση δεν επιτρέπουν αισιοδοξία. Η χώρα κατ' ουσίαν έχει πτωχεύσει.

Και εδώ, νομίζω ότι είναι άξια προσοχής η πρόταση η οποία έγινε γνωστή και σε εμένα διά της ηλεκτρονικής οδού και με την οποία ασχολείται σήμερα η έγκριτη ηλεκτρονική εφημερίδα «VORIA.gr» από τη Θεσσαλονίκη, δηλαδή η πρόταση του Μίμη Ανδρουλάκη, ο οποίος αυτήν τη στιγμή βρίσκεται κατά τύχη μέσα στην Αίθουσα.

Η στρατηγική τού να πούμε όλος ο πολιτικός κόσμος κατ' εξοχήν, αλλά και οι κοινωνικοί φορείς, την αλήθεια αναμεταξύ μας, αλλά προπάντων σε αυτούς που θέλουμε να απευθυνθούμε και να επενδύσουν και να τους δώσουμε υπαρκτή προοπτική, είναι εκ των ων ουκ άνευ. Και πρέπει επιτέλους κάποτε αυτές οι αλήθειες

να λεχθούν έγκαιρα στον ελληνικό λαό. Το 2013 δεν είναι δυνατόν, ακόμα και με τις καλύτερες προϋποθέσεις, το δημόσιο χρέος να είναι κάτω από το 150% του ΑΕΠ. Αυτή η αλήθεια μάς καθιστά όλους τους πολιτικούς υπεύθυνους, όχι στρουθοκάμηλους και τυφλοπόντικες. Και η Κυβέρνηση έχει βαρύτατη ιστορική ευθύνη γύρω από αυτήν την πραγματικότητα, η οποία εγκλωβίζει όλες τις αναπτυξιακές δυνάμεις στις δημιουργικές κινήσεις της πατρίδας μας.

Έτσι, λοιπόν, ολόψυχα συμμετέχω σε αυτή την προσπάθεια. Και το λέω, παρόντος του κ. Ανδρουλάκη, ότι είναι εκείνη η πρόταση που χρειάζεται, να επιλέξουμε μία από τις τρεις οδούς, τις οποίες προτείνει και να τις υποστηρίξουμε όλοι μαζί, αν θέλουμε αυτά που διακηρύττουμε ή νομοθετούμε σε αυτήν την Αίθουσα, κύριε Υπουργέ, να τύχουν τουλάχιστον κάποιου αποτελέσματος.

Επί του νομοσχεδίου όμως, κύριε Υπουργέ, και από το κεκτημένο, αν θέλετε, ιστορικό, γνωστικό παρελθόν, θα πρέπει να γίνουν και κάποιες επισημάνσεις, αυτές οι οποίες στο μεσαίο ή στον τρίτο δρόμο, που διακηρύχθηκε πριν από δεκαετίες ότι, είτε σοσιαλιστές είτε φιλελεύθεροι, ακολουθούμε κατά την αναφορά μας και την αφετηρία μας στην πολιτική διαδρομή και σαν χώρες, αλλά προπάντων σαν πολιτική, ότι πολλά ζητήματα έχουν πλέον συνθετικά έρθει μπροστά μας. Η αλήθεια είναι ορατή και δεν μπορούμε να στρουθοκαμηλίζουμε. Θα πρέπει αυτά να λεχθούν και να υπηρετηθούν από όποια κυβέρνηση εντέλλεται να υπηρετήσει την πατρίδα και τον Έλληνα πολίτη.

Όχι στη σημειακή χωροθέτηση επενδύσεων. Δεν είναι δυνατόν «όπου του καπνίζει του καθενός», όπως λένε στο χωριό μου, να πηγαίνει να στήνει μονάδα. Νομίζω ότι είναι μία παγκόσμια, διεθνώς αναγνωρισμένη αλήθεια, η οποία πρέπει κάποτε στην πατρίδα μας να βρει την τύχη της εφαρμογής. Δεν είναι δυνατόν σημειακή χωροθέτηση και εγκλωβισμός και κατόπιν ψάχνουμε, τάχα, τη γραφειοκρατία και γιατί δεν αδειοδοτείται και γιατί δεν εγκρίνεται η επένδυση. Πρέπει πάση θυσία να καταστεί γνωστό στον οποιονδήποτε θέλει να επενδύσει, πού θα πρέπει να επενδύσει και βεβαίως, αφού λύσουμε και τα μεγάλα μας ζητήματα, για τα οποία δυστυχώς διακομματικά φέρουμε την ευθύνη, της χωροθέτησης της γης, της υψηλής ή μη παραγωγικής αξίας.

Και ένα μείζον θέμα, κύριε Υπουργέ, και ειλικρινά θα ήθελα και ο Υπουργός, ο κ. Χρυσοχοϊδης, να γίνει κοινωνός: Ήρθε η ώρα, αν πράγματι πιστεύουμε ότι, πρώτον, δεν πρέπει να αφήσουμε τους επενδυτές στην κυριολεξία στα νύχια των τρωκτικών του δημοσίου και για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, να δώσουμε την ευθύνη της έγκρισης και της αδειοδότησης στους κατά τόπους βιομηχανικούς φορείς. Στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, το Κιλκίς, ευτυχώς να έχουμε τον καλύτερο ίσως οργανωμένο φορέα ΒΙΠΕ με οργανωμένη βιομηχανική περιοχή. Και όπου αλλού όμως δεν υπάρχει, σίγουρα υπάρχουν βιομηχανικοί φορείς που πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη τους. Δεν μπορεί να ακούω ότι για τη μεταποιητική μονάδα στην Αίγυπτο ή στη Λευκορωσία, χρειάζονται οκτώ ημέρες για την έγκριση για αδειοδότηση και στην πατρίδα μου όχι να βλέπουμε τριτοκοσμικά τα πράγματα, αλλά να υπάρχει μία κατάσταση δραματική και ταπεινωτική για όλους μας. Το δε κράτος, οι κρατικές υπηρεσίες, τις οποίες δυστυχώς σε αυτό το νομοσχέδιο εμπλέκετε ακόμη περισσότερο, να καταστεί ο ελεγκτής. Για να δούμε τότε τι θα πει ο δασολόγος, τι θα πει ο οποιοσδήποτε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση που εμπλεκόταν στο παρελθόν και ήθελε το δωρόσημο για να δώσει την οποιαδήποτε έγκριση και έδωχνε τον κάθε αξιοπρεπή επενδυτή.

Και μια τρίτη πρόταση γύρω από το γεωργοδιατροφικό τομέα θα ήθελα να κάνω, όχι επειδή υπηρέτησα ως Υφυπουργός, αλλά επειδή εγώ δήλωσα ότι το κυρίαρχο γνώρισμά μου στην όποια πολιτική διαδρομή μου ήταν η ύπαιθρος και η ελληνική γεωργία. Κάποιοι νόμιζαν, ίσως, τα υγειονομικά, λόγω της επιστημονικής και επαγγελματικής μου ιδιότητας. Πιστεύω ακράδαντα ότι στην ύπαιθρο και στην ελληνική γεωργία βρίσκεται η ουσία -και αρνητικά και θετικά- της καταδυνάστευσης ή αντίστροφα της ανάπτυξης της πατρίδας μας.

Ο γεωργοδιατροφικός τομέας -δεν θα κουραστώ μέχρι που να γίνει κτήμα όλων- είναι η πρώτη οικονομική παράμετρος στην οικονομία της πατρίδας μας. Μακράν είναι η ναυτιλία. Μακράν ο

τουρισμός. Ο πρώτος παράγων με άνω του 23% συμμετοχή είναι ο γεωργοδιατροφικός τομέας.

Σας δίνει μια εύκολη λύση, κύριε Υπουργέ. Αν ασχοληθούμε κατ' εξοχήν με τη μεταποίηση στο γεωργοδιατροφικό τομέα, τότε ενσωματώνουμε αθροιστικά και τις αξίες.

Η γη -το έχω πει πολλές φορές- δεν παράγει υπεραξίες, αλλά αξίες. Οι υπεραξίες προέρχονται από άθροισμα αξιών και ιδίως κατά την καθετοποίηση στη μεταποίηση. Με αυτόν τον τρόπο και ο προσανατολισμός των επενδύσεων θα είναι περιφερειακός, γιατί η γεωργική παραγωγή βρίσκεται στην περιφέρεια, και μεταποιητικά θα ενσωματώσουμε αθροιστικά εκείνες τις αξίες, για να ανταγωνιστούμε διεθνώς τις υπόλοιπες χώρες σε ευνομούμενες πολιτείες μόνο με τη γεωργική παραγωγή. Είναι βαθιά νυχτωμένοι όλοι όσοι νομίζουν ότι μπορούν με το υψηλό κόστος παραγωγής να ανταγωνιστούμε και να βαυκαλιζόμαστε ότι δήθεν η Ελλάδα με τις κλιματικές και εδαφολογικές συνθήκες είναι ένας τόπος ευλογημένος. Όχι! Μόνο η μεταποίηση μπορεί να μας δώσει αυτήν την υπεραξία.

Επιτέλους -ακούστηκε και από άλλους ομιλητές- ελέγξτε τις επενδύσεις! Δεν είμαι ο πιο ευαίσθητος, αλλά δεν μπορώ να βλέπω τα κουφάρια της Θράκης και της Μακεδονίας! Εδώ, η ευθύνη του πολιτικού κόσμου και των εκάστοτε κυβερνώντων είναι βαρύτατη και δεν είναι συλλογική, αγαπητοί συνάδελφοι! Είναι των εκάστοτε Υπουργών που δεν λειτούργησαν ποτέ, για να ελέγξουν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, παράκληση να τηρείται ο χρόνος, γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί συνάδελφοι που περιμένουν να μιλήσουν.

Το λόγο έχει ο Κώστας Σπηλιόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας αντιμετωπίζει μια βαθιά οικονομική κρίση. Η οικονομία μας βρίσκεται σε ύφεση. Από όλες τις πλευρές ακούγεται και όλοι -νομίζω- συμφωνούμε ότι αντίδοτο σε αυτήν την κρίση είναι μόνο η ανάπτυξη της οικονομίας.

Ο νέος, λοιπόν, αναπτυξιακός νόμος που συζητούμε εδώ έχει υψηλές φιλοδοξίες και δικαίως τις έχει και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Έχει πολλές προσδοκίες ο επιχειρηματικός κόσμος και η ελληνική κοινωνία. Μάλιστα, αυτό εκφράστηκε στη Βουλή. Ήταν μια ευρύτερη συναίνεση για το νόμο αυτό. Αυτό σημαίνει ότι το περιμένει η ελληνική κοινωνία. Περιμένει αποτελέσματα.

Ποια ήταν, όμως, η στόχευση του νόμου αυτού και κάθε νόμου -πιστεύω- που θέλει να βοηθήσει την ανάπτυξη;

Πρώτα-πρώτα, να κάνει πιο ανταγωνιστικές και πιο εξωστρεφείς τις ελληνικές επιχειρήσεις. Αυτό είναι ένα μεγάλο στοίχημα.

Δεύτερον, να αμβλύνει τις περιφερειακές ανισότητες. Αυτό είναι άλλωστε και μια απαίτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό η Ευρωπαϊκή Ένωση επιτρέπει να υπάρχουν ενισχύσεις σε επιχειρήσεις, για να υπάρξει εξισορρόπηση και αμβλυνση των ανισοτήτων.

Το λέω αυτό, διότι υπάρχουν περιοχές της χώρας, μεταξύ των οποίων και η δική μου, η Αχαΐα, που είναι από τις πιο φτωχές. Αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν.

Τρίτος στόχος, βεβαίως, είναι να κινητοποιήσει τα πλεονεκτήματα της χώρας στον ιδιωτικό τομέα και να τονώσει την ανάπτυξη.

Έτσι, ασφαλώς, θα έχουμε σημαντικά οφέλη: Οφέλη στην απασχόληση, που είναι το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, μείωση του ελλείμματος εξωτερικών συναλλαγών, που είναι ο βραχνάς της οικονομίας μας και, βέβαια, αύξηση των εισοδημάτων και αύξηση των φόρων για το κράτος.

Ετέθη ένα ερώτημα από πολλές πλευρές: Εξυπηρετεί τους στόχους αυτού το νομοσχέδιο που συζητάμε; Άλλοι είπαν «ναι». Άλλοι είπαν «όχι».

Το ζήτημα, όμως, είναι το εξής: Φτάνει αυτός ο νόμος να κινητοποιήσει την ανάπτυξη, να δώσει διέξοδο στη χώρα μας; Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι δεν φτάνει. Δεν πρέπει να εφησυχάζουμε. Ο νόμος αυτός, όσο καλός κι αν είναι -και είναι καλός νόμος- δεν φτάνει να λύσει τα προβλήματα της ύφεσης, τα ελ-

λείμματα εξωτερικών συναλλαγών, τα προβλήματα ανταγωνιστικότητας, απασχόλησης κ.λπ.. Είναι, όμως, μια άμεση ενέργεια, είναι μια πρώτη θετική ενέργεια της αναπτυξιακής διαδικασίας. Ας είμαστε, όμως, ειλικρινείς. Αυτό δεν φτάνει. Πρέπει να κάνουμε κι άλλα πράγματα.

Θέλω να πω εδώ σ' αυτό το σημείο, ότι και στο παρελθόν υπήρξαν νόμοι, έγιναν αναπτυξιακοί νόμοι, ψηφίστηκαν εδώ στη Βουλή, που είχαν την ίδια φιλοδοξία, αλλά τα αποτελέσματα ήταν πενιχρά. Θα συμφωνήσω εδώ με τον Μίμη τον Ανδρουλάκη ότι κάποια στιγμή πρέπει να κάνουμε και έναν απολογισμό, να δούμε τι κάναμε από το '81 και μετά, από το '74 και μετά, με αυτούς τους αναπτυξιακούς νόμους που φέραμε στη Βουλή. Ποιες είναι οι επιχειρήσεις –να τις ονοματίσουμε– που επιδοτήθηκαν με χρήματα του ελληνικού λαού; Τι προσέφεραν και τι προσφέρουν σήμερα αυτές οι επιχειρήσεις στην ελληνική οικονομία; Αυτό θα ήταν χρήσιμο και για το μέλλον. Θα είναι ένα παράδειγμα για το μέλλον.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι χρειάζεται μία ευρύτερη προσπάθεια, μία ευρύτερη κινητοποίηση για την ανάπτυξη της χώρας μας. Ο αναπτυξιακός νόμος μπορεί πραγματικά να γίνει το δόρυ της απερίθλησης, ενός αναπτυξιακού κύματος και ενός ευρύτερου σχεδίου ανάπτυξης, ενός μνημονίου –θα έλεγα– ανάπτυξης. Όπως έχουμε το μνημόνιο για την οικονομική κρίση που αντιμετωπίζει η χώρα μας και έχουμε κομμάτια του μνημονίου σε κάθε Υπουργείο, με χρονοδιαγράμματα, επιτήρηση και μάλιστα, αυστηρή, έτσι θα πρέπει να δημιουργήσουμε ένα μνημόνιο ανάπτυξης εμείς, δικό μας, χωρίς να μας το επιβάλει κανείς. Κάθε Υπουργείο να έχει το δικό του κομμάτι. Όλα τα Υπουργεία έχουν τομείς που μπορούμε να αναπτύχουμε, με χρονοδιαγράμματα, στόχους και αυστηρή επιτήρηση. Μόνο έτσι θα κινητοποιήσουμε όλες τις δυνάμεις του τόπου μας. Υπάρχουν πλήθος ευκαιριών και πλήθος πλεονεκτημάτων για τη χώρα μας, όπως είναι η ενέργεια, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι νέες τεχνολογίες το ΕΣΠΑ κ.λπ..

Θέλω, όμως, να τονίσω και κάποιους παράγοντες στους οποίους έχει πλεονέκτημα η χώρα μας και τους οποίους αναγνωρίζει και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο κ. Μπαρνιέ προχθές, εδώ στη Βουλή και στο ΙΣΤΑΜΕ που μίλησε, ανέφερε τρεις που είναι το συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας. Είναι οι μεταφορές και η ναυτιλία, είναι ο τουρισμός και είναι και ο αγροτικός τομέας. Είναι πλεονεκτήματα αυτά της χώρας μας. Πρέπει να επενδύσουμε σ' αυτούς τους τομείς για να μπορέσουμε πραγματικά να κινητοποιήσουμε την ανάπτυξη.

Δύο λόγια για την έρευνα και την τεχνολογία, γιατί την αφήνουμε στην άκρη. Ανάπτυξη χωρίς επένδυση στην έρευνα και στην τεχνολογία δεν μπορεί να υπάρξει. Το παράδειγμα του Ισραήλ που αναφέρθηκε προηγουμένως –έχει αναφερθεί πολλές φορές εδώ– πρέπει να το ακολουθήσουμε. Το Ισραήλ επενδύει 5% του ΑΕΠ κάθε χρόνο στην έρευνα και την τεχνολογία. Εμείς ελάχιστα. Πρέπει να το αυξήσουμε, κυρίως όμως να εστιάσουμε στους προνομιακούς τομείς της οικονομίας μας και ιδιαίτερα, στους εξωστρεφείς, στον αγροτικό τομέα, στον τουρισμό, σε τομείς που μπορούν πραγματικά να κινητοποιήσουν την ανάπτυξη.

Επίσης, σε ό,τι αφορά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο τα τελευταία χρόνια περικόπτεται γιατί ήταν ο εύκολος τρόπος να μειώσουμε τα ελλείμματα, σύμφωνα με μια μελέτη που έκανε το ΙΟΒΕ, μία μονάδα του Ακαθαρσίου Εθνικού Προϊόντος αν αυξήσουμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων το ΑΕΠ αυξάνεται πέντε μονάδες. Άρα, λοιπόν, δεν υπάρχει καλύτερος πολλαπλασιαστής για την ανάπτυξη της χώρας μας.

Εδώ μιλάμε πράγματι για την ανάπτυξη –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε– πώς θα βρούμε κοιτίδες ανάπτυξης, πώς θα βρούμε τομείς να τους ενισχύσουμε. Πρέπει να προσέξουμε πολύ αυτή την περίοδο να μην υπάρξουν τομείς αποεπένδυσης. Και για ποιους αναφέρομαι; Αναφέρομαι στις συμβάσεις παραχώρησης. Σήμερα οι πέντε μεγάλες συμβάσεις παραχώρησης κινδυνεύουν. Οι εταιρείες βρίσκονται στο όριο, οι τράπεζες έχουν αρχίσει και αποχωρούν. Υπάρχει ένα γενικότερο πρόβλημα, μια τάση ανομίας στη χώρα. Υπάρχουν αντιδράσεις, για παράδειγμα, που δημιουργούν προβλήματα στην κατασκευή του ΧΥΤΑ για τα σκουπίδια της Αττικής, ένα θέμα που το έχουμε ψηφίσει διακο-

ματικά εδώ στη Βουλή, μάλλον οι περισσότερες πλευρές το έχουν ψηφίσει.

Υπάρχει το θέμα των διοδίων για τις συμβάσεις παραχώρησης, τις οποίες έχει ψηφίσει η μεγαλύτερη πλειοψηφία της Βουλής. Και σήμερα βλέπουμε μια τάση να μην πληρώνουμε διόδια. Όμως, αυτό θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στη λύση των συμβάσεων. Και ξέρετε, αυτές οι συμβάσεις είναι περίπου 98 δισεκατομμύρια ευρώ και έχουν κινητοποιήσει και ιδιωτικά κεφάλαια, δημιουργούν θέσεις εργασίας και βεβαίως, θα δημιουργήσουν πολύ ανεπτυγμένες οδούς στη χώρα μας.

Άρα, αυτή την περίοδο, που φροντίζουμε να κινητοποιήσουμε και το τελευταίο ευρώ και την πιο μικρή δύναμη που έχει η ελληνική κοινωνία, θα πρέπει σ' αυτούς τους τομείς να είμαστε προσεκτικοί.

Κλείνοντας θα πω ότι ο νόμος είναι φιλόδοξος. Η προσπάθεια είναι μεγάλη. Οφείλουμε να τη στηρίξουμε και οφείλουμε ο νόμος αυτός να ενεργοποιήσει όλες τις υγιείς δυνάμεις του τόπου μας για την ανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Δεν νομίζω να υπάρχει κανείς μέσα στην Αίθουσα και από εκείνους που δείχνουν την καλύτερη διάθεση απέναντι στο νόμο, να πιστεύουν ότι αυτό το οποίο φέρατε στη Βουλή, με καθυστέρηση ενός ολόκληρου χρόνου, είναι το ιδανικό όχημα για να βγούμε από την ύφεση. Τίποτα, «ώδινεν όρος και έτεκε μυν»!

Πιστεύει κανείς σοβαρά ότι με αυτό τον αναπτυξιακό νόμο θα υπάρξει στην ουσία επένδυση και ανάπτυξη;

Άκουσα διάφορα μέσα στην Αίθουσα, για κεφαλαιοκράτες κ.λπ. Μακάρι να βρεθούν. Μακάρι να βρεθεί κεφαλαιοκράτης, να έρθει εδώ να επενδύσει σ' αυτό τον τόπο με αυτό το νόμο, σ' αυτήν την πολιτεία των εκτάκτων εισφορών, του 45% φορολογία.

Τρελοί δεν υπάρχουν, κύριε Υπουργέ. Μόνο τρελοί και απελπισμένοι μπορούν να έρθουν να επενδύσουν σ' αυτό το πλαίσιο, σ' αυτό το περιβάλλον. Όλη η Ελλάδα, όλος ο επαγγελματικός κόσμος, περίμενε τον αναπτυξιακό νόμο. Αλλά περίμενε νόμο. Εσείς προσπαθείτε να ταΐσετε τον κόσμο ομελέτα χωρίς αυγά! Αυτό δεν γίνεται. Για να γίνει η ομελέτα, χρειάζονται αυγά, χρειάζονται λεφτά. Πρώτα έπρεπε να εξασφαλίσετε πόρους και μετά να έρθετε εδώ στη Βουλή.

Έρχεστε και μας λέτε στην ουσία: «Κάντε επενδύσεις, βάλτε το κεφάλι στον τορβά, να σου βάζω εγώ έκτακτη εισφορά από του χρόνου, να σε φορολογώ, να σου κάνω ανά πάσα στιγμή κατάληψη του χώρου σου». Αυτά συμβαίνουν σήμερα στον περιβάλλοντα χώρο που ζούμε. «Και αν μπορέσεις και το τσουλήσεις, αν μπορέσει και πάει, θα έχεις φοροαπαλλαγές».

Γιατί να έρθει κάποιος εδώ και να μην πάει δίπλα στη Βουλγαρία, που έχει του κόσμου τα χρήματα να πάρει; Γιατί να μην πάει στην Κύπρο, σε έναν παράδεισο επενδυτικό, με φορολογία 10% και να έρθει εδώ;

Το κάτι τι, λοιπόν, το παραπάνω δεν έγινε.

Πόροι. Πρέπει να βρείτε λεφτά. Σκεφτήκατε καθόλου να βρείτε λεφτά;

Θα σας πω μια λύση. Ό,τι επιστρέφεται από τις τράπεζες, που πήραν τα σαράντα τόσα δισεκατομμύρια, να πηγαίνει στο δικό σας ταμείο. Ό,τι επιστρέφεται –επέστρεψε η Εθνική Τράπεζα– να πηγαίνει στον αναπτυξιακό νόμο, αμέσως, χωρίς να μετακινηθεί πουθενά αλλού. Να έχετε μια προοπτική, να έχετε ένα ταμείο και πάνω απ' όλα, να έχετε μια λογική στο όλο πλαίσιο.

Έχετε ένα νεοφιλελευθερισμό ως οδηγό τώρα, κρατώντας όμως τις αγκυλώσεις του σοσιαλισμού μέσα σας. Είναι μια δυσκολία. Έχετε δυο σκοινιά που σας τραβάνε από τη μία και από την άλλη πλευρά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Επενδύσεις. Έρχονται άνθρωποι, κύριε Υπουργέ, οι οποίοι θέ-

λουν να επενδύσουν. Έχουν αγοράσει τριακόσια στρέμματα και στη μέση των στρεμμάτων υπάρχουν οκτακόσια μέτρα, όπου ο κάτοχός τους δεν τα δίνει και έχει νεκρώσει η επένδυση. Έχουν αγοράσει τα τριακόσια γύρω-γύρω στρέμματα και ο άλλος που έχει τα οκτακόσια μέτρα δεν τα δίνει και έχει νεκρώσει η επένδυση. Επένδυση 300 εκατομμυρίων ευρώ, επένδυση για εξακόσιες θέσεις εργασίας.

Έχετε καμμία πρόβλεψη γι' αυτές τις περιπτώσεις; Σας παραπέμπω σ' ένα νόμο που είχε κάνει η επάρατος χούντα σ' αυτές τις περιπτώσεις και έγιναν τότε όλα αυτά τα ξενοδοχεία που είναι υποδομή για το σήμερα. Αυτό λοιπόν το έχετε σκεφθεί; Να έλθει κάποιος να επενδύσει σ' αυτήν τη χώρα όπου πράγματι θέλουμε να διευκολύνουμε την κατάσταση και να πατάξουμε τη γραφειοκρατία και έχουμε Υπουργό Επενδύσεων, Υπουργό Ανάπτυξης με όλους εσάς τους αναπληρωτές και Υφυπουργούς και ένα γραμματέα επενδύσεων που δεν ελέγχεται από τον Υπουργό αλλά από το Μαξίμου, χωρίς να υπάρχει ο ανάλογος γραμματέας του ΕΣΠΑ; Σε κάποιον προτάθηκε, κατάλαβε το «καπέλωμα» από τον άνθρωπο του Μαξίμου, «το έβαλε στα πόδια» και δε λειτουργεί τίποτα. Αυτή τη στιγμή δεν λειτουργεί. Ο γραμματέας επενδύσεων έχει αυτό το ρόλο.

Θα τα ξεκαθαρίσετε αυτά; Έχετε τη δύναμη, την τόλμη να ξεκαθαρίσετε το «μαγαζί»; Έρχεται κάποιος επενδυτής. Πού θα πάει; Στο Χρυσοχοϊδή θα πάει, στο γραμματέα επενδύσεων θα πάει που ξέρει ότι αναφέρεται απευθείας στο Μαξίμου παρακάμπτοντας τον Υπουργό; Θα πάει στον κ. Παμπούκη; Τα έχετε μπλέξει. Απλά πράγματα, τα απλούστατα των πραγμάτων. Ποιος είναι ο Υπουργός, να ξέρει ο επενδυτής να έλθει. Fast track εκείνο το Υπουργείο. Εσείς τώρα κάνετε ένα ημι-fast track. Είναι ένα κομψούζιο. Όλοι θέλουμε να γίνει επένδυση και ανάπτυξη στη χώρα. Υπάρχει κανείς που δεν το θέλει εκτός από εκείνους οι οποίοι έχουν επενδύσει στην κατάρρευση του τόπου πιστεύοντας ότι θα έλθει η ευκαιρία για μία ρεβάνς και τους οποίους αποκρούουμε όλοι εμείς οι οποίοι θέλουμε να υπάρχει ένα αστικό κράτος;

Λέω: Αυτή είναι η εικόνα ή είναι ψέματα; Γνωρίζοντας την ευαισθησία σας, κύριοι Υπουργοί, σας αρέσει αυτό που συμβαίνει στη Θράκη όπου κάνουν έκκληση οι Έλληνες επιχειρηματίες που έχουν κλείσει τα εργοστάσιά τους προς Τούρκους επιχειρηματίες να έλθουν να πάρουν τα εργοστάσιά τους; Πρωτοσέλιδο της «HURRYET»: «Η μόνη λύση για να σωθεί η Θράκη είναι τα τούρκικα κεφάλαια». Αυτά λοιπόν δεν σας ανησυχούν, δεν σας βάζουν τουλάχιστον ένα προβληματισμό, μία σκέψη για το τι θα γίνει; Θα μπουν τούρκικα κεφάλαια μέσα. Τι θα κάνει ο άλλος; Ή δεν το ξέρετε, ή δεν το γνωρίζετε; Τις ζώνες που κάνετε σ' αυτές τις ευαίσθητες περιοχές δεν τις ενισχύουν στο βαθμό που πρέπει και επιβάλλεται. Γιατί έχετε φέρει λοιπόν αυτό το «δειλό» νομοσχέδιο, το οποίο δεν εξυπηρετεί;

Παρακολουθώ ότι η Νέα Δημοκρατία σκέφτεται να το ψηφίσει κάτω από την έννοια που και κάποιοι άλλοι ενδεχομένως το σκέφτονται, αλλά είναι τόσο «λίγο» που εμείς δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε. Είναι το ελάχιστο. Μπορείτε περισσότερα, σαφώς περισσότερα. Δεν θα έχετε αποτέλεσμα.

Έρχεται μία επιχείρηση γνώσης του αντικειμένου στην Καβάλα –δεν ξέρω ποιος συνάδελφος είναι από εκεί- η οποία θέλει να κάνει μία κάθετη βιομηχανία γυαλιού και «κολλάτε» τώρα αν θα της δώσετε επιδότηση 3% ή 2% παραπάνω και να γίνει μία επένδυση, μία μεγάλη επένδυση κι εδώ φέρνουμε γυαλί απ' έξω. Είναι δυνατόν;

Πρέπει να καταλάβουμε ένα πράγμα: «Εχθρός» του έθνους είναι ο εισαγωγέας και ευεργέτης του έθνους είναι ο εξαγωγέας. Όποιος εξαγει είναι ευεργέτης. Φέρτε ένα νόμο και πείτε ότι η 100% εξαγωγική μονάδα δεν πληρώνει ασφαλιστικά. Ο ασφαλισμένος του ΙΚΑ επιβαρύνει το κράτος, για να έχει φτηνότερο κόστος το προϊόν για να μπορέσει να ανταγωνιστεί τη γειτονιά μας. Κακώς ή καλώς;

Κυρίες και κύριοι, ζούμε σε μία οικονομική γειτονιά. Οι γειτονιές στην Ευρώπη είναι συγκεκριμένες, οι σκανδιναβικές χώρες με το υψηλότερο –αν θέλετε- οικονομικό αποτέλεσμα, αυτές της κεντρικής Ευρώπης, η βιβλική χερσόνησος και η νότιος Ιταλία και τα Βαλκάνια. Η κάθε γειτονιά έχει το δικό της οικονομικό

πλέγμα. Εμείς έχουμε άλλο οικονομικό πλέγμα. Εκατόν σαράντα ο μισθός στην Αλβανία, τόσο περίπου στα Σκόπια, άλλο τόσο στη Βουλγαρία και τόσο και στην Τουρκία. Εμείς είμαστε στα 700-800. Είναι άλλο το επίπεδο. Λειτουργούμε εκτός γειτονιάς, όμως η γειτονιά παράγει και παράγει εκ των πραγμάτων πολύ φτηνό-τερα.

Δεν λέω λοιπόν να μειώσουμε τους μισθούς. Πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό; Μπορούμε όμως να μειώσουμε με άλλο τρόπο το κόστος των προϊόντων, να αναλάβει το κράτος, όπως σας είπα, σε εξαγωγικές μονάδες τις ασφαλιστικές εισφορές. Δεν πληρώνεις ΙΚΑ, αλλά 100% εξαγωγές.

Δεν αντιλαμβάνεστε μία πραγματικότητα και αυτό είναι που με προβληματίζει. Δηλαδή, δεν βλέπετε τον πραγματικό δρόμο. Έχετε διάθεση. Δεν χωράει καμμία αμφιβολία. Δεν ξέρετε, όμως, το σωστό δρόμο.

Όταν, λοιπόν, κάποιος τρέχει προς λάθος δρόμο, πηγαίνει σε λάθος αποτέλεσμα, πηγαίνει στο γκρεμό. Κι αυτό κάνουμε εμείς εδώ. Προσπαθούμε να σας υποδείξουμε.

Σας είπαμε για την κατοικία. Απαλλάξτε την από το «πόθεν έσχες». Ύστερα από δύο χρόνια προσπάθειας προς δύο κυβερνήσεις, το φέρατε εσείς κολοβό στην πρώτη κατοικία. Μα, μαύρα χρήματα, χρήματα αδήλωτα, δεν έχει αυτός που θα πάει να πάρει το πρώτο σπίτι με τις 200.000, ο φουκαράς, ο μισθοσυντηρητής. Ο άλλος που έχει κάνει τις μπάζες του κλέβοντας το κράτος κι έχοντας τα «νεκρά λεφτά», τα οποία εμείς τα χρειαζόμαστε σαν πολιτεία, θέλει να πάρει το δεύτερο, το τρίτο, τη βιλλάρα του. Εάν τα βγάλει από το σεντούκι, θα πάρετε 23%. Είκοσι τρία τοις εκατό (23%) από τον ίδιο και 23% παραγόμενο από κάθε διάδοχο που αγοράζει.

Καταλάβετε το, τα λεφτά τα οποία έχουμε, τα επίσημα, δεν φτάνουν. Τα λεφτά της παραοικονομίας, σε μία χώρα που η παραοικονομία είναι σχεδόν μία ή άλλη με την οικονομία, πρέπει να γίνουν ενεργά. Αν τα έχει στο σεντούκι ο άλλος, όπως τα έκανε –ο λογιστής που δεν έκοψε απόδειξη, ο δημοσιογράφος που δεν έκοψε απόδειξη, ο δικηγόρος που δεν έκοψε απόδειξη, όπως τα πήρε- εγώ σαν κράτος χάνω την επαφή με αυτά τα χρήματα. Εάν του επιτρέψω, όμως, να κτίσει, τότε εγώ κερδίζω. Ξανάρχονται σε εμένα τα λεφτά. Ξαναγίνομαι συνεταίρος όλων αυτών των κεφαλαίων.

Καταλάβετε το. Είναι η πρώτη πρόταση για ανάπτυξη -η πρώτη- ώσπου να έρθει η ανάπτυξη μέσω αυτού του νομοσχεδίου που φέρνεται και η οποία θα είναι πεινχρά.

Φέρτε τα χρήματα από το εξωτερικό. Είμαστε η δεύτερη χώρα σε καταθέσεις στην Ελβετία. Και φέρνεται ένα νόμο και λέτε: Αυτός που τα έβγαλε έξω, ο μεγαλογιατρός, με τα χίλια ζόρια, δίνοντας και μαύρα στον ενδιάμεσο, να τα φέρει τώρα πίσω πληρώνοντας 5% φόρο. Γιατί να το κάνει;

Θέλει κάποιες συνθήκες. Ποιες συνθήκες; Σίγουρο τραπεζικό σύστημα. Η Ελλάδα δεν αντέχει τόσες τράπεζες. Θα βρείτε κίνητρα να περιοριστούν σε τρία μεγάλα ιδρύματα, να έχουν δύναμη για να μπορούν να ανταγωνιστούν στο εξωτερικό και στον περιβάλλοντα χώρο. Οπότε ο άλλος θα σκεφτεί ότι είναι σίγουρα τα λεφτά του. Και θα του δώσετε κίνητρα για να τα φέρει πίσω. Θα του πεις; Φέρε τα πίσω και για πέντε χρόνια δεν θα φορολογηθούν. Εμένα με ενδιαφέρει να έρθουν τα λεφτά πίσω. Εάν έρθουν τα λεφτά πίσω, οι τράπεζες θα δίνουν χρήματα στην ανάπτυξη.

Και, βεβαίως, πάνω απ' όλα, για να λειτουργήσει το σύστημα –πρέπει να το καταλάβετε καλά- πρέπει να ξεκαθαρίσετε σε κάποιους ποιος κάνει κουμάντο. Είμαστε σίγουροι ότι κάνουμε κουμάντο εμείς, το Κοινοβούλιο; Είμαστε σίγουροι ότι κάνει κουμάντο η εκτελεστική εξουσία, η οποία αναφέρεται στο Κοινοβούλιο ή κάνουν οι τράπεζες;

Να το συζητήσουμε, κύριε Υπουργέ. Θέλω να μου πείτε, για να είμαστε σίγουροι 100%. Βγάσουμε νόμους και δεν τους υιοθετούν. Έτσι θέλουν. Με το έτσι θέλουν. Βγήκαν κάποιοι νόμοι υπέρ των αδυνάτων. Εκτελούνται σήμερα; Έφυγαν τα ψιλά γράμματα από τις συμβάσεις; Δίδονται χρήματα;

Δώσατε ως πολιτεία περίπου 45.000.000.000. Βγήκαν στην αγορά αυτά τα δισεκατομμύρια ή τους βοηθήσαμε εμείς για να μπορέσουν να κρατηθούν στις αγορές των Βαλκανίων που είχαν

ανοιχτεί, αν θέλετε, πρόωρα κι ενδεχομένως κι απερίσκεπτα;

Εν πάση περιπτώσει, τα χρήματα που τους δώσαμε για να έχουν κυρίαρχο ρόλο στα Βαλκάνια, τα αξιοποίησαν υπέρ της Ελλάδος;

Τι εννοώ, κύριε Υπουργέ; Έχουμε το 20%, διά των χρημάτων του ελληνικού λαού, που ελέγχουν οι τράπεζες τη Βουλγαρία, την οικονομία της Βουλγαρίας. Πόνεσε ο ελληνικός λαός. Τα δικά μας λεφτά είναι πάνω εκεί. Ωραία. Τους πείσατε να πείσουν τον ανεκδιήγητο αυτό πρωθυπουργό της φιλικής χώρας για τον Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη; Χρησιμοποίησατε αυτό το όπλο των τραπεζών, που εμείς πληρώσαμε για να πάρουν το 20% της αγοράς, για να πείσετε;

Σας λέω μία σειρά πραγμάτων που θα μας βγάλουν λίγο από αυτήν την ύφεση. Όταν λέμε «ανάπτυξη», θέλουμε ανάπτυξη. Και ο Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη ήταν μία εγγύηση ανάπτυξης, τον οποίο χάσαμε μέσα από τα χέρια μας από λάθη Υπουργών της προηγούμενης κυβέρνησης.

Θυμίζω την αντιπαραυλική «ομπρέλα», που πρώτοι είχαν υιοθετήσει εδώ στην περιοχή και τσίνησε και άργησε η υπόθεση με τον Πούτιν και μια άλλη σειρά πραγμάτων.

Σήμερα υπάρχει μια χρυσή ευκαιρία. Άκουσα πριν τον προλαλήσαντα που μίλησε για το Ισραήλ. Η ΑΟΖ. Έχετε υπ' όψιν σας είναι Ελντοράντο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ελντοράντο. Έχουμε 3,5 τρισεκατομμύρια κυβικά αέριο νοτίως της Κρήτης. Ήμουν προχθές κάτω στην Κύπρο και είχα μια ενημέρωση από τον Υπουργό σε βάθος και είδα και τεχνοκράτες τόσο των Ηνωμένων Πολιτειών, όσο και των Βρυξελλών. Έχουν κάνει τρεις επαναμετρήσεις στο οικοπέδο 12 της Κύπρου και κάθε φορά βρίσκουν περισσότερο αέριο, περισσότερο και από ό,τι βρήκαν στο Λεβιάθαν του Ισραήλ.

Έρχεται το Ισραήλ και λέει: «Συνεκμετάλλευση και η όλη λειτουργία να γίνει στην Κύπρο, όχι στο Ισραήλ». Και λένε οι τεχνοκράτες και λέει το Ισραήλ: «Ενθωθείτε και εσείς για να μπορέσουμε να διοχετεύσουμε το αέριο αυτό στην Ευρώπη». Και εμείς λέμε: «όχι». Είναι δυνατόν να λέμε «όχι»; Μας περιμένει η επένδυση που θα βγάλει τη χώρα από την ύφεση, όπου αυτός ο νόμος που με κόπο εσείς φέρατε -εν πάση περιπτώσει εμείς διαφωνούμε δε ότι θα είναι αδύνατος- έχετε υπ' όψιν σας ότι θα είναι μια παρανυχίδα. Και λέμε «όχι» στην ΑΟΖ. Γιατί όχι;

Γιατί φοβόμαστε μήπως «στραβομουτσουναίσει» ο Τούρκος; Έτσι έλεγαν και στην Κύπρο. Ούτε αεροπλάνο απογειώθηκε. Γιατί η Κύπρος έχει φροντίσει με την διακήρυξη της ΑΟΖ να κάνει και συμφωνία και να βάλει το «χωροφύλακα» στην περιοχή. Για ποιο λόγο; Μήπως για να μην διαταράξουμε αυτό το οποίο ο κόσμος το έχει τούμπανο εις το εξωτερικό και εσείς κρυφά καμάρι, ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας θεωρείται από τα φαβορί για την Γραμματεία του ΟΗΕ και εν πάση περιπτώσει δεν πρέπει με την ανακήρυξη της ΑΟΖ και την αναμπουμπούλα που θα φέρει στην περιοχή να χαλάσει το σχεδιασμό;

Μήπως, λοιπόν, χάνουμε σοβαρά πράγματα, εξαιρετικά σοβαρά πράγματα, με κινδύνους μεγάλους, κύριε Υπουργέ, που θα μπορούσαν όχι μόνο να σώσουν τη χώρα, αλλά να τη βγάλουν στον αφρό;

Ξέρετε τι σημαίνει 3,5 τρισεκατομμύρια κυβικά; Για δέκα χρόνια όλη η ενέργεια που χρειάζεται όλη η Ευρώπη. Και είναι στο βυθό μας. Κι εμείς δεν κάνουμε την κίνηση διακήρυξης στη νότιο Κρήτη.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, η Τουρκία στις γκρίζες ζώνες είχε βάλει τη Γαύδο. Και λέγαμε όλοι: «Τη Γαύδο; Πού τη βρήκε εκεί κάτω; Πώς δεν έβαλε τη Κεφαλλονιά;» Την είχε βάλει τη Γαύδο, ακριβώς γιατί ξέρεi ότι έχει τη δική της ΑΟΖ, για να μπορέσει να βάλει ποδάρι. Προχωρήστε, γιατί υπάρχει κίνδυνος να βρεθείτε προ απροόπτου και να βρεθείτε κατηγορούμενοι. Και πώς θα βρεθείτε κατηγορούμενοι;

Αν η Τουρκία αύριο το πρωί διακηρύξει τη δικιά της ΑΟΖ, τότε θα τρέχουμε εμείς να διεκδικούμε χώρο από αυτόν που θα έχει πάρει παρανόμως και παραλόγως η Τουρκία και θα χαλάσει το όλο σχέδιο.

Επομένως, λοιπόν, εάν ουσιαστικά θέλουμε ανάπτυξη χειροπιαστή αύριο το πρωί, όπως ξεκίνησαν εις την Κύπρο -και πήγα προχθές και είδα και το χώρο υγροποίησης, έτοιμα είναι μέσα σε ένα μήνα όλα- να πάμε στον ορυκτό πλούτο. Βεβαίως γνωρίζετε και εσείς καλύτερα παντός άλλου, ότι και τα ευρήματα της Κασσάνδρας δεν είναι λίγα. Άρα, λοιπόν, εάν θέλουμε πραγματικά ανάπτυξη και θέλουμε η χώρα να βγει από την ύφεση, υπάρχει τρόπος.

Κλείνω με αυτό: Επιμήκυνση, μείωση επιτοκίων και ευρωομόλογα. Αυτή είναι η προίκα την οποία θα πάρει ο Παπανδρέου. Είναι η προίκα που θα πάρει ο Παπανδρέου για το μεγάλο άλμα και θα είναι άδικο να μην το πετύχουμε. Θα είναι άδικο! Εγώ τουλάχιστον τα θεωρώ τελειωμένη υπόθεση. Και όσοι μέσα από την Αίθουσα μπορούν και μιλάνε στο εξωτερικό, ξέρουν ότι δρομολογείται, εκτός λάθους ή βεβιασμένης κινήσεως, που θα χάσουμε και τα τρία. Άρα, λοιπόν, μπορούμε να τα εξασφαλίσουμε.

Τώρα όσον αφορά αυτό που είπε ο κ. Πάγκαλος, έχει δικαίο απολύτως. Δεν φτάνει μόνο η επιμήκυνση των χρημάτων από το ΔΝΤ και την τρόικα, είναι και άλλα 230 δισεκατομμύρια. Εάν δεν πετύχουμε επιμήκυνση όλων -δεν το λέμε αναδιάρθρωση, για να μην ενοχλούνται κάποια αυτιά- τότε η χώρα δεν θα βγει από την ύφεση.

Πιστεύω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι εάν σκεφτείτε καλύτερα, μπορείτε να μας φέρετε ένα πιο ευέλικτο, πιο δυναμικό, πιο αποτελεσματικό νομοσχέδιο για να το ψηφίσουμε. Αυτό είναι εξαιρετικά αδύνατο για τις περιστάσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγερμού, κ. Καρατζαφέρη.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας να λάβει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό, γιατί αναφέρθηκε στον κύριο Πρωθυπουργό ο κ. Καρατζαφέρης;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Χαλβατζή, για ένα λεπτό μπορεί να έχει το λόγο ο κ. Πρωτόπαπας;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μετά θα απαντήσει ο κ. Καρατζαφέρης και θα πάμε στη μισή ώρα. Αφήστε το και να μιλήσει μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Πρωτόπαπα, θα πάρετε μετά το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θα περιμένω να τελειώσει ο κ. Χαλβατζής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Έγινε ήδη αρκετή συζήτηση. Πού στρέφει την προσοχή του το νομοσχέδιο; Σε ποια ανάπτυξη αναφέρεται; Πόσο προσανατολίζεται στην αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας; Γιατί απαξιώνονται καθημερινά αυτά τα συγκριτικά πλεονεκτήματα; Η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών γιατί δεν αναφέρεται καν στο νομοσχέδιο; Την ανάπτυξη πώς τη βλέπετε; Ανάπτυξη για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων; Ανάπτυξη για τους κερδοσκόπους; Ανάπτυξη για να ενισχυθούν παραπέρα οι επιχειρηματίες; Την ανάπτυξη προς όφελος του λαού δεν τη βλέπετε και δεν σας ενδιαφέρει.

Το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια και άλλων νομοθετημάτων για την ανάπτυξη. Και άλλες φορές ψηφίστηκαν νόμοι για την ανάπτυξη. Σήμερα η Κυβέρνηση φέρνει αυτό το νομοσχέδιο, που λέει ότι έχει στόχο του να αυξήσει την παραγωγικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την περιφερειακή συνοχή.

Ο στόχος αυτός τι υπηρετεί; Υπηρετεί για άλλη μια φορά τα συμφέροντα και τα κέρδη των επιχειρήσεων. Πουθενά στο νομοσχέδιο δεν γίνεται αναφορά στις ανάγκες του λαού και στην ικανοποίηση αυτών των αναγκών. Και στο παρελθόν και χθες και προχθές όπως και σήμερα, δίνονται φοροαπαλλαγές, φοροενισχύσεις, κίνητρα.

Πόσοι αναπτυξιακοί νόμοι έδωσαν κίνητρα, τζάμπα χρήμα, για επενδύσεις σε διάφορους επιχειρηματίες; Πήραν ζεστό χρήμα και εγκατέλειψαν κουφάρια, όχι μόνο στη Θράκη, αλλά σε πάρα πολλές περιοχές της χώρας. Επιχειρηματικές δραστηριότητες

ανέπτυξαν, ενώ πήγαν κίνητρα σε γειτονικές χώρες. Και βέβαια πήγαν εκεί, γιατί είχαν χαμηλότερα μεροκάματα και έκλεισαν εδώ οι επιχειρήσεις και πήγαν έξω από τη χώρα. Έγινε κάποια φορά κάποιος απολογισμός γι' αυτήν τη λεηλασία των χρημάτων του λαού;

Και φυσικά οι εκστρατείες επιχειρήσεων και επιχειρηματικών ομίλων επιβεβαιώνουν ότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα, όσο και αν οι κεφαλαιοκράτες πολύ συχνά μιλάνε για το έθνος, για την πατρίδα. Έθνος και πατρίδα τους είναι εκεί όπου έχουν περισσότερα κέρδη, πιο εύκολα, πιο γρήγορα. Εκεί νιώθουν ότι είναι η πατρίδα τους.

Τι ενδιαφέρει τους επιχειρηματικούς ομίλους, που κάποιοι επενδύουν, όσοι επενδύουν; Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να έχουν άμεσα, εύκολα και γρήγορα κέρδη. Επενδύουν εκεί που θα εξασφαλίσουν όλα τα παραπάνω και τα κέρδη τους να είναι κατοχυρωμένα.

Κάποια παραδείγματα. Πρώτον, ήρθε εδώ η «HOCHTIEF» και έκτισε το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος». Τα ίδια κεφάλαια ήταν από 8% έως 10%. Μπήκαν ρήτρες να μην υπάρχουν αεροδρόμια σε απόσταση εκατό χιλιομέτρων, εάν θυμάμαι καλά.

Δεύτερον, αναθέτετε ή παραχωρείτε σήμερα εσείς τους δρόμους σε διάφορες κοινοπραξίες. Τους παραχωρείτε το δικαίωμα να εκμεταλλευτούν τους δρόμους για δεκαετίες. Επιβάλλουν διόδια. Αυξάνουν τα διόδια κατά το δοκούν. Μέσα σε έξι χρόνια αυξήθηκαν τα διόδια 400%. Τους έχετε εξασφαλισμένα κέρδη. Και βέβαια έχετε και τις εγγυήσεις του δημοσίου για να παίρνουν δάνεια για τις όποιες επενδύσεις τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ανάπτυξη, λοιπόν, για ποιον; Αυτό είναι κατά την άποψή μας το πρώτο ερώτημα. Και στο παρελθόν είχαμε ανάπτυξη. Ποιος κέρδισε; Ποιος ωφελήθηκε; Το μεγάλο κεφάλαιο κέρδιζε στην περίοδο της ανάπτυξης, κερδίζει και σήμερα στην περίοδο της κρίσης.

Και βέβαια, εκτός από τα κέρδη τους τα άμεσα έχουν και τα μακροπρόθεσμα, γιατί οι κυβερνήσεις -και η σημερινή και η χθεσινή- ήταν και αίρουν καθημερινά εργασιακά δικαιώματα. Διότι, η όποια ανάπτυξη υπάρχει πάντα συνοδεύεται από το χτύπημα των εργασιακών, ασφαλιστικών, κοινωνικών δικαιωμάτων.

Αυτό το ξήλωμα των εργασιακών δικαιωμάτων έχει ξεκινήσει πάνω από δέκα χρόνια. Πενήντερο, οχτάωρο, σαραντάωρο, συλλογικές συμβάσεις, κοινωνική ασφάλιση. Αυτά είναι τα πλήγματα τα καθημερινά που δέχονται οι εργαζόμενοι. Η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, η κατάργηση της σταθερής εργασίας, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας προωθήθηκαν και προωθούνται πιο γοργά αυτήν τη περίοδο.

Πολλές φορές μιλάτε για τον τουρισμό. Ανάπτυξη ίσον τουρισμός. Πού βρισκόμαστε σήμερα; Τι έχει δοθεί μέχρι σήμερα ως κίνητρο στους μεγαλοξενοδόχους; Πού κρέμεται ο τουρισμός; Κρέμεται σε μια οδηγία των Βρετανών, των Γερμανών, των Ολλανδών και των πάσης φύσεως κερδοσκοπών. Αυτό ζήσαμε για πολλά χρόνια.

Ο κύριος Υπουργός μίλησε προηγουμένως για το παρελθόν. Είπε ανάμεσα στ' άλλα: «Δόθηκαν επιδοτήσεις χωρίς έλεγχο, χωρίς συγκεκριμένα προγράμματα. Έγιναν σπατάλες. Δεν δημιουργήθηκαν θέσεις εργασίας». Είπε ότι υπήρξαν και επιπτώσεις στο περιβάλλον. Λέει: «Την τελευταία εικοσαετία είχαμε στόχους από την Ευρωπαϊκή Ένωση και για την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση προς υλοποίηση». Έκανε έναν πρόχειρο επιφανειακό απολογισμό και αυτοκριτική και είπε ότι γυρίζουμε σελίδα. Και λοιπόν; Πώς να σας εμπιστευθούμε -και την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία- ότι από εδώ και πέρα θα πράξετε διαφορετικά;

Και είπε ο κύριος Υπουργός: «Το νομοσχέδιο έχει κέντρο τον άνθρωπο». Μέσα στο νομοσχέδιο δεν αναφέρεται ούτε μία λέξη για τις λαϊκές ανάγκες. Δεν αναφέρεται τίποτα που να αφορά τους εργαζόμενους, το λαό. Αυτά που αναφέρονται επανειλημμένα είναι το πώς θα επιτευχθεί η κερδοφορία των επιχειρήσεων και των επιχειρηματικών ομίλων.

Ο κ. Σαλαγιάννης του ΠΑΣΟΚ μίλησε για την κοινωνική συνοχή και την ταύτιση με τη μη ανισόμετρη ανάπτυξη. Το ΠΑΣΟΚ δηλαδή, θα πετύχει με αυτόν το νόμο την άρση της

ανισόμετρης ανάπτυξης. Να είμαστε, όμως και λίγο ρεαλιστές. Μεγάλοι άνθρωποι είμαστε. Θα σας πω ότι χρόνια και χρόνια, στο πρόσφατο παρελθόν προβάλατε σε όλους τους τόνους -και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία- τους στόχους της σύγκλησης. Σύγκληση από εδώ, να σφίξει ο λαός το ζωνάρι για να φτάσουμε στη σύγκληση. Προηγούμενα, έσφιγγε το ζωνάρι ο λαός, οι εργαζόμενοι για να μπούμε στην ΟΝΕ. Τελικά που την είδατε τη σύγκληση; Εσείς θα ανατρέψετε ένα βασικό καπιταλιστικό νόμο, το νόμο της ανισόμετρης καπιταλιστικής ανάπτυξης; Τι έγινε με τη σύγκληση; Η ανισόμετρη ανάπτυξη είναι βασικός νόμος του καπιταλισμού. Ανισομετρία υπάρχει ανάμεσα στις περιοχές της χώρας. Ανισομετρία υπάρχει ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανισομετρία υπάρχει ανάμεσα σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες. Αυτό λέει η πραγματικότητα και στη χώρα μας και σε όλες τις ηπείρους. Ε, μη λέμε τώρα ότι θα ανακαλύψουμε τον τροχό εν έτει 2011!

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μαρκόπουλος, στην τοποθέτηση του τόνισε: «Μαζί πρέπει να προχωρήσουμε. Η ανάπτυξη δεν είναι κομματικό ζήτημα». Βεβαίως. Για τα κόμματα που εκφράζουν και υπηρετούν τα συμφέροντα της αστικής τάξης είναι ενιαίος στόχος και σκοπός. Είναι μια σκληρή ταξική επιλογή. Ανέφερε ακόμη ότι την επιμήκυνση τη ζητά το σύνολο της Βουλής. Όχι, κύριε Μαρκόπουλε, όχι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Η επιμήκυνση δεν θα κάνει τίποτα άλλο, παρά να επιμηκύνει τα βάσανα της εργατικής τάξης, των εργαζόμενων, της συντριπτικά μεγάλης πλειοψηφίας του λαού.

Για πολλά χρόνια θα συνεχίζεται η επίθεση στα εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα. Για πολλά χρόνια η επικυριαρχία των καπιταλιστικών μηχανισμών των μονοπωλίων, των τραπεζών των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ιμπεριαλιστικών οργανισμών θα συνεχίζεται ακάθεκτη.

Ζήτησε ο κ. Μαρκόπουλος νέα κίνητρα, νέες φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο, προκειμένου, λέει, να γίνουν επενδύσεις. Νέα κίνητρα με ταυτόχρονη νέα κατάργηση εργασιακών, ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Μίλησε και ο κ. Πρωτόπαπας, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, και αναφέρθηκε στην προστασία του περιβάλλοντος με τα μέτρα που λαμβάνονται. Μα, το μόνο που δεν γίνεται είναι η προστασία του περιβάλλοντος από την Κυβέρνηση και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας! Ο ορεινός όγκος, οι παραλίες, οι ελεύθεροι χώροι εκχωρούνται στο μεγάλο κεφάλαιο για αξιοποίηση. Πριν από μερικές ημέρες που συζητούσαμε την επερωτήτηση της Νέας Δημοκρατίας, και εκεί αναφέρθηκαν ανάλογα ζητήματα.

Επαίρεται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ γιατί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μείωσε τους φορολογικούς συντελεστές στο 20% για τα επανεπενδύσιμα κέρδη. Γιατί, αυτά τα κέρδη δεν συνιστούν συσσώρευση κερδών σε επιχειρηματικούς ομίλους;

Επίσης, η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών δεν είναι μία από τις αιτίες, μαζί με την εισφοροδιαφυγή και τη «μαύρη» εργασία, που πλήττουν σκληρά και βάναισα τα ασφαλιστικά ταμεία;

Ο κ. Χρυσανθακόπουλος του ΛΑΟΣ, για να στηρίξει τη σοσιαλδημοκρατική αντίληψη και πολιτική του ΠΑΣΟΚ, την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ξεκίνησε την ομιλία του με κάποια ευφολογήματα αντικομμουνιστικού χαρακτήρα, με διαστρέβλωση των θέσεων του ΚΚΕ και κατέληξε να δηλώσει για άλλη μια φορά πρόθυμος να στηρίξει την κυβερνητική πολιτική και να ζητήσει από το ΛΑΟΣ να στηριχθεί η Κυβέρνηση, γιατί μόνη της δεν τα βγάζει πέρα.

Πριν από λίγο, ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ για άλλη μια φορά εγκωμίασε την ανάπτυξη στον τουρισμό κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, την εποχή δηλαδή που μάτωσε ο λαός ενάντια στη δικτατορία, τότε δηλαδή που χτίστηκαν και τα διυλιστήρια, ανάμεσα στα άλλα, που κατέστρεψαν τις αρχαιότητες της Ελευσίνας. Διαστρέβλωσε τις θέσεις του ταξικού κινήματος, υποστηρίζοντας ότι παλεύει για τη διάλυση και την καταστροφή της χώρας. Οι εργαζόμενοι αγωνίζονται για τη ζωή τους. Χρησιμοποιούν κάθε μορφή πάλη και έτσι θα συνεχίσουν γι' αυτήν τη ζωή που τους κλέβει η εφαρμοζόμενη πολιτική, η πολιτική των

μονοπωλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εφαρμόζει η Κυβέρνηση και στηρίζεται η πολιτική αυτή και από τη Νέα Δημοκρατία και από εσάς, από το ΛΑΟΣ.

Η κ. Αμμανατίδου, η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, ανάμεσα στα άλλα, τόνισε: «Τουλάχιστον, ευελπιστούμε να βοηθήσουμε και να παρέμβουμε στο να βελτιωθεί το παρόν σχέδιο νόμου και εκεί επικεντρωνόμαστε προς όφελος της κοινωνίας και όχι των μεγάλων επενδυτών που βάζουν τους όρους της αγοράς». Δηλαδή, είμαστε αντίθετοι, αλλά. Τέλος!

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και άλλη φορά υποστηρίξαμε ότι δύο δρόμοι ανάπτυξης υπάρχουν. Ο ένας ακολουθήθηκε από το 1974 έως σήμερα και ας μην πάμε στην εποχή πριν τη δικτατορία. Ο άλλος είναι ο δρόμος που προτείνει το ΚΚΕ.

Ο πρώτος δρόμος έφερε τεράστια κέρδη στο μεγάλο κεφάλαιο. Έφερε πλούτο σε κάποιες περιπτώσεις αμύθητο. Και αυτός ο πλούτος προήλθε από την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, των πλατιών λαϊκών στρώματων. Προήλθε και από τις κρατικές επιδοτήσεις, τα λεγόμενα κίνητρα, τις φοροαπαλλαγές, τις φοροελαφρύνσεις και κάθε είδους παροχή. Αυτή η «ανάπτυξη» έφερε φτώχεια, ανεργία και μείωση της πρωτογενούς παραγωγής.

Ο άλλος δρόμος είναι αυτός που προτείνει το ΚΚΕ. Μια ανάπτυξη που ωφελεί την εργατική τάξη, τα πιο πλατιά λαϊκά στρώματα, μια ανάπτυξη που αξιοποιεί τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, που θα καλύπτει τις ανάγκες της χώρας, τη διατροφή του λαού, που θα αξιοποιεί το πλούσιο υπέδαφος της χώρας, το ικανότατο εργατοτεχνικό και επιστημονικό προσωπικό και με έναν κεντρικό σχεδιασμό και εργατικό έλεγχο θα λειτουργεί αυτή η ανάπτυξη προς όφελος και προς το συμφέρον της συντριπτικά μεγάλης πλειοψηφίας του λαού.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 2ο Γυμνάσιο Μεσσήνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πρωτόπαπας έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ήθελα να σχολιάσω κάτι προς τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Νομίζω ότι από τις προτάσεις του αναπτυξιακού νόμου κάποιες είναι χρήσιμες, κάποιες λιγότερο χρήσιμες, θα αξιολογηθούν από τους αρμόδιους Υπουργούς. Απλώς θέλω να του πω ότι ο τρόπος χειρισμού έχει ένα σημείο που δεν πείθει. Δηλαδή, όλες αυτές οι προτάσεις ή οι παρεμβάσεις του -πολλές από τις οποίες είναι χρήσιμες- δεν δοθούν τη μη ψήφιση του αναπτυξιακού νόμου για την οποία δεσμεύτηκε ο ΛΑΟΣ. Αυτό είναι μια άλλη συζήτηση, όμως.

Πήρα το λόγο για τα θέματα που αφορούν τις αναφορές που έκανε στον Πρωθυπουργό. Κατ' αρχάς θέλω να πω στον αξιότιμο Πρόεδρο του ΛΑΟΣ ότι δίνει κανείς προίκα στον Πρωθυπουργό της χώρας. Κανείς ξένος και κανείς Ευρωπαίος δεν του δίνει προίκα. Αυτό το οποίο όλοι ελπίζουμε -και δεν ξέρουμε ακόμη ποιο θα είναι, δεν είναι μόνο η επιμήκυνση είναι ένα ολόκληρο πακέτο το οποίο συζητείται αυτήν τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση- ότι θα πετύχει η Ελλάδα προς όφελος όχι μόνο της Ελλάδας και των άλλων χωρών του νότου, αλλά και προς όφελος των ευρωπαϊκών λαών και των ευρωπαϊκών κοινωνιών -και ότι θα βγει μέσα από μια σύνοδο κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης- είναι αποτέλεσμα και της ολοκληρωμένης στρατηγικής και της αξιοπιστίας, την οποία με κόπο και στηριγμένη στις θυσίες του ελληνικού λαού αποκτήσαμε. Αλλιώς δεν θα μπορού-

σαμε να μιλάμε σε κανέναν αλλιώς δεν θα μπορούσαμε να κοιτάμε κανέναν. Δεν πρόκειται, λοιπόν, περί προίκας, πρόκειται περί κατάκτησης και δυνατότητας την οποία με τη δουλειά μας, με τη δουλειά του ΠΑΣΟΚ, με τη δουλειά της Κυβέρνησης, δημιουργήσαμε.

Και κάτι άλλο προς τον κ. Καρατζαφέρη. Έχω ξαναπεί στον αξιότιμο Πρόεδρο του ΛΑΟΣ ότι αυτή η ιστορία δεν έχει καμμία βάση, περί δήθεν μετάβαση του Πρωθυπουργού στον ΟΗΕ. Το λέει και το ξαναλέει. Εκείνο που θέλω να επισημάνω δεν είναι μόνο ότι δεν έχει καμμία βάση, είναι το γεγονός ότι εν μέσω μιας μεγάλης κρίσης και εν μέσω μιας μεγάλης προσπάθειας του τι γίνεται με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό και στην Ευρώπη, αλλά και στην Ελλάδα, δεν κάνει καλό η επανάληψη, η συνεχής αναφορά, σε μια τέτοια ανύπαρκτη ιστορία.

Δεν είναι απλώς και μόνο ότι δημιουργεί την εντύπωση ότι κάτι άλλο επιδιώκει ο Παπανδρέου, ο οποίος ηγείται μιας εθνικής προσπάθειας αυτή τη στιγμή, μιας τεράστιας εθνικής προσπάθειας, αλλά δημιουργεί ίσως και ερωτηματικά σε ορισμένους που μας παρακολουθούν. Επειδή, λοιπόν, όλοι πιστεύω ότι εδώ μέσα εμπνεόμαστε και από πατριωτισμό -όλοι μας- και από την ανάγκη να ξεπεράσει η Ελλάδα την κρίση, οτιδήποτε λέμε και οτιδήποτε κάνουμε πρέπει να το προσέχουμε, ιδιαίτερα όταν μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα και αμφισβητήσεις, που τη χώρα μας -και την προσπάθεια την οποία κάνει η χώρα μας και ο λαός μας- κάθε άλλο παρά την ωφελούν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ, κ. Αστέριος Ροτλούρης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΤΛΟΥΡΗΣ: Τρία λεπτά είναι αρκετά, κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Ο κ. Πρωτόπαπας αποπειράθηκε και στο παρελθόν να απατήσει, σχετικά με το ζήτημα της πιθανολογούμενης μετάβασης του κ. Παπανδρέου στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και πήρε την εξής απάντηση. Τη διατυπώνω και σήμερα. Εμείς πιστεύουμε στις ικανότητες του κ. Παπανδρέου. Εάν το κόμμα του και ο Κοινοβουλευτικός του Εκπρόσωπος δεν πιστεύει στις ικανότητες αυτές, δεν πιστεύει δηλαδή ότι ο κ. Παπανδρέου μπορεί να ανταποκριθεί στα καθήκοντα του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, τότε είναι ένα εσωτερικό τους πρόβλημα, ας το επιλύσουν.

Κύριε Πρωτόπαπα, νομίζω ότι για πολλοστή φορά αδικήσατε μόνο ένα τμήμα της ομιλίας του. Θα σας πω το υπόλοιπο και εκεί που είναι η ουσία.

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού διασύνδεσε το ζήτημα αυτό, της πιθανολογούμενης μετάβασης του κ. Παπανδρέου στον ΟΗΕ, με το ζήτημα της ανακήρυξης, από την πλευρά της χώρας μας, Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Ο κ. Παπανδρέου, λοιπόν, μπορεί να κάνει ένα βήμα τώρα και να διαψεύσει τους πάντες και τα πάντα. Σήμερα να προχωρήσουμε στην ανακήρυξη αποκλειστικής οικονομικής ζώνης. Δεν το κάνει, όμως, γιατί θέλει να αποφύγει πιθανές διπλωματικές περιπλοκές. Το ερώτημα του Προέδρου του ΛΑΟΣ είναι: Γιατί άραγε; Ο κάθε εχέφρων μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Όσον αφορά τώρα το ζήτημα της προίκας, γίνεται αυτήν τη στιγμή, κύριε Πρωτόπαπα, ένας αγώνας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ελληνική Κυβέρνηση κάνει έναν αγώνα. Η Ελλάδα κάνει έναν αγώνα. Ζητάμε και μείωση των επιτοκίων και επιμήκυνση αποπληρωμής των χρεών και ευρωομόλογο. Εμείς συμπαράτασσεσθε. Δεν είναι κακό αυτό το πράγμα. Άρα, δεν κατάλαβα τι πράγμα στηλιτεύετε.

Εσείς, όμως, από την πλευρά σας πρέπει να απαντήσετε στο υπόλοιπο πάλι της ρήσεως του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Σας είπε ότι χρωστάμε, εκτός από τα 110 δισεκατομμύρια της τρύφας και άλλα 230 δισεκατομμύρια παλαιού δημοσίου χρέους. Τι θα γίνει γι' αυτό το χρέος; Θα υπάρξει επιμήκυνση και αυτού του χρέους, όπως προσφάτως είπε ότι πρέπει να γίνει ο κ. Πάγκαλος ή όχι; Γι' αυτό το κομβικής σημασίας ζήτημα, ποιήσατε την νήσσα, κύριε Πρωτόπαπα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Έχει απαντήσει, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα απαντήσετε με την κοινοβουλευτική διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, με την ανοχή σας, θα ήθελα να πω κάτι στον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ.

Διατυπώσαμε προσφάτως την πρόταση, ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, κυρία Πρόεδρε, το λεγόμενο κτηνοτροφικό δάνειο, το άτοκο, που είχε δοθεί το 2007, επί κ. Κοντού, να χαριστεί. Το διατυπώσαμε δημοσίως. Πήραμε την εξής απάντηση από τους συνδικαλιστές των κτηνοτρόφων. «Μα και εμείς, κύριοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, θέτουμε το ζήτημα αυτό στην Κυβέρνηση και ξέρετε τι απάντηση μας δίνει; Ότι αυτά τα πράγματα τα έκανε η χούντα. Το χάρισμα των χρεών έγινε από τη χούντα».

Μας ενδιαφέρει, λοιπόν, εάν κάτι σωστό, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΚΚΕ, έγινε από τη χούντα ή από οποιονδήποτε άλλον, ή αν το συγκεκριμένο μέτρο που πάρθηκε είναι επ' ωφελεία του λαού, είναι επ' ωφελεία των λαϊκών συμφερόντων, για τα οποία και εσείς κόπτεστε; Και βεβαίως ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είπε ότι τότε πάρθηκαν και κάποια σωστά μέτρα, σε σχέση με την ανάπτυξη του τουρισμού. Τι σας ενόχλησε δηλαδή;

Εδώ βλέπουμε, λοιπόν, ότι κάποιοι άνθρωποι, κυρία Πρόεδρε -και τελειώνω και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας- κάποιοι ομιλητές μέσα στο Κοινοβούλιο βάζουν μπροστά τους μικρόψυχες, μικροκομματικές ιδεοληψίες και όχι τα γνήσια λαϊκά συμφέροντα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Παρακαλώ το λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Να μου επιτρέψετε μία παρατήρηση την οποία οφείλω να κάνω, καθώς διαπιστώνω σ' αυτήν την Αίθουσα, ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες, να μην προκύπτει ένα κλίμα που θα μεταφέρει στο λαό το μήνυμα ότι όλοι συναισθανόμαστε την κρίσιμότητα της οικονομικής κατάστασης της χώρας και όχι μόνο.

Έχω πει και άλλη φορά ότι η χώρα αντιμετωπίζει οικονομικό πόλεμο. Εάν δεν κερδίζει αυτήν τη μάχη της οικονομίας η χώρα, εάν η χώρα ερειπωθεί και το εξωτερικό της μέτωπο δεν θα μπορεί να το υπερασπιστεί, το εξωτερικό μέτωπο για το οποίο κόπτονται επίσης.

Η χώρα αντιμετωπίζει προβλήματα, όχι μόνο εσωτερικά. Το ξέρουμε πάρα πολύ καλά.

Δεν αντιλαμβάνομαι, λοιπόν, πώς σε αυτήν την υπεύθυνη Αίθουσα, στην οποία καθέννας πρέπει να ομιλεί μετά λόγου γνώσεως, είναι δυνατόν να κατασκευάζουμε εν τέλει πράγματα, διότι εγώ από ορισμένη πλευρά ακούω σαν πιθανολογούμενα γεγονότα, κοινές σπερμολογίες. Δεν καταλαβαίνω τι σκοπό εξυπηρετεί αυτή η κυκλοφορία διαφόρων φημών σε ό,τι αφορά την πρώτιστη ευθύνη που έχει η σημερινή Πλειοψηφία και ο επικεφαλής της, ο Πρωθυπουργός. Εγώ πιστεύω ότι σε κάθε περίπτωση δεν θα πρέπει να γίνεται αυτό, διότι έτσι αναπαράγονται και έτσι πολλά από τα φημολογούμενα και πιθανολογούμενα αξιοποιούνται στη συνέχεια και εσωτερικώς, αλλά κυρίως στο εξωτερικό της χώρας εις βάρος της.

Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος έχει επανειλημμένως απαντήσει σε αυτά. Νομίζω μάλιστα ότι ίσως κακώς έχει απαντήσει, γιατί κατά κάποιο τρόπο διευκολύνει όσους κυκλοφορούν φήμες οι οποίοι με τον τρόπο αυτό ειλικρινά δεν αντιλαμβάνονται τι εξυπηρετούν.

Αυτή η Κυβέρνηση έχει μία και μόνη εντολή. Είναι δεσμευμένη, το αποδεικνύει πρώτος ο Πρωθυπουργός της χώρας. Άλλοι δραπέτευσαν από τις ευθύνες τους και το ξέρουμε πολύ καλά αυτό και το πληρώνει σήμερα η χώρα.

Ας συνειδητοποιήσουμε ότι οφείλουμε όλοι -πέρα από τις μα-

κροπρόθεσμες απόψεις και στοχεύσεις που μπορεί να έχουμε- να τοποθετούμαστε την κρίσιμη αυτή ώρα με υπευθυνότητα και σοβαρότητα, έχοντας υπ' όψιν ότι αυτά που λέγονται εδώ ανεβάζουν ή κατεβάζουν και την ψυχολογική κατάσταση του ελληνικού λαού, αλλά -να πω κάτι πιο πεζό- ανεβάζουν ή κατεβάζουν και τα spreads των ελληνικών ομολόγων. Έλεος, επιτέλους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για να δώσω μια απάντηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Δεν νομίζω ότι χρειάζεται η επίκληση του ελέους, για να μπορούμε σε αυτήν την Αίθουσα ελευθέρως να αναπτύσσουμε σκέψεις, ιδέες και προοπτικές. Νομίζω, επίσης, ότι δεν είναι υποτιμητικό για τον Πρωθυπουργό και μόνο το ότι γίνεται συζήτηση στα διεθνή fora και θεωρείται από τα φαβορί. Για εμένα, μακάρι να γίνει. Όπως είπα, μακάρι για το Διαμαντούρο, ο οποίος ήταν αριστερός και ήρθε και μου ζήτησε, όταν ήμουν Ευρωβουλευτής, να τον βοηθήσω και τον βοήθησα μαζεύοντας υπογραφές.

Τιμή και δόξα για την Ελλάδα να βρίσκεται σε πρωταγωνιστικό ρόλο στα διεθνή fora. Αυτό θέλουμε. Είμαστε που είμαστε ανυπόληπτοι στο εξωτερικό, εάν χάσουμε και αυτές τις προσβάσεις στα διεθνή fora, χάνουμε κατά κράτος. Άρα, λοιπόν, εγώ είμαι από εκείνους που το εύχομαι να γίνει. Δεν είναι απαξιωτικό.

Δεύτερον. Εάν ο αξιότιμος πρώην Πρόεδρος της Βουλής θεωρεί ότι είναι απόδραση το να φύγει από το πόστο του Πρωθυπουργού και να γίνει Γραμματέας του ΟΗΕ, εγώ διαφωνώ τα μέγιστα. Είναι μεγάλη υπόθεση μια χώρα να έχει τον δικό της Γραμματέα. Δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο υπάρχει αυτή η προεμπίση στο ΠΑΣΟΚ να διαψεύδεται ξανά και ξανά κάτι το οποίο συζητείται σε όλα -επαναλαμβάνω- τα διεθνή fora, σε όλους τους περιβάλλοντες χώρους εκείνων που θα πάρουν απόφαση. Ήδη τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, οι κυβερνήσεις κάνουν συζητήσεις, ανταλλάζουν απόψεις για το θέμα αυτό. Θα ντρεπόμαστε να το συζητήσουμε;

Εάν αυτό, όμως, δημιουργεί φοβίες και αναστολές, ότι μπορεί να συνδεθεί με την τρέχουσα πολιτική, η οποία μπορεί να μείνει στην «κατάψυξη» για λίγο χρονικό διάστημα, μέχρις ότου τον Ιούνιο αποφασίσουν εκείνοι για το τι θα γίνει, αυτό αντιλαμβάνομαι ότι είναι πρόβλημα και γι' αυτό μιλάμε, ότι η ΑΟΖ σήμερα υπόκειται στη δουλεία του ενδεχομένου. Ξεκάθαρα πράγματα. Εάν πάλι πιστεύει η Κυβέρνηση ότι θίγεται από τη διάδοση αυτών των ιδεών που ακούγονται σε όλα τα διεθνή fora -επαναλαμβάνω- και στα μεγάλα δίκτυα, ας βγει επισήμως και ας κάνει την εξής δήλωση σήμερα ο κ. Πεταλωτής -απλά είναι τα πράγματα- και ας πει ότι ο Πρωθυπουργός δεν ενδιαφέρθηκε, δεν ενδιαφέρεται, δεν βολιδοσκοπήθηκε γι' αυτήν τη θέση και να τελειώσει εκεί η συζήτηση. Δεν γίνεται, όμως, γιατί όλοι γνωρίζουν ότι υπάρχει κανός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ζητώ συγγνώμη, αλλά ο αξιότιμος κύριος Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού επικαλείται πράγματα, τα οποία, όπως ο ίδιος άλλωστε είπε, τα πιθανολογεί. Νομίζω και επιμένω ότι οτιδήποτε καταθέτουμε σ' αυτήν την Αίθουσα πρέπει να προκύπτει από κάποια συγκεκριμένα δεδομένα. Εάν ο κ. Καρατζαφέρης γνωρίζει -και έχει τη δυνατότητα προφανώς να γνωρίζει περισσότερα από ό,τι γνωρίζω ενδεχομένως εγώ, επειδή εγώ δεν γνωρίζω ότι στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ γίνονται αυτές οι συζητήσεις- καλό θα ήταν ο κ. Καρατζαφέρης αντί να πιθανολογεί, να αναφέρεται σε κάτι συγκεκριμένο.

Όπως, επίσης, δεν αντιλαμβάνομαι -και αυτό δεν αποτελεί ιδία μορφή για τις θέσεις του και τη δυνατότητα που έχει να λέει και πρέπει να λέει την άποψή του- την αναφορά του πέραν των 110

δισεκατομμύρια ευρώ, για τα οποία πράγματι συζητείται η επιμήκυνση, σε άλλα χρέη παλαιότερα, δεδομένου ότι μέσα στο 2011 θέλουμε να βγούμε στις αγορές. Αυτοί στους οποίους θα απευθυνθούμε, δεν πρέπει να πιστέψουν ότι τα ομολογά τους θα υπόκεινται στον κίνδυνο μιας περαιτέρω επιμήκυνσης, γι' αυτό δεν καταλαβαίνω πραγματικά σε τι βοηθάει αυτή η συζήτηση.

Εγώ θα παρακαλέσω και πάλι, κυρία Πρόεδρε και προσωπικά τον κ. Καρατζαφέρη να μην αναφέρεται σε πράγματα τα οποία αντιλαμβάνεται και ο ίδιος ότι δεν ωφελούν, δεν χρησιμεύουν στο εθνικό Κοινοβούλιο. Μπορεί σε κάποιο καφενείο, σε κάποιες παραπολιτικές στήλες να γράφεται, να λέγεται οτιδήποτε, αλλά εδώ πρέπει να σταθμίζουμε τι ωφελεί και τι βλάπτει.

Εάν νομίζει ότι ωφελεί το να λέει εκείνος -διότι δεν άκουσα από καμμία άλλη πλευρά, ούτε εντός ούτε εκτός της χώρας βλέπω να αναφέρεται κάτι τέτοιο- και εδώ και προς τα έξω -στο βαθμό που η άποψή του μπορεί να μεταφέρεται- ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας είναι ενδεχομένως με το ένα πόδι εδώ και με το άλλο πόδι κάπου αλλού, ας το λέει.

Όπως, επίσης, αν θεωρεί ότι πέραν αυτού που συζητείται, της επιμήκυνσης εξοφλήσεως του χρέους των 110 δισεκατομμύρια ευρώ, ωφελεί οποιαδήποτε συζήτηση για το συνολικό χρέος, ας το λέει. Δεν μπορεί κανείς να του το απαγορεύσει.

Εγώ απλώς τον παρακαλώ, όπως παρακαλώ και όλους τους συναδέλφους, να έχουμε συνείδηση σε ποια κατάσταση βρίσκεται η χώρα σήμερα. Δεν ωφελεί τίποτα άλλο το οποίο μπορεί είτε τον ελληνικό λαό είτε τους ξένους που παρακολουθούν -και πολλές φορές μεγιστοποιούν και τη σημασία αυτών που λέγονται εδώ- ενδεχομένως να τους επηρεάζει αρνητικά για τον κύριο στόχο που έχουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κακλαμάνη.

Ο κ. Καρατζαφέρης έχει ζητήσει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Θα ήθελα να απαντήσω σε κάτι που είπε ο κ. πρώην Πρόεδρος της Βουλής.

Κύριε πρώην Πρόεδρε της Βουλής, με εγκαλέσατε γιατί ζήτησα η επιμήκυνση να αφορά όλο το χρέος. Ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως, κ. Πάγκαλος, το είπε ευθέως χθες, ότι ο μόνος τρόπος για να σωθεί η πατρίδα είναι η επιμήκυνση του όλου χρέους. Εγκαλείτε ένα άλλο κόμμα της Αντιπολιτεύσεως το οποίο έχει την άποψη αυτή και δεν εγκαλείτε τον Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είπα ακριβώς αυτό ο κ. Πάγκαλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Είστε Βουλευτής και μόνο Βουλευτής. Ο άλλος είναι ο Αντιπρόεδρος, είναι ο μετά τον Πρωθυπουργό. Εκείνος λέει ότι ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να ξεφύγουμε είναι η επιμήκυνση όλου του χρέους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είπα ακριβώς αυτό κύριε Πρόεδρε, ο κ. Πάγκαλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Επειδή κύριε πρώην Πρόεδρε της Βουλής, δεν το πιστεύετε το μεσημέρι θα το παίξω από το κανάλι να το δείτε, να το εμπεδώσετε καλά.

Επομένως ή δεν ξέρετε τι συμβαίνει στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ ή τα λέτε σε εμένα όπως τα λέτε στη νύφη να τα ακούσει η πεθερά. Επειδή, λοιπόν, σας φοβίζει η πεθερά καθόσον είναι ολίγον σωματώδης και άγρια, τα λέτε σε εμένα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Επομένως, συνεννοηθείτε μέσα στο ΠΑΣΟΚ πριν έρθετε εδώ γιατί νομίζω ότι δυστυχώς με τέτοιες θέσεις μάλλον λιοδωρία προκαλείτε στην Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο κ. Πάγκαλος απήντησε σε ερώτηση δημοσιογράφου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των αγορητών. Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Νομού Βοιωτίας κ. Μιχαήλ Γιαννάκης.

Κύριε Βουλευτά, έχετε επτά λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πάνω από μια ώρα σ' αυτήν την Αίθουσα γίνεται μια διαμάχη μικροκομματική που περισσότερο παραπολιτικά στοιχεία έχει, παρά πολιτικά. Και βέβαια δεν έχει καμμία συνάφεια με το θέμα που συζητάμε, με τον αναπτυξιακό νόμο.

Γι' αυτό, κυρία Πρόεδρε, θα έπρεπε να είχατε πάρει πρωτοβουλία γιατί δεν μπορούν οι συνάδελφοι να περιμένουν πάνω από μια ώρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Με συγχωρείτε, κύριε Γιαννάκη, αλλά αν κάνετε παρατήρηση στο Προεδρείο να ξέρετε ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων έχουν το δικαίωμα να παρεμβαίνουν βάσει του Κανονισμού.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Το αντιλαμβάνομαι, αλλά εδώ ήρθαμε να εκφραστούμε πάνω σε ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Το να κάνουμε διαξιφισμούς μεταξύ μας για καθαρά προσωπικά στοιχεία για να παίξουν ενδεχομένως κάποιες ατάκες μας στα δελτία ειδήσεων, δεν νομίζω ότι εξυπηρετεί τη συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι σχεδόν οι ομιλητές εξέφρασαν την αγωνία τους για την ανάπτυξη του τόπου, για την αναπτυξιακή πορεία, μια πορεία που εδώ και ένα χρόνο απουσιάζει.

Κι επειδή ο Πρωθυπουργός επανειλημμένως τονίζει ότι βρισκόμαστε σε πόλεμο, στην πιο κρίσιμη στιγμή, είναι λογικό όταν πολεμάς, όταν βρίσκεσαι στην πρώτη γραμμή να χρησιμοποιείς όλα σου τα όπλα. Ένα από τα πιο δυνατά όπλα της πολιτείας, της Κυβέρνησης είναι ο αναπτυξιακός νόμος.

Αντί, λοιπόν, από την πρώτη στιγμή να είχαμε έτοιμο αυτό το δυνατό αναπτυξιακό εργαλείο, ερχόμαστε μετά από δεκαέξι μήνες να συζητήσουμε τον αναπτυξιακό νόμο. Κι όχι μόνο αυτό. Φαίνεται και η προχειρότητα. Εμείς έχουμε όλη την καλή διάθεση να στηρίξουμε και ψηφίζουμε επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά είναι αυτό το νομοσχέδιο που θα δώσει την αναπτυξιακή προοπτική που χρειάζεται η πατρίδα μας;

Αναφέρθηκε πολύ σωστά, ότι χρειάζονται για να λειτουργήσει στην πράξη, να γίνει αποτελεσματικός ο συγκεκριμένος νόμος, πάνω από τριάντα υπουργικές αποφάσεις και τρία προεδρικά διατάγματα. Αυτό τι δείχνει; Δεν δείχνει αν μη τι άλλο προχειρότητα; Πόσο χρόνο θα πάρουν να συνταχθούν αυτές οι υπουργικές αποφάσεις και πώς θα τις ενσωματώσει η γραφειοκρατία, ώστε να λειτουργήσει αυτός ο αναπτυξιακός νόμος;

Επίσης, κύριοι Υπουργοί, υπάρχουν δυο σημαντικά κατά την άποψή μου εμπόδια που έχετε να αντιμετωπίσετε. Ένα είναι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Ξέρετε πολύ καλά ότι θα χρειαστεί η περιφέρεια, τα καινούρια περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια να πάρουν πρωτοβουλίες και να ενισχύσουν αυτή την προσπάθεια μέσω του αναπτυξιακού νόμου.

Αυτή τη στιγμή τα περιφερειακά συμβούλια αδυνατούν να λειτουργήσουν και πολύ φοβάμαι ότι θα περάσει ένα κρίσιμο τετράμηνο, εξάμηνο μέχρι όλη αυτή η δομή να μπει και να ενισχύσει τις προσπάθειές σας, ώστε ο παρών αναπτυξιακός νόμος να γίνει πραγματικά αποτελεσματικός.

Πρέπει λοιπόν να συντονιστείτε, να πιέσετε, να διευκολύνετε, να συμβουλευέστε, να βγουν γρήγορα οι υπουργικές αποφάσεις που είναι απαραίτητες, ώστε και οι περιφέρειες -που πολλά αναπτυξιακά προγράμματα θα περάσουν μέσα από αυτές- να τρέξουν να συμβάλλουν. Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο.

Επίσης οι τράπεζες είναι ένα μεγάλο πρόβλημα στη σημερινή συγκυρία. Θα πρέπει να πιεστούν και να πειστούν να ενισχύσουν όλα αυτά τα προγράμματα. Αν οι τράπεζες δεν γίνουν συμμέτοχοι σ' αυτή μας την προσπάθεια, το αποτέλεσμα θα είναι κατώτερο των προσδοκιών όλων μας. Έχετε τονίσει κι έχουμε τονίσει όλες οι πτέρυγες της Βουλής το ρόλο που μπορεί να παίξουν οι τράπεζες σ' αυτήν την πορεία.

Επίσης σε ό,τι αφορά την περιφέρειά μου τη Βοιωτία, η Βοιωτία εμφανίζεται -κατά την άποψή μου τελείως λαθεμένα- ως η περιφέρεια που έχει το μεγαλύτερο κατά κεφαλήν εισόδημα. Η εικόνα είναι πέρα για πέρα στρεβλή. Υπάρχει μια μεγάλη συγκέντρωση βιομηχανικής δραστηριότητας στα όρια Αττικής-Βοιω-

τίας με όσα προβλήματα έχει δημιουργήσει στο περιβάλλον και όχι μόνο. Τα εισοδήματα που παράγονται, δηλαδή οι επιχειρηματίες, οι μέτοχοι, τα στελέχη των επιχειρήσεων στα βόρεια προάστια μένουν δεν μένουν στη Βοιωτία.

Είναι πέρα για πέρα στρεβλή η εικόνα. Και υπάρχουν υπομνήματα από τους εμπορικούς συλλόγους, από το επιμελητήριό μας, από την Τοπική Αυτοδιοίκηση που σας καλούν να δείτε ξανά το ποσοστό ενίσχυσης. Η εικόνα είναι πέρα για πέρα στρεβλή. Άλλωστε, ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας εμφανίζει αυτή τη στιγμή ο νομός μας.

Ένα άλλο παράδειγμα ενδεικτικό του πώς αντιμετωπίζει στρεβλά κατά την άποψή μου, τα ποσοστά ενίσχυσης ο παρών νόμος είναι ο Παρνασσός. Ο Παρνασσός είναι μια περιοχή με έντονη αναπτυξιακή διάσταση. Εδώ έχουμε τρεις εικόνες στον Παρνασσό που όπως ξέρετε ανήκει στη Φωκίδα, στη Φθιώτιδα και στη Βοιωτία. Στη Φωκίδα ενισχύουμε μια μικρή τουριστική επιχείρηση με 40%, στη Βοιωτία με 25%.

Πού θα πάει ο επιχειρηματίας να επενδύσει; Σε πενήντα μέτρα απόσταση θα συσσωρευτεί, θα υπάρξει ένα έντονο ενδιαφέρον και στο υπόλοιπο κομμάτι που βρίσκεται στη Βοιωτία δεν θα υπάρχει κανένα ενδιαφέρον. Θα πρέπει τέτοιες περιπτώσεις να τις αντιμετωπίσετε ενιαία. Δεν μπορεί ο Παρνασσός να χωρίζεται στα τρία με 40%, 25%, 35% ποσοστό ενίσχυσης.

Επίσης γιατί αλήθεια στη Μύκονο ή στην Πάρο να ενισχύουμε τουριστικές δραστηριότητες με 30%, με 40% και στην Αράχωβα με 25%; Επειδή η Αράχωβα έχει την τύχη ή την ατυχία να βρίσκεται στη Βοιωτία;

Είναι δηλαδή κάποιες περιπτώσεις που θα πρέπει να τις αντιμετωπίσετε με προσοχή. Υπάρχει ο χρόνος, μπορείτε να το τροποποιήσετε. Δεν μπορεί να υπάρχει αυτή η στρεβλή εικόνα που αποτυπώνεται στο νομοσχέδιο για την περιοχή μου. Είναι μια περιοχή με ιδιαίτερα προβλήματα και δυστυχώς υπάρχει αποβιομηχάνιση το τελευταίο διάστημα. Πρέπει σε αυτές τις περιπτώσεις με ιδιαίτερη προσοχή να δείτε πώς μπορείτε να διορθώσετε αυτές τις κραυγαλέες αντιθέσεις που υπάρχουν στο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γιαννάκη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του Νομού Ρεθύμνης της Νέας Δημοκρατίας, κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πάρα πολύ σήμερα όπως και οι περισσότεροι συνάδελφοι όπως φαντάζομαι, για ένα τέτοιο νομοσχέδιο που αφορά τις επενδύσεις, την επιχειρηματικότητα, την περιφερειακή συνοχή και πάνω από όλα την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, να μπορούσα να πω περισσότερα θετικά παρά αρνητικά.

Δυστυχώς, το σχέδιο νόμου που κατέθεσε η Κυβέρνηση δεν μας δίνει αυτή την ευκαιρία. Δεν δίνει την ευκαιρία στην ελληνική οικονομία να αποκτήσει την ώθηση που χρειάζεται για να ανακάμψει. Μάταια περιμέναμε τόσους μήνες ένα σχέδιο νόμου που αρχικά κατατέθηκε από την κ. Κατσέλη, αργότερα αποσύρθηκε και επανέρχεται τώρα με ελάχιστες ουσιαστικές διαφορές από το αρχικό. Αυτός είναι πλήρης και απόλυτος ανορθολογισμός.

Και σ' αυτό τον τομέα ακολουθήσατε την πάγια τακτική σας, καθυστέρηση, ατολμία, ανυπαρξία σχεδίου. Και σ' αυτό τον τομέα κάνατε μπρος πίσω ανέτοιμοι να πάρετε το ρίσκο μιας γενναίας νομοθετικής πρωτοβουλίας για την ανάπτυξη, τη στιγμή που η χώρα έχει ανάγκη μια τέτοια πρωτοβουλία περισσότερο από ποτέ.

Είστε ήδη δεκαπέντε μήνες Κυβέρνηση και δεν έχετε κάνει τίποτα απολύτως για την προώθηση των επενδύσεων και την οικονομική ανάπτυξη. Το μόνο που κάνατε ήταν να καταργήσετε τον ν. 3299/2004, ένα νόμο που κατά γενική ομολογία είναι πετυχημένος επενδυτικός νόμος και το μόνο ελάττωμά του για εσάς, ήταν πως τον θέσπισε η Νέα Δημοκρατία.

Έτσι αποφασίζετε, αυτά είναι τα κριτήριά σας. Ακόμα και τώρα εν μέσω της σφοδρότερης μεταπολεμικής κρίσης που πλήττει τη χώρα μας, εν μέσω βαθιάς ύφεσης που άγγιξε το 5% καθυστέρησατε δραματικά και συνεχίζετε με τους ίδιους ρυθμούς. Δεν

αντιλαμβάνεστε πόσο επείγον είναι να επισπεύσετε τις πολιτικές σας πρωτοβουλίες. Δεν αντιλαμβάνεστε ότι η αγορά ασφυκτιά και δεν λαμβάνετε το σήμα κινδύνου που εκπέμπει ο επιχειρηματικός κόσμος.

Είναι σχεδόν βέβαιο ότι και το 2011 θα είναι μια ακόμα χαμένη χρονιά, μια χρονιά περιορισμένης αναπτυξιακής προοπτικής, γιατί είναι σχεδόν βέβαιο ότι είναι πολύ δύσκολο –είναι σχεδόν αδύνατο– να προωθηθούν νέες επενδύσεις μέσα στο 2011.

Για να λειτουργήσει ο νέος νόμος, θα πρέπει να εκδοθούν περίπου είκοσι πέντε υπουργικές αποφάσεις, επτά κοινές υπουργικές αποφάσεις και τρία προεδρικά διατάγματα. Πιο συγκεκριμένα, οι όροι και οι προϋποθέσεις για τον υπολογισμό της συμμετοχής του επενδυτή, η διαδικασία υποβολής εξέτασης και έγκρισης των επενδυτικών σχεδίων, ο τρόπος καταβολής της επιχορήγησης κεφαλαίου, καθώς και ο τρόπος της επιδότησης της χρηματοδοτικής μίσθωσης παραπέμπονται σε προεδρικά διατάγματα.

Αυτό που κάνετε πρακτικά είναι να καταδικάζετε τη χώρα σε επενδυτική ακινησία. Χτίζετε ένα γραφειοκρατικό δαίδαλο, χωρίς αρχή, μέση και τέλος. Βάζετε εμπόδια αντί να ανοίγετε δρόμους.

Στη συνέχεια, θα μου επιτρέψετε να μιλήσω συγκεκριμένα για τον τουριστικό τομέα που περίμενε με μεγάλη προσμονή το προς συζήτηση σχέδιο νόμου.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ξεκινήσω από την κοινή διαπίστωση ότι ο τουρισμός είναι για την ελληνική οικονομία ο πλέον αναπτυξιακός και δυναμικός κλάδος της. Δυστυχώς, αυτή τη θέση δεν φαίνεται να τη λαμβάνετε υπ' όψιν με το προς συζήτηση σχέδιο νόμου. Το αντίθετο μάλιστα. Θα έλεγα ότι ο τουρισμός αντιμετωπίζεται με μια ισοπεδωτική λογική, χωρίς να αντιλαμβάνεται ο νομοθέτης την ανάγκη ιδιαίτερου σχεδιασμού.

Από τα πολλά σημεία που χρήζουν κριτικής είναι ότι κατ' αρχάς βλέπετε και πάλι τον τουρισμό ως ξενοδοχειακή υποδομή και μόνο και δεν έχετε κάνει απολύτως κανένα στρατηγικό σχεδιασμό.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σταθώ σε πέντε βασικά σημεία.

Πρώτο σημείο. Το σχέδιο νόμου αναφέρεται μόνο στο 15% των ξενοδοχείων της χώρας, δηλαδή στα καταλύματα των τεσσάρων και πέντε αστέρων. Τα υπόλοιπα ξενοδοχεία που αφορούν το 85% του συνόλου ουσιαστικά αποκλείονται από το νόμο. Και αυτό, γιατί οι προϋποθέσεις αναβάθμισής τους είναι εξαιρετικά δύσκολες για πολλούς λόγους, αλλά κυρίως για λόγους οικονομικής αποτελεσματικότητας και απόδοσης της επένδυσης.

Εύλογα, λοιπόν, δημιουργούνται πολλά ερωτηματικά. Με ποια λογική, βάσει ποιου σχεδιασμού και βάσει ποιου στρατηγικού σχεδίου επιλέγεται αυτή η κατεύθυνση; Ενισχύουμε αποκλειστικά ξενοδοχεία υψηλών κατηγοριών; Δημιουργούμε, δηλαδή, ξενοδοχειακό προϊόν δύο ταχυτήτων, αυξάνοντας την απόσταση μεταξύ τους;

Δεύτερο σημείο. Μας προβληματίζει ιδιαίτερα η αντιμετώπιση όλων των επιχειρήσεων ως ομοειδών, ανεξαρτήτως τού τι είναι και τι κάνουν. Είναι μαθηματικά βέβαιο ότι η παραπάνω λογική μπορεί να οδηγήσει σε πολλές και ουσιαστικές αστοχίες κυρίως γύρω από τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις.

Τρίτο σημείο. Εξαιρετικά δυσμενής θα είναι και η ανισορροπία που δημιουργείται στην κατανομή του ξενοδοχειακού δυναμικού της χώρας. Επανελημμένα –και ορθώς– οι φορείς του τομέα του τουρισμού επισημαίνουν ότι η λειτουργία της αγοράς οδηγεί στην υπερσυγκέντρωση ξενοδοχειακών μονάδων σε λίγες περιοχές, όπως είναι η Κρήτη και τα Δωδεκάνησα. Θα ήταν σκόπιμο και θεμιτό το σχέδιο νόμου να λάμβανε μέριμνα και για την ενίσχυση περιοχών που υστερούν τουριστικά.

Το τέταρτο σημείο που είναι και χαρακτηριστικό μιας σειράς παράδοξων ρυθμίσεως χωρίς νόημα είναι η εξαιρετική ισχύς της φορολογικής απαλλαγής κερδών, δεν γνωρίζω αν τελικά θα το αλλάξετε αυτό το σημείο, πάντως, η εξαιρετική ισχύς είναι μάλλον άνευ ουσιαστικής σημασίας για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και αυτό γιατί τα κέρδη των ξενοδοχείων εμφανίζονται τις περισσότερες φορές μετά το πέρας της πενταετίας.

Πέμπτο σημείο. Κάτι γενικότερο, αλλά πάρα πολύ σημαντικό είναι το ζήτημα της γραφειοκρατίας. Το σύνολο των διαδικασιών των επενδυτικών σχεδίων παραπέμπονται σε προεδρικά διατάγ-

ματα. Οι προβλεπόμενες διαδικασίες σύστασης των οργάνων ελέγχου ή των γραφείων εξυπηρέτησης επενδυτών είναι εξαιρετικά χρονοβόρες και απόλυτα γραφειοκρατικές.

Επιπροσθέτως, απαιτείται και νέα υπουργική απόφαση για τον καθορισμό της διαδικασίας ελέγχου ενός επενδυτικού σχεδίου κατά τη διάρκεια της υλοποίησής του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2011 θα είναι μια ακόμα δύσκολη χρονιά για την οικονομική ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα της χώρας. Οι προβλέψεις είναι δυσσώυνες. Ύφεση, μεγέθυνση της ανεργίας, αύξηση του δημόσιου χρέους. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον η ανάπτυξη αποτελεί μονόδρομο για την ελληνική οικονομία. Ο τουρισμός θα μπορούσε να αποτελέσει ένα ασφαλές όχημα εξόδου από την κρίση. Αντί αυτού ανακόπτετε τη δυναμική του. Μειώνετε τη συμβολή του στην τόνωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, το οποίο δεν προσφέρει την αναπτυξιακή δυναμική που χρειάζεται. Δεν προσφέρει την αναπτυξιακή δυναμική που χρειάζεται η ελληνική οικονομία.

Σ' αυτή τη συγκυρία που η χώρα διέρχεται μια τόσο σφοδρή ύφεση, περιμέναμε περισσότερη ουσία και μεγαλύτερη τόλμη. Περιμέναμε μια νομοθετική πρωτοβουλία που να ανατρέπει τα δεδομένα και να δημιουργεί νέες δυναμικές προϋποθέσεις ανάπτυξης. Δυστυχώς, περιμέναμε μάταια. Το σχέδιο νόμου που συζητάμε είναι γραφειοκρατικό, ιδιαίτερα χρονοβόρο με μεγάλες ελλείψεις και πολλές δαιδαλώδεις κανονιστικές πράξεις με άγνωστο περιεχόμενο. Χρειάζεται πολλές βελτιώσεις ακόμα για να μπορούμε να ελπίζουμε σε άμεσα και απτά αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όμως, είναι αυτονόητη αρχή μας να τοποθετούμαστε δημιουργικά και θετικά στις πολιτικές προτάσεις, που έστω και κατ' ελάχιστο προσφέρουν μια ελπιδοφόρα προοπτική για τον τόπο. Η Ελλάδα χρειάζεται άμεσα επενδύσεις και αυτήν την πόρτα δεν μπορούμε να την κλείσουμε, δεν μπορούμε και δεν πρέπει να ρισκάρουμε.

Δεν μας ταιριάζει και δεν πρόκειται να παρασυρθούμε στην παρωχημένη αντιπολίτευση του «όχι» σε όλα. Αυτή τη στιγμή οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να τοποθετηθούμε θετικά επί της αρχής του. Αυτό επιτάσσει το συμφέρον της χώρας και αυτό υπηρετούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί - συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο «Λάππα» Αχαΐας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Αργολίδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Ανδριανός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο κρίσιμο θέμα της ανάπτυξης δεν θα πρέπει να υπεισέρχονται κομματικοί ανταγωνισμοί. Η ανάπτυξη είναι το στοιχείο για το αύριο της χώρας και της κοινωνίας μας και γι' αυτό απαιτείται αν όχι συναίνεση, τουλάχιστον ειλικρίνεια και ανοιχτό διάλογο από όλες τις πλευρές.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του κυβερνώντος κόμματος, η Κυβέρνηση αφαίμαξε επί ενάμιση χρόνο τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, αφαίμαξε την πραγματική οικονομία, χωρίς να δώσει την πραγματική αχτίδα ελπίδας για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή. Αυτή είναι η πολιτική του μνημονίου στην οποία δεσμεύσατε τη χώρα, χωρίς να διαπραγματεύεστε τους όρους που αναθεωρήθηκαν ήδη επίσημα τρεις φορές προς το χειρότερο.

Η Ιρλανδία διαπραγματεύθηκε και κράτησε το χαμηλό φορο-

λογικό συντελεστή 12% που είναι βασικό εργαλείο για τις επενδύσεις. Ακόμα και το ζήτημα της επιμήκυνσης τέθηκε αφού πρώτα η Ιρλανδία πέτυχε μεγαλύτερη χρονική περίοδο αποπληρωμής.

Εσείς ούτε τους όρους διαπραγματευθήκατε, αλλά ούτε αντιληφθήκατε και την πιεστική ανάγκη που έγκειται στο ότι τα μέτρα της δημοσιονομικής διόρθωσης θα πρέπει να συνοδεύονται ταυτόχρονα από μια στιβαρή έμφαση της ανάπτυξης.

Σε κάθε τόνο σας υπογράμμιζαμε -σας το υπογράμμιζαν όλοι οι φορείς και όλη η κοινωνία- ότι η μονόπλευρη εισπρακτική πολιτική σας δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα χρέους της Ελλάδας. Ίσα-ίσα, οδηγεί την οικονομία και την κοινωνία σε μια ολέθρια δίνη από την οποία κάθε μέρα που περνά γίνεται όλο και πιο δύσκολο να απεμπλακούμε.

Γι' αυτή σας την καθυστέρηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, είστε αποκλειστικά υπεύθυνοι. Και εδώ δεν υπάρχει καμμία πρόφαση, κανένα περιθώριο για μετάθεση ευθυνών και καμμία δικαιολογία. Διότι εδώ και ενάμιση χρόνο αφήσατε την πραγματική οικονομία, τη μόνη ελπίδα που έχουμε για να βγούμε από την κρίση ως ζωντανή κοινωνία, χωρίς την αναγκαία στήριξη. Την αφήσατε στο έλεός της. Τα λουκέτα, την ανεργία, τη διάλυση της μεσαίας τάξης, την εξαθλίωση που «χτυπά» την πόρτα των νοικοκυριών τα βλέπετε σε καθημερινή βάση. Και την ώρα που η πραγματική οικονομία βουλιάζει ολοένα και πιο βαθιά στην ύφεση, οι Υπουργοί δεν κατάφεραν να συνεννοηθούν ούτε για τα στοιχειώδη που απαιτεί η ανάπτυξη, σπαταλώντας πολύτιμο χρόνο σε ενδοκυβερνητικές διενέξεις.

Όλοι θυμόμαστε τις αντιπαραθέσεις της κ. Κατσέλη με άλλα μέλη της Κυβέρνησης, όσον αφορά το τι πρέπει να γίνει στον αναπτυξιακό τομέα, με αποτέλεσμα να την πληρώνει η επιχειρηματικότητα, η πραγματική οικονομία και η κοινωνία.

Ας δεχθούμε ότι για ενάμιση χρόνο επεξεργάζασταν το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα. Ακόμα και έτσι όμως, εγείρονται κάποια πολύ σημαντικά ερωτήματα. Για ποιο λόγο αφήσατε για πάνω από ένα χρόνο -για τόσο μεγάλη χρονική περίοδο- τη χώρα χωρίς αναπτυξιακό νόμο; Γιατί δεν εφαρμόζατε στο μεσοδιάστημα τον κατά γενική ομολογία πολύ επιτυχημένο επενδυτικό νόμο, το ν. 3299/2004 της Νέας Δημοκρατίας;

Ακόμα και αν διαφωνείτε με επιμέρους ρυθμίσεις του ή έστω και με τη συνολική του λογική, είναι λογικό να προτιμάτε εν μέσω της κρίσης να μένει η πραγματική οικονομία για ενάμιση χρόνο χωρίς αναπτυξιακό νόμο;

Σας επιστημαίνουμε ότι και στο σημερινό κείμενο υπάρχουν οι ίδιες βασικές αρχές, οι ίδιες κατευθύνσεις και τα δύο ουσιαστικά προβλήματα με το προηγούμενο νομοσχέδιο που αποσύρατε. Ενδεικτικά μόνο αναφέρω -το ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι- ότι για να καταστεί λειτουργικός ο νόμος, χρειάζεται περίπου είκοσι πέντε υπουργικές αποφάσεις, επτά κοινές υπουργικές αποφάσεις και τρία προεδρικά διατάγματα. Μακάρι να μας διαψεύσετε!

Όμως, με αυτούς τους ρυθμούς είναι σχεδόν βέβαιο ότι εντός του 2011 καμμία επενδυτική δράση δεν θα προλάβει να ενισχυθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα προετοιμαζόταν επί ενάμιση χρόνο, τότε γιατί δεν αποφεύγει τη σύγχυση και την αλληλοεπικάλυψη ανάμεσα, για παράδειγμα, στις κατηγορίες της γενικής επιχειρηματικότητας και της περιφερειακής συνοχής ή στις κατηγορίες της τεχνολογικής ανάπτυξης και της περιφερειακής συνοχής, σύγχυση που πολλαπλασιάζει τις ελλείψεις;

Γιατί κανείς από τους συντάκτες του νομοσχεδίου σε όλο το διάστημα αυτό της επεξεργασίας του δεν σκέφθηκε το αυτονόητο, δηλαδή πως όσον αφορά τα σχέδια γενικής επιχειρηματικότητας η παροχή αποκλειστικά και μόνο κάποιων φορολογικών απαλλαγών δεν επαρκεί; Την ώρα που η πραγματική οικονομία έχει στερέψει από ρευστότητα, δεν είναι δυνατόν να εντάσσονται στο νόμο αποκλειστικά και μόνο επιχειρήσεις που διαθέτουν το σύνολο των απαιτούμενων κεφαλαίων.

Με την ευκαιρία αυτή, για μια ακόμη φορά σας τονίζουμε πως η ανάπτυξη και οι επενδύσεις χρειάζονται σταθερό φορολογικό περιβάλλον και όχι κάθε τόσο να έχουμε αλλαγές με νέους φο-

ρολογικούς νόμους, με επαχθείς και άρα αντιαναπτυξιακούς φορολογικούς συντελεστές. Δεν είναι δυνατόν να μη διευκολύνεται η μικρομεσαία επιχείρηση ή μεγαλύτερες επιχειρήσεις σε αυτήν τη συγκυρία με την τμηματική καταβολή του ΦΠΑ ή με τον συμψηφισμό των οφειλών με τις οφειλές του κράτους.

Συνεχίζω με τα προβλήματα του νομοσχεδίου. Γιατί κανένας από τους συντάκτες του νομοσχεδίου δεν αντιλήφθηκε την αδικία, αλλά και την πλήρη έλλειψη λογικής στον αποκλεισμό των μικρών τουριστικών επιχειρήσεων κάτω των τεσσάρων αστέρων; Μήπως οι επιχειρήσεις αυτές δεν παράγουν προστιθέμενη αξία και δεν φέρνουν πολύτιμο συνάλλαγμα; Μήπως δεν απασχολούν εργαζόμενους στην περιφέρεια και συχνά σε περιοχές ειδικού εθνικού ενδιαφέροντος;

Γιατί, τέλος, οι αιρετές περιφερειακές αρχές αποκλείονται από τη διαδικασία αξιολόγησης της σημασίας των μεγάλων επενδυτικών σχεδίων; Ποια θα είναι τα κριτήρια αυτής της αξιολόγησης που θα γίνεται από το Υπουργείο Οικονομικών; Πώς θα διασφαλίζεται η διαφάνεια και η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος;

Εμείς λέμε ξεκάθαρα ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι στη θετική κατεύθυνση. Όμως, δεν ανταποκρίνεται στην τεράστια ανάγκη για αναπτυξιακή ώθηση που έχει σε αυτήν τη συγκυρία ανάγκη η οικονομία μας, η υγιής επιχειρηματικότητα, η αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη. Δεν αναφέρει τίποτα συγκεκριμένο για την ανάπτυξη στον αγροτικό τομέα και για τη μεταποίηση.

Εμείς πάντως δεν θα σταματήσουμε να πιέζουμε την Κυβέρνηση με ρεαλιστικές προτάσεις και επιχειρήματα προς την κατεύθυνση της ουσιαστικής ανάπτυξης, της απασχόλησης, της κοινωνικής συνοχής, τη μόνη κατεύθυνση που μπορεί να εγγυηθεί την έξοδο της Ελλάδας από το φαύλο κύκλο της ύφεσης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδριανό.

Καλείται να λάβει το λόγο ο Βουλευτής Σερρών του ΠΑΣΟΚ, κ. Μιχαήλ Τζελέπης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τους ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πραγματικά διερρωτώμαι, αφού είχαν τις προτάσεις και τις λύσεις και αφού οδήγησαν πρώτα το καράβι της ελληνικής οικονομίας στα βράχια, γιατί το εγκατέλειψαν και δεν κάθισαν να εφαρμόσουν αυτές τις προτάσεις, ούτως ώστε να μην υφίσταται σήμερα όλα αυτά τα δεινά που περνάει η ελληνική κοινωνία; Όμως, δυστυχώς, δεν είχαν προτάσεις, δεν είχαν λύσεις, γι' αυτό και διάλεξαν τη φυγή και νομίζουν ότι ο ελληνικός λαός τα έχει ξεχάσει αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ελληνική οικονομία σε καθεστώς ύφεσης οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία που εμπεριέχει αναπτυξιακό χαρακτήρα θεωρείται στις μέρες που διανύουμε άκρως επιβεβλημένη, πόσω μάλλον όταν ενισχύει το επενδυτικό ενδιαφέρον ανάπτυξης της πραγματικής οικονομίας, παράγοντας εξόχως καθοριστικός για τη στήριξη του εγχώριου εθνικού προϊόντος και τη γρήγορη έξοδο από την οικονομική κρίση που πλήττει την πατρίδα μας.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος αποτελεί ακριβώς το εργαλείο που με κανόνες διαφάνειας, ισονομίας και αξιοκρατίας δίνει στην υγιή επιχειρηματικότητα το κίνητρο, ώστε να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων. Όποιος συνεχίζει να αναφέρεται στην ενίσχυση του μεγάλου κεφαλαίου και τα συναφή καλό είναι να έχει στο πίσω μέρος του μυαλού του τον κίνδυνο αύξησης της ανεργίας, την παρατεινόμενη μείωση των εξαγωγών, με αντίστροφη συνεχή αύξηση των εισαγωγών της χώρας μας.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, λόγω των δυσμενών συγκυριών, να δημιουργήσουμε οικονομία εντάσεως κεφαλαίου, πόσω μάλλον εργασίας. Κατά την άποψή μου, μάλιστα, το τελευταίο μοντέλο είναι άκρως επικίνδυνο, γιατί μπορεί και προσδίδει ανταγωνιστικότητα μέσα στα ελληνικά προϊόντα, αλλά προϋποθέτει την καταβαράθρωση του μέσου βιοτικού επιπέδου της πλειοψηφίας των Ελλήνων εργαζομένων, άρα και της χώρας.

Ας ενισχύσουμε, λοιπόν, τους υπάρχοντες υγιείς κλάδους της

ελληνικής επιχειρηματικότητας. Ας θέσουμε τα θεμέλια για δημιουργία εθνικής οικονομίας, εντάσσοντας καινοτομίες, με ευφυή προϊόντα και υπηρεσίες. Ας αναπτύξουμε τον πρωτογενή τομέα της χώρας μας, τη γεωργική παραγωγή, με εναλλακτικές μορφές καλλιέργειών, όπως το προτείνουν όλοι, όπως πρόσφατα και ο Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ. Μπαρνιέ, γιατί ο πρωτογενής τομέας παράγει άμεσα πλούτο σε ένα χρόνο και ενισχύει το δευτερογενή και τον τριτογενή τομέα.

Θα ήθελα, όμως, να υπογραμμίσω εδώ την άνιση μεταχείριση που είχαν με τον προηγούμενο νόμο όλες οι προηγούμενες μικρομεσαίες επιχειρήσεις του πρωτογενούς τομέα έναντι των άλλων τομέων της οικονομίας τόσο στο επίπεδο της χρηματοδότησης όσο και στο επίπεδο στήριξης. Μόνο το 3,8% του συνολικού εγκεκριμένου ποσού των προγραμμάτων με τον προηγούμενο επενδυτικό νόμο πήγε στον πρωτογενή τομέα. Οι δε μικρομεσαίες επιχειρήσεις του αγροτικού τομέα είχαν εξαιρεθεί από τα δύο πρόσφατα προγράμματα του ΤΕΜΠΕ.

Ας ενισχύσουμε το εθνικό τουριστικό προϊόν, αναπτύσσοντας τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, και τέλος ας προωθήσουμε σιδηρόποτε εξαντλεί την ευφυή επιχειρηματικότητα και το φυσικό πλούτο της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στρατηγικός στόχος του εκάστοτε αναπτυξιακού νόμου που ψηφίζεται στη Βουλή θα έπρεπε να είναι η άρση των περιφερειακών και ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων και μάλιστα με βασικό κριτήριο την περιφερειακή σύγκλιση.

Αν, όμως, κάνουμε ένα σύντομο απολογισμό των περίπου τριάντα τελευταίων χρόνων εφαρμογής του, θα δούμε πως το βασικό αυτό ζητούμενο τελικά και απολογιστικά δεν επιτεύχθηκε στο μέγεθος που θα έπρεπε.

Θα ήθελα, κύριοι Υπουργοί, να σας επισημάνω στο σημείο αυτό ότι πέντε νομοί της χώρας έχουν ΑΕΠ κάτω του 60% του μέσου ΑΕΠ της χώρας, όπως είναι και ο νομός μου, ο Νομός Σερρών, που είναι στο 56,47%. Αν θέλουμε αυτές τις περιφερειακές και ενδοπεριφερειακές ανισότητες να τις εξαλείψουμε, τότε αυτοί οι νομοί πρέπει να τύχουν, τουλάχιστον, αυξημένα ποσοστά ενισχύσεων έναντι των άλλων και ας είναι και μέσα στην ίδια περιφέρεια.

Ανέφερα στην εισαγωγή της ομιλίας μου πως ο αναπτυξιακός νόμος είναι βασικό εθνικό εργαλείο ανάπτυξης, που, μαζί με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και το ΕΣΠΑ, αποτελούν τον πυλώνα της παραγωγικής διαφοροποίησης. Μόνο που, όπως πολύ καλά γνωρίζετε όλοι σας, για να λειτουργήσει σωστά ένα οποιοδήποτε εργαλείο, χρειάζεται τον κατάλληλο χειριστή.

Τι έκανε, λοιπόν, γι' αυτό η απελθούσα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που σήμερα εφαρμόζει κριτική στην ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου; Πώς χειρίστηκε τις αναπτυξιακές προοπτικές του δικού της νόμου, του ν. 3299/2004; Ποιους τομείς και κλάδους της ελληνικής οικονομίας ενίσχυσε;

Ξέρω πως δεν θα σας εκπλήξω, αλλά και πάλι έκανε ακριβώς το αντίστροφο απ' αυτό που έπρεπε να είχε κάνει. Ενίσχυσε δηλαδή στην πλειοψηφία κλάδους χαμηλού ειδικού βάρους και τεχνολογίας. Δημιούργησε έναν αναπτυξιακό νόμο που μόνο ως νόμος αναπτυξιακής προσδοκίας για οκτώμισι χιλιάδες συγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια θα μπορούσε να μεταφραστεί σε ένα αδιαφανές περιβάλλον αξιολόγησης των επενδυτικών με σχεδόν υποκειμενικά κριτήρια, χωρίς εθνικό στρατηγικό σχεδιασμό ανάπτυξης; Το χειρότερο όλων: Χωρίς καθαρό προϋπολογισμό, με την προϋπόθεση, βέβαια, πως πάντα θα υπάρχουν τα άπειρα κοινοτικά κονδύλια. Δηλαδή κύριε επενδυτή, περίμενε στην ουρά και άμα φθάσουν τα λεφτά, βλέπουμε.

Το αποτέλεσμα; Και σήμερα εγκλωβισμένοι επενδυτές που ακόμη και σήμερα προσδοκούν. Εκταμίευσαν τα πεντέμισι χρόνια από τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για το δικό τους επενδυτικό νόμο 1,6 δισεκατομμύρια. Στον ένα χρόνο του 2010 εκταμίευσαν απ' αυτήν την Κυβέρνηση 1,5 δισεκατομμύρια.

Αυτά τα στρεβλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχεται να διορθώσει το υπό ψήφιση νομοσχέδιο και, το κυριότερο, έρχεται να αλλάξει την κακώς εννοούμενη επενδυτική νοοτροπία της επιδότησης, που τα τελευταία χρόνια έχει κατακλύσει την ελληνική επιχειρηματικότητα. Τέρμα, δηλαδή, οι φούσκες και οι επεν-

δύσεις-μαϊμού! Τέρμα οι ημέτεροι και οι ευνοημένοι κλάδοι και οι επιχειρηματίες! Τέρμα τα διαφανή προνόμια και η πελατειακή λογική! Τέρμα οι τζάμπα μάγκες!

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος αναπτυξιακός νόμος, σε απόλυτη αντιδιαστολή με τα παραπάνω, βάζει καθαρούς κανόνες στο παιχνίδι. Δεν χαρίζει ενισχύσεις. Έχει έλεγχο στο κάθε ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Καθιερώνει αντικειμενικές, διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες αξιολόγησης, ώστε να αποκαταστήσει το κλίμα εμπιστοσύνης του επιχειρηματικού κόσμου στις διοικητικές διαδικασίες, καθορίζει ετήσιο προϋπολογισμό ανά περιφέρεια και κλάδο και χρονοδιάγραμμα υλοποίησης και ελέγχου των επενδυτικών σχεδίων, θέτει συνεχείς αναπτυξιακούς στόχους, παρέχοντας απόλυτη προτεραιότητα σε στοχευμένες επενδύσεις με μετρήσιμα ανταποδοτικά αποτελέσματα, σε σχέση με τους διατιθέμενους δημόσιους πόρους και συνδέει άμεσα τις νέες επενδύσεις με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Για όλα αυτά στηρίζω το νέο επενδυτικό νόμο που κατέθεσε η Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τζελέπη.

Το λόγο έχει ο τέως Πρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Δημήτρης Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θετικό, έστω και με μεγάλη καθυστέρηση, ότι συζητούμε σήμερα τον αναπτυξιακό νόμο, τον οποίο και ψηφίζουμε. Για την ανάπτυξη, αλλά και όχι μόνο, χρειάζεται εθνική συνεννόηση, εθνική ομοψυχία. Αυτό είναι το κλειδί, για να βγούμε από την κρίση.

Πρέπει, όμως, να επισημάνω, ότι σχεδόν μέχρι και τον Απρίλη μήνα που θα ξεκινήσει να λειτουργεί ο αναπτυξιακός νόμος, για δεκαοκτώ μήνες έχουμε ένα αναπτυξιακό κενό και όχι μόνο εκεί, αλλά και σε άλλα ζητήματα, η εκκρεμότητα των οποίων συντηρεί ένα κλίμα αβεβαιότητας και αυτό έχει συνέπειες στην παραγωγή, στην κατανάλωση, στις επενδύσεις, στην απασχόληση, την ανεργία που αυξάνεται πλέον με πρωτοφανείς ρυθμούς, όχι μόνο σε ετήσια βάση αλλά και σε μηνιαία.

Παράλληλα, εξαιτίας της δημοσιονομικής προσαρμογής, συμβαίνει για πρώτη φορά στη χώρα μας να συνοδεύεται η προσπάθεια αυτή για έξοδο της χώρας με τη δημοσιονομική προσαρμογή από φαινόμενα στασιμότητας, δηλαδή πτώσης του εθνικού εισοδήματος, υψηλής ανεργίας, αλλά και πληθωρισμού.

Έχω πολλές φορές επισημάνει σ' αυτήν την Αίθουσα ότι μια από τις μεγαλύτερες παθογένειες του πολιτικού μας συστήματος είναι το γεγονός ότι η μία κυβέρνηση δεν χτίζει πάνω σε ό,τι θετικό έργο, αλλά και σωστές πρωτοβουλίες της προηγούμενης κυβέρνησης. Και το αναφέρω αυτό, κύριοι Υπουργοί, γιατί είδα με έκπληξη στην Έκθεση Αξιολόγησης των συνεπειών των ρυθμίσεων αυτού του νόμου έναν πίνακα στον οποίο παρουσιάζονται συνοπτικά τα αποτελέσματα των αναπτυξιακών νόμων από το 1982 μέχρι και σήμερα.

Εκεί, σ' αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο, που είχα την τιμή να εισηγηθώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία με τον τότε Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, τον Γιώργο Αλογοσκούφη και από τα στοιχεία τα οποία έχω στη διάθεσή μου και τα έχω καταθέσει άλλωστε και εδώ στη Βουλή, μέχρι και τον Οκτώβριο του 2009 είχαν εγκριθεί συνολικά 6.967 ιδιωτικές επενδύσεις, έναντι των 2.087 που αναφέρονται στον πίνακα αξιολόγησης, συνολικού ύψους 13,8 δισεκατομμυρίων ευρώ, έναντι 3 δισεκατομμυρίων ευρώ που αναφέρονται στον πίνακα, με συνολικό ύψος επιχορήγησης 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 1,3 δισεκατομμυρίων ευρώ που επίσης αναφέρονται στον πίνακα.

Όπως επίσης και με τις δημιουργηθείσες θέσεις απασχόλησης, με την εφαρμογή αυτού του αναπτυξιακού νόμου, του ν. 3299, μέχρι και τον Οκτώβριο του 2009 είχαν δημιουργηθεί τριάντα δύο χιλιάδες θέσεις εργασίας και όχι οκτώ χιλιάδες τετρακόσιες ενενήντα δύο, όπως γράφεται στο σχετικό πίνακα. Νομίζω

ότι γι' αυτόν τον πίνακα πρέπει να δώσετε εδώ μία απάντηση στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Βεβαίως, ο Υφυπουργός κ. Ρήγας στη συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής στις 4 Ιανουαρίου έδωσε τελειώς διαφορετικά στοιχεία, περίπου αυτά τα οποία σας ανέφερα εδώ. Ελπίζω ότι αυτό δεν έγινε ηθελημένα, αλλά από κάποια παράβλεψη ή παρανόηση.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι ήταν ένας εξαιρετικά καλός αναπτυξιακός νόμος ο ν. 3299 και αυτό έχει ομολογηθεί και από την επιχειρηματική κοινότητα, αλλά και εδώ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Ο τρόπος με τον οποίο ψηφίστηκε αυτός ο νόμος είχε ως αποτέλεσμα τη συγκροτημένη συνεννόηση με όλες τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας και αυτό μαζί με την απορροφητικότητα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και με τα επιχειρησιακά προγράμματα, τα τομεακά και το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας να έχουν χρηματοδοτηθεί χιλιάδες επενδύσεις στους τομείς της ενέργειας, της βιομηχανίας, του εμπορίου, της έρευνας και τεχνολογίας, των υπηρεσιών και του τουρισμού.

Ελπίζω το μήνυμα το οποίο έχετε πάρει, ότι οι επιχειρηματικές δραστηριότητες του εμπορίου πρέπει να ενταχθούν μέσα σ' αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο, να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν.

Επίσης, από αυτό το Βήμα κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού επεσήμανα ότι η μόνη διέξοδος από αυτές τις συνθήκες ασφυξίας κάτω από τις οποίες λειτουργεί η οικονομία, με πτώση του εθνικού εισοδήματος, της κατανάλωσης, την αύξηση της ανεργίας, το χαμηλό επίπεδο αποταμίευσης, αλλά και τη μηδενική πιστωτική επέκταση, είναι να έχουμε προσέγκυση ξένων αμέσων επενδύσεων, μαζί βεβαίως με τις επενδύσεις από το εσωτερικό και κυρίως να δοθεί έμφαση στους εξωστρεφείς κλάδους της οικονομίας.

Σωστά κάνετε και προς την κατεύθυνση αυτή έχετε επεξεργαστεί ένα πρόγραμμα για την ενίσχυση της εξωστρέφειας των επιχειρήσεων, για να μπει φρέσκος αέρας στην οικονομία. Μόνον έτσι θα μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε επαναφορά της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, πράγμα το οποίο θα έχει σοβαρά αποτελέσματα σε ολόκληρη την οικονομική δραστηριότητα.

Βεβαίως είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι ένας αναπτυξιακός νόμος δεν είναι πανάκεια, ούτε οι νόμοι λύνουν όλα τα προβλήματα. Μακάρι να γινόταν έτσι. Ακόμα και με το χάρτη των περιφερειακών ενισχύσεων να έχετε τη δυνατότητα να δώσετε 80% επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις, αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί, όταν λειτουργεί η επιχειρηματική δραστηριότητα σε ένα κλίμα αντικινήτρων. Και το 80% να επιχορηγούσατε, με το γενικότερο κλίμα που υπάρχει, δεν θα αποφάσιζε κανείς να επενδύσει.

Η πρότασή μου προς το Υπουργείο είναι μία. Συνεννοηθείτε με όλους τους παραγωγικούς εταίρους -έχουν κάνει όλοι μελέτες, από το IOBE, από τη ΓΕΣΕΒΕ, από το Επιμελητήριο Αθηνών, από την Τράπεζα της Ελλάδος, από το Σύνδεσμο των Ελληνικών Βιομηχανικών Επιχειρήσεων- και φέρτε ένα νόμο για την άρση των αντικινήτρων, που είναι αναστολή στην οποιαδήποτε αναπτυξιακή και επενδυτική δραστηριότητα. Θα είναι ο καλύτερος αναπτυξιακός νόμος και χωρίς να χρειαστεί να βάλετε ούτε ένα ευρώ. Να αρθούν τα αντικίνητρα. Δεκάδες μελέτες έχουν γίνει. Αυτή θα ήταν η πιο σημαντική συνεισφορά σας στην ανάπτυξη της χώρας.

Βεβαίως, αξιοποιείστε το Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας, αξιοποιείστε το Εθνικό Συμβούλιο Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων και επεξεργαστείτε αναπτυξιακά προγράμματα για κάθε μια από τις περιφέρειες. Δεν μπορώ να κατανοήσω το γεγονός ότι τα κίνητρα είναι ίδια για ολόκληρη τη χώρα. Άλλες είναι οι αναπτυξιακές δυνατότητες και ανάγκες της Μακεδονίας, άλλες της Θεσσαλίας, άλλες της Πελοποννήσου, άλλες της Κρήτης. Έπρεπε να υπάρχει μία διαφοροποίηση στο ποσοστό των επιχορηγήσεων.

Επιτρέψτε μου να καταθέσω μια σειρά από σκέψεις, με αφορμή την ψήφιση του αναπτυξιακού νόμου.

Φέρνεται την άλλη εβδομάδα και θα ψηφιστεί στη Βουλή το δεύτερο κομμάτι των αναπτυξιακών σας πρωτοβουλιών, που είναι η μετατροπή του ΤΕΜΠΜΕ σε αναπτυξιακό ταμείο. Φέρτε, όμως, αμέσως και το νομοσχέδιο για τα επιχειρηματικά πάρκα.

Δώστε μεγαλύτερη κινητικότητα στο ΕΣΠΑ και μαζί με την ενεργοποίηση του ΣΔΙΤ, θα κάνετε πραγματικά ένα μείγμα αναπτυξιακό, πολύ ισχυρό, πολύ δυνατό.

Δώστε μεγάλο βάρος στα clusters, στη συγκέντρωση και συν-λειτουργία επιχειρήσεων. Πάρτε το πετυχημένο παράδειγμα του cluster Corallia, που λειτουργεί στο Ερευνητικό Κέντρο Αθηνών, που ξεκίνησε το 2007 με δέκα επιχειρήσεις και σήμερα έχει περισσότερες από πενήντα επιχειρήσεις.

Αξιοποιήστε τους πόλους καινοτομίας και αυτούς που ήδη λειτουργούν και κάντε συνέργειες. Προκηρύξτε νέο πρόγραμμα για πολλούς καινοτομίες. Δώστε βάρος σε ορισμένους τομείς και θα σας αναφέρω ορισμένους από αυτούς.

Ναυπηγοεπισκευαστικός τομέας. Δεν μπορεί η Ελλάδα, η χώρα που έχει την πρώτη Ναυτιλία στον κόσμο, να μην έχει ανεπτυγμένη τη ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία.

Δώστε προτεραιότητα σε εκείνα τα προϊόντα που έχουν παγκόσμια αναγνώριση: το λάδι, τις ιχθυοκαλλιέργειες, τον κρόκο, τη φέτα, τα κτηνοτροφικά προϊόντα. Ό,τι εισπράττουμε από τις εξαγωγές όλων των γεωργικών προϊόντων, τα δίνουμε δύο φορές πίσω, για να εισάγουμε γαλακτοκομικά προϊόντα και κρέας από το εξωτερικό. Δεν είναι τρελό αυτό;

Αναπτύξτε τέτοιου είδους πρωτοβουλίες, για να δοθεί μια τελειώς διαφορετική αντίληψη ότι κάτι πράγματι αλλάζει μετά από αυτή την τραυματική εμπειρία της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Ανενοχοποιείστε την επιχειρηματικότητα και το κέρδος.

Αποσαφηνίστε: Ισχύει ο εθνικός χωροταξικός σχεδιασμός; Ισχύουν τα τρία ειδικά χωροταξικά σχέδια για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, για τον τουρισμό για τη βιομηχανία; Προχωρήστε –τα έχετε έτοιμα- τα δύο εναπομείναντα ειδικά χωροταξικά σχέδια για τις ορεινές περιοχές και για την παράκτια ζώνη.

Θέλω, επίσης, να μνημονεύσω εκείνο που είχα πει και την προηγούμενη φορά με αφορμή το νόμο του Μαρκεζίνη το 1953: Την εγγύηση των επενδύσεων και σταθερό φορολογικό σύστημα.

Πιστεύετε, κύριε Υπουργέ, ότι με 45% φορολογία όταν έχετε δίπλα, στη γειτονιά, φορολογίες που κινούνται στο 10%, μπορεί κανείς να έρθει να επενδύσει εδώ; Αυτό θα άλλαζε το κλίμα, θα άλλαζε την ψυχολογία.

Και στην οικονομία για να υπάρξει επανεκκίνηση χρειάζεται βελτίωση του ψυχολογικού κλίματος. Βάλτε ως προοίμιο στον επενδυτικό νόμο κατά τρόπο αδιαφιλονίκητο, συγκεκριμένο, κατηγορηματικό και ριζοσπαστικό, ότι η πολιτεία στηρίζει και προστατεύει τις νόμιμες επενδύσεις, τις νόμιμες επιχειρηματικές δραστηριότητες και λειτουργίες, που είναι οι φορείς που παράγουν ευημερία, που παράγουν πλούτο και συμβάλλουν στην κοινωνική συνοχή και στην απασχόληση ώστε να αντιστραφεί το αντιεπιχειρηματικό κλίμα που υπάρχει και στην κοινωνία.

Σήμερα πρέπει να κινηθείτε, να κινηθούμε όλοι μαζί, πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά. Και στο γκρίζο και μελαγχολικό περιβάλλον, δώστε με τις πρωτοβουλίες –ακούστε με προσοχή, αυτά τα οποία σας κατέθεσα- ελπίδα και προοπτική και κυρίως, αισιοδοξία ότι θα τα καταφέρουμε όλοι μαζί. Και μπορούμε να τα καταφέρουμε όλοι μαζί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο, κ. Δημήτριο Σιούφα.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κ. Παναγιώτης Ρήγας για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Πήρα το λόγο, όχι για να απαντήσω στον τέως Πρόεδρο της Βουλής, που μόλις κατέβηκε από το Βήμα, αλλά για να υπάρξουν κάποιες απαραίτητες διευκρινίσεις, οι οποίες αν δεν γίνουν, πιθανόν να συνεχίσει η συζήτηση να διεξάγεται με λάθος δεδομένα.

Ακούω ευθύς εξαρχής από πολλούς συναδέλφους, κυρίως της Νέας Δημοκρατίας αλλά και των άλλων κομμάτων, ότι επί δεκα-

πέντε μήνες δεν υπήρξε ενίσχυση καμμίας επενδυτικής δραστηριότητας, δεν υπήρξε επενδυτικός νόμος και καμμία επιχείρηση δεν μπορούσε να βρει διέξοδο σε επενδυτικό νόμο. Δεν είναι, όμως, έτσι και το είπαμε και στην επιτροπή. Σας καλώ να σκεφτούμε απλά, λογικά.

Ο προηγούμενος αναπτυξιακός νόμος είχε ανέλεγκτες από την αρχή του χρόνου περίπου, τεσσεράμισι χιλιάδες υποθέσεις, που αν δεν κλείσουν κι αν δεν υπολογίσουμε το σύνολο της δημόσιας δαπάνης που δημιουργείται, καταλαβαίνετε ότι θα υπάρξει το εξής παράλογο στην Ελλάδα: Θα έχουμε έναν αναπτυξιακό νόμο ο οποίος έχει τεσσεράμισι χιλιάδες υποθέσεις που πρέπει να ελεγχθούν, θα έχει παράγει από τις ήδη ελεγμένες μια δημόσια δαπάνη περίπου 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, που πρέπει να εκταμιεύσουμε προς τους δικαιούχους. Και την ίδια στιγμή θα πρέπει να δημιουργήσουμε έναν άλλο αναπτυξιακό νόμο, όπου γνωμοδοτικές επιτροπές θα εξετάζουν, υπό το νέο πλέον καθεστώς, κάποιες άλλες επενδύσεις ταυτόχρονα. Ε, αυτά δεν γίνονται!

Ο προηγούμενος νόμος, λοιπόν, εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο είχε στηθεί, δημιούργησε όλα αυτά τα προβλήματα. Πρέπει να κλείσουμε όλες αυτές τις υποθέσεις και αυτό κάνουμε τώρα. Κλείνουμε όλες αυτές τις υποθέσεις -του προηγούμενου νόμου- οι οποίες ήταν πάρα πολλές. Δουλεύουν οι γνωμοδοτικές επιτροπές με πολύ-πολύ γρήγορους ρυθμούς, πρωτόγνωρους θα έλεγα, για να τελειώσουμε με αυτήν την ιστορία. Και θα έχουν πράγματι ελεγχθεί όλες αυτές οι υποθέσεις μέχρι την ημερομηνία έναρξης του καινούργιου νόμου. Για την ημερομηνία δεσμεύτηκε ο κ. Χρυσόχοϊδης. Θα είναι πράγματι ο Απρίλιος του 2011. Μέχρι τότε πρέπει να έχουμε κλείσει. Θα έχουμε και το συνολικό ποσό της δημόσιας δαπάνης που θα έχει προκληθεί το οποίο οφείλουμε να πληρώσουμε.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι είτε υπάρχουν χρήματα είτε δεν υπάρχουν, όπως είπαν κάποιοι, θα πρέπει το ελληνικό δημόσιο να ανταποκριθεί σ' αυτήν την απαίτηση, τη δαπάνη που έχει δημιουργήσει ο προηγούμενος αναπτυξιακός νόμος. Κι αυτή υπολογίζεται ότι θα είναι περίπου στα 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ, για επενδύσεις οι οποίες θα έχουν υπαχθεί στο καθεστώς του προηγούμενου νόμου.

Έχει ήδη ο Υπουργός καταθέσει το πλαφόν του νέου επενδυτικού νόμου. Θα είναι το 1 δισεκατομμύριο που είπαμε για επιχορηγήσεις και το τριπλάσιο ποσό σε φορολογικές απαλλαγές. Αυτό ήταν σαφές. Παράλληλα, οι επενδύσεις που έχουν ήδη εγκριθεί, πρέπει να λαμβάνουν με βάση την εξέλιξή τους, τις επιχορηγήσεις τους.

Θα ήθελα να πω ότι η χρονιά που μας πέρασε, δεν ήταν μια χρονιά επενδυτικής άπνοιας ή μηδενικής συνεισφοράς του δημόσιου στις επενδύσεις.

Για πρώτη χρονιά το 2010 εκταμιεύτηκαν από το ΕΣΠΑ και από εθνικούς πόρους, 984 εκατομμύρια ευρώ ακριβώς, σε χρηματοδότηση του προηγούμενου αναπτυξιακού νόμου, που πήγαν στην επιχειρηματικότητα. Αυτό δεν αμφισβητείται και είναι το μεγαλύτερο ποσό που έχει δοθεί μέχρι σήμερα από το 2005.

Κύριε Πρόεδρε, αναφερθήκατε στο ΕΣΠΑ και στα ΣΔΙΤ. Και το ΕΣΠΑ αυτήν τη χρονιά είχε απορρόφηση 18,3%, παραπάνω από το 17,3% το οποίο είχαμε ως υποχρέωση. Ο στόχος του μνημονίου ενώ ήταν 2.775.000.000 ευρώ, όπως ξέρετε πολύ καλά, υπερκαλύφθηκε και έφτασε τα 2.830.000.000 ευρώ περίπου.

Τέλος, όσον αφορά τα ΣΔΙΤ σας υπενθυμίζω και σας γνωρίζω ότι μόλις το 2010 ξεκίνησε η διαδικασία των ΣΔΙΤ στην πράξη και όχι στα χαρτιά, με την ολοκλήρωση έργων τα οποία δεν είναι, αν θέλετε, της δικής μας επιλογής, αλλά εν πάση περιπτώσει είναι η πρώτη φάση των έργων ΣΔΙΤ. Είναι οι επτά πυροσβεστικοί σταθμοί. Έχουν δημοπρατηθεί και έχουν ανάδοχο τα δέκα σχολικά κτήρια στην Αττική και θα έχουν ανάδοχο μέχρι τον Μάρτιο άλλα δεκατέσσερα σχολικά κτήρια πάλι στην Αττική. Επίσης, βγαίνουν εντός του Ιανουαρίου δύο έργα ανταποδοτικού χαρακτήρα ΣΔΙΤ, που αφορούν τις μεταφορές, το ηλεκτρονικό εισιτήριο και την εισαγωγή της τηλεματικής στις μεταφορές. Είναι δύο έργα των ΣΔΙΤ πολύ σημαντικά, τα οποία έρχονται να αξιοποιήσουν το θεσμικό καθεστώς που αφορά την υλοποίηση των ΣΔΙΤ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον

Υφυπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κ. Ρήγα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ, κ. Παναγιώτης Αντωνάκοπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι το μεγάλο ζητούμενο στην εποχή μας είναι η ανάπτυξη, γιατί για να έχουμε αισιοδοξία για τη διαχείριση του χρέους της χώρας θα πρέπει να έχουμε θετικό ρυθμό ανάπτυξης τουλάχιστον στο επίπεδο του 3%. Η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης εκεί αποσκοπεί. Αυτή την ώρα η ανάπτυξη, πρώτον η ποσοτική και δεύτερον η ποιοτική -γιατί πράγματι η ανάπτυξη δεν είναι μία ποσοτική μεγέθυνση- είναι εθνικό ζητούμενο και ως έτσι πρέπει να το δούμε.

Βέβαια, ζούμε σ' ένα οικονομικό μοντέλο όπου η επιχειρηματικότητα κατ' εξοχήν επηρεάζεται από τους όρους της αγοράς. Δεν είμαστε σε μία οικονομία σχεδιασμένη για να λέμε ότι η επιχειρηματικότητα καθορίζεται με όρους κράτους. Το λέω αυτό, για να υπάρχουν και κάποιες διευκρινίσεις σε ποιο μοντέλο ζούμε.

Σήμερα, λοιπόν, η απάντηση σ' αυτή την κρίση που βιώνει το εθνικό και το ευρωπαϊκό και το παγκόσμιο μοντέλο, το μοντέλο της οικονομίας της αγοράς, θα ήταν με βάση τον Κέινς η αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, η αύξηση μισθών, το να πάμε στην πραγματική οικονομία. Ζούμε, όμως, σ' ένα περιβάλλον στο οποίο βεβαίως σε παλιότερες εποχές έχουμε συνολογήσει συμφωνίες και ζούμε σε μια πραγματικότητα στην οποία η οποία διαφωνία έχει μόνο θεωρητικό χαρακτήρα σήμερα και όχι ανατρεπτικό. Αυτή η πραγματικότητα λέει ότι πρέπει να ακολουθήσουμε ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής πειθαρχίας και θα πρέπει μέσα από την αγορά, μέσα από την ανάπτυξη να βελτιώσουμε τα δημοσιονομικά δεδομένα της χώρας για τα οποία βεβαίως έχουμε αναγκαστεί να προσφύγουμε σε δανεισμό με όρους. Αυτά είναι γνωστά, δεν θα επαναλάβω τα ίδια ζητήματα.

Η απάντηση, λοιπόν, του ευρωπαϊκού μοντέλου σήμερα στην κρίση είναι η μείωση των δημοσίων επενδύσεων και η μείωση μισθών. Από την άλλη βεβαίως το τραπεζικό σύστημα δίνει ένα ακριβό χρήμα και υπάρχει και πρόβλημα ρευστότητας.

Άρα, λοιπόν, έρχεται πάλι στο προσκήνιο το επίπεδο της ανάπτυξης, έρχεται πάλι το μοντέλο της οικονομίας της αγοράς, ο ρόλος του «οξυγόνου» που έχουν οι ιδιωτικές επενδύσεις σ' αυτήν τη φάση στη χώρα μας. Βεβαίως οι ιδιωτικές επενδύσεις στο οικονομικό τους background έχουν την ίδια συμμετοχή, το τραπεζικό χρήμα και την επιδότηση. Νομίζω, όμως, ότι δεν φτάνει μόνο αυτό. Θα πω παρακάτω ποια είναι τα μεγάλα προβλήματα, για να γίνουν επενδύσεις.

Στο εθνικό μοντέλο ανάπτυξης, λοιπόν -γιατί δεν έχουμε ακυρωθεί, υπάρχουμε ως χώρα, υπάρχουμε ως λαός, ως Κυβέρνηση- βάζουμε τρία επίπεδα, ότι κέντρο του μοντέλου μας είναι ο άνθρωπος και οι ανάγκες του, μία ανάπτυξη φιλική στο περιβάλλον και βεβαίως μία δίκαιη διανομή του παραγόμενου πλούτου.

Θα σας πω, λοιπόν, ότι σε σχέση με το ευρωπαϊκό μοντέλο -που πάλι είμαστε μέσα και είμαστε αναγκασμένοι να το δεχθούμε- υπάρχει ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης, όπου μόνο κριτήριο των επενδύσεων είναι η ανταγωνιστικότητα του παραγόμενου προϊόντος ή της παραγόμενης υπηρεσίας με όρους οικονομίας, δηλαδή πόσο πιο φθηνό είναι το προϊόν ή η υπηρεσία. Αυτό βεβαίως είναι ένα πρόβλημα, διότι από τη μία διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μία υποκρισία και στην Ευρώπη γι' αυτό, δηλαδή από τη μία επικαλούνται την ποιότητα των υπηρεσιών και των προϊόντων και βλέπουμε ότι η Γερμανία έχει ταίσει όλο τον κόσμο με προϊόντα με διοξίνες. Η Γερμανία παριστάνει σήμερα το μεγάλο «τσαμπουκά» στην Ευρώπη και σ' όλα τα επίπεδα βλέπουμε παραβατικότητες και αυτά είναι και επιχειρήματα για τους Έλληνες που, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να ανταποδίδουμε. Δεν θεωρώ καθόλου ότι πρέπει να σωπήσω και να κάνω το «σάκο του μποξ» απέναντι σ' ένα μοντέλο που διακατέχεται από υποκρισία και στους αδύνατους εκφράζει κάποιες σκληρές απαιτήσεις.

Οι προϋποθέσεις και οι παράμετροι για την ανάπτυξη σήμερα στη χώρα είναι οι εξής: Πρώτον, η ποιότητα. Υπάρχει η ποιότητα ως φυσικό στοιχείο που ενσωματώνεται στην ελληνική παραγωγική διαδικασία. Υπάρχει η καινοτομία, όπου εδώ πρέπει να κάνουμε πράγματα σε σχέση με την έρευνα και είμαστε πίσω. Υπάρχουν, επίσης, τα λεγόμενα δίκτυα.

Στη χώρα πάσχουμε σε σχέση με την ισορροπία των δικτύων, δηλαδή τα συγκοινωνιακά δίκτυα, τα ενεργειακά δίκτυα, τα επικοινωνιακά δίκτυα. Για παράδειγμα θα σας πω ως Βουλευτής του Νομού Ηλείας ότι περίπου είμαστε έξω απ' όλα. Το φυσικό αέριο σταματάει στην Πάτρα και στην Τρίπολη, ο σιδηρόδρομος σταμάτησε, η Ολυμπία οδός κινδυνεύει και υπάρχει πρόβλημα. Να τα προβλήματα του μοντέλου με τα ΣΔΙΤ που πρέπει να τα δούμε και να τα προβλέπουμε. Βεβαίως υπάρχουν και τα ζητήματα με το ευρυζωνικό ψηφιακό δίκτυο, κατά πόσο υπάρχει σ' όλη τη χώρα ως υποδομή, διότι για να κάνει κάποιος μία μεγάλη επένδυση, εξετάζει αυτές τις παραμέτρους και όχι μόνο τον οικονομικό φάκελο.

Υπάρχουν προβλήματα σε σχέση με τη Δημόσια Διοίκηση. Πόσο ταχεία είναι η επεξεργασία μίας αίτησης για μία επένδυση, με τι διαφάνεια και με τι αξιοκρατία; Το πρόβλημα της δικαιοσύνης είναι φοβερό. Μην μπλέξει επενδυτής με τη δικαιοσύνη! Τελείωσε, καταστράφηκε. Θα πάρει απάντηση, θα τελεσιδικήσει μετά από τρία ή δεκατρία χρόνια, οπότε έφυγε.

Υπάρχει το πρόβλημα με τη χρήση γης, Κτηματολόγιο με τη ΖΟΕ. Πρέπει να υπάρξει μία συνεννόηση σ' αυτή τη δύσκολη φάση που ζούμε στη χώρα ώστε όλες οι συναρμόδιες πολιτικές να συντείνουν σ' ένα κοινό αποτέλεσμα, δηλαδή να μη δυσκολεύουμε τα πράγματα σήμερα με τη χρήση γης. Υπάρχει ένα πρόβλημα στη χώρα με τη χρήση γης.

Υπάρχουν, επίσης, οι πρώτες ύλες. Αυτό είναι πολύ βασικό. Για να γίνουν επενδύσεις χρειάζονται πρώτες ύλες, λατομικές ζώνες. Μεγάλο κενό και αυτό που υπάρχει. Υπάρχει η εκκρεμότητα του νόμου για την ταχύτητα της διαδικασίας όσον αφορά την αναγνώριση μιας εταιρείας. Ψηφίσαμε το νόμο, αλλά αυτό πρέπει να εφαρμοστεί γρήγορα.

Υπάρχει το ερωτηματικό της φορολογικής σταθερότητας και της σταθερότητας στις εργασιακές σχέσεις. Νομίζω ότι ακούστηκε από προηγούμενο ομιλητή -και δεν θα διαφωνήσω- ότι αν λύναμε όλα αυτά και δεν βάζαμε καθόλου επιδοτήσεις, θα είχαμε προσέλκυση μεγάλων επενδύσεων που έχει ανάγκη σήμερα η χώρα γιατί νομίζω ότι για να έχουμε ένα γρήγορο, χειροπιαστό, ορατό αποτέλεσμα, αυτό που χρειαζόμαστε είναι μεγάλες επενδύσεις.

Αυτήν την ώρα για να γίνουν μεγάλες επενδύσεις χρειάζεται σταθερότητα. Για παράδειγμα, υπάρχουν είκοσι-τριάντα φάκελοι μεγάλων επενδύσεων, σχεδίων που εκκρεμούν για χρόνια. Θα πρέπει ως επισπεύδουσα αρχή η ελληνική πολιτεία, που έχει αγωνία για την οικονομία της χώρας, να πάρει αυτούς τους φακέλους και να πάρει από το χέρι μέσω της αποκέντρωσης, μέσω της Αυτοδιοίκησης και των άλλων συναρμοδίων θεσμών αυτούς τους ανθρώπους που θέλουν να κάνουν αυτές τις επενδύσεις στο πλαίσιο της νομιμότητας και της διαφάνειας, γιατί ο κύκλος της υλοποίησης των επενδύσεων θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας.

Η λειτουργία των επενδύσεων θα φέρει εισόδημα στη χώρα και η χώρα μας έχει πλεονεκτήματα που μπορούν να αξιοποιηθούν. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας είναι το περιβάλλον για τον τουρισμό ψυχαγωγίας και τον οικολογικό τουρισμό. Το περιβάλλον έχει μεγάλα αποθέματα πολλών αποθέματα ενέργειας στην Ελλάδα και πάνω από το έδαφος και υπεράφια και μπορούμε να τα αξιοποιήσουμε. Όταν έχεις φτώχεια, ανοίγεις το μπαούλο να βγάλεις κάτι, να δεις τι έχεις κι εμείς έχουμε σ' αυτήν τη χώρα απόθεμα. Υπάρχει «λίπος» σ' αυτήν τη χώρα και αυτό είναι το «αποκούμπι» μας σ' αυτή τη δύσκολη ώρα και πρέπει να το αξιοποιήσουμε.

Βεβαίως, υπάρχουν και εναλλακτικές μορφές ενέργειας. Πρέπει να πάμε στην «πράσινη» ενέργεια. Υπάρχει ο πολιτισμός. Έχουμε εδώ μεγέθη, όπως είναι τα μνημεία μας, όπως είναι η Αρχαία Ολυμπία, που είναι το μεγαλύτερο, το διεθνές hallmark, το οποίο δεν ξέρουμε τι να το κάνουμε. Έχουμε θησαυρούς και

τους κοιτάζουμε και δεν ξέρουμε τι να τους κάνουμε, διότι υπάρχουν στο κράτος των Αθηνών, που δεν φτάνει ούτε ένα δρόμο για να πηγαίνεις στην Αρχαία Ολυμπία. Πώς θα γίνει αυτό; Δεν μπορεί να αξιοποιήσουμε, λοιπόν, τέτοιους θησαυρούς όταν μένουν κλεισμένοι στο κράτος των Αθηνών διαχρονικά. Δεν γίνεται. Αυτοκτονούμε.

Υπάρχουν άλλα συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως είναι η αγροτική οικονομία. Υπάρχει η μεσογειακή διατροφή, η λεγόμενη ελληνική κουζίνα. Πρόσφατα η UNESCO αναγνώρισε ως αντιπροσωπευτικό δείγμα της μεσογειακής διατροφής –αν δεν κάνω λάθος– κάποιο παρασκεύασμα της γαλλικής κουζίνας. Η κατ' εξοχήν μεσογειακή διατροφή είναι η ελληνική κουζίνα κι εκεί πρέπει να προβάλλουμε τα αγροτικά προϊόντα της Ελλάδας, που έχουν ενσωματώσει, αν θέλετε, φυσική ανωτερότητα λόγω γεωγραφικού μήκους και πλάτους διότι σ' αυτήν τη χώρα που ζούμε υπάρχουν πεντέμισι χιλιάδες είδη φυτών, η μεγαλύτερη βιοποικιλότητα στον κόσμο.

Τέλος, υπάρχει η κοινωνική οικονομία. Πράγματι είμαστε λαός γερασμένος, γιατί ζούμε πολύ κατά μέσο όρο και γιατί δεν έχουμε ανανέωση πληθυσμού μέσω φυσικής διαδικασίας. Μέσω μεταναστευτικού ρεύματος έχουμε, αλλά κι εκεί οι μέσοι όροι ηλικίας είναι υψηλοί. Η κοινωνική οικονομία είναι μία νέα μορφή οικονομικής δραστηριότητας, που χρειάζεται για να στηριχθούν οι άνθρωποι που έχουν προβλήματα κι εκεί βεβαίως μπορεί με την έννοια της καλής επιχειρηματικότητας να έχουμε δραστηριότητα.

Κλείνω, λέγοντας ότι σήμερα η ανάπτυξη είναι το ζητούμενο για να βγούμε απ' αυτήν την κρίση. Αν δεν παράγουμε, δηλαδή, αν δεν έχουμε έσοδα ως εθνική οικονομία για να μπορέσουμε να πληρώσουμε αυτά που χρωνάμε, όλα τα υπόλοιπα δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα. Και να αυξήσουμε τις δόσεις και να πάρουμε άλλη βοήθεια, αυτά είναι ωφέλιμα, αλλά στο βάθος πρέπει κάπου να πληρώσουμε και για να πληρώσουμε πρέπει να έχουμε ανάπτυξη.

Άρα, λοιπόν, το νομοσχέδιο προς αυτήν την κατεύθυνση συντείνει.

Πρέπει, βεβαίως, να γίνουν και οι άλλες ρυθμίσεις, για να μη δημιουργούνται προβλήματα σε ένα σωστό επενδυτή, ώστε να έχουμε σύντομα αποτελέσματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Αντωνακόπουλο, Βουλευτή Ηλείας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει η κ. Έλενα Παναρίτη, Βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ.

Έχετε επτά λεπτά, κυρία Παναρίτη.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, που συζητάμε σήμερα, διαμορφώνει πράγματι ένα νέο, ευνοϊκότερο πλαίσιο για τις επενδύσεις σε μία συγκυρία που η χώρα μας τις έχει απολύτως ανάγκη. Διότι, όπως έχω πει πολλές φορές, η αναπτυξιακή πρόκληση είναι η μεγαλύτερη από όσες έχουμε αντιμετωπίσει και αντιμετωπίζουμε. Είναι η πιο κρίσιμη για το αύριο του τόπου. Είναι αυτή που αν την απαντήσουμε με επιτυχία, μπορεί να μας βγάλει από την υφεσιακή ασφυξία και από το αδιέξοδο. Είναι αυτή που θα κρίνει και τη δημοσιονομική προσαρμογή, αλλά και την κοινωνική συνοχή. Μόνο αν κερδίσουμε το στοίχημα της ανάπτυξης, μπορούμε να κοιτάξουμε ξανά το μέλλον μας με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση.

Ο νέος επενδυτικός νόμος κάνει ένα ακόμα σημαντικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Στοχεύει στην αναθέρμανση της οικονομίας μέσα από την ενίσχυση της επενδυτικής διαδικασίας, δίνοντας έμφαση σε πέντε στόχους: Τη βελτίωση της ποιότητας των επενδύσεων, την αύξηση της παραγωγικότητας, την ενίσχυση της εξωστρέφειας, την οικονομική αποτελεσματικότητα, την περιφερειακή συνοχή.

Είναι ένας νόμος που αλλάζει δραστικά τους κανόνες του παιχνιδιού, που του εκσυγχρονίζει και τους εξυγιάνει, αξιοποιώντας και τα θετικά, αλλά και τα αρνητικά της εμπειρίας του παρελθόντος. Εισάγει το θεσμό του ετήσιου προϋπολογισμού, ο

ο οποίος κατανέμεται στις καλύτερες επενδυτικές προτάσεις, με προκλήσεις που γίνονται δύο φορές το χρόνο.

Τα επενδυτικά σχέδια, που θα υποβάλλονται, θα αξιολογούνται με αντικειμενικά κριτήρια, ώστε να διασφαλίζεται η οικονομική αποτελεσματικότητα και η διαφάνεια. Οι κρατικές ενισχύσεις θα δίνονται με φοροαπαλλαγές και όχι επιδοτήσεις σε σχέση τρία προς ένα.

Επιπλέον, ο νέος νόμος στηρίζει τις επενδύσεις στην τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία, προωθεί την περιφερειακή συνοχή και την πράσινη ανάπτυξη και βοηθάει τη νεανική επιχειρηματικότητα.

Όλα αυτά είναι ασφαλώς κινήσεις αναγκαίες, που μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά στην αναθέρμανση της οικονομίας, δημιουργώντας μία νέα επενδυτική κινητικότητα.

Για να φτάσουμε, όμως, στην αναπτυξιακή έκρηξη, που είναι σήμερα απαραίτητη, χρειάζεται να κάνουμε κι άλλα βήματα. Αποφασιστικά, με απαρέγκλιτη προσήλωση στο στόχο, και χωρίς να διστάσουμε ούτε στιγμή μπροστά στις κατεστημένες αγκυλώσεις και τα στερεότυπα που έρχονται από το παρελθόν.

Πρέπει να αλλάξουμε ριζικά το επενδυτικό κλίμα της χώρας, να δημιουργήσουμε μία καινούργια οικονομική ατμόσφαιρα, φιλική για τις επενδύσεις και για τους επενδυτές, τους Έλληνες, τους ντόπιους και τους ξένους, απλουστεύοντας και επιταχύνοντας δραστικά τις διαδικασίες αδειοδότησης –το δύσκολο είναι να μες στην αγορά, όχι απλά να μείνεις στην αγορά– καταργώντας τα αναχρονιστικά γραφειοκρατικά εμπόδια, παρέχοντας ένα σταθερό φορολογικό πλαίσιο κι ένα προβλέψιμο οικονομικό περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποστηρίζω και υπερψηφίζω το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης, γιατί βάζει σωστά στη θέση τους πολλές ψηφίδες από το νέο ψηφιδωτό που έχει αρχίσει να δημιουργεί η Κυβέρνησή μας.

Χρειάζεται, ωστόσο, να κάνουμε ακόμα πολλά, για να φανεί καθαρά η νέα, μεγάλη αυτή ψηφιδωτή εικόνα, αυτή που θα εμπνεύσει και θα κινητοποιήσει όλες τις παραγωγικές δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας, προβάλλοντας ένα συγκεκριμένο αναπτυξιακό σχέδιο. Αυτή που θα δώσει ανάσα ελπίδας στους πολίτες, δείχνοντάς τους καθαρά ένα δρόμο ανάπτυξης κι ένα δρόμο δημιουργίας, ικανό να διασφαλίσει ένα καλύτερο μέλλον για όλους.

Η χώρα πρέπει να αποκτήσει σαφείς αναπτυξιακούς στόχους, να αποφασίσει επιτέλους τι και πώς θα παράγει, ώστε να αξιοποιήσει τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα και να ανακτήσει τη χαμένη ανταγωνιστικότητά της. Να διαλέξει τις αναπτυξιακές αιχμές που της ταιριάζουν και να συγκεντρώσει σε αυτές όλους τους διαθέσιμους πόρους, οικονομικούς και ανθρώπινους.

Σήμερα δεν είναι πια αρκετό να μιλάμε γενικά και αόριστα για το τεράστιο πολιτιστικό και μνημειακό μας απόθεμα, για τον ήλιο, την άμμο και τη θάλασσά μας, για το μοναδικό στον κόσμο, εξαιρετικό παρθένο ελληνικό ελαιόλαδο, για τα ποιοτικά διατροφικά προϊόντα που βρίσκει κάποιος σε κάθε γωνιά της χώρας μας, για το ταλέντο του Έλληνα στις νέες τεχνολογίες, για τις ανεξάντλητες και παντελώς αναξιοποίητες δυνατότητες προσέλευσης ιατρικού, αθλητικού και εκπαιδευτικού τουρισμού, για την προνομιακή γεωγραφική θέση της Ελλάδας, που μπορεί να την κάνει αναντικατάστατο ενεργειακό κόμβο και περιφερειακό κέντρο του διαμετακομιστικού εμπορίου προς την Ευρώπη.

Όλα αυτά πρέπει να συγκροτηθούν σε ένα ενιαίο σχέδιο εθνικού αναπτυξιακού, αρθρωμένο κατά περιφέρεια, με συγκεκριμένους στόχους και κίνητρα, πράγμα που είναι, προφανώς, συναρμοδιότητα πολλών Υπουργείων.

Στη διαδικασία αυτή μπορεί και πρέπει να συμβάλει καθοριστικά ο νέος θεσμός της αιρετής Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης. Ιδού «πεδίο δόξης λαμπρόν» για τους καινούργιους Περιφερειάρχες που μόλις ανέλαβαν τα καθήκοντά τους!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Έλενα Παναρίτη, Βουλευτή Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει η κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη, ανεξάρτητη Βουλευτής της Α' Αθήνας.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μία εποχή σημαντικών μεταβολών και ουσιαστικών ανατροπών. Τα πάντα αλλάζουν και η κρίση αμφισβητεί θεσμούς, δομές και κυρίαρχες αντιλήψεις. Μαζί με τους δείκτες και τα νούμερα που ανατρέπονται, αλλάζει και μία κυρίαρχη αντίληψη που υπήρχε σε όλη την περίοδο της Μεταπολίτευσης και χαρακτηριζε και χαρακτηρίζει το σύνολο σχεδόν των κομμάτων της Μεταπολίτευσης.

Βασική αντίληψη των παλαιών κομμάτων είναι ότι η οικονομική ανάπτυξη απορρέει από πρωτοβουλίες του κράτους. Είναι αποτέλεσμα επενδυτικών νόμων, που καθορίζουν ποιοι τομείς θα υποστηριχθούν, ποιες περιοχές θα ενισχυθούν, ποιες θα επιβιώσουν κι αν αυτές θα είναι μεγάλες ή μικρές, πράσινες ή κίτρινες ή δεν ξέρω τι άλλο.

Στην ουσία πρόκειται για μία πολιτική φιλοσοφία η οποία διαιωνίζει και διευρύνει την παρέμβαση του κράτους στην αναπτυξιακή λειτουργία της οικονομίας. Αντί να θέτει στο πηδάλιο της οικονομίας τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου, τους ανθρώπους που δημιουργούν και επιχειρούν, που τολμούν να αναλάβουν ρίσκα, καθιστά ρυθμιστές και πρωταγωνιστές τη γραφειοκρατία του δημοσίου.

Εμείς, ως Δημοκρατική Συμμαχία, αρνούμαστε αυτήν την οικονομική φιλοσοφία. Για εμάς η ανάπτυξη δεν είναι αποτέλεσμα νόμων και εγκυκλίων. Και το αποδεικνύει και η αποτίμηση, τελικώς, της τριανταετούς λειτουργίας των αναπτυξιακών νόμων.

Υπάρχουν μέσα στην έκθεση αποτίμησης δύο συμπεράσματα τα οποία δεν πρέπει να αγνοήσουμε.

Το πρώτο αναφέρει ότι με δεδομένους τους πόρους που διατέθηκαν τα τελευταία τριάντα χρόνια -πέντε χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και επτακόσια επενδυτικά σχέδια το χρόνο- το αποτέλεσμα δεν είναι ικανοποιητικό.

Το δεύτερο αναφέρει ότι σ' όλη αυτήν την πορεία των τριάντα χρόνων οι περιφερειακές ανισότητες, τελικώς, αντί να μειωθούν, διευρύνθηκαν. Οι νόμοι λειτουργήσαν υπέρ του κέντρου, της συσσωρευσης στην Αττική και στα μεγάλα κέντρα, με αποτέλεσμα το ΑΕΠ στις ακριτικές περιφέρειες, όπως παραδέχεται η εισηγητική έκθεση, να έχει μειωθεί.

Ας μην κρυβόμαστε, λοιπόν, πίσω από το δάκτυλό μας: Η ανάπτυξη δεν προκύπτει μέσα από γραφειοκρατικές επιδοτήσεις. Για εμάς είναι αποτέλεσμα κυρίως της ολοκληρωτικής και πλήρους απελευθέρωσης των δημιουργικών και παραγωγικών δυνάμεων των Ελλήνων.

Αυτό απαιτεί, βεβαίως, σαρωτικές αλλαγές, μεταρρυθμίσεις σε όλο το εύρος της οικονομικής λειτουργίας. Απαιτεί τη ριζική μείωση του δημόσιου τομέα, την πραγματική κατάργηση των ειδικών προνομίων διαφόρων ομάδων, την εισαγωγή του ανταγωνισμού σ' όλους τους τομείς, την πραγματική λειτουργία των θεσμών, κυρίως του κράτους - δικαίου και την οριστική αποβολή του συντεχνιασμού από την οικονομία και την κοινωνία μας.

Μόνο όταν έχουν υλοποιηθεί όλοι αυτοί οι στόχοι, θα έχει ουσιαστικό νόημα να συζητάμε για κίνητρα. Διότι ας είμαστε ειλικρινείς: Το γεγονός ότι η Ελλάδα βρίσκεται στο τέλος της παγκόσμιας κατάταξης όσον αφορά τη διάθεση των επιχειρήσεων να λειτουργήσουν στη χώρα μας, ασφαλώς και δεν οφείλεται στους επενδυτικούς νόμους που είχαμε.

Οφείλεται στο πλήθος -και συμφωνών εδώ με τον προλαλήσαντα κ. Σιούφα- των αντικινήτρων που έχουμε ως οικονομία. Οφείλεται στο γεγονός -το είπε και πριν η κ. Παναρίτη- ότι για να πάρεις μια άδεια και να ξεκινήσεις μια επιχείρηση χρειάζεσαι ακόμα, σήμερα που μιλάμε, δεκάδες υπογραφές παρά τις καλές προθέσεις και εξαγγελίες όλων των κυβερνήσεων.

Έτσι εξηγείται το ότι παρά τις δήθεν μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές που κάνει η Κυβέρνηση, η Ελλάδα κατρακύλησε, κύριε Υπουργέ, δεκαπέντε θέσεις μέσα σε ένα μόλις χρόνο στο δείκτη οικονομικής ελευθερίας και κατέχει πια την τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το γεγονός ότι περισσότερες από χίλιες πεντακόσιες επιχειρήσεις εγκατέλειψαν την Ελλάδα από το τέλος του περασμένου έτους δεν οφείλεται στην ύπαρξη ή όχι του αναπτυξιακού νόμου, οφείλεται σε μια σειρά από αγκυλώσεις και εμπόδια που κάνουν τη ζωή δύσκολη σε όλους και υπονομεύουν την παραγωγικότητα.

Όλοι γνωρίζουμε ότι το διαρκές κλείσιμο των εμπορικών κέντρων των πόλεων από τις απεργίες κοστίζει ή ότι οι αιφνιδιαστικές ακινητοποιήσεις των μέσων μαζικής μεταφοράς που εμποδίζουν τους εργαζόμενους να πάνε στη δουλειά τους διώχνουν στην ουσία παραγωγικές μονάδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο βήμα πρέπει να είναι να αντιμετωπίσουμε με αποτελεσματικό και αποφασιστικό τρόπο όλο αυτό το πλέγμα αντικινήτρων που έχουν θεσμικό χαρακτήρα, αφορούν τη λειτουργία του δημοσίου και αγγίζουν συμπεριφορές και νοοτροπίες όλων μας.

Για να περάσω στο σχέδιο νόμου που συζητάμε, λέω εξ αρχής ότι είναι θετικό, ότι το σχέδιο κινείται προς την κατεύθυνση υιοθέτησης φορολογικών κινήτρων ως εργαλείων προσέδκουσης και στήριξης επενδυτικών σχεδίων. Βεβαίως, κάνετε δειλά βήματα, επιλέγετε ένα συνδυασμό των φορολογικών κινήτρων με τις επιδοτήσεις και ενισχύσεις. Έχει σημασία η ισορροπία.

Ως γενική αρχή προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι οι επιδοτήσεις πρέπει να είναι χαμηλού ύψους. Η εμπειρία δείχνει ότι η πολιτική των ανεξέλεγκτων μεγάλων επιδοτήσεων δεν απέδωσε. Γι' αυτό πιστεύω ότι το βασικό εργαλείο πρέπει να είναι τα φορολογικά κίνητρα και οι επιδοτήσεις μπορούν, πράγματι, να είναι και κατώτερες του 50%, όπως προβλέπεται, όμως, σε λίγες περιπτώσεις στο σχέδιο νόμου.

Αν πάμε σε χαμηλότερο ύψος επιδοτήσεων, θα υπάρξει μεγαλύτερη διάχυση ευεργετημάτων σε περισσότερα επενδυτικά σχέδια και η εμπλοκή του επιχειρηματία θα είναι πιο ουσιαστική. Πρέπει η υλοποίηση του σχεδίου να βασίζεται, κυρίως, σε ίδιες δυνάμεις για να μην επαναληφθούν τα νοσηρά φαινόμενα του παρελθόντος.

Θεωρώ, επίσης, θετικό το γεγονός ότι κάνετε βήματα προς τα μπρος στον τομέα της επιχειρηματικότητας των νέων και ειδικά το ζήτημα της επιχορήγησης των λειτουργικών δαπανών. Είναι από τις περιπτώσεις που χρειάζεται αυτού του είδους η στήριξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε.

Θα ήθελα να σταθώ, όμως, και στις εμφανείς αδυναμίες του νομοσχεδίου. Στην ουσία ο νόμος είναι ημιτελής. Αναφέρομαι στα τρία προεδρικά διατάγματα, είκοσι τρεις υπουργικές αποφάσεις, εκ των οποίων οι είκοσι μία είναι μεγάλης σημασίας. Κωδικοποιείτε, κύριε Υπουργέ, και αυτό είναι καλό, αλλά δεν είναι επαρκές.

Δηλώσατε, αν κατάλαβα καλά στη Βουλή ότι ο νόμος θα λειτουργήσει το Μάιο του 2011;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Τον Μάρτιο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Τον Μάρτιο του 2011. Θεωρώ ότι με τα προεδρικά διατάγματα, με την ταχύτητα που μέχρι σήμερα κινείται η Κυβέρνησή σας, μάλλον, τον Οκτώβριο το βλέπω.

Δεύτερη αρνητική παρατήρηση είναι ότι παρά το ότι η ρητορική σας μιλάει για εξωστρέφεια των επιχειρήσεων, οι συγκεκριμένες νομοθετικές επιλογές δεν την παρακολουθούν. Απόδειξη ότι η εξωστρέφεια των επιχειρήσεων, ο εξαγωγικός προσανατολισμός της επιχείρησης και η εξαγωγική επίδοση είναι ένα από τα δεκαοκτώ κριτήρια που αναφέρετε στο νομοσχέδιο. Δεν γίνεται, όμως, με αυτήν τη λογική τη διαφορά και το άλμα προς τα εμπρός. Δεν στηρίζεις έτσι τις εξαγωγικές επιχειρήσεις. Κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να το ξανακοιτάξετε.

Τρίτη παρατήρηση είναι ότι με το σχέδιο νόμου δεν αντιμετωπίζετε τις μεγάλες αδυναμίες που είχαν οι προηγούμενοι αναπτυξιακοί νόμοι. Διατηρείτε όλες σχεδόν τις γραφειοκρατικές δομές, ευρεία εμπλοκή πολλών υπηρεσιών. Και παρά το γεγονός ότι αντιλαμβάνεστε την ανάγκη να υπάρξουν ευέλικτα σχήματα και διαδικασίες, οι κατηγορίες επενδύσεων που καθιερώνετε είναι ο ορισμός της ασάφειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατηγοριοποίηση των ενισχυμένων επενδύσεων γενικής επιχειρηματικότητας, τεχνολογικής ανάπτυξης ή περιφερειακής συνοχής είναι μνημείο αοριστολογίας.

Επίσης, ο επιχειρηματικός κόσμος της χώρας περίμενε να επιλυθούν μέσω του νέου νόμου βασικά προβλήματα, τα οποία ήταν

προβλήματα των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων. Οι διαδικασίες αξιολόγησης και ελέγχου, οι διαδικασίες πληρωμών, καθώς και το γενικότερο σύστημα διαχείρισης, ενώ θα έπρεπε να είναι ζητήματα, τα οποία λογικά έπρεπε να περιέχονται στον κορμό του νέου νόμου, εντούτοις διαπιστώνουμε τη μετάθεση της επίλυσής τους μέσω των υπουργικών αποφάσεων.

Τέλος, θα αναφερθώ στον περιφερειακό χαρακτήρα του αναπτυξιακού νόμου. Παρ' ότι προβλέπεται ειδική κατηγορία επενδύσεων περιφερειακής συνοχής η διάσταση είναι ασθενής. Απουσιάζει πλήρως οποιαδήποτε δράση για μετεγκατάσταση επιχειρήσεων από τα αστικά κέντρα προς τη περιφέρεια, όπως επίσης είναι αδύναμες οι προβλέψεις για τις επιχειρήσεις που βρίσκονται στις παραμεθόριες περιοχές, όπου καταγράφεται η πιο ισχυρή τάση φυγής των επιχειρήσεων.

Θα ήθελα τέλος να επισημάνω ότι πρέπει σε νομούς, όπου υπάρχει ισχυρή παρουσία της ΔΕΗ, να υπάρξει διόρθωση του ΑΕΠ των περιοχών αυτών, διότι δημιουργούνται πλασματικά δεδομένα του ρυθμού ανάπτυξής του και δεν λαμβάνεται υπ' όψιν η περιβαλλοντική επιβάρυνση. Αναφέρομαι στους Νομούς Κοζάνης, Αρκαδίας, Φλώρινας και Εύβοιας, όπου το ΑΕΠ εμφανίζεται πιο ψηλό από αυτό που είναι στην πραγματική οικονομία της περιοχής. Δείτε το, έχει σημασία, γιατί για τους συγκεκριμένους νομούς η ΔΕΗ αποτελεί στην ουσία μονοκαλλιέργεια και δημιουργεί στρεβλώσεις και ανισότητες.

Κύριε Υπουργέ, με το σχέδιο του αναπτυξιακού νόμου κάνετε βήματα. Απλώς κατά τη γνώμη μας είναι δειλά. Χρειάζεται μεγαλύτερη τόλμη και βούληση ανατροπής των αντικινήτρων, των εμποδίων, των δυσλειτουργιών που υπάρχουν στην ελληνική οικονομία. Η κατάργηση, κύριε Υπουργέ, των αντικινήτρων -αργήσαμε όλοι τριάντα χρόνια, γιατί τα δημιουργήσαμε- από μόνη της θα δώσει πολύ μεγαλύτερη αύξηση στο ΑΕΠ από ότι οποιοσδήποτε αναπτυξιακός νόμος.

Εμείς, παρά τις παρατηρήσεις μου τις αρνητικές, θεωρούμε το νομοσχέδιο προς θετική κατεύθυνση και θα το ψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τη κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη, Ανεξάρτητη Βουλευτή Α' Αθήνας.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία βρίσκεται σήμερα στην πιο δύσκολη φάση των τελευταίων δεκαετιών εξαιτίας των δομικών προβλημάτων και του μοντέλου ανάπτυξης που επέβαλαν οι επιλογές μας.

Η οικονομική κρίση χτύπησε και τη δική μας πόρτα. Απότομα και με επώδυνο τρόπο, η πορεία ανάπτυξης της χώρας διακόπηκε αναδεικνύοντας τα δομικά και δημοσιονομικά της προβλήματα. Η οικονομική κρίση με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο έφερε στην επιφάνεια τα αποτελέσματα των επιλογών μας.

Η αύξηση του ΑΕΠ στηρίχτηκε, κυρίως, στην αύξηση της κατανάλωσης, λόγω της μείωσης των επιτοκίων και της απελευθέρωσης του τραπεζικού συστήματος. Η αύξηση των επενδύσεων, κυρίως του δημόσιου τομέα, στηρίχτηκε στα κοινοτικά κονδύλια και οι επενδύσεις στην αγορά κατοικίας στην αύξηση των στεγαστικών δανείων. Η αύξηση της ζήτησης στάθηκε κυρίως σε εισαγόμενα αγαθά με αποτέλεσμα τη συρρίκνωση των βασικών παραγωγικών τομέων της ελληνικής οικονομίας από τη μια πλευρά και τη συμβολή μας στην ανάπτυξη των οικονομιών άλλων χωρών από την άλλη.

Η αναπτυξιακή μας πολιτική όλο αυτό το χρονικό διάστημα της αύξησης του εθνικού προϊόντος αποδεικνύεται, δυστυχώς, ότι δεν στόχευε στη βιώσιμη ανάπτυξη της παραγωγικής εγχώριας δραστηριότητας. Δεν στήριξε υγιή επιχειρηματικά σχέδια με σοβαρές προοπτικές οικονομικής απόδοσης. Αντίθετα, παρέμεινε στη λογική της ανεξέλεγκτης απορρόφησης πόρων με αποτέλεσμα την επιδότηση ημετέρων, την πρωτοδότηση της εσωστρέφειας και την επιχορήγηση της εύκολης προσπάθειας και του παρασιτισμού.

Ουσιαστικά, για την ενίσχυση των επενδύσεων και της οικονομικής ανάπτυξης σπαταλήθηκαν πολύτιμοι πόροι με μικρό θετικό αντίκρυσμα. Οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν δεν έφεραν θετικά

αποτελέσματα τόσο στην αναπτυξιακή, όσο και στην περιφερειακή τους διάσταση. Το ειδικό βάρος της Αττικής στην εθνική οικονομία αυξήθηκε δραματικά, ενώ επιδεινώθηκε η θέση των πλέον αδύναμων περιφερειών της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια για την επανekκίνηση της οικονομίας γίνεται ακόμα πιο επιτακτική και αναγκαία σήμερα. Χρειάζεται να στηριχθούμε και να στηρίξουμε τους πολίτες που παράγουν και δημιουργούν, τους νέους που έχουν ιδέες και μπορούν με ταχύτητα να κατακτήσουν το μέλλον, την υγιή επιχειρηματικότητα που θα δώσει σταθερές θέσεις εργασίας και θα εκμεταλλευτεί δυναμικά τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα.

Το νομοσχέδιο για την ενίσχυση των ιδιωτικών επενδύσεων, την οικονομική ανάπτυξη, την επιχειρηματικότητα και την περιφερειακή συνοχή που συζητάμε σήμερα διαγράφει την ξεπερασμένη πολιτική των επιχορηγήσεων και ενισχύει βιώσιμες επενδύσεις υψηλής οικονομικής απόδοσης με φοροαπαλλαγές, ευνοϊκά δάνεια και ενισχύσεις κεφαλαίου σε επιλεγμένες παραγωγικές δραστηριότητες.

Με το νέο επενδυτικό νόμο ενισχύονται ανταγωνιστικά και βιώσιμα σχέδια που διαθέτουν τεκμηριωμένες προοπτικές κερδοφορίας. Στηρίζονται επιχειρηματικές δραστηριότητες που επενδύουν στην τεχνολογική ανάπτυξη, στην έρευνα και στην καινοτομία. Προωθούνται επενδυτικές πρωτοβουλίες που αξιοποιούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των τοπικών οικονομιών και συμβάλλουν στην άμβλυνση των περιφερειακών ανισοτήτων. Αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερο τρόπο και ειδικό καθεστώς επενδύσεις που αφορούν στην επιχειρηματικότητα των νέων, στα μέγιστα επενδυτικά σχέδια, στα ολοκληρωμένα επιχειρηματικά σχέδια για τον τεχνολογικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων και στις επενδύσεις συνέργειας και δικτύωσης. Θεσμοθετείται ο ετήσιος προϋπολογισμός και προσδιορίζονται οι διαθέσιμοι πόροι τόσο για το σύνολο των επενδύσεων, όσο και ανά κατηγορία επένδυσης, το είδος της δραστηριότητας και γεωγραφικής περιφέρειας. Διασφαλίζεται η αντικειμενική αξιολόγηση με μετρήσιμα κριτήρια επιλογής. Επιτυγχάνεται η απόλυτη διαφάνεια και επιλέγονται τα επιχειρηματικά σχέδια που πραγματικά μπορούν να προσδώσουν ισχυρή αναπτυξιακή ώθηση.

Κύριε Υπουργέ, στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στην ενίσχυση των επενδύσεων, στον αγροδιατροφικό τομέα. Στο πλαίσιο αυτό, μέλημά μας θα πρέπει να είναι η εξασφάλιση διατροφικής επάρκειας και η προστασία της αγροτικής γης από την εγκατάλειψη και την απερίχμωση. Αυτά μπορούν να επιτευχθούν με την υποστήριξη επενδύσεων. Σας διαβεβαιώνω ότι υπάρχει σημαντικό ενδιαφέρον στον αγροτικό κόσμο για τέτοιου είδους επιχειρηματικές δράσεις.

Για το λόγο αυτό, θεωρώ ότι πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στον τομέα που μπορεί να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης καθώς υπάρχει αυξανόμενη ζήτηση, εγχώρια αλλά και παγκόσμια, για ποιοτικά αγροτικά προϊόντα με συγκεκριμένη ταυτότητα. Αυτή πρέπει να είναι -και αυτή είναι- η στόχευση της νέας αναπτυξιακής πολιτικής και του νέου επενδυτικού νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποτελεσματικότητα ενός νόμου κρίνεται πρωτίστως και από τον τρόπο εφαρμογής του. Είναι αναγκαία η δημιουργία του μηχανισμού που αρχικά θα επιλέγει τα επενδυτικά σχέδια και στη συνέχεια θα παρακολουθεί την εφαρμογή και την εξέλιξή τους σε βιώσιμες επιχειρήσεις. Στο στάδιο αυτό θα πρέπει να μεριμνήσουμε για τον καλύτερο συντονισμό των ενεργειών και την τήρηση του χρονοδιαγράμματος υλοποίησης της επένδυσης. Είναι γνωστό σε όλους μας ότι κατά το παρελθόν πολλά υποσχόμενες επενδύσεις εγκαταλείφθηκαν εξαιτίας τέτοιων αδυναμιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό της ομιλίας μου να απευθυνθώ στον κύριο Υπουργό και να θέσω ένα ειδικό θέμα που κατά τη γνώμη μου χρειάζεται να τύχει ιδιαίτερης προσοχής.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, στις διατάξεις του νέου επενδυτικού νόμου περιλαμβάνεται στα γενικά επενδυτικά σχέδια ο τομέας των επενδυτικών σχεδίων περιφερειακής συνοχής όπου πολύ σωστά ενισχύονται επιχειρηματικές δραστηριότητες που αξιοποιούν τα τοπικά, ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, αντιμετωπίζουν

τοπικές ανάγκες και περιφερειακά προβλήματα. Στη χώρα μας σήμερα υπάρχουν και λειτουργούν σε ορεινές περιοχές –όπως και στην περιοχή από όπου προέρχομαι στα Καλάβρυτα- χιονοδρομικά κέντρα. Το σύνολο των χιονοδρομικών κέντρων είναι είκοσι ένα από τα οποία τα δεκαεπτά είναι παλιές δημοτικές επιχειρήσεις που με το νέο κώδικα μετατράπηκαν σε ανώνυμες εταιρείες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τα χιονοδρομικά κέντρα αυτά κατά γενική παραδοχή έχουν προσφέρει σημαντικά στην τοπική οικονομία και στην ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής. Οι επιχειρήσεις αυτές –γιατί ουσιαστικά για επιχειρήσεις πρόκειται- διέπονται από ένα νομικό καθεστώς, το οποίο δεν τους επιτρέπει να ενταχθούν στον επενδυτικό νόμο και να καλύψουν με τον τρόπο αυτό τις ανάγκες εκσυγχρονισμού και ποιοτικής αναβάθμισής τους. Θεωρώ περιττό να σας αναφέρω ότι οι ανάγκες εκσυγχρονισμού είναι επιτακτικές λόγω μάλιστα και των καιρικών συνθηκών, των περιβαλλοντικών αλλαγών που έχουμε στη χώρα μας. Έχουν ανάγκη άμεσα να προχωρήσουν σε επενδύσεις, να παράγουν τεχνητό χιόνι, διότι αλλιώς θα κλείσουν. Αυτή η επένδυση είναι μεγάλου κόστους. Πρέπει να δούμε με τι τρόπο μπορούμε αυτές τις επιχειρήσεις να τις χρηματοδοτήσουμε, επειδή από κανέναν άλλο φορέα δεν χρηματοδοτούνται ούτε από το ΕΣΠΑ ούτε από την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Πιστεύω ότι πρέπει να εξετάσετε το θέμα αυτό και να δώσετε μια λύση σε έναν τομέα οικονομικής δραστηριότητας σημαντικό τόσο για τις τοπικές κοινωνίες, όσο και για την περιφερειακή ανάπτυξη και τον χειμερινό τουρισμό στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Παπαδόπουλο Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου κ. Μαρία Σκραφνάκη για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από περίπου ένα χρόνο που το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας η κατάσταση της οικονομίας μας βρισκόταν στα πρόθυρα της ολοκληρωτικής κατάρρευσης. Ήμασταν τότε μια χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, μια χώρα αναξιόπιστη, αφερέγγυα, με τεράστιο χρέος με το μεγαλύτερο έλλειμμα στην Ευρωζώνη σε σχέση με το ποσοστό του ΑΕΠ, με αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, με ύφεση, με ανεργία, μια χώρα χωρίς ανταγωνιστική παραγωγή, με εισαγωγές σε πολλούς τομείς ακόμα και στα τρόφιμα.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ήταν αυτή που έφερε τη χώρα σε αυτό το σημείο. Το πρώτο μέλημα του ΠΑΣΟΚ όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας ήταν να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της και να σώσει την Ελλάδα από τη βέβαιη χρεοκοπία που οδηγούνταν. Ευτυχώς ο Πρωθυπουργός της χώρας ανέστρεψε τη διαφαινόμενη πορεία πείθοντας τους εταίρους μας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να χορηγήσουν το μεγαλύτερο δάνειο -110 δισεκατομμύρια ευρώ- που πήρε ποτέ η χώρα. Έτσι σώθηκε η χώρα μας και με τις θυσίες βέβαια και του ελληνικού λαού. Πρέπει όμως και να σκεφτόμαστε, τι θα είχε συμβεί αν είχαμε πτωχεύσει.

Επαληθεύτηκε ακόμη ο Πρωθυπουργός για τις κερδοσκοπικές επιθέσεις και σε άλλες χώρες της Ευρωζώνης και κατάφερε να γίνει δεκτή η πρότασή του για τη δημιουργία μόνιμου μηχανισμού στήριξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πιστεύουμε ότι θα ευοδωθεί και ο αγώνας που κάνει για την έκδοση ευρωομολόγου, ώστε να θωρακιστούμε περισσότερο όλες οι αδύναμες χώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φέτος το βάρος μας πρέπει να πέσει στην αναθέρμανση της οικονομίας και στην ανάπτυξη που είναι προϋπόθεση για την έξοδο της οικονομίας από την κρίση. Η αναπτυξιακή επανεκκίνηση με την προώθηση βιώσιμων επενδύσεων είναι επιτακτική ανάγκη για την ικανοποίηση της οποίας απαιτούνται συντονισμένες παρεμβάσεις με στόχο την αύξηση

της παραγωγικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της περιφερειακής συνοχής.

Χαίρομαι, κύριε Υπουργέ, που κατατέθηκε επιτέλους ο νέος αναπτυξιακός νόμος για την προώθηση των ιδιωτικών επενδύσεων, διότι μέσω των ιδιωτικών επενδύσεων θα έχουμε επανεκκίνηση και αναθέρμανση της οικονομικής ανάπτυξης και μείωση της ανεργίας.

Το νέο καθεστώς ενισχύσεων προς τις ιδιωτικές επενδύσεις που εισάγεται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου περιλαμβάνει βασικά κριτήρια οικονομικής αποτελεσματικότητας, ακολουθεί ένα συγκροτημένο σχεδιασμό περιφερειακής ανάπτυξης, εισάγει συγκεκριμένους κανόνες εφαρμογής και αναπτύσσεται σε στάδια που είναι εκ των προτέρων προσδιορισμένα.

Ο αναπτυξιακός νόμος αφορά όλες τις μορφές επιχειρηματικής δραστηριότητας πλην όσων απαγορεύονται ρητά από την κοινοτική νομοθεσία ή ότι δεν πληρούν τα σχέδια και τα στοιχεία που εμπεριέχονται στους σκοπούς του αναπτυξιακού νόμου. Ο υπό συζήτηση επενδυτικός νόμος προβλέπει τρεις γενικές και τέσσερις ειδικές κατηγορίες επενδυτικών στοιχείων και αντίστοιχα καθεστώτα επενδύσεων.

Τα γενικά καθεστώτα επενδύσεων ενισχύουν ανταγωνιστικά και βιώσιμα επενδυτικά σχέδια με προοπτικές κερδοφορίας, στηρίζουν τις επενδύσεις στην τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία, προωθούν την περιφερειακή συνοχή και την πράσινη ανάπτυξη και βελτιώνουν την επιχειρηματικότητα και την ποιότητα των επενδυτικών αποφάσεων.

Τα ειδικά καθεστώτα επενδύσεων αντιμετωπίζουν ειδικότερες προκλήσεις της αναπτυξιακής διαδικασίας και αντιστοιχούν σε τομείς στους οποίους δίδεται ιδιαίτερη έμφαση. Αφορούν τη νεανική επιχειρηματικότητα, τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια, τα ολοκληρωμένα πολυετή επιχειρηματικά σχέδια για τον τεχνολογικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό μονάδων και τις επενδύσεις συνέργειας και δικτύωσης.

Τα παραπάνω καθεστώτα συνδυάζουν μια σειρά από μέσα ενίσχυσης, όπως φοροαπαλλαγές, επιχορηγήσεις κεφαλαίου και επιδοτήσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης, ανάλογα με την αναπτυξιακή στόχευση του καθενός.

Παράλληλα, ενεργοποιείται το ΕΤΕΑΝ για τη μόχλευση της εγχώριας αγοράς κεφαλαίων και την άμεση εξασφάλιση ρευστότητας στην αγορά με τη χορήγηση επιδοτούμενων δανείων σε επιχειρήσεις. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, δημιουργείται ένα πλέγμα επενδυτικών ευχερειών, που δίνει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να συνδυάζουν φοροαπαλλαγές με επιχορηγήσεις κεφαλαίων, επιδοτήσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης και επιδοτούμενα δάνεια από το ΕΤΕΑΝ.

Επίσης, η χώρα χωρίζεται σε τρεις ζώνες περιφερειακών ενισχύσεων και οι επιχειρήσεις διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες ανάλογα με το μέγεθός τους, σε μεγάλες, μεσαίες, μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις. Το ποσοστό ενίσχυσης κάθε επενδυτικού σχεδίου εξαρτάται από το μέγεθος της επιχείρησής και τον τόπο υλοποίησής τους και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του επενδυτικού κόστους του συνολικού σχεδίου.

Ιδιαίτερα με το νέο αναπτυξιακό νόμο ενισχύονται τα επιχειρηματικά σχέδια των νέων με την ίδρυση και λειτουργία μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, στο εταιρικό κεφάλαιο των οποίων συμμετέχουν με ποσοστό άνω του 50% φυσικά πρόσωπα μέχρι σαράντα ετών. Αυτές οι επιχειρήσεις των νέων έχουν ιδιαίτερα προνομιακή αντιμετώπιση, γιατί για πέντε χρόνια η ενίσχυσή τους υπολογίζεται στο σύνολο των δαπανών τους, δηλαδή και στις δαπάνες λειτουργίας τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νέο νόμο ο κάθε επιχειρηματίας θα γνωρίζει πλέον μέσα σε ένα εξάμηνο τι θα εισπράξει, πότε θα το εισπράξει και πώς μπορεί να συνυπολογίσει την ενίσχυσή στα επενδυτικά του σχέδια.

Επίσης, τίθενται καθαροί κανόνες διαχείρισης, διότι υπάρχει ετήσιος προϋπολογισμός για κάθε πρόγραμμα και αδιάβλητη βαθμολογική κατάσταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επιπλέον, ενισχύονται η εξωστρέφεια, η καινοτομία, οι επενδύσεις υψηλής καινοτομίας και μεγάλης προστιθέμενης αξίας.

Κύριε Υπουργέ, για την ιδιαίτερη πατρίδα μου, το Ηράκλειο και γενικότερα για τα νησιά που αποτελούν τουριστικό προορισμό κάθε καλοκαίρι ο νόμος εξαιρεί τα ενοικιαζόμενα δωμάτια, τα ενοικιαζόμενα επιπλωμένα διαμερίσματα και τις επενδύσεις σε ξενοδοχεία κατηγορίας κάτω των τεσσάρων αστέρων. Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό δεν βοηθά τον τουρισμό, διότι πρέπει να υπάρχουν και τα ενοικιαζόμενα δωμάτια και τα επιπλωμένα διαμερίσματα και τα ξενοδοχεία που είναι κατώτερα των τεσσάρων αστέρων, αρκεί αυτά να είναι εκσυγχρονισμένα, δηλαδή καθαρά και σύγχρονα. Γι' αυτό πρέπει, κύριε Υπουργέ, να το ξαναδείτε και να υπαχθούν και αυτές οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, τουλάχιστον, για τον εκσυγχρονισμό των υπαρχόντων.

Επίσης, το ίδιο πρέπει να γίνει και για τα κέντρα αποθεραπείας και αποκατάστασης μονάδων παροχής στέγης αυτόνομης διαβίωσης σε άτομα με ειδικές ανάγκες, που ενώ υπήρχαν ως επενδύσεις στο σχέδιο που είχε τεθεί σε διαβούλευση, εξαιρέθηκαν, αν και παρέμειναν οι επενδύσεις στον τουρισμό υγείας.

Τέλος, πρέπει να επισπευστεί η αξιολόγηση και η ένταξη των αιτήσεων των επενδυτικών σχεδίων που έχουν ήδη υποβληθεί στην προηγούμενη περίοδο στο Υπουργείο σας και να δοθούν σιγά-σιγά -διότι καταλαβαίνω ότι δεν έχουμε χρήματα- οι επιχορηγήσεις στις ήδη ενταγμένες και υλοποιημένες επενδύσεις. Αυτό θα ήταν μια μεγάλη βοήθεια στις υπάρχουσες επιχειρήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, διότι η χώρα μας χρειάζεται να επανέλθει σε τροχιά οικονομικής ανάπτυξης για να ξεπεράσει την κρίση την οποία βιώνουμε όλοι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτή Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Μακρυπιδης, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ζητούμενο σήμερα όσο ποτέ άλλοτε και για την κοινωνία και για την οικονομία, αλλά και για την αγορά είναι η ανάπτυξη. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο μιας πρωτόγνωρης παγκόσμιας δημοσιονομικής και οικονομικής κρίσης. Μεσοσύσης αυτής της περιόδου, έρχεται η Κυβέρνηση και παίρνει σοβαρές νομοθετικές πρωτοβουλίες και εφαρμόζει πολιτικές που αποτελούν το ισχυρό αντίδοτο για την αντιμετώπιση αυτής της πρωτόγνωρης δημοσιονομικής και οικονομικής κρίσης. Η Κυβέρνηση έρχεται με μια σειρά πρωτοβουλιών και δημιουργεί ένα νέο ελκυστικό επενδυτικό περιβάλλον και είμαστε βέβαιοι ότι με αυτές τις νομοθετικές πρωτοβουλίες θα έχουμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα, που σίγουρα θα μας οδηγήσουν σε έξοδο από τη δημοσιονομική και οικονομική κρίση.

Με τις νομοθετικές αυτές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης θα επιδιώξουμε την αναστροφή του αρνητικού κλίματος όσον αφορά και τον τομέα της απασχόλησης. Και όχι μόνο αυτό, αλλά στο σχεδιασμό είναι και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, καθώς και η βελτίωση του επιπέδου διαβίωσης των πολιτών.

Και εδώ μπαίνει το ερώτημα, το οποίο μάλιστα τέθηκε κατ' επανάληψη από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης ένθεν και ένθεν: Πώς αυτές οι νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης θα είναι κάτι το διαφορετικό απ' αυτό που είχαμε μέχρι σήμερα; Πέρα από την κριτική του γιατί καθυστερήσαμε, στην οποία και θα επανέλθω, το διαφορετικό είναι γιατί σήμερα δημιουργούμε αυτό το νέο ελκυστικό επενδυτικό περιβάλλον με μια σειρά από συγκεκριμένες αποτελεσματικές παρεμβάσεις και μάλιστα όχι απλώς σε επίπεδο νομοθετικών πρωτοβουλιών. Πρόκειται, δηλαδή, για ουσιαστικές αποτελεσματικές παρεμβάσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας υπενθυμίσω τα εξής: Αυτή η Κυβέρνηση, πριν από λίγο χρονικό διάστημα, με συγκεκριμένο νομοσχέδιο αντιμετώπισε ουσιαστικά και εξακολουθεί να αντιμετωπίζει το θέμα της γραφειοκρατίας όσον αφορά τις επενδύσεις. Αντιμετωπίζει ουσιαστικά το ζήτημα που έχει να κάνει με την κα-

θυστέρηση έναρξης και λειτουργίας των επιχειρήσεων. Ακριβώς προς αυτήν την κατεύθυνση ψηφίσαμε το νομοσχέδιο για τις μεγάλες και γρήγορες επενδύσεις, το γνωστό fast track.

Φυσικά, επειδή πιστεύουμε ότι η όποια προσπάθεια ανάπτυξης θα πρέπει να έχει το στοιχείο της ισομερούς ανάπτυξης και δεν μπορεί να υπάρξει περιφερειακή ανάπτυξη εάν δεν αλλάξει και η δομή του κράτους, προς αυτήν την κατεύθυνση ψηφίσαμε και τη νέα αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης.

Αυτά, για να απαντήσουμε σε όσους μας έκαναν κριτική γιατί επί δεκαπέντε μήνες δεν ψηφίσαμε έναν αναπτυξιακό νόμο, τον όποιον αναπτυξιακό νόμο. Δεν είναι αυτοσκοπός ο νόμος, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Αναπτυξιακό νόμο είχαμε και το 2008 και το 2009. Και ερωτώ: Πόσες επενδύσεις έγιναν; Τι ανάπτυξη είχαμε αυτά τα δύο τελευταία χρόνια; Ποιες νέες θέσεις εργασίας είχαμε; Δεν ήταν αποτελεσματικός ο νόμος που υπήρχε, ακριβώς γιατί έλειπαν τα προηγούμενα σοβαρά μέτρα, τα οποία έπρεπε να υπάρξουν, προκειμένου να αλλάξει γενικότερα το επενδυτικό περιβάλλον και να γίνει ελκυστικό στις νέες επενδύσεις.

Μην κρυβόμαστε, κυρίες και κύριοι, η συγκεκριμένη δημοσιονομική και γενικότερα οικονομική κρίση έχει να κάνει και με την κρίση του τραπεζικού συστήματος. Πιστεύει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα ότι μπορούμε να προχωρήσουμε στην ανάπτυξη της χώρας με το όποιο νομοθέτημα, εάν δεν στηρίξει αυτήν την προσπάθεια το τραπεζικό σύστημα, λαμβανομένης μάλιστα υπ' όψιν της κρίσης την οποία διέρχεται;

Και γι' αυτό αυτή η Κυβέρνηση σ' αυτήν την κατεύθυνση, προκειμένου να βάλει πραγματικά το τραπεζικό σύστημα μοχλό και πυλώνα για την ανάπτυξη της χώρας, δημιούργησε τις προϋποθέσεις, στηρίζοντας το τραπεζικό σύστημα με 27 δισεκατομμύρια ευρώ αύξηση των εγγυήσεων, αλλά και με τη δημιουργία του Ενιαίου Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στην προσπάθεια, όχι μόνο να στηρίξουμε αυτό καθ' αυτό το τραπεζικό σύστημα, αλλά να το διευκολύνουμε, ούτως ώστε την επόμενη της ψήφισης του νόμου να είναι έτοιμο να στηρίξει πραγματικά τις νέες επενδύσεις και τις νέες προϋποθέσεις που δημιουργούνται μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Κι όχι μόνο κινηθήκαμε σε επίπεδο συγκεκριμένων πολιτικών πρωτοβουλιών, αλλά πήραμε και πιο απτά μικρά, αλλά ουσιαστικά μέτρα, που δείχνουν το στίγμα της προθέσής μας, να γυρίσουμε επιτέλους σελίδα από την οικονομική διαχείριση, από τη δημοσιονομική διαχείριση και να πάμε στην αναπτυξιακή προοπτική.

Έτσι, κυρίες και κύριοι, πριν από λίγο καιρό ψηφίσαμε -στηρίζοντας τις επιχειρήσεις, προκειμένου να δημιουργήσουν κέρδη μειώνοντας το συντελεστή των αδιανέμητων κερδών από το 24% στο 20% και κάνοντας σοβαρό διαχωρισμό των κερδών που πάνε για κατανάλωση των μετόχων από τα κέρδη που πάνε στην επιχείρηση, προκειμένου να επενδυθούν και να βελτιώσουν την απόδοση των επιχειρήσεων και όσον αφορά τις υπηρεσίες, αλλά και όσον αφορά τα παραγόμενα προϊόντα. Επίσης, είχαμε και μείωση συντελεστών στο φόρο προστιθέμενης αξίας, παρά τις οξύτατες ανάγκες των εσόδων από 11% σε 6,5% στον τουρισμό και με αναστολή για δύο χρόνια εφαρμογής του «πόθεν έσχες» για την πρώτη κατοικία στην ίδια ακριβώς λογική, να τονώσουμε μέσα σ' αυτήν την κρίση, την αγορά γύρω από την οικοδομή. Και θα μου πείτε και εύλογα, όλα αυτά είναι σωστά, είναι αρκετά; Όχι. Χρειάζονται και μια σειρά πρόσθετα μέτρα και νομίζω ότι ήδη η Κυβέρνηση και συγκεκριμένα η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομίας και Ανταγωνιστικότητας είναι σ' αυτήν την κατεύθυνση, γιατί τις αμέσως προσεχείς ημέρες φέρνει για συζήτηση και το δεύτερο νομοσχέδιο μέσα από τη δημιουργία του Εθνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σ' ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα δεχθώ ότι μέχρι σήμερα οι αναπτυξιακοί νόμοι και τα μέτρα προς αυτήν την κατεύθυνση είχαν πενιχρά αποτελέσματα, όσον αφορά το θέμα της απασχόλησης. Σίγουρα δεν επιτεύχθηκε ο στόχος, που ήταν η διευρυνση της παραγωγικής βάσης και φυσικά και η δημιουργία ανταγωνιστικής οικονομίας στη χώρας μας. Θα έλεγα, όμως, ότι επιπρό-

σθετα οξύνθηκαν και οι ενδοπεριφερειακές αντιθέσεις. Άρα, με αυτά κατά νου ερχόμαστε σήμερα να αλλάξουμε αυτήν την εικόνα, να αλλάξουμε αυτήν την πορεία, να αλλάξουμε αυτόν το ρου, όσον αφορά την προσπάθεια για την ανάπτυξη της χώρας. Και είναι περιττό, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, να σας πω ότι η Ελλάδα γέρνει ανατολικά. Υπάρχει ετεροβαρής ανάπτυξη. Είναι τα στοιχεία γνωστά σε σχέση με ποια ήταν η συμμετοχή στο ΑΕΠ και η συμβολή των πέριξ της Αττικής και της Θεσσαλονίκης πριν από τριάντα χρόνια και ποια είναι σήμερα. Έχει οξυνθεί, σε σχέση τουλάχιστον με τη δυτική Ελλάδα και άλλες περιοχές. Θέλω να πιστεύω ότι ο νέος επενδυτικός νόμος που καινοτομεί σε μια σειρά ζητήματα, θα έρθει ακριβώς για να λύσει και αυτά τα μεγάλα προβλήματα των ενδοπεριφερειακών αντιθέσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως εκ τούτου, το νομοσχέδιο αυτό είναι κατά τη γνώμη μου απαίτηση των καιρών, γι' αυτό ανταποκρίνεται και η Κυβέρνηση. Είναι συμβατό με τις σημερινές δύσκολες δημοσιονομικές και οικονομικές ανάγκες. Είναι, όμως, αποδεκτό από τις παραγωγικές τάξεις και από την αγορά και ως εκ τούτου, αυτό που απομένει σε όλους μας είναι η ψήφιση και η εφαρμογή του στο σύνολό του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρέα Μακρυπιδή, Βουλευτή Απωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, Βουλευτής Αθήνας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι Υφυπουργοί, θα είμαι πολύ ειλικρινής μαζί σας. Αντιλαμβάνομαι και το ότι είστε καλόπιστοι άνθρωποι και το ότι έχετε τις καλές προθέσεις, που όλοι πρέπει να έχουμε στο Κοινοβούλιο, για να βοηθήσουμε τη χώρα σε μία κρίσιμη περίοδο. Άρα, αυτό σας το πιστώνουμε σαν θέση αρχής. Το ερώτημα -για να απαντήσω και στον προλαλήσαντα συνάδελφό- είναι: Αυτό το νομοσχέδιο θα συμβάλει πράγματι στο να λυθούν τα προβλήματα που έχει η χώρα μας σήμερα;

Παραδείγματος χάριν, άκουσα τον κ. Μακρυπιδή που είπε προηγουμένως για τους αναπτυξιακούς νόμους της εποχής Καραμανλή και τι επενδύσεις έφεραν το 2008 και το 2009. Αντιγράφω αυτά που είπατε στην ομιλία σας. Εγώ θα αντιστρέψω το ερώτημα: Ο νόμος Κατσέλη για την άρση του καμποτάζ, που ψηφίσαμε τον Ιούλιο εδώ και που εδώ μας ανακήρυξε η Υπουργός, αν θυμάστε, πόσο θα ωφελήσει άμεσα τις επενδύσεις στο χώρο της ναυτιλίας; Πείτε μου μια επένδυση που έφερε. Μία. Μπορείτε να μου πείτε μία; Αφήστε την κ. Κατσέλη. Το fast track, που σημαίνει γρήγορο πράγμα, για πείτε μου μία επένδυση που έφερε! Πείτε μου μία! Εσείς, κύριε Μακρυπιδή, ξέρετε μία;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Δεν πατάς το κουμπί για να κάνεις μια ανάπτυξη την άλλη μέρα, κύριε Γεωργιάδη!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θέλω να καταλήξω κάπου, δεν σας το λέω έτσι. Αν αναλώσουμε αυτήν την περίοδο που είμαστε σήμερα εδώ, για να μας πείτε εσείς πόσο καλοί είστε εσείς και πόσο κακοί ήταν οι προηγούμενοι -για να σχολιάσω λίγο και την παρέμβαση του Υφυπουργού κ. Ρήγα, τον οποίο ιδιαίτερα εκτιμώ, αν και η αδυναμία μου είναι ο κ. Ρόβλιας, είναι γνωστό αυτό- για το πόσα λεφτά δώσατε, εντάξει...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Διακρίσεις βλέπουμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο καθένας έχει τις αδυναμίες του!

Αλλά λέω το εξής: Δώσατε λεφτά. Και τι έγινε; Το ερώτημα είναι αν δώσατε λεφτά ή αν μπορούμε πράγματι να πούμε ότι ως χώρα ανεβήκαμε μία θέση στο δείκτη ανταγωνιστικότητας; Ανεβήκαμε μία θέση στο δείκτη των χωρών που προσελκύουν επενδύσεις; Το ερώτημά μου είναι τώρα και το λέω με ειλικρίνεια: Πιστεύετε αλήθεια ότι αυτός ο νόμος θα μας ανεβάσει μία θέση;

Εγώ θα σας πω ως επιχειρηματίας τώρα τη γνώμη μου. Γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα σ' αυτό το Κοινοβούλιο και απλώς χάνουμε χρόνο και μάλιστα πολύτιμο χρόνο όλων μας, γιατί απεραντολογούμε, θεωρητικολογούμε με άπειρο τρόπο, νομίζοντας ότι κάνουμε κάτι σπουδαίο και νομίζοντας ότι τα λεφτά

έρχονται, επειδή εμείς θα φτιάξουμε ωραίες επιτροπές και ωραία σχέδια και είναι καλογραμμένος ο νόμος και η έκθεση είναι καλή. Τώρα πήγα να πω μια λέξη που ευτυχώς δεν την είπα, γιατί είναι και μαθητές επάνω και θα με «έπαιζαν» στα κανάλια δέκα μέρες. Ας το κάνω λίγο πιο ευγενικό. Ανοησίες. Δεν θα έρθει με αυτά ούτε ένα ευρώ. Πάμε τώρα να δούμε γιατί.

Είναι κάποιος επιχειρηματίας, ο κ. Χρυσοχοϊδης παραδείγματος χάριν και έχει στην τράπεζα 10 εκατομμύρια ευρώ. Μ' αυτό το νόμο θα πειστεί να βγάλει τα 3 εκατομμύρια και να κάνει μια επένδυση στην πρώην εκλογική του περιφέρεια, στη Νάουσα; Όχι, διότι δεν του λύνει κανένα από τα πραγματικά προβλήματα που έχει. Ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα; Να τα πάρουμε με τη σειρά.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, είμαι ένας επιχειρηματίας. Δουλεύω είκοσι χρόνια, έχω μία μικρομεσαία επιχείρηση. Μου ήρθε η εφορία πολλές χιλιάδες ευρώ -δόξα τω Θεώ καλά πήγαμε πρόπερσι, είχαμε κέρδη- και πληρώνω. Τελείωσαν οι δόσεις το Σεπτέμβριο. Μου ήρθε η περαίωση. Να κάνουμε και την περαίωση. Τι να κάνουμε; Να μπλέξουμε με τους μπουρλούς ελεγκτές του Υπουργείου που ήρθαν να πάρουν; Να την πληρώσουμε. Πληρώνουμε την περαίωση. Τώρα μου ήρθε η έκτακτη εισφορά. Δεν ξέρω, αλλά νομίζετε ότι δουλεύουμε για πλάκα, ότι την επιχείρηση την κάνουμε από χόμπι; Όχι δεν είναι αυτός ο λόγος. Όταν κάποιος κάνει μία επιχείρηση και βγάζει τα 3 εκατομμύρια ευρώ που θα έβγαζε από την τράπεζα να κάνει επένδυση, τα φέρνει γιατί προσδοκά ότι από αυτά τα 3 εκατομμύρια θα βγάλει κέρδη. Άρα, πάμε τώρα στον πυρήνα του πράγματος. Το νομοσχέδιό σας θα βοηθήσει τον επιχειρηματία -να τον πείσει κατ' αρχάς, γιατί είμαστε ακόμη στο πρώτο βήμα- να βγάλει κέρδη;

Εσείς πάτε να λύσετε αυτό το πρόβλημα μ' έναν πολύ παλιό τρόπο, κύριε Υπουργέ -και εδώ είναι και ιδεολογικό το θέμα, το αντιλαμβάνομαι- με την παρέμβαση του κράτους. Δηλαδή, νομίζετε ακόμα ότι το πρόβλημα είναι στο αν θα υπάρχει επιδότηση, στο τι ύψους θα είναι αυτή η επιδότηση και πώς θα πάρει τα λεφτά αυτός που τα δικαιούται; Εάν αυτό που ψάχνουμε είναι τον επιχειρηματία, που κριτήριό του είναι να πάρει την επιδότηση, κάντε μια βόλτα στη Θράκη να δείτε δεκάδες κουφάρια. Πήραν την επιδότηση και έφυγαν. Εμείς δεν θέλουμε αυτό. Εάν συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό, δεν θα φύγουμε ποτέ από το τέλμα. Εγώ θα σας πω κάτι ρηξικέλευθο. Μηδέν επιδότηση. Ούτε ένα ευρώ. Καθόλου. Δεν θέλω κανέναν επιχειρηματία από την επιδότηση. Δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Να σας πω πού είναι το πρόβλημα; Για παράδειγμα, ο κ. Κωνσταντακόπουλος αποφασίζει να κάνει μια μεγάλη επένδυση, το «Costa Navarino» και φέρνει στην Ελλάδα επένδυση 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Μάλιστα. Εάν δεν ήταν από τη Μεσσηνία και αν δεν είχε αποφασίσει να ξεδέψει αυτό το 1 δισεκατομμύριο για την ψυχή της μάνας του, για το όνομά του στη Μεσσηνία, θα το ξόδευε;

Αφού τον ταλαιπωρήσαμε καμμία δεκαετία να πάρει την άδεια, τον βάλανε στο Συμβούλιο της Επικρατείας και μετά από δεκατέσσερα χρόνια ήρθε το Συμβούλιο της Επικρατείας και έβγαλε την επένδυσή του, που με ειδικό επενδυτικό νόμο ψηφίσαμε εδώ, άκυρη, αντισυνταγματική. Και μπορεί τώρα ο κάθε ανταγωνιστής από την Μεσσηνία, να του κάνει μια καταγγελία στην Αστυνομία, να το κλείσει.

Σας ρωτώ τώρα: Εσείς νομίζετε ότι αυτός ο επιχειρηματίας, που θα προσπαθήσετε να τον πείσετε να κάνει επένδυση, δεν θα έχει έναν δικηγόρο να του πει ότι αυτά θα πάθαινε στην Ελλάδα; Και νομίζετε ότι αν φοβάται πως θα πάθει αυτό στην Ελλάδα, θα βγάλει τα 3.000.000 από την τράπεζα να τα δώσει σε εσάς ή σε εμένα; Μόνο τρελός πρέπει να είναι! Εκτός αν ψάχνουμε επιχειρηματίες που είναι τρελοί.

Άρα, θέλετε να φτιάξετε έναν επενδυτικό νόμο σ' αλήθεια; Δεν χρειάζεται πάνω από μια κόλλα χαρτί. Όλα αυτά που μου φέρνετε, εκθέσεις, επιτροπές, δεν χρειάζεται τίποτα. Είναι όλα άχρηστα. Πετάξτε τα. Μια κόλλα χαρτί!

Πρώτον, όποιος κάνει προσφυγή στο ΣτΕ, το ΣτΕ είναι υποχρεωμένο να απαντάει σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, σε ένα ή δυο ή έξι μήνες. Μετά τους έξι μήνες δεν μας ενδιαφέρει η γνώμη του, τέρμα, για να μπορεί να πεις του άλλου ότι θα σχεδιάσει μια επένδυση και σε έξι μήνες θα ξέρει αν μπορεί να

την κάνει ή όχι. Εδώ δεν ξέρουμε αν θα μπορεί να την κάνει.

Δεύτερον, να υπάρχει σταθερό φορολογικό περιβάλλον. Να ξέρει ο άλλος τι θα πληρώνει και για πόσα χρόνια. Διότι τώρα δεν το ξέρει. Και επειδή δεν το ξέρει και υπάρχουν άλλα κράτη στη γειτονιά -όπως έλεγε και ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ- που το λένε, προτιμάει να πάει στα άλλα κράτη που το λένε, παρά να έρθει εδώ που δεν το ξέρει. Τόσο απλά είναι τα πράγματα. Ας του λένε εσείς «έκανα καινούρια επιτροπή» κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να απαντήσουμε, κύριε Υπουργέ, σε ένα κομβικό ερώτημα. Έχουμε την ωραιότερη χώρα του κόσμου. Εάν κάποιος δει τη γη από ένα διαστημόπλοιο, η Ελλάδα είναι σαν να καθόμαστε στις θέσεις της πρώτης θέσεως του αεροπλάνου. Τόσο ωραία χώρα έχουμε. Στην Αμερική και στην Ευρώπη έχουν ψοφήσει από τις χιονοθύελλες, στο Νότο έχουν ψοφήσει από τις ξηρασίες, στην Αυστραλία από τις πλημμύρες. Εμείς εδώ είμαστε μια χαρά. Μας έχει ξεχάσει ο Θεός. Μας έχει αφήσει μόνο με το μνημόνιο. Μια χαρά είμαστε. Οι καλύτεροι. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Πώς γίνεται βρε αδερφέ να έχουμε την ωραιότερη χώρα του κόσμου και να μην μπορεί κάποιος να έρθει να φέρει τα λεφτά του εδώ; Γιατί; Διότι αν έφερνα έναν από εμάς εδώ μέσα στ' αλήθεια και τον πήγαινα στην πρώην εκπομπή της γυναίκας μου με το μηχάνημα και τον ρωτούσα: «Θα έφερνες τα λεφτά σου στην Ελλάδα να κάνεις επένδυση;» και έλεγε «ναι», θα βάρανε το κουμπί ψεύδους. Κανείς μας δεν θα τα έφερνε. Ούτε εμείς εδώ μέσα δεν θα τα φέρναμε. Πρέπει να είσαι τρελός για να φέρεις λεφτά σε αυτήν την χώρα!

Το δικό σας καθήκον σε αυτήν την κρίσιμη εποχή είναι να μπορέσετε να άρετε αυτήν την παράνοια. Δυστυχώς αυτός ο νόμος -και σας το λέω καλόπιστα, κύριε Υπουργέ- δεν άρει αυτήν την παράνοια, αλλά τη συνεχίζει. Αφήνει τον επιχειρηματία σε αβεβαιότητα και αν ο επιχειρηματίας είναι σε αβεβαιότητα, δεν θα έρθει να επενδύσει. Θα είμαστε εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σε ένα χρόνο και θα σας ρωτάω «πόσες επενδύσεις έφερε ο αναπτυξιακός σας νόμος»; Πλην σκιτζίδων και αεριτζήδων που θα προσπαθήσουν με αυτόν τον τρόπο να πάρουν την επιδότηση, κανένας άλλος.

Κλείνω με το εξής νόμο: Μην κοιτάτε την επιδότηση. Δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Το πρόβλημα δεν είναι να βγάλει το κράτος από την τσέπη του λεφτά και να δώσει. Το πρόβλημα είναι το κράτος να φτιάξει μια χώρα που ο άλλος θα έχει συμφέρον να έρθει να επενδύσει. Εάν ο άλλος θα έχει συμφέρον να έρθει να επενδύσει, θα επενδύσει. Εσείς θα εισπράττετε φόρους. Αντί να πληρώνετε, θα εισπράττετε. Αυτό είναι το μυστικό στο επιχειρείν και αυτό δυστυχώς δεν το έχει ο νόμος. Δεν φταίτε εσείς. Είναι τόσο μπλεγμένο το σύστημα, που δεν μπορείτε να το λύσετε. Το είπε ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και έχει δίκιο. Γράφει ο Όμηρος στην Ιλιάδα: «Όπου υπάρχουν πολλοί αρχηγοί, εκεί δεν λαμβάνεται απόφαση». Το λέει και ο λαός μας: «Όπου λαλούν πολλοί κοκρόροι, αργεί να ξημερώσει».

Εάν αύριο μένα με πάρει ένας φίλος μου από τη Νέα Υόρκη, σε ποιον πρέπει να τον παραπέμψω για να κάνει επένδυση; Στον κ. Χρυσόχοϊδη; Στον κ. Παμπούκη; Στο Μέγαρο Μαξίμου; Δεν ξέρει κανένας να μου πει. Ε, έτσι δεν μπορεί να γίνει καμμία επένδυση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη, Βουλευτή Β' Αθήνας, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες, καθώς και τρεις εκπαιδευτικοί -συνοδοί από το Γενικό Λύκειο Πελασγίας Φθιώτιδος.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας, Βουλευτής Καστοριάς της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι ομολογούμε εδώ και δεκαπέντε μήνες περίπου, ότι η χώρα μας διέρχεται μια βαθιά οικονομική κρίση. Από το Μάιο και μετά η δική σας Κυβέρνηση και όσοι συμφωνούν με τις πολιτικές της ψήφισε το περίφημο μνημόνιο. Όλοι συζητούμε ότι η δαμόκλειος σπάθη πάνω στον αυχένα του ελληνικού λαού είναι το περίφημο μνημόνιο. Από αυτά δώσατε την εντύπωση ότι θα λυθούν όλα τα προβλήματα της χώρας. Παρά το ότι είχατε δηλώσει και πριν την ψήφισή του ότι θέματα παιδείας, υγείας και ασφάλειας θα μπορούσαν να εξαιρεθούν, παρ' όλα αυτά, εσείς οι ίδιοι δυο φορές μέχρι τώρα αναθεωρήσατε.

Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι η Νέα Δημοκρατία έχει συνεπή στάση, δικαιώνεται η θέση της αυτή και πολύ φοβόμαστε ότι όσο περνάει ο καιρός, ο ελληνικός λαός θα το θεωρήσει και θα το αποβάλει από τη συνείδησή του σαν ένα κατάρπυστο κείμενο, που ψηφίστηκε και έβαλε στη χώρα μας ξένους δυνάστες.

Κύριε Υπουργέ και κύριοι Υφυπουργοί, μιλάμε όλοι για ανάπτυξη. Για να υπάρχει ανάπτυξη πρέπει να υπάρχει ένα σταθερό επενδυτικό πλαίσιο και ένα σταθερό φορολογικό καθεστώς. Δυστυχώς, όμως, εδώ και δεκαπέντε μήνες οι δείκτες απορρόφησης του ΕΣΠΑ έχουν υποχωρήσει. Το αγροτικό Πρόγραμμα «ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ» έχει καταβαραθωθεί, έχει καταργηθεί.

Η Νέα Δημοκρατία είχε ψηφίσει έναν πολύ καλό αναπτυξιακό νόμο, τον 3299/2004, για τον οποίο είχαν μιλήσει με κολακευτικά λόγια και πολλά στελέχη της δικής σας παράταξης και παρ' όλα αυτά εσείς εδώ και ένα χρόνο τον καταργήσατε. Πέρασαν οι μήνες και το καλοκαίρι η προηγούμενη Υπουργός, στη δική σας θέση, ετοίμασε ένα επενδυτικό νομοσχέδιο. Από τότε πέρασαν αρκετοί μήνες, έγινε η αλλαγή στην πολιτική ηγεσία κι εσείς μετά από επτά μήνες περίπου φέρντε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο δεν διαφέρει σε πολλά πράγματα από το προηγούμενο και είμαστε βέβαιοι ότι θα περάσει τουλάχιστον και το 2011 και ακόμη ίσως δεν έρθει καμμία επένδυση στην Ελλάδα.

Η Νέα Δημοκρατία είναι παράταξη της υπευθυνότητας, της σοβαρότητας και των έργων. Όταν διαπιστώσαμε ότι υπήρχε αυτό το τέλμα, ο Πρόεδρός μας, ο Αντώνης Σαμαράς, σας είπε «ξεκολλήστε». Αυτό σας το είπε δυο-τρεις φορές, εμφατικά και πρέπει να είχε ηχήσει στα αυτιά σας, στη νόσή σας και στη συνείδησή σας, εκκωφαντικά. Δυστυχώς, δεν ξεκολλήσατε. Ακόμη και σήμερα βρισκόμαστε σε τέλμα.

Το σχέδιο νόμου το οποίο καταθέτετε περιλαμβάνει πολλές ασαφείς κατηγορίες επενδυτικών σχεδίων, ενώ δημιουργεί πρόσθετη γραφειοκρατία για να υλοποιηθεί, έχει είκοσι πέντε υπουργικές αποφάσεις, επτά κοινές υπουργικές αποφάσεις, τρία προεδρικά διατάγματα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις για τον υπολογισμό της ίδιας συμμετοχής των επενδυτή, η διαδικασία υποβολής εξέτασης και έγκρισης των επενδυτικών σχεδίων, ο τρόπος καταβολής της επιχορήγησης κεφαλαίου και της επιδότησης της χρηματοδοτικής πίστωσης, παραπέμπονται σε προεδρικά διατάγματα. Καταλαβαίνετε πότε θα υλοποιηθούν όλα αυτά.

Η Νέα Δημοκρατία, όμως, εμείς, για άλλη μια φορά, παρ' όλο που υπάρχουν πολλές ασαφείς, πολλές ανακρίβειες -και είμαστε σίγουροι ότι θα κλείσετε δυο χρόνια διακυβέρνησης τουλάχιστον και δεν θα έχει γίνει τίποτα- θα το ψηφίσουμε, διότι από τη στιγμή που είμαστε στο μηδέν, στο τέλμα, ό,τι γίνεται προς τη θετική κατεύθυνση θα το στηρίζουμε. Το έχουμε δηλώσει από την αρχή της θητείας μας και γι' αυτό αλλά και γιατί σε κάποια σημεία φυσικά δεχθήκατε κάποιες παρεμβάσεις μας στη συζήτηση της επιτροπής, όπως στη διάταξη που γίνεται αναφορά για το ΤΕΜΠΙΜΕ -και είναι πολύ θετικό αυτό- όπως κι ένα άλλο σημείο, έστω και σαν μια πρόταση για υπουργικούς αποφάσεις στο θέμα των κριτηρίων αξιολόγησης. Παρά το ότι είναι ασαφές, από τη στιγμή που το δέχεστε, έστω και σαν κείμενο συζήτησης και αυτό είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αλλά κυρίως γιατί εμείς δεν είμαστε παράταξη της άρνησης, σε αντίθεση με εσάς που αν ήσασταν στη θέση μας, όπως πράξατε και στην προηγούμενη

διακυβέρνηση, θα το είχατε καταψηφίσει, εμείς ψηφίζουμε και βοηθάμε σε ό,τι θετικό γίνεται σε αυτήν τη χώρα.

Υπάρχουν πολλά ζητήματα τα οποία δεν ξεκαθαρίζονται καλά. Για παράδειγμα, στο θέμα των ενισχύσεων, εκτός του ότι υπάρχουν πάρα πολλές εξαιρέσεις -που είναι ένα μεγάλο ζήτημα και πρέπει να μας απασχολήσει- έχουμε ένα θέμα για το ζήτημα των ξενοδοχείων. Αναφέρεστε μόνο στα ξενοδοχεία πάνω από τεσσάρων αστέρων, όπως εκείνα που παρέχουν υπηρεσίες τουρισμού υγείας. Δεν φοβάστε ότι θα δημιουργηθούν ξενοδοχειακές μονάδες δύο ταχυτήτων μ' αυτόν τον τρόπο;

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι μεγάλος προβληματισμός δημιουργείται -και είναι ένα άλλο επιχείρημα σ' αυτά που λέμε ότι είναι ασαφή, έχουν πολλές ανακρίβειες και έχουμε επιφυλάξεις για το τι αποτέλεσμα θα έχουμε- στο ζήτημα των μεγάλων επενδύσεων. Εκεί με υπουργική απόφαση θα μπορούν να γίνονται παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του νόμου κατά την κρίση του Υπουργού και είναι άγνωστο με ποιο επιχείρημα, τότε θα υπάρχουν αυτές οι παρεκκλίσεις και μάλιστα για τα μεγάλα έργα που πριν από λίγο καιρό ψηφίσατε το νόμο για τις στρατηγικές επενδύσεις, για το fast track, που είπε πριν κάποιος συνάδελφος.

Δηλαδή, εδώ έχουμε αυτό που πολλές φορές μας αποδίδει ο ελληνικός λαός, ότι νομοθετούμε συνέχεια και υπάρχουν αλληλοεπικαλύψεις. Να ένα ζήτημα όπου υπάρχει αλληλοεπικάλυψη.

Εδώ προβλέπεται να υπάρχουν παρεκκλίσεις με υπουργική απόφαση για τις μεγάλες επενδύσεις και από την άλλη μεριά για τις μεγάλες επενδύσεις μιλάει ο νόμος για τις στρατηγικές επενδύσεις με το fast track. Πώς θα προχωρήσουμε έτσι, όταν υπάρχουν τέτοιοι ανорθολογισμοί και τέτοιες αλληλοεπικαλύψεις;

Κλείνω κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι και θέλω να πω ότι το ζητούμενο στη χώρα μας είναι πως πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να παράγουμε καινούργιο εθνικό πλούτο. Δεν παράγουμε, πρέπει να έρθουν επενδύσεις.

Αυτός ο νόμος έχει θετικά στοιχεία γι' αυτό και τον ψηφίζουμε. Ελπίζουμε να διορθώσετε τα πολλά λάθη που υπάρχουν, τις ασάφειες, τις ανακρίβειες και να προχωρήσουμε, γιατί στο θέμα της ανάπτυξης δεν υπάρχει αντιπολιτευτικότητα.

Αγωνιούμε για την ανάπτυξη και κυρίως -και κλείνω μ' αυτό- αγωνιούμε για την ανάπτυξη της περιφέρειας. Πρόσφατοι δείκτες δείχνουν ότι η Αττική, η Αττικοβοιωτία αναπτύσσεται δυσανάλογα με την υπόλοιπη Ελλάδα. Κι αν θέλετε, μιας και λέμε πολλά για τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» και περιμένουμε πολλά απ' αυτόν, δυστυχώς ο αναπτυξιακός νόμος δεν δίνει εκείνες τις αρμοδιότητες που θα περίμεναν οι καινούργιες αιρετές περιφερειακές αυτοδιοικήσεις και θα έπρεπε να έχουν. Είναι πολύ λίγα, μόνο για τα επενδυτικά προγράμματα της περιφερειακής συνοχής που προβλέπονται. Θα έπρεπε να είναι πολλά περισσότερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ζήση Τζηκαλάγια, Βουλευτή Καστοριάς της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας, Βουλευτής Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Κόλλια έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ κύριε Ρόβλια, οι πολλαπλές σας υποχρεώσεις δεν σας επέτρεψαν να παρευρεθείτε σε μία σημαντική εκδήλωση που οργάνωσε το Επιμελητήριο Κορινθίας πρόσφατα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ήρθα στην έκθεση, όμως, εγκαίνιασα την έκθεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Το αντιλαμβάνομαι αυτό και το λέω με καλή διάθεση. Ξέρω ότι ενώ το θέλατε, δεν κατέστη δυνατό, γιατί όντως μας τιμήσατε με την παρουσία σας στη μεγάλη έκθεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ναι, πραγματικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Όμως, αν ήσασταν εκεί κύριε Υπουργέ, θα διαπιστώνατε από πρώτο χέρι ότι οι επαγγελματίες, οι έμποροι και οι επιχειρηματίες της Κορινθίας βρίσκονται σε ένα τραγικό αδιέξοδο κι αυτό γιατί εδώ και δεκαπέντε μήνες

ακολουθείτε μία αντιαναπτυξιακή πολιτική, δεκαπέντε μήνες εισπρακτικής πολιτικής με αυξήσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία, με περικοπές μισθών και συντάξεων, με ακρωτηριασμό των ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων. Δεκαπέντε μήνες ήταν αρκετοί, κύριοι Υπουργοί, για να φέρετε τη χώρα τριάντα χρόνια πίσω. Έτσι φαίνεται ότι αντιλαμβάνεστε στο ΠΑΣΟΚ την ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην οικονομία της αγοράς υπάρχει ένας νόμος, ότι αν θέλετε να βγάλετε λεφτά, θα πρέπει να επενδύσετε λεφτά. Γι' αυτό, ακόμα και στα σκληρότατα μέτρα λιτότητας το μόνο πράγμα το οποίο δεν περικόπτεται είναι οι επενδύσεις.

Βεβαίως, αποτύχατε σε όλες τις πολιτικές σας, αποτύχατε να προσεγγίσετε τους στόχους που είχατε βάλει. Παρά την ανάλγητη επίθεση στα εισοδήματα ούτε τα έσοδα αυξήσατε όσο περιμένατε ούτε τις σπατάλες κατορθώσατε να περιορίσετε.

Στραφήκατε, λοιπόν, στις δημόσιες επενδύσεις, στο Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων. Έτσι όπως το παρουσιάσατε στον προϋπολογισμό του 2010, προβλέπονταν 10,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Στη συνέχεια τα πήγατε στα 9,2, πιο μετά στα 9 δισεκατομμύρια, για να καταλήξετε στον τελικό προϋπολογισμό του 2011 στα 8,5. Και βεβαίως περιμένουμε να το πάτε στα 8,2, γιατί έτσι επιβάλλουν οι δεσμεύσεις που έχετε αναλάβει.

Βεβαίως, περιμένατε μέχρι το τέλος του χρόνου να δείτε πώς θα πάνε τα δημοσιονομικά σας, για να δείτε πόσο θα χρειαστεί να ακρωτηριάσετε τις δημόσιες επενδύσεις. Και αφού διαπιστώσατε ότι χρειάζεται γερό τσεκούρι, φέρατε αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο, ένα νόμο που βρίθει από ανακρίβειες, ασάφειες, παραλείψεις και γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Έχουμε συνηθίσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα να διαπιστώνουμε ότι οι βασικές παράμετροι, οι πυρήνες των νομοσχεδίων που εισάγονται προς συζήτηση, παραπέμπονται σε υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα. Τριάντα πέντε τον αριθμό μέτρησα σ' αυτό εδώ το νομοσχέδιο. Για τον αγροτικό τομέα οτιδήποτε αφορά επενδυτικά προγράμματα, τα πάντα, παραπέμπονται σε κοινή υπουργική απόφαση.

Και σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: ποιος υποψήφιος επενδυτής στον αγροτικό τομέα μπορεί σήμερα να υποβάλει προτάσεις, όταν δεν γνωρίζει τις επιλέξιμες επενδύσεις;

Ο νόμος που ίσχυε μέχρι το Φεβρουάριο του 2010, που είχε ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία, κατά γενική ομολογία ήταν ένας νόμος που έδινε λύσεις, που έδινε προσανατολισμό σ' αυτούς που ήθελαν να επενδύσουν στον αγροτικό χώρο.

Αναφέρω ενδεικτικά: Επιλέξιμες επενδύσεις για την αγορά εξοπλισμού και μηχανημάτων, για την παραγωγή και τυποποίηση προϊόντων προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης και γεωγραφικής ένδειξης, η τυποποίηση, συσκευασία και η συντήρηση προϊόντων μεταποίησης, η ανέγερση, επέκταση, ο εκσυγχρονισμός τουριστικών καταλυμάτων που έχουν σχέση με τον αγροτουρισμό, η δημιουργία εργαστηρίων γεωργικής, κτηνοτροφικής και δασικής έρευνας, η παραγωγή βιοκαυσίμων από βιομάζα, η αξιοποίηση αγροτικών και κτηνοτροφικών αποβλήτων και υπολειμμάτων, η προστασία του περιβάλλοντος και η εξοικονόμηση ενέργειας.

Μην προτάσετε, κύριε Υπουργέ, την ευρωπαϊκή νομοθεσία ως πρόφαση για τυχόν αδυναμία υλοποίησης των επενδύσεων στη γεωργία.

Υπάρχουν τρόποι, όπως υπήρξαν στο παρελθόν, να εγκριθούν τέτοια προγράμματα, αρκεί να υπάρχει πολιτική βούληση, σωστή προετοιμασία, σοβαρή σύννομη πρόταση και δυναμική διεκδίκηση κι αυτή τη βούληση δεν την διαθέτετε, κύριοι Υπουργοί κι αυτό απεδείχθη στο προσχέδιο, όταν εξαιρούνταν από την ενίσχυση στο γεωργικό τομέα εκείνες οι δραστηριότητες που είχαν σχέση με τις εξαγωγές, αλλά και προτάσεις επιχειρήσεων, που είχαν σχέση με τα εγχώρια προϊόντα. Με άλλα λόγια, έβαζε τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα στα αζήτητα.

Κι αφού βεβαίως είδατε τη γενική κατακραυγή κατά το στάδιο της διαβούλευσης, πήρατε αυτές τις διατάξεις πίσω, αλλά κανείς δεν μας διαβεβαιώνει ότι ανά πάσα στιγμή μπορείτε να τις

επαναφέρετε σε ισχύ με μία απλή κοινή υπουργική απόφαση.

Πρέπει επιτέλους να ξεκαθαρίσετε, κύριοι Υπουργοί, ποιες είναι οι προθέσεις σας για τις αγροτικές επενδύσεις. Και βεβαίως πρέπει να μας πείτε πόσο ακόμα πρέπει να περιμένουν οι επενδυτές για την έναρξη της υλοποίησης, γιατί οι κοινές υπουργικές αποφάσεις χρειάζονται κι άλλο χρόνο για να γραφτούν κι άλλο χρόνο για να υπογραφούν και να δημοσιευθούν.

Έχει περάσει ένας χρόνος από την κατάργηση του προηγούμενου επενδυτικού νόμου. Πέρασαν μήνες μέχρι να προκηρυχθούν τα Προγράμματα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΖΗΣ» και τα περισσότερα παραμένουν ενεργά. Ακρωτηριάσατε τα προγράμματα των νέων αγροτών, μειώσατε στο μισό το τριμ της πρώτης εγκατάστασης, αφήσατε τους νέους αγρότες σε απόγνωση, οι οποίοι για να ενταχθούν σ' αυτά τα προγράμματα έπρεπε να εγκαταλείψουν τις δουλειές τους, να αγοράσουν εξοπλισμό.

Πού είναι το αγροτικό ΤΕΜΠΜΕ που εδώ και τόσο καιρό έχετε υποσχεθεί ότι θα φέρετε, κύριε Υπουργέ; Οι παραγωγοί μας περιμένουν τον επενδυτικό νόμο σαν μια ουσιαστική πρωτοβουλία για τον αγροτικό τομέα. Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση τους απογοήτευσε για μια ακόμα φορά.

Επαίρεστε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι φέρατε ένα σχέδιο νόμου σύντομο, απλό και κατανοητό. Λυπούμαι, αλλά το μόνο που κάνατε, ήταν να παρουσιάσετε ένα ακόμα μνημείο αοριστίας χωρίς στόχευση, αφήνοντας ουσιαστικά τους υποψήφιους επενδυτές, ιδιαίτερα στον αγροτικό τομέα, στο απόλυτο σκοτάδι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι φανερό ότι ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, όπως και όλοι οι άλλοι συναρμόδιοι Υπουργοί που υπέγραψαν αυτό το σχέδιο νόμου δεν έχουν την παραμικρή συμμετοχή στην κατάρτισή του. Διότι αν ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης είχε οποιαδήποτε συμμετοχή, θα γνώριζε πολύ καλά ότι οι διακόσιες χιλιάδες είναι εξωπραγματικές ως ελάχιστο ύψος επένδυσης, ιδιαίτερα σε πολύ μικρές επιχειρήσεις του αγροτικού τομέα.

Κύριε Υπουργέ, λευκή επιταγή δεν δίνουμε. Σας δίνουμε, όμως, μια ευκαιρία να δώσετε περιεχόμενο σ' αυτόν το νόμο, μια ευκαιρία για να κάνετε πράξη όσα η Νέα Δημοκρατία σας έχει προτείνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κόλλια, Βουλευτή Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Άρτας του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριος Τσιρώνης, για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου για το νέο επενδυτικό νόμο της χώρας γεννά μεγάλες προσδοκίες και μεγάλες ελπίδες, αλλά συγχρόνως φιλοδοξεί να φέρει και την ανάπτυξη στη χώρα.

Κανείς, μα κανείς μέσα και έξω από αυτήν την Αίθουσα δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι αυτό που χρειάζεται σήμερα η χώρα είναι να επιφέρουμε και να πετύχουμε την πολυπόθητη ανάπτυξη -αυτό είναι το ζητούμενο- και να φύγουμε από αυτό το αρνητικό, από αυτό το κακό κλίμα. Αυτό που χρειάζεται η χώρα είναι να αντιστραφεί αυτό το κλίμα, που μας οδηγεί όλο και πιο βαθιά στην ύφεση. Αυτό που χρειάζεται η χώρα, είναι να αλλάξει το κλίμα και στην αγορά και στους καταναλωτές και στους επενδυτές και σε όλους τους πολίτες, έτσι ώστε να μπορέσουμε πραγματικά να ξεφύγουμε από αυτή τη δύλη, η οποία σαν σπιράλ μας πάει στον πάτο. Και νομίζω ότι με την προσπάθεια όλων των πτερυγών της Βουλής, αλλά και των επιχειρηματιών μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτή τη δύλη.

Και εδώ προκύπτουν διάφορα ερωτηματικά. Μπορεί άραγε αυτό το σχέδιο νόμου, ένα σχέδιο νόμου από μόνο του, να πετύχει την ανάπτυξη; Αυτό είναι ένα εύλογο ερωτηματικό, το οποίο θα απαντήσουμε στη συνέχεια, γιατί πολλοί συνάδελφοι το έχουν θέσει σαν θέμα. Είναι επαρκή τα κίνητρα που δίνονται από αυτόν

το νέο επενδυτικό νόμο; Και από την άλλη μεριά, μπορεί αυτή η ανάπτυξη να γίνει με τον τρόπο που θέλουμε; Τι είδους ανάπτυξη θέλουμε; Δεν θα απαντήσουμε σ' αυτά τα ερωτήματα; Για ποιον θα γίνει αυτή η ανάπτυξη; Δεν θα πρέπει επιτέλους να γίνει με μια ξεκαθαρισμένη στόχευση και κατεύθυνση;

Θα μπορούσε κάποιος να αναρωτηθεί, ότι είμαστε ευχαριστημένοι από την ανάπτυξη της χώρας της προηγούμενης δεκαετίας; Θα μπορούσε κάποιος να αναρωτηθεί επίσης, είμαστε ευχαριστημένοι από την κατεύθυνση που πήρε και από τον τρόπο με τον οποίο έγινε η ανάπτυξη; Ασφαλώς όχι. Όλοι έχουμε δει τα αποτελέσματα αυτής της στρεβλής ανάπτυξης της χώρας, όπου ο κεντρικός άξονας της χώρας με τα μεγάλα αστικά κέντρα των Αθηνών, της Αττικής, του Λεκανοπεδίου και της Βοιωτίας στα σύνορα, αλλά και από την άλλη μεριά της Θεσσαλονίκης αναπτύχθηκαν υπέρμετρα, έγινε υπερσυγκέντρωση πληθυσμού και προκλήθηκε αστυφιλία, γεγονότα που οδήγησαν σε τεράστια αρνητικά αποτελέσματα. Δύο νομοί ουσιαστικά συγκεντρώνουν το 60% της οικονομικής ζωής και της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας, κάτι που είναι πολύ αρνητικό. Και αντί να αμβλυνθούν οι ανισότητες, έχουν διευρυνθεί περαιτέρω και άνοιξε η ψαλίδα μεταξύ κέντρου και περιφέρειας.

Το νέο σχέδιο νόμου, λοιπόν, θα πρέπει όλα αυτά να τα επιλύσει.

Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καμμία χώρα στον κόσμο να έχει προοπτική εάν ο μισός πληθυσμός της μένει σε μία πόλη, όπως είναι το λεκανοπέδιο των Αθηνών. Και θα έρθουμε να απαντήσουμε όσον αφορά το εάν αυτό το σχέδιο νόμου αντιμετωπίζει πραγματικά όλα αυτά τα ζητήματα και εάν τα επιλύει.

Πάρα πολλοί συνάδελφοι είπαν, ότι δεν μπορεί ένας αναπτυξιακός νόμος να λύσει από μόνος του το πρόβλημα. Και εγώ θα έλεγα ότι πράγματι ένας νόμος μόνος του δεν μπορεί να λύσει το αναπτυξιακό πρόβλημα της χώρας. Όμως, είναι μόνο αυτό; Δεν υπάρχουν τόσες πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης; Δεν προηγήθηκε μία τεράστια διοικητική μεταρρύθμιση της χώρας για την περιφερειακή οργάνωση του κράτους, για την περιφερειακή αυτοδιοίκηση, για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και για την καλύτερη οργάνωση του κράτους; Δεν συνοδεύεται αυτό το σχέδιο νόμου από το Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης, το οποίο συζητήσαμε την προηγούμενη εβδομάδα στην αρμόδια Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής;

Πρόσφατα δεν δώσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυξημένα κίνητρα και φοροαπαλλαγές για τα κέρδη των επιχειρήσεων που επανεπενδύονται μέσα στην επιχείρηση, δηλαδή τα αφορολόγητα αποθεματικά που πήγαν από το 25% στο 20%;

Όλα αυτά -και μια σειρά από άλλα μέτρα, που για την οικονομία του χρόνου δεν θα τα αναφέρω- μαζί με το νέο αναπτυξιακό νόμο δεν δημιουργούν ένα σοβαρό αναπτυξιακό πλαίσιο που μπορεί να πυροδοτήσει αυτό το φυτίλι και να αλλάξει την ψυχολογία; Διότι ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι η αγορά είναι ψυχολογία, είναι η προσδοκία του επενδυτή.

Εάν με όλα αυτά δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις και μπορέσουμε να αλλάξουμε το κλίμα, σίγουρα θα έχουμε πολύ καλά αποτελέσματα. Διαφορετικά, εάν δεν μπορέσουμε να αλλάξουμε το κλίμα στην αγορά, δεν θα μπορέσουμε να έχουμε το πολυπόθητο αποτέλεσμα που θέλουμε.

Πάρα πολλοί συνάδελφοι λένε ότι αυτό το σχέδιο νόμου δεν έχει στοχεύσεις. Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει στοχεύσεις αυτό το σχέδιο νόμου το οποίο ενισχύει και προωθεί τη νέα επιχειρηματικότητα, τις καινοτομίες, τις νέες τεχνολογίες και την εξωστρέφεια της χώρας; Δεν έχει στοχεύσεις, όταν τα ίδια τα κίνητρα που δίνονται είτε είναι επιχορηγήσεις είτε είναι φορολογικές απαλλαγές, δημιουργούν τις προϋποθέσεις για μια ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας και όταν δίνονται με βάση το κατά κεφαλήν εισόδημα της κάθε περιοχής; Δεν έχει στοχεύσεις αυτό το σχέδιο νόμου, όταν έχουμε χαμηλά κίνητρα για Αθήνα και Θεσσαλονίκη, ουσιαστικά δηλαδή για τον κεντρικό άξονα της χώρας και όταν δίνουμε μεγαλύτερα κίνητρα για να αναπτυχθεί πιο ισόρροπα η χώρα; Για πρώτη φορά η δική μου περιοχή, η Άρτα, ένας νομός λιγότερο αναπτυγμένος, αλλά και ολόκληρη η Ήπειρος μπαίνει στην υψηλή ζώνη κινήτρων, έτσι ώστε να μπο-

ρεί να ενισχύεται πραγματικά και να δημιουργηθούν αυτές οι προϋποθέσεις.

Όμως, κύριε Υπουργέ, έθεσα το θέμα και στον αρμόδιο αναπληρωτή Υπουργό Περιφερειακής Ανάπτυξης, κ. Ξυνίδα, στην Επιτροπή το γεγονός ότι όλα αυτά για το δικό μου νομό θα είναι «δωρον άδωρον», δεδομένου ότι θα διευρυνθούν οι ενδοπεριφερειακές ανισότητες αν δεν κατασκευαστεί ένα βιοτεχνικό πάρκο, ένα «Επιχειρηματικό Πάρκο», όπως το λέμε σήμερα. Θα πρέπει να μας ενισχύσει το Υπουργείο, να μας βοηθήσει πραγματικά, να μπει μπροστά και η ιδιωτική πρωτοβουλία και τα επιμελητήρια και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, έτσι ώστε να γίνει πραγματικά η επένδυση.

Επιπλέον, θα ήθελα να σας πω ότι θα πρέπει να δοθεί ένα έξτρα μπόνους 5% και για τους ορεινούς δήμους της χώρας – όπως έχουν χαρακτηριστεί ως ορεινοί δήμοι με το νόμο του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» – όπως δόθηκε για τις νησιωτικές περιοχές, αυτές του Νομού Αττικής, τα Κύθηρα, τα νησιά του Αργοσαρωνικού.

Και σε περιοχές, όπως είναι η Ήπειρος, που είναι στην υψηλή ζώνη κινήτρων, να δίνεται έξτρα μπόνους, πάνω από αυτό το ανώτερο ποσοστό. Δεν πειράζει να ξεπερνάμε αυτό το ποσό και κατά 5%, προκειμένου να μπορέσουμε να αναπτύξουμε και τις ορεινές περιοχές της πατρίδας μας. Διότι είναι σίγουρο ότι τα χρήματα από τα Προγράμματα «LEADER» και ΟΠΑΑΧ, αλλά και από άλλους πόρους δεν επαρκούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα καθυστερήσω, κύριε Πρόεδρε. Θέλω επιπλέον μόνο ένα λεπτό.

Νομίζω ότι αυτό το σχέδιο νόμου πραγματικά απαντάει σε πάρα πολλά ζητήματα. Ακούστηκαν πάρα πολλά. Εγώ, όμως, νομίζω ότι θέτει τις προϋποθέσεις και το πλαίσιο, έτσι ώστε ένας σοβαρός και σωστός επιχειρηματίας που πραγματικά θέλει να επενδύσει και να μπορέσει πραγματικά να ασκήσει μέσα σε ένα σταθερό πλαίσιο την επιχειρηματικότητα του, μπορεί να το πετύχει.

Και πραγματικά σας καλώ όλους, όλες τις πτέρυγες της Βουλής –και χαίρομαι που η Αξιωματική Αντιπολίτευση το κάνει– να στηρίζουμε αυτό το σχέδιο νόμου, έτσι ώστε να δημιουργήσουμε αυτές τις προϋποθέσεις και να μη στερήσουμε από τη χώρα τη δυνατότητα που της δίνει αυτός ο αναπτυξιακός νόμος.

Κύριε Υπουργέ, εγώ πραγματικά από αυτό το σχέδιο νόμου και όχι μόνο σε ό,τι αφορά τη δική μου περιοχή, την Ήπειρο και την Άρτα, αλλά και για ολόκληρη την Ελλάδα έχω μεγάλες προσδοκίες και περιμένω να φανούν τα αποτελέσματα πολύ σύντομα. Σας ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Τσιρώνη Βουλευτή Άρτας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Δημήτριος Καρύδης, Βουλευτής Α' Πειραιά του ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται μέσα σε μια συνολική φιλοσοφία και προσπάθεια της Κυβέρνησης να βάλει μπροστά την οικονομία, να τονώσει την παραγωγή και να στηρίξει ουσιαστικά τις αναπτυξιακές επενδύσεις που παράγουν θέσεις εργασίας και βοηθούν τη χώρα να βγει από την ύφεση.

Η επανεκκίνηση της οικονομίας, η υλοποίηση νέων επενδύσεων και η ίδρυση νέων επιχειρήσεων σε όλους τους τομείς έχουν ως προϋπόθεση την εμπέδωση κλίματος εμπιστοσύνης και αισιοδοξίας για τη μελλοντική πορεία και τις προοπτικές της οικονομίας μας.

Η ανάπτυξη δεν υπαγορεύεται ούτε επιβάλλεται. Κανείς λογικός άνθρωπος δεν επενδύει και δεν ρισκάρει τα χρήματά του σε μια οικονομία, η οποία βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και έχει χάσει την αξιοπιστία της διεθνώς. Νέες επενδύσεις δεν μπορεί να υλοποιηθούν σε συνθήκες αυστηρής δημοσιονομικής προσαρμογής, απουσίας ρευστότητας και πάνω απ' όλα αρνητικής ψυχολογίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Η Νέα Δημοκρατία, για να αποτινάξει από πάνω της κάθε ευ-

θύνη για την τραγική κατάσταση στην οποία οδήγησε τη χώρα, αντί να στηρίζει τις προσπάθειες που καταβάλλονται για τη σταθεροποίηση της οικονομίας, κλαίει και οδύρεται υποκριτικά για τη δήθεν απουσία αναπτυξιακής πολιτικής, ενώ γνωρίζει πολύ καλά ότι η σημερινή Κυβέρνηση όλους τους προηγούμενους μήνες αγωνίζεται να σώσει τη χώρα από την καταστροφή, να κερδίσει την εμπιστοσύνη των Ευρωπαίων εταίρων μας, να εφαρμόσει με σοβαρότητα, χωρίς παλινωδίες ένα πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης της οικονομίας και μεγάλων αλλαγών σε όλο το κράτος, που σήμερα όλοι βλέπουμε να αποδίδει τους πρώτους καρπούς.

Δεν χρειάζεται να απαριθμήσω όλες τις μεταρρυθμίσεις και τις πρωτοβουλίες που πήραμε μέσα σε δεκαπέντε μήνες διακυβέρνησης και οι οποίες οδηγούν σταθερά τη χώρα στο δρόμο της δημοσιονομικής εξυγίανσης και της ανάκαμψης της οικονομίας.

Σήμερα εφαρμόζουμε νέα και πιο αποτελεσματικά αναπτυξιακά εργαλεία, για να βελτιώσουμε την αποδοτικότητα των δημοσίων πόρων και να αποφύγουμε τα λάθη του παρελθόντος, που, δυστυχώς, γέμισαν τη χώρα με κουφάρια από χρεοκοπημένες επιχειρήσεις, αλλά πλούσιους επιχειρηματίες. Είναι πλέον σαφές ότι πρέπει να γυρίσουμε σελίδα.

Ο νέος επενδυτικός νόμος αποτελεί συστατικό στοιχείο μιας συνολικής πολιτικής, όπως το πρόγραμμα για την ενίσχυση της εξωστρέφειας των επιχειρήσεων, η εντατικοποίηση των διαδικασιών εφαρμογής του ΕΣΠΑ, η απλοποίηση των διαδικασιών ίδρυσης και αδειοδότησης των επιχειρήσεων, το νέο πλαίσιο για τα επιχειρηματικά πάρκα, το Εθνικό Ταμείο Ενίσχυσης Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης, το οποίο αυτές τις μέρες το συζητούμε στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, την ενίσχυση της καινοτομίας και της ανταγωνιστικότητας, που ανοίγει νέες αναπτυξιακές δυνατότητες.

Ο νέος νόμος ενισχύει την επιχειρηματικότητα, την εφαρμοσμένη έρευνα, την περιφερειακή συνοχή, όπως επίσης και τα ειδικά επενδυτικά σχέδια, με αιχμή την επιχειρηματικότητα των νέων, μέσα από διαδικασίες και κριτήρια αξιολόγησης που εξασφαλίζουν τη διαφάνεια, την αντικειμενικότητα και την αξιοκρατία.

Γυρίζει οριστικά σελίδα σε πρακτικές του παρελθόντος, που μας οδήγησαν στις σημερινές διαπεριφερειακές στρεβλώσεις: Οι πλούσιες περιοχές, οι πλούσιες περιφέρειες να γίνονται πλουσιότερες και οι φτωχές φτωχότερες, με υψηλά ρεκόρ στην ανεργία.

Με το νέο νόμο ο επενδυτής θα γνωρίζει εκ των προτέρων και μάλιστα μέσα σε καθορισμένα χρονικά πλαίσια πού βρίσκεται η επένδυσή του. Θα γνωρίζει ποιο ποσό καταναλώνεται για την κατηγορία και την περιοχή της επένδυσής του, πότε θα του καταβληθεί η ενίσχυση και κάτω από ποιες προϋποθέσεις θα έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του.

Ταυτόχρονα, για πρώτη φορά ο επενδυτικός νόμος προβλέπει κυρώσεις για τον επενδυτή που δεν υλοποιεί και δεν ολοκληρώνει την επένδυσή του, όπως αρχικά δεσμεύτηκε και ενισχύθηκε, με χρήματα του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στην ενίσχυση της περιφερειακής συνοχής και ειδικότερα στις ρυθμίσεις για τη νησιωτική Ελλάδα. Χαιρετίζουμε την απόφαση του Υπουργού κ. Χρυσοχοΐδη να ενταχθούν τα νησιά και οι περιφερειακές ενότητες νησιών που ανήκουν διοικητικά σε περιφέρειες της ηπειρωτικής Ελλάδας στην υψηλότερη ζώνη κινήτρων.

Πράγματι, αποτελεί πολύ θετική εξέλιξη για τα επενδυτικά σχέδια των πολύ μικρών, μικρών, μεσαίων και μεγάλων επιχειρήσεων. Ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες που η οικονομική κρίση επιβαρύνει τους πάντες, η προώθηση τέτοιου είδους μέτρων δίνει μεγάλη ώθηση στην ανάπτυξη της νησιωτικής Ελλάδας. Στην πράξη αναγνωρίζεται η διαφορετικότητα των νησιών μας, αλλάζοντας ένα καθεστώς που τα προηγούμενα χρόνια στερούσε αδικαιολόγητα σημαντικούς πόρους από τους νησιώτες μας, αναγκαίους για την οικονομική ανάπτυξη.

Έτσι, για πρώτη φορά επιβεβαιώνεται, επίσης, η μεγάλη σημασία της δημιουργίας στο πλαίσιο του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» ξεχωριστών ενότητων νησιών στην περιφέρεια, όπως και στη δική μου περιφέρεια, την περιφέρεια Αττικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε πεπεισμένοι ότι η χώρα θα βγει από τα αδιέξοδα και ότι θα αφήσει πίσω το παρελθόν που μας οδήγησε στα πρόθυρα της καταστροφής. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή τη φορά οι κόποι και οι θυσίες του ελληνικού λαού θα έχουν αντίκρισμα και θα πιάσουν τόπο. Ζούμε σε μια εποχή όπου η ανεργία καλπάζει, οι νέοι άνθρωποι ψάχνουν τις περισσότερες φορές μάταια για μια δουλειά και οι παλαιότεροι εργαζόμενοι βρίσκονται ξαφνικά στο δρόμο.

Η μεγάλη αγωνία του ελληνικού λαού είναι να προχωρήσουμε γρήγορα στην ανάπτυξη και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Αυτό ίσως είναι ένα από τα μεγαλύτερα στοιχεία για την Κυβέρνησή μας. Γι' αυτό σας καλώ να υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο, αφήνοντας κατά μέρος τις όποιες μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το Βουλευτή Α' Πειραιώς κ. Καρύδη, ο οποίος μάλιστα ήταν και συντομότερος από τον ορισθέντα χρόνο.

Παρακαλώ τώρα το Βουλευτή Ημαθίας του ΠΑΣΟΚ κ. Άγγελο Τόλκα να πάρει το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, διανύουμε μία κρίσιμη οικονομική περίοδο, η οποία πέρα από την αναζήτηση ευθυνών και την πολιτική σύγκρουση που δημιουργεί, απαιτεί από εμάς εντατική προσπάθεια, συνεχή αγώνα και υψηλή ευσυνειδησία.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έπρεπε να δώσει όλες τις δυνάμεις της, ώστε να αποφύγουμε τα χειρότερα, δηλαδή την πτώχευση, την χρεοκοπία. Το κάναμε. Το κάναμε με τη συμπαράσταση, την ανοχή και τις άλλες ενδιαφέρουσες προτάσεις.

Περνάμε, πραγματικά, μια δύσκολη περίοδο, με ιδιαίτερη οικονομική στενότητα και πίεση. Όλη αυτήν την περίοδο διεξάγεται και ένας έντονος διάλογος με πρόταγμα την ανάγκη για ανάπτυξη, την επιλογή ανάπτυξης ή την επιλογή μέτρων προσαρμογής και άλλες ενδιαφέρουσες προτάσεις.

Το να προτείνεις ανάπτυξη και επενδύσεις είναι εύκολο και είναι, φυσικά, ο πραγματικός στόχος όλων μας. Απαραίτητη προϋπόθεση, όμως, είναι πρώτα απ' όλα να έχεις εξασφαλίσει την πιστότητα των δημοσιονομικών, τη σταθερότητα των μεγεθών, τη δημοσιονομική προσαρμογή και, φυσικά, την αξιοπιστία της χώρας, έτσι ώστε να μπορεί να απευθυνθεί και πάλι στις αγορές, χαρακτηριστικά δηλαδή που η χώρα μας είχε απολέσει το τελευταίο διάστημα.

Με το σημερινό νομοσχέδιο αποκτούμε ένα ισχυρό όπλο, την προμετωπίδα ίσως στην προσπάθεια που έχει ξεκινήσει για την ανάκαμψη της οικονομίας και τη νέα ανάκαμψη για τον τόπο μας. Ο αναπτυξιακός, επενδυτικός νόμος αποτελεί την πλατφόρμα της πραγματικής ανάπτυξης. Σήμερα απαντούμε σε ένα ερώτημα: Δίνει ο νέος επενδυτικός νόμος προοπτική ανάπτυξης στη χώρα μας; Η απάντηση είναι πως «ναι».

Ο νέος επενδυτικός νόμος είναι ένα πολύτιμο εργαλείο ανάπτυξης για την Ελλάδα. Οι καινοτομίες που φέρνει συμβαδίζουν απόλυτα με το νέο κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον, τις ιδιαίτερες συνθήκες κρίσης που βιώνουμε και τις ανάγκες για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Παρά τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, προχωράμε με συγκεκριμένα μέτρα και προτάσεις. Θα τονίσω τρία σημαντικά στοιχεία που εισάγονται σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο:

Στηρίζουμε τα σχέδια που αξιοποιούν τοπικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και στηρίζουν την παραδοσιακή τοπική οικονομία. Με αυτήν την επιλογή στηρίζουμε την οικονομία κάθε περιοχής, προάγουμε την τεχνογνωσία και την παράδοση παραγωγής τοπικών προϊόντων, αξιοποιούμε το ανθρώπινο δυναμικό που κατέχει τη γνώση και δημιουργείται εν τέλει προστιθέμενη αξία στα τοπικά μας προϊόντα.

Το κυριότερο παράδειγμα αφορά αγροτικά προϊόντα, καθώς η γεωργία είναι ίσως η μόνη δραστηριότητα, που πολύ άμεσα μπορεί να γίνει και πάλι κύριος παραγωγικός πυλώνας για τη χώρα, όμως, με άλλη αντίληψη και με σύγχρονα μέσα.

Ενισχύουμε, επίσης, την επιχειρηματικότητα των νέων, με σκοπό να κρατήσουμε στη χώρα το μεγάλο ανθρώπινο κεφάλαιο

της νέας γενιάς, της οποίας την ορμή, την παραγωγικότητα και τη δυναμική χρειαζόμαστε όσο τίποτα άλλο.

Σήμερα ανατρέπουμε αυτό που στη νέα γενιά είχε περάσει ως πρότυπο, δηλαδή την επιδίωξη να διοριστεί ο κάθε νέος ή νέα στο δημόσιο, μια νοοτροπία που καλλιεργήθηκε με ακραίο τρόπο επί Νέας Δημοκρατίας με Προγράμματα «STAGE».

Τη νεανική ελληνική επιχειρηματικότητα, κύριε Υπουργέ, σας ζητούμε να στηρίξετε με όλες σας τις δυνάμεις και με επιπλέον προγράμματα και με σύμπραξη και άλλων Υπουργείων. Η αλλαγή που θέλουμε να δούμε για τη χώρα μας μπορεί να έρθει από τους νέους, που σήμερα με γνώσεις, με μόρφωση, με εμπειρίες και ανοικτό πνεύμα ανησυχούν και βλέπουν το μέλλον τους ζοφερό και την ξενιτιά πολύ κοντά. Να στηρίξουμε αυτές τις ιδέες που καινοτομούν, που ενισχύουν την οικονομία, που δίνουν θέσεις εργασίας.

Είχατε, ήδη, μια καλή πρωτοβουλία να καλέσετε και να ακούσετε καινοτόμες εταιρείες. Οφείλουμε αυτό να το συνεχίσουμε και να δημιουργήσουμε μια δεξαμενή άντλησης πρωτότυπων επιχειρηματικών ιδεών και καλών πρακτικών στις επιχειρήσεις, με την παροχή συμβουλών σε νέους επιχειρηματίες.

Ακόμη, προωθούμε και στηρίζουμε ειδικά επενδυτικά σχέδια συνέργειας και δικτύωσης, μια πρωτοβουλία που επίσης έχει ιδιαίτερη σημασία σήμερα. Έχουμε επιχειρήσεις σε κάθε περιοχή που είναι υγιείς, δυναμικές, που προοδεύουν. Δημιουργούμε το περιβάλλον ώστε να συνεργαστούν, να συμπράξουν και να προωθήσουν τα προϊόντα τους με σημαντικά οφέλη για όλους. Είναι, για παράδειγμα, προς κέρδος όλων, επιχειρήσεις αγροτικών προϊόντων, κρασιού, τοπικών παραδοσιακών εδεσμάτων, να συνεργαστούν σε επίπεδο διαδικασίας παραγωγής, προώθησης των προϊόντων, διακίνησης στις αγορές, διαφήμισης και κοινωνικής επιχειρηματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από το σημερινό σχέδιο νόμου καθένas αναζητά τις καλύτερες προϋποθέσεις, αλλά και εφαρμογές για τον τόπο του. Το ίδιο αναζητούμε και για την Ημαθία, η οποία σήμερα εντάσσεται στη Γ' ζώνη κινήτρων, την υψηλότερη δηλαδή, ικανοποιώντας έτσι ένα αίτημα ετών.

Όλοι γνωρίζουμε τα μεγάλα προβλήματα και την υψηλότερη ανεργία που επέφερε τα τελευταία χρόνια η αποβιομηχάνιση της περιοχής, ιδιαίτερα στη Νάουσα με τα εργοστάσια κλωστοϋφαντουργίας που χάθηκαν. Αλλά και ως νομός που στηρίζεται κατ' εξοχήν στην αγροτική παραγωγή, η Ημαθία στηρίχθηκε δυστυχώς σε επιδοματικές πολιτικές και όχι σε αναδιάρθρωση της παραγωγής και αναδιάρθρωση της οικονομίας. Σήμερα βλέπουμε ότι νέες δράσεις προβλέπονται, με άλλο πνεύμα, με σύγχρονες απαιτήσεις.

Με το σημερινό νέο επενδυτικό νόμο ενισχύουμε τα μέχρι τώρα ελλειπή κίνητρα για την ιδιωτική πρωτοβουλία, απομακρύνουμε την επιφυλακτικότητα με την οποία μέχρι σήμερα βλέπαμε την ιδιωτική οικονομία και την ιδιωτική προσπάθεια, στηρίζουμε εμπράκτως τη νέα γενιά για να κρατήσουμε τους ανθρώπους στον τόπο τους και περιμένουμε με ενδιαφέρον, κύριε Υπουργέ, το νέο νόμο που έρχεται για τα βιομηχανικά και επιχειρηματικά πάρκα, που μπορεί ακόμη περισσότερο να στηρίξει τις περιοχές μας, που μπορεί ακόμη περισσότερο να στηρίξει την περιφέρεια και την τοπική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος επενδυτικός νόμος βοηθάει στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων που ο κάθε τόπος διαθέτει, αλλά μέχρι σήμερα δεν αξιοποιούνται. Ψηφίζοντας και στηρίζοντας τον επενδυτικό νόμο, στηρίζουμε τον τόπο μας, στηρίζουμε τους ανθρώπους μας, στηρίζουμε την ανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Ιωαννίνων του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Οικονόμου, έχει το λόγο με τα χρόνια μας πολλά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο για το οποίο έχουμε στηρίξει πολλά περισσότερα από ό,τι σε έναν απλό νόμο, καθώς όλοι κατανοούμε ότι είναι το θεσμικό εκείνο εργαλείο, που όχι μόνο δημιουργεί προσδοκίες, αλλά ου-

σιαστικά περιγράφει ένα πλαίσιο στρατηγικού σχεδιασμού για το αναπτυξιακό μας μοντέλο από την κατανάλωση στην παραγωγή. Έχουμε ανάγκη, σ' αυτή τη νέα ισορροπία που συνδιαμορφώνουμε, να πιστέψουμε και να δουλέψουμε για την Ελλάδα που αξίζουμε και μπορούμε να έχουμε, σε μια εποχή που ολόκληρη η κοινωνία καταβάλλει ηράκλειες προσπάθειες να αφήσει στο χθες οτιδήποτε ανήκε εκεί, εκείνο το χθες στο οποίο μέσα σε τριάντα χρόνια θεσμοθετήσαμε τέσσερις αναπτυξιακούς νόμους με αμφισβητούμενα αποτελέσματα, αλλά και με έργα.

Είναι στο χέρι μας σήμερα να μην τα μηδενίσουμε, αλλά αντίθετα να τα δούμε με την κριτική εκείνη ματιά που θα μας επιτρέψει να αποφασίσουμε να αφήσουμε οριστικά πίσω, αλλά και να δούμε τι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ως παρακαταθήκη από αυτά. Είναι στο χέρι μας να απευθύνουμε -και απευθύνουμε- στο πολιτικό σύστημα να αποφασίσουμε τελικά ότι η παραγωγή γόνιμου έργου δεν εξαντλείται σε μηδενισμούς και ισοπεδωτικές κορώνες που εναλλάξ εκστομίζουμε, ανάλογα από ποια θέση και ποιο κόμμα είναι στην Αντιπολίτευση.

Πεποίθησή μου είναι ότι με αυτή τη λογική τα όποια αντιπολιτευτικά οφέλη είναι πρόσκαιρα, ενώ αντίθετα παγιώνεται η αίσθηση ότι η Ελλάδα δεν έχει τίποτα να παρουσιάσει. Με άλλα λόγια δεν έχει τίποτα στις βαλίτσες τις, που θα την βοηθήσει στο νέο μεγάλο της ταξίδι.

Και, όμως, παρά τα λάθη, τις παραλείψεις, τις αναχρονιστικές πολλές φορές επιλογές, με τους τέσσερις αναπτυξιακούς νόμους που προηγήθηκαν έγιναν πράγματα στον τόπο μας. Υποδομές, δημόσιες και ιδιωτικές, τεχνογνωσία, μεταφορές, κατασκευές, είναι μερικά από αυτά. Σήμερα καλούμαστε να πάμε πολλά βήματα παραπέρα και μάλιστα, πολύ πιο γρήγορα. Όλα αυτά τα χρόνια φροντίζαμε να τα κάνουμε σχεδόν όλα, σχεδόν καλά. Σπάνια λέγαμε όχι, σπανιότερα στοχεύαμε, ακόμα πιο σπάνια είχαμε στρατηγική και σχεδόν ποτέ δεν είχαμε διαφάνεια και κοινωνικό έλεγχο, με αποτέλεσμα υπερτιμολογήσεις και διασπάθιση του δημοσίου χρήματος.

Το ζητούμενο, λοιπόν, σήμερα δεν είναι να φέρουμε ένα νέο αναπτυξιακό νόμο, αλλά να φέρουμε ένα νόμο που υιοθετεί μια εντελώς διαφορετική συλλογιστική, που δεν θα χρηματοδοτεί γενικώς και αορίστως τους πάντες και για τα πάντα, αλλά επιλέγει πώς θα διαχειριστεί τους υπάρχοντες πόρους, καλύπτοντας υπαρκτές αναπτυξιακές ανάγκες, βάζοντας στο τραπέζι για πρώτη φορά παραμέτρους για την προοδευτική ταυτότητα της χώρας, τη δημιουργία και ανάπτυξη συγκριτικών πλεονεκτημάτων, την κοινωνική κινητικότητα, την ενθάρρυνση της καινοτομίας και την επένδυση υψηλής απόδοσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία είναι ενδεικτικά ενός παρελθόντος που πρέπει να αλλάξει. Οι τέσσερις αναπτυξιακοί νόμοι πέτυχαν πολύ λίγα αποτελέσματα για τόσα χρήματα, ειδικά αν σκεφθεί κανείς ότι οι περιφερειακές ανισότητες όχι μόνο δεν αμβλύνθηκαν, αλλά επιδεινώθηκαν. Ένα παράδειγμα: Το 1981 το ποσοστό ΑΕΠ της Αττικής και της ευρύτερης περιοχής της Θεσσαλονίκης επί του συνολικού Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος ανερχόταν σχεδόν στο 50%. Το αντίστοιχο ποσοστό το 2007 ανερχόταν στο 67%. Στον αντίποδα οι περιφέρειες υπέστησαν καθίζηση της ανάπτυξής τους.

Ζωντανή απόδειξη της ανεπαρκούς στόχευσης είναι και ο προηγούμενος αναπτυξιακός νόμος. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Ήπειρο με εξακόσια πενήντα περίπου επενδυτικά σχέδια σε έξι χρόνια, δημιουργήθηκαν -αρχικά τουλάχιστον- χίλιες εννιάκοσις περίπου θέσεις εργασίας, τρεις σε κάθε επένδυση. Ποτέ, όμως, δεν προχωρήσαμε σε αξιολόγηση και έλεγχο. Παραμένουν ακόμα οι εργαζόμενοι σε αυτές τις θέσεις; Δημιούργησαν υπεραξίες ικανές να κινητροδοτήσουν νέες; Προσθέσαμε πόντους στο αναπτυξιακό πλαίσιο της περιφέρειας της Ηπείρου; Όχι, οι δείκτες είναι καθολικά αρνητικοί. Γιατί αυτό που είχαμε μέχρι χθες ήταν νόμοι και μια αντίληψη που έχτιζε σε μια επιδοματική λογική. «Βάζαμε το κάρο μπροστά από το άλογο» και πολλές φορές ήταν η επιδότηση εκείνη που έσερνε την επενδυτική διάθεση.

Στον αντίποδα, σήμερα υιοθετούμε, όχι ακόμα ένα θεσμικό εργαλείο, αλλά επί της ουσίας ένα εργαλείο ικανό να επανατοποθετήσει την έννοια της επιχειρηματικότητας στην ορθή της βάση,

βγάζοντάς την έξω από μια κρατικοδίαιτη λογική, για να ξαναθυμηθούμε την βάση της επιχειρηματικότητας, άρα και της ανάπτυξης, που είναι η γνώση, το ρίσκο και η πίστη.

Γι' αυτό επιμένω στη συλλογιστική και στη νέα νοοτροπία που εισηγάται το παρόν νομοσχέδιο, μιας νέας αντίληψης για τα πράγματα που εκφράζεται στο σύνολο των κυβερνητικών πρωτοβουλιών, για τη δημιουργία ενός ευνοϊκού επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος, προωθώντας όλες εκείνες τις θεσμικές αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος μας. Από τον εξορθολογισμό της λειτουργίας των οικονομικών του κράτους μέχρι την Ανεξάρτητη Στατιστική Υπηρεσία, από την εξυγίανση των ΔΕΚΟ μέχρι την αλλαγή του στο σύστημα προμηθειών στα δημόσια νοσοκομεία, από την ανάπτυξη των ΑΠΕ και το fast track, το εθνικό σχέδιο εξωστρέφειας των εξαγωγών ή το φορολογικό πλαίσιο, όλα συνηγορούν ότι αυτό που αλλάζει σήμερα στην Ελλάδα δεν είναι ένα επιφανειακό κλίμα, είναι η βάση, είναι στήριγμα και ουσία.

Βασικό κομμάτι αυτού του πολυεπίπεδου μωσαϊκού είναι ο νέος επενδυτικός νόμος. Θέτοντας ως κρίσιμη προτεραιότητα την περιφερειακή ανάπτυξη και τη στήριξη της καινοτομίας, ορίζει τρεις γενικές κατηγορίες επενδυτικών σχεδίων και τεσσάρων ειδικών. Δεν δίνει χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου στους πάντες και τα πάντα. Ασφαλώς και στηρίζει γενικά επιχειρηματικά σχέδια, αλλά με φορολογικά κίνητρα, με στόχο να ενταχθούν τα πραγματικά βιώσιμα και κερδοφόρα σχέδια.

Κυρίως, όμως, στοχεύουμε πλέον εκεί που πραγματικά η χώρα μας έχει ανάγκη: Στη στήριξη της έρευνας και της καινοτομίας, στην περιφερειακή ανάπτυξη, στην νεανική επιχειρηματικότητα και φυσικά στις επιχειρηματικές συνέργειες, με πολύ συγκεκριμένο πλαίσιο υλοποίησης, με ετήσιο προγραμματισμό πόρων και προτεραιοτήτων, με δυνατότητα υποβολής προτάσεων ανά εξαμηνιο και για πρώτη φορά με ετήσιο απολογισμό του αρμόδιου Υπουργού στη Βουλή, κάνοντας πράξη την ανάγκη για διαφάνεια παντού, διαχωρίζοντας τον αξιολογητή από τον ελεγκτή, νομοθετώντας για πρώτη φορά τον έλεγχο «πόθεν έσχες» όλων των εμπλεκόμενων, συντάσσοντας δημόσιο πίνακα βαθμολογίας των υποβαλλόμενων προτάσεων με αντικειμενικά και ελέγξιμα κριτήρια από κάθε ενδιαφερόμενο, αλλά και με μια παράμετρο ουσιωδώς καινοτόμα. Για πρώτη φορά θεσμοθετούνται κυρώσεις για τον επιχειρηματία που δεν υλοποιεί ή δεν υλοποιεί σωστά την επένδυσή του, αποθαρρύνοντας κάθε τυχοδιώκτη να καρπώνεται το κομπόδεμα, τις δυνατότητες του ελληνικού λαού.

Η μόνη παρατήρηση που θα μπορούσα να επισημάνω, κύριε Υπουργέ, είναι στο άρθρο 3, η εξαίρεση των παραδοσιακών καταλυμάτων και διατηρητέων κτηρίων από ξενοδοχεία. Εγώ πιστεύω πως εκεί θα έπρεπε να δώσετε μεγαλύτερη βαρύτητα και να μην εξαιρεθούν και μάλιστα, να είναι πολύ μεγαλύτερα από 40%, έως και 70%, 80% τα κτηριακά τους. Για μας στις βόρειες και ορεινές περιοχές τα παραδοσιακά χωριά και τα διατηρητέα κτήρια είναι συσφασμένα με την κουλτούρα μας, τον πολιτισμό μας και τις δυνατότητές μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο οι νέοι μας δεν αρκούνται στα ελάχιστα και έτοιμα, αλλά αγωνίζονται, όσο οι νέοι μας βγαίνουν στο δρόμο με ειρηνικό τρόπο απαιτώντας απ' όλους μας αυτά που ούτως ή άλλως τους χρωστάμε, τότε δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να προωθήσουμε τις αλλαγές που απαιτούνται.

Όσο υπάρχουν άνθρωποι με ιδέες, όσο υπάρχει διάθεση για δουλειά, για παραγωγή, τότε δεν έχουμε τίποτα να φοβόμαστε. Όσο σε κάθε γωνιά της χώρας μας γεννιέται η ελπίδα, τότε δεν έχουμε κανένα άλλο περιθώριο, παρά να «βάζουμε πλάτη» στις θυσίες της κοινωνίας. Γιατί είναι σαφές ότι κανένας νόμος, όσο καταλυτικός κι αν είναι -όπως ο νέος επενδυτικός- δεν είναι πανάκεια για την ανάπτυξη αν δεν συστρατευτούμε όλοι. Αλλά ας μη γελοιομαστε, γι' αυτό είμαστε εδώ όλοι μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρος Καλαφάτης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αναπτυξιακός

νόμος αποτελεί διαχρονικά την πιο σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία της εκάστοτε Κυβέρνησης στον τομέα της επιχειρηματικότητας και της ανάπτυξης. Για το λόγο αυτό ο νόμος θα πρέπει να δίνει το στίγμα της ανάπτυξης και όχι να περιορίζεται μονοδιάστατα στα κίνητρα των επενδύσεων. Με λίγα λόγια, να είναι αναπτυξιακός και όχι μόνο επενδυτικός. Κι αυτό θα πρέπει να διαπνέει και να διαπερνά όλη τη φιλοσοφία του νομοθετήματος, που αποτελεί τον καθρέπτη βεβαίως της πολιτικής στο σημείο αυτό.

Το ζητούμενο σ' αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο είναι ακριβώς η φιλοσοφία του. Γιατί, κατά την άποψή μου, ένας αναπτυξιακός νόμος δεν θα πρέπει να έχει, όπως προείπα, στενά χαρακτηριστικά ενός απλού επενδυτικού νόμου, αλλά να ερμηνεύεται διασταλτικά, προκειμένου να εκφράζει μια γενικότερη αναπτυξιακή αντίληψη και φιλοσοφία. Αντίληψη και φιλοσοφία στα ζητήματα της ανάπτυξης, όμως, που από την πλευρά της Κυβέρνησης δεν αποτυπώνονται ή, κατά την άποψή μου, αποτυπώνονται με μεγάλη σύγχυση, αντιφατικότητα και αποσπασματικότητα.

Θα αναφέρω μερικά παραδείγματα. Το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου μιλάει για καινοτομία, η οποία όμως απουσιάζει από τους σκοπούς του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, αφού σύμφωνα με αυτό, αποκλείονται επενδυτικά σχέδια που συνδέονται με την εξαγωγική δραστηριότητα.

Μιλάει για καινοτομία, ενώ εκκρεμούν ακόμη τριάντα πέντε επενδυτικά σχέδια καινοτόμων δράσεων και επιχειρήσεων, προηγμένης τεχνολογίας, που είχαν υποβληθεί κατά τον προηγούμενο αναπτυξιακό νόμο.

Μιλάει για πράσινη ανάπτυξη, την οποία έχει κάνει σημαία η Κυβέρνηση, ενώ στο σχέδιο νόμου η εν λόγω έννοια αναφέρεται ακροθιγώς, παραπέμποντας τους επενδυτές σε άλλα χρηματοδοτικά προγράμματα.

Μιλάει για ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και αποκλείει από τον παρόντα νόμο τις εμπορικές επιχειρήσεις, ενώ με την κατάργηση των επιχορηγήσεων και μόνο κίνητρα τις φοροαπαλλαγές, ευνοεί τις μεγάλες κερδοφόρες επιχειρήσεις.

Μιλάει για περιφερειακή ανάπτυξη και στην ουσία με τις φοροαπαλλαγές ευνοεί κερδοφόρες επιχειρήσεις, οι οποίες ως επί το πλείστον βρίσκονται στο κέντρο και όχι επιχειρήσεις που λειτουργούν και προσπαθούν να αναπτυχθούν μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες τις περισσότερες φορές στις παραμεθόριες περιοχές της βόρειας Ελλάδας και όχι μόνο είτε αυτές αφορούν παραγωγικό εκσυγχρονισμό είτε την παραγωγή νέων προϊόντων.

Μιλάει για ενίσχυση στον κλάδο του τουρισμού, ενώ έχει υποβαθμίσει, τόσο το ρόλο του Υπουργείου, όσο και την άμεση προτεραιότητα για τουριστικές επενδύσεις λόγω των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας μας στον τομέα αυτό, αφού αντιμετωπίζει οριζόντια όλους τους κλάδους της οικονομίας, σε όλες τις περιοχές της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση του παρόντος σχεδίου νόμου υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες θα έπρεπε να ληφθούν υπ' όψιν από την παρούσα Κυβέρνηση και να συνδυαστούν σε επίπεδο πολιτικών μιας γενικότερης αναπτυξιακής φιλοσοφίας. Αυτές αφορούν μεταξύ άλλων:

Πρώτον, στην επιδότηση εργοδοτικών εισφορών επιχειρήσεων ιδιαίτερα των αμειβόμενων εξαγωγικών.

Δεύτερον, στον συμψηφισμό χρεών προς το δημόσιο με τις αντίστοιχες οφειλές του δημοσίου προς τις επιχειρήσεις που αφορούν για παράδειγμα, καθυστερήσεις στην επιστροφή του ΦΠΑ.

Τρίτον, στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας προς όφελος της επιχειρηματικότητας και την εν γένει ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Τέταρτον, στην άρση της γραφειοκρατίας της διαδικασίας ίδρυσης, αλλά και λειτουργίας των μικρομεσαίων κυρίως και όχι μόνο επιχειρήσεων στην πράξη. Δεν αρκούν απλώς οι διατυπώσεις σε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο.

Τέλος, στην ουσιαστική ενεργοποίηση του τραπεζικού κλάδου, ο οποίος μέχρι και σήμερα εμφανίζεται φειδωλός στη δανειοδότηση νέων επενδύσεων.

Επιπλέον -κι αυτή είναι η συμβολή, αν θέλετε και η δική μου, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά την ενδυνάμωση αυτού του νομο-

θετήματος- προτείνεται να υπάρχει ειδική μνεία στις διατάξεις αυτού του νόμου:

Πρώτον, για την περιφερειακή διάσταση του νόμου, η οποία θα μπορούσε να γίνει με τη συμπερίληψη διάταξης, στην οποία να ορίζεται η ποσόστωση του κονδυλίου μεταξύ κέντρου και περιφέρειας, από τη στιγμή δε που υπάρχει η θετική πρόθεση της Κυβέρνησης να υπάρχει ένας συγκεκριμένος προϋπολογισμός.

Δεύτερον, για τον τεχνολογικό εξοπλισμό των υφιστάμενων επιχειρήσεων, οι οποίες είναι επενδύσεις άμεσης απόδοσης και άμεσης συνεισφοράς στο εθνικό εισόδημα.

Τρίτον, για τη μετεγκατάσταση υφιστάμενων επιχειρήσεων από τα αστικά κέντρα.

Τέταρτον, για τις ΒΙΠΕ ή ΒΕΠΕ -και νομίζω ότι υπάρχει μια θετική διάθεση από την πλευρά σας- οι οποίες δεν τυγχάνουν καμίας ιδιαίτερης αντιμετώπισης, γεγονός που υποβαθμίζει τη χωροταξική διάσταση των ενισχυόμενων επενδύσεων.

Πέμπτον, για την ενίσχυση δραστηριοτήτων εξωστρέφειας και διεθνοποίησης των ελληνικών επιχειρήσεων.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω μια σειρά από άλλες παρατηρήσεις, που ενδεχομένως να είναι χρήσιμες, κύριε Υπουργέ. Παραδείγματος χάριν:

Η δυνατότητα παραχώρησης σε ανεξάρτητους φορείς, καθώς και πιστοποιημένους αξιολογητές και ελεγκτές, να παρακολουθούν την εκτέλεση των επενδυτικών σχεδίων, που ευεργετούνται από το νόμο.

Είναι χρήσιμο για λόγους επαρκούς ενημέρωσης να δημιουργηθεί ειδικό πόρταλ στο www.ependisis.gr ή στο διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου για τον αναπτυξιακό νόμο, όπου θα υπάρχουν πληροφορίες, καθώς και συνεχή στατιστικά στοιχεία παρακολούθησης των επενδυτικών σχεδίων.

Αντίστοιχα με τα συγχρηματοδοτούμενα έργα και για λόγους προβολής του νόμου, καλό είναι να θεσπιστεί η δημιουργία μιας αναμνηστικής πλάκας, πινακίδας με την ολοκλήρωση της επένδυσης, η οποία θα βρίσκεται στο χώρο της επένδυσης για πέντε έτη. Οι προδιαγραφές της να είναι ανάλογες με αυτές των έργων των επιχειρήσεων που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΣΠΑ 2007-2013.

Η επιτυχής εφαρμογή του νόμου απαιτεί τη σύνδεση του νόμου με τις διαδικασίες fast track για τις μεγάλες επενδύσεις, αλλά και για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Τα νομοθετήματα και οι υπηρεσίες για αδειοδότηση μεταποιητικών επιχειρήσεων, ίδρυση και λειτουργία βιοτεχνικών πάρκων, πρέπει να συνδεθούν με την υλοποίηση του αναπτυξιακού νόμου.

Επίσης, να δίνεται προτεραιότητα από τις υπηρεσίες του δημοσίου, στην έκδοση των απαιτούμενων δικαιολογητικών και αδειών για περιπτώσεις επιχειρήσεων, που συμμετέχουν στον αναπτυξιακό νόμο, αλλά και γενικότερα στα προγράμματα του ΕΣΠΑ.

Πρέπει το χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας να συμβάλει θετικά στην κατεύθυνση στήριξης του νέου νόμου, δημιουργώντας τις αναγκαίες προϋποθέσεις επ' ωφελεία των επιχειρήσεων για την κάλυψη της ίδιας συμμετοχής του μέσω του τραπεζικού δανεισμού, αλλά και μέσω της εκχώρησης της σύμβασης ένταξης. Και εκεί βλέπω θετικές προθέσεις από πλευράς σας.

Πρέπει να επανέλθει η διάταξη που υπάρχει στο προηγούμενο σχέδιο νόμου για χορήγηση ενισχύσεων, για διάσωση προβληματικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην κοινοτική νομοθεσία και με τη θέσπιση αυστηρών προϋποθέσεων καταβολής της ενίσχυσης και αξιολόγησης του επενδυτικού σχεδίου.

Τελειώνω με μία παρατήρηση και με μία επιφύλαξη, με την ελπίδα στην πράξη να διασκεδαστούν και οι δύο.

Έχετε πει, σχετικά με την ένταξη των μεταφορικών επιχειρήσεων, ότι θα υπάρξει μέριμνα μέσω του ΕΣΠΑ. Εδώ υπάρχει μια σύγχυση. Η Κυβέρνηση μέσω του αρμόδιου Υπουργού στη χρονική στιγμή των διαπραγματεύσεων με τους εκπροσώπους της αγοράς των εμπορευματικών μεταφορών, είχε πει ότι θα υπάρξει ρητή μνεία στον επενδυτικό νόμο.

Σε κάθε περίπτωση, θα ήθελα να είστε συνεπής, κύριε Υπουργέ, στο ζήτημα αυτό.

Η παρατήρησή μου αφορά το γραφειοκρατικό πλαίσιο, το οποίο είναι βαρύ και σε σχέση με τις είκοσι εννιά υπουργικές αποφάσεις και με τα τρία προεδρικά διατάγματα. Έχω επιφύλαξη κατά πόσο θα ενεργοποιηθεί γρήγορα αυτός ο νόμος. Όμως και πάλι επισημαίνω ότι ελπίζω να διασκεδαστούν και η παρατήρηση και η επιφύλαξη που διατύπωσα, για το καλό της επιχειρηματικότητας και των εκπροσώπων του υγιούς επιχειρείν. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Αττικής, έχει το λόγο.

Χρόνια πολλά, κύριε Αντιπρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε εδώ για να συζητήσουμε για επενδυτικό νόμο και όχι αναπτυξιακό, αφού ο επενδυτικός νόμος δεν είναι παρά ένα εργαλείο για την ανάπτυξη. Είναι πολύ μετριοφρων άλλωστε και ο τίτλος του νομοσχεδίου: «Ενίσχυση ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική ανάπτυξη, την επιχειρηματικότητα και την περιφερειακή συνοχή». Δηλαδή δεν συζητούμε για αναπτυξιακό νόμο, δεν συζητούμε επίσης για επενδύσεις άλλου είδους, παρά μόνο για τις ιδιωτικές.

Ένα εργαλείο, όμως, που είναι συνδεδεμένο με τη γενικότερη αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας, θα έπρεπε να είναι αυτός ο νόμος. Ένα εργαλείο που να είναι συνδεδεμένο με το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων. Αλλιώς δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη, που είναι ο στόχος όλων μας. Ούτε σαφώς μπορούμε να μιλάμε για επανεκκίνηση της αναπτυξιακής οικονομίας της χώρας.

Το ζητούμενο για μας είναι η αναδιοργάνωση του παραγωγικού προτύπου. Το ζητούμενο είναι να δοθεί ένα όραμα, μια αναπτυξιακή στρατηγική στοχευμένη. Πρέπει να υπάρχει μία πιο μακρόπνοη στρατηγική. Τι θέλουμε να πετύχουμε; Πώς οραματιζόμαστε την Ελλάδα σε πέντε-δέκα χρόνια;

Σαφώς ο νόμος έχει αρκετά θετικά στοιχεία, όμως δεν αποτελούν από μόνα τους ικανές προϋποθέσεις για να κινηθεί η οικονομία. Τα κίνητρα δεν περιορίζονται κατ' ανάγκη στις άμεσες εκταμιεύσεις, αλλά παρέχονται κι άλλες διευκολύνσεις προς τις επιχειρήσεις όπως οι φοροαπαλλαγές, οι εγγυήσεις και οι δανειοδοτήσεις. Η εμπειρία έδειξε ότι τις περισσότερες φορές οι επιδοτήσεις δεν αποτέλεσαν κίνητρο για την ανάπτυξη της επιχείρησης αλλά τρόπο για ταμειακές διευκολύνσεις και για κατασπατάληση.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε πάρα πολύ καλά πόσες απ' αυτές τις επενδύσεις και τις ενισχύσεις των επιχειρήσεων έφτασαν στις άλλες χώρες στη Βαλκανική μέχρι τη μακρινή Κίνα.

Θετικό είναι επίσης το ότι προσδιορίζονται σαφή χρονοδιαγράμματα, τακτές ημερομηνίες κατάθεσης και προσδιορισμού προϋπολογισμού που υποτίθεται ότι βάζουν και την παράμετρο της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών σχεδίων.

Επιπλέον, θετικό είναι το ότι υπάρχει «περιφερειοποίηση» του προγράμματος, με βασικό όμως πρόβλημα την οριζόντια εφαρμογή του επιπέδου ανάπτυξης του ΑΕΠ, γιατί υπάρχουν πολλές ανισότητες όπου παρατηρούμε μέσα στην ίδια περιφέρεια να υπάρχουν σημαντικές αποκλίσεις του μέσου όρου του ΑΕΠ. Όταν λέμε, παραδείγματα χάριν, ότι η Αττική έχει υψηλό ΑΕΠ συνολικά, δεν σημαίνει ότι όλες οι περιοχές της έχουν την ίδια κατανομή. Υπάρχουν φοβερές ανισότητες στις διάφορες περιοχές.

Εφόσον κάνατε τη διοικητική μεταρρύθμιση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ, να προσαρμόσετε τις ενισχύσεις πάνω σ' αυτό το μοντέλο, κάτι το οποίο έχουν ζητήσει αρκετοί φορείς και που θα ήταν ασφαλώς και πιο δίκαιο.

Επιπλέον, θα έπρεπε σε συγκεκριμένες κορεσμένες περιοχές να υπάρχει μια σαφής στόχευση. Οι επενδύσεις στην Αθήνα θα έπρεπε να είναι στοχευμένες σε πιο περιοριστικό πλαίσιο, παραδείγματος χάριν μόνο για έρευνα, καινοτομία, περιβαλλοντική αναβάθμιση κ.λπ.. Μάλιστα την προηγούμενη εβδομάδα η Νέα Δημοκρατία έφερε και μια πρόταση νόμου για επιχειρηματικά πάρκα, όπου κι εκεί πάλι βλέπουμε μία παρότρυνση να δημιουργηθούν μεγάλες μονάδες μέσα στην Αττική ή και στις άλλες πολύ φορτωμένες περιοχές όπως η Θεσσαλονίκη κ.λπ.. Γενικά μπο-

ρούμε να πούμε ότι απουσιάζει η περιφερειακή στόχευση, γεγονός που ενδεχομένως να οδηγήσει σε ασύμμετρη κατανομή των πόρων ανά περιφέρεια.

Έλλειψη στόχευσης έχει και όλο το νομοσχέδιο. Το συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας είναι ο τουρισμός, η ναυτιλία και ο φυσικός πλούτος. Δεν υπάρχει καμμία ιδιαίτερη στόχευση στους συγκεκριμένους τομείς, μόνο γενικότητες, ιδιαίτερα όσον αφορά τον πρωτογενή τομέα.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε στην επιτροπή ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΕΓΕΣ, ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας υστερεί στη χρηματοδότηση και στη στήριξη σε σχέση με τους άλλους τομείς. Περίπου δύο δις. ευρώ είναι η χρηματοδότηση των επιχειρήσεων του πρωτογενούς τομέα σε σχέση με τα είκοσι δις. ευρώ του εμπορίου, της βιομηχανίας και των άλλων τομέων της οικονομίας.

Επιπλέον το νομοσχέδιο έχει και άλλα αρνητικά σημεία. Δεν υπάρχει σύνδεση με την απασχόληση. Θα θέλαμε, όπου είναι δυνατό, να μεγαλώσει ο συντελεστής της απασχόλησης για την αξιολόγηση της επένδυσης.

Ο αναπτυξιακός νόμος είναι βασισμένος σ' ένα εθνικό χωροταξικό σχέδιο που ως Αντιπολίτευση, κύριε Υπουργέ, είχατε καταδικάσει και είχατε υποσχεθεί να το αναθεωρήσετε. Περιέχει πολλές υπουργικές αποφάσεις ή κοινές υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα που αυξάνουν τη δυσπιστία μας για την αποτελεσματικότητα και τη λειτουργικότητά τους. Όσο περισσότερα είναι ορισμένα απ' αυτά, τόσο αυξάνεται η διαφάνεια ή μάλλον η αδιαφάνεια.

Εξαιρείτε τις δημοτικές επιχειρήσεις από τις ενισχύσεις. Σαφώς δεν υποστηρίζουμε ότι οι δημοτικές επιχειρήσεις λειτουργούν στην εντέλεια, αλλά σίγουρα υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις όπου η συμβολή τους στην τοπική κοινωνία είναι τεράστια και υπάρχουν δυνατότητες για περαιτέρω ανάπτυξη.

Από την άλλη, ενώ εξαιρείτε τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και όλες τις επιχειρήσεις που επιχορηγούνται πάνω από το 50%, δίνετε τη δυνατότητα στα ΑΕΙ να μπαίνουν με 20% σε κοινοπραξίες.

Είμαστε υπέρ της έρευνας, υπέρ της ενίσχυσης της επιστήμης και των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, αλλά ο τρόπος με τον οποίο αυτό μπαίνει μας κάνει πολύ επιφυλακτικούς.

Επιπλέον, θα θέλαμε να δούμε στον επενδυτικό νόμο «ποσοτικοποίηση» όσον αφορά στη χρηματοδότηση προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και όχι προς τις μεγάλες επιχειρήσεις, ενίσχυση των ποσοστών για τις πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και ενίσχυση του ελεγκτικού μηχανισμού. Οι αξιολογητές και ο έλεγχος είναι όλο το ζήτημα της διαφάνειας και της λειτουργίας του οποιουδήποτε επενδυτικού νόμου. Επίσης θα θέλαμε να υπάρχει η δημιουργία πόλων ανάπτυξης.

Ύστερα απ' όλα αυτά, εμείς λέμε ότι ναι μεν θεωρούμε θετικό αυτό το νομοσχέδιο, όμως έχουμε πολλές ενστάσεις αφού αποτελεί ένα μικρό «εργαλείο» ώθησης για την ανάπτυξη, έστω και με τα προβλήματα που υπάρχουν και μία αφετηρία για να υπάρχει μια κίνηση στην αγορά.

Δεν αρκεί όμως αυτό από μόνο του. Ο επενδυτικός νόμος θα έπρεπε να συνδεθεί και με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όπως είπα στην αρχή. Βελτιώνουμε τις υποδομές, δίνουμε κίνητρα για στοχευμένες επενδύσεις και προσπαθούμε μ' αυτό τον τρόπο να κινήσουμε την οικονομία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Τελευταίος ομιλητής είναι ο κ. Γεώργιος Καρασμάνης, Βουλευτής Πέλλης της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Θα μου δείξετε λίγη ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι περισσότερο από επτά λεπτά, κύριε συνάδελφε. Υπάρχει ιδιαίτερος λόγος, για να ολοκληρώσουμε ακριβώς στο χρόνο που έχει οριστεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με πολλή σπουδή κατήγγειλε τον επενδυτικό νόμο 3299 του 2004, παρά το γεγονός ότι η προηγούμενη Υπουργός, η κ. Κατσέλη, από το Βήμα της Βουλής αναγνώρισε ότι ήταν ο καλύτερος επενδυτικός νόμος

της Μεταπολίτευσης.

Για άλλο ένα χρονικό διάστημα η χώρα μας θα μείνει χωρίς επενδυτικό νόμο. Με δεδομένο ότι ο χάρτης των περιφερειακών ενισχύσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τροποποιείται από την 1/1/2011 επί το δυσμενέστερο, χάθηκε κατ' αυτό τον τρόπο η δυνατότητα από υποψήφιους επενδυτές να υποβάλουν τα επενδυτικά τους σχέδια με τον προηγούμενο επενδυτικό νόμο και να πετύχουν υψηλότερες ενισχύσεις.

Ήταν μεγάλος λάθος η αναστολή του προηγούμενου επενδυτικού νόμου. Δεν έπρεπε να υπάρξει επενδυτικό κενό. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Πρωτόπαπας ισχυρίστηκε ότι «δεν τον καταργήσαμε, απόδειξη ότι πληρώνουμε ένα δισ. ευρώ με δημόσια δαπάνη». Θα πρέπει όμως να ξέρει ότι αυτά τα επενδυτικά σχέδια έχουν εγκριθεί και υλοποιούνται από τον προηγούμενο νόμο, τον 3299. Είναι υποχρεώσεις απέναντι στους επενδυτές οι οποίοι υλοποιούν τα επενδυτικά τους σχέδια. Αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Θεωρώ όμως θετικό το γεγονός ότι ο κ. Χρυσόχοϊδης, έστω και καθυστερημένα, έφερε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όμως παρουσιάζονται σοβαρές αντινομίες ανάμεσα στις κυβερνητικές πρακτικές και σ' εκείνα τα οποία φιλοδοξεί να πετύχει το νομοσχέδιο.

Αντινομία πρώτη: Το Υπουργείο Οικονομικών απέναντι στην αναπτυξιακή προσπάθεια που όλοι επικροτούμε συρρικνώνει τον ιδιωτικό τομέα και την οικονομία γενικότερα, με τον περιορισμό του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Εύλογα αναρωτιέται κανείς ποια είναι αυτή η αναπτυξιακή πολιτική στην οποία στοχεύει το αρμόδιο Υπουργείο, όταν η Κυβέρνηση με άλλα Υπουργεία πλήττει ευθέως ακόμα και κάθε σκέψη για επένδυση.

Αντινομία δεύτερη: Από τη μια η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο ευαγγελίζεται μια αναπτυξιακή επιθετική πολιτική και από την άλλη αφήνει να «βαλτώνει» ένα κατ' εξοχήν αναπτυξιακό πρόγραμμα με πολύτιμους και αναξιοποίητους δυστυχώς κοινοτικούς πόρους των 32 δισ. ευρώ του ΕΣΠΑ που εξασφάλισε η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Υπάρχουν και άλλες αντινομίες, αλλά δεν έχω χρόνο να τις αναπτύξω, γιατί ο κ. Πρόεδρος με έχει περιορίσει στα επτά λεπτά.

Κύριε Υπουργέ, σας έχω καταθέσει μία διαφήμιση γειτονικού κράτους, καταχωρημένη σε μια μεγάλη ευρωπαϊκή εφημερίδα, με την οποία καλεί τους επενδυτές να επενδύσουν στη γειτονική χώρα με υψηλά κίνητρα όπως φορολογικό συντελεστή στο εισόδημα, στα κέρδη 10% και στα επαναεπενδύσιμα κέρδη 0%, έναντι 45% που έχουμε εμείς. Δείτε, λοιπόν, αυτούς τους νομούς που γειτνιάζουν με το κράτος αυτό και οι οποίοι νομοί είναι απομονωμένοι από την υπόλοιπη χώρα και παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά της αποβιομηχάνισης, του οικονομικού μαρασμού και του δημογραφικού προβλήματος. Η Βουλή έχει πάρει ομόφωνη απόφαση και τους χαρακτηρίσει παραμεθόριους και προβληματικούς, σ' αυτούς τους νόμους δώστε τη δυνατότητα, ενός πλέγματος ισχυρών κινήτρων. Είχα καταθέσει την πρόταση αυτή για τους παραμεθόριους νομούς. Η κ. Κατσέλη την είχε αποδεχθεί και την είχε συμπεριλάβει στο νομοσχέδιο.

Ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Γιατί αυτή την απόφαση της δικής σας Υπουργού την αφαιρέσατε από το νομοσχέδιο; Η ίδια η κ. Κατσέλη είχε πει ότι η περιφέρεια κεντρικής Μακεδονίας εμφανίζει αντίστοιχα προβλήματα με την περιφέρεια ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, που έχει τα υψηλότερα κίνητρα έναντι των άλλων περιοχών. Στην κεντρική Μακεδονία βρίσκεται και η Πέλλα. Αποδίδει, μάλιστα, τα προβλήματα, στην αδυναμία προσέλκυσης επενδύσεων και εξ αυτού του λόγου τη μετεγκατάσταση των βιομηχανιών εκτός συνόρων. Και προτείνει να ασκηθούν ίδιες πολιτικές στην κεντρική Μακεδονία με αυτές που εφαρμόζονται στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη. Ιδιαίτερα, δε, προτείνει να ενδυναμωθούν οι δραστηριότητες που συνδέονται με την πρωτογενή παραγωγή των δυτικών περιοχών της κεντρικής Μακεδονίας, στις οποίες συγκαταλέγεται και η Πέλλα.

Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει καμμία αναφορά στο νομοσχέδιο για τον αγροτικό τομέα. Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στις επενδύσεις που αφορούν τον πρωτογενή τομέα, με προτεραιότητα στη διατροφική ασφάλεια και επάρκεια -που είναι και ο πρώτος στόχος της νέας ΚΑΠ μετά το 2013- ώστε να δημιουργηθούν

βιομηχανίες τροφίμων με υψηλή προστιθέμενη αξία, που με τη σειρά τους θα διασφαλίσουν ικανοποιητικές τιμές και με απόλυτα ικανοποιητική στήριξη του αγροτικού εισοδήματος. Αρκεί να θυμίσω την τελευταία μελέτη που λέει ότι μέχρι το 2050 πρέπει να αυξήσουμε την παραγωγή των τροφίμων κατά 70%, για να μπορέσει να ζήσει ο πλανήτης μας.

Η τάση, λοιπόν, που επικρατεί στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι αυτή: η στήριξη των βιομηχανιών τροφίμων. Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει να αξιοποιήσουμε τις θέσεις της Κομισιόν και να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στις επενδύσεις στον τομέα των τροφίμων. Γι' αυτό το σημαντικό θέμα δεν υπάρχει καμμία αναφορά στο νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε καταθέσει μία τροποποίηση του άρθρου 2. Δίνετε τη δυνατότητα μετατροπής των παραδοσιακών διατηρητέων κτισμάτων σε ξενοδοχειακές μονάδες τριών αστέρων. Και ο προηγούμενος ν.3299, προέβλεπε αυτήν τη διάταξη. Εκείνος, μάλιστα, έλεγε ότι μπορούν να μετατρέπονται σε ξενοδοχειακές μονάδες δύο αστέρων. Εσείς το κάνετε πιο βαρύ το θέμα.

Εγώ σας έχω καταθέσει μία συγκεκριμένη πρόταση, τροποποίηση, τροπολογία, την οποία έχουμε επεξεργαστεί μαζί με τους τεχνοκράτες του Υπουργείου Μακεδονίας, οι οποίοι δείχνουν μεγάλη ευαισθησία στους παραδοσιακούς οικισμούς. Ήταν να συμπεριληφθεί στην αναμόρφωση του αναπτυξιακού νόμου, όπως είχε δεσμευτεί η προηγούμενη κυβέρνηση. Λόγω, όμως, των εκλογών δεν πέρασε.

Δείτε, λοιπόν, αυτήν την πρότασή μας. Δίνουμε τη δυνατότητα να χρησιμοποιείται τουλάχιστον το ένα δωμάτιο προς ενοίκιαση σε περιόδους τουριστικής αιχμής.

Δεν μπορούν, κύριε Υπουργέ, να γίνουν όλα τα κτίσματα των παραδοσιακών οικισμών ξενοδοχεία τριών αστέρων. Θα γίνουν δύο, τρία, τέσσερα.

Δείτε την πρόταση την οποία σας έχουμε καταθέσει. Έχετε επισκεφθεί το ιστορικό Βαρόσι. Γνωρίζετε ότι είναι μία ιστορική παραδοσιακή συνοικία. Άλλοτε ήταν το κόσμημα της πόλεως. Σήμερα αποτελεί διασυρμό για την αξιοπρέπεια της πόλης. Και πιστεύω ότι υπάρχουν και σε άλλες πόλεις τέτοια προβλήματα. Άλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε την υποχρέωση του Κράτους για τη διατήρηση, συντήρηση, αναστήλωση, αποκατάσταση. Αυτή τη συντήρηση δεν μπορούν να την κάνουν οι ιδιοκτήτες.

Δώστε, λοιπόν, τη δυνατότητα σε αυτούς τους ανθρώπους, με αυτό τον αναπτυξιακό νόμο να συντηρήσουν τα διατηρητέα κτήρια. Άλλωστε, είναι και υποχρέωση του Συντάγματος. Το άρθρο 24 παρέχει αυτή την προστασία.

Κύριε Υπουργέ, δώσαμε τη δυνατότητα στην τροπολογία μας η επένδυση να έχει βιωσιμότητα, να εγκρίνονται ως επιλέξιμες οι δαπάνες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να διαφυλάξουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά. Πάνω απ' όλα η πολιτιστική μας κληρονομιά, από οποιοδήποτε κέρδος κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Ενίσχυση Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη, την Επιχειρηματικότητα και την Περιφερειακή Συνοχή».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ – ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Ενίσχυση Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη, την Επιχειρηματικότητα και την Περιφερειακή Συνοχή» έγινε

δεκτό, επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.58' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 20 Ιανουαρίου 2011 και ώρα 09.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος α) κοινοβουλευτικό

έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Ενίσχυση Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη, την Επιχειρηματικότητα και την Περιφερειακή Συνοχή»:, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ